Starea de VECHE

SUFLETE FĂRĂ TRUP...

„Jocurile europene '90", rezervate în exclusivitate celor cu cord transplantat, nu s-au bucurat la timpul respectiv, la Paris, de uluitoarea notorietate pe care ar fi îndreptățit-o. Să nu ne mai uimească, într-adevăr, nimic ?

Un tînăr de 17 ani, Andrei Liahcenco, se aliniază la linia de start în cursa de 100 m lungime. Pe lîngă ceilalți competitori — **absolut toți cu inimi transplantate** —pare fragil. Aproape că nu ți-l imaginezi sportiv de performanță. Și totuși... „Pe locuri !", „Fiți gata !"... „Start !", cronometrele au intrat în funcțiune. E drept, nu se aleargă sub 11 secunde. Dar **cine** aleargă și **sub semnul cărei rațiuni**, olimpice sau nu, se aleargă pe această pistă a **morții** sau, dimpotrivă, a **unei voințe de a fi** care depășește, în accepție curentă umanul ? Pentru că nimeni nu știe — nici antrenori, nici sportivi și publicul cu atît mai puțin — cum va rezista la un efort extrem și la tensiunea nervoasă a unei competiții efectiv a-normale o inimă care se află în noul ei lăcaș, în pieptul unui om salvat de la moarte, doar de numai cîteva luni. Fragilul Andrei Liahcenco e campion mondial. A reușit. Și din nou, cine a reușit ? Liahcenco, tînărul alergător ? Inima sa transplantată, deci acel donator dispărut, anonim ? Sau realizatorul acestui transplant ireproșabil, chirurgul Valeri Ciumacov ?

Printre performerii cursei de 1500 m s-a aflat și un bărbat de peste 50 de ani. A cucerit medalia de bronz. Și ne gîndim din nou, cum să nu ne gîndim, la lunile sau anii de antrenamente, la îngrijorarea cu care privea filele calendarului, calculînd cîte zile și ore au mai rămas pînă la disperanta clipă a concursului. **Ce resurse și ce mobiluri aproape trans-psihice** au izbutit să-i anuleze resemnările virstei, a doua sau a treia — nu știm. Performanța unei dăinuiri cu o inimă străină în corp, chiar și în acest deceniu al tuturor transplanturilor este o superperformanță în sine. Totală. Și ne mai întrebăm **pe cine definește și onorează mai mult (sau ultragiază mai mult)** nevoia de spectacol — și încă de-un spectacol sub semnul curajului suprem ? Pe spectator sau pe competitor ?

În august '91, pe un alt stadion european, s-au întrecut «transplantații» (da, s-a creat și acest substantiv !) de absolut orice tip și cu orice tip de organ transplantat (rinichi, plămîni, inimă)...

Doamne, pe cînd un concurs în care, după ce vor fi alergat «transplanții», să alerge pe pistă și bunii organizatori ai acestor concursuri. Întreceri unice ! Întreceri fascinante (moare, nu moare, scapă), pline de o «poezie a vieții» (așa cum s-a spus despre ele), și care ne îngrozesc.

Dacă se va ajunge vreodată la un transplant parțial sau integral de materie cenușie, de neuroni, de creier, și într-un anume sens de conștiință (de sine ? de alt-sine ?), se vor organiza oare, și în acest caz-limită, competiții de viteză și fond ? Sau competiții de luciditate extremă ?

■

În situații disperate, înaintea oricăror decizii fără drept de apel, atunci cînd singurătatea, ipotetic, ne-a copleșit și n-ar mai părea să existe absolut nimeni pe lume dispus să ne asculte mai rămîne o șansă. „Telefonați — ni se recomandă — la următorul număr... La capătul firului se află, totuși, un om !" În multe țări — relativ recent și la Riga (Letonia) — un astfel de telefon se află «în așteptare» iar la capătul firelor — pentru că acest telefon «multiplu» nu trebuie să sune niciodată «ocupat» — se află oameni de bine, psihologi, confesori, cu o tulburătoare experiență de viață. Statisticile vorbesc, la scară mondială, de mii de sinucigași potențiali care s-au reîntors cu fața înspre viață la capătul acestor confesiuni de ultimă instanță.

Stimați organizatori de concursuri sportive, să ne gîndim puțin... Ce este, în esență, un om care are suprema tărie (redobîndită) de a continua să lupte și, implicit, să trăiască ? Cum definim un om care-și învinge disperarea și singurătatea prin acea **infuzie salvatoare de suflet și de afecțiune umană** cu care un alt om — un necunoscut, deseori — a izbutit să-l readucă pe baricadele vieții ? Nu-i vorba tot de un «transplant»? Meditați... Parcă și văd afișele mari : **Noile jocuri europene ale celor rămași în viață, la capătul unui transplant de curaj, de neuroni, axoni și de centri nervoși (și de luciditate) care reglează centrul de resurecție vitală.** Dar dacă cineva a și avut ideea, mult înaintea noastră ? Poate că, cine știe, sîntem în plină cursă și tocmai alergăm...

■

Separarea sufletului de trup, absolut posibilă după Constantin Feoktistov, doctor în științe tehnice, reputat pilot cosmonaut, ar constitui singura cale eficientă pentru marile zboruri siderale, intergalactice. În literatura SF, ideea este prezentă de mult, chiar dacă, neîndrăznind să se vorbească efectiv de o transgresare prin spații-timp a unui suflet uman, s-a vorbit doar de posibilitatea transmiterii, în orice punct al Universului, a unui „compact informațional-afectiv", Despre sugestiile unei atari transgresări — formulată de Alfred Van Vogt, încă acum 50 de ani — vom vorbi într-o altă însemnare... Altceva ne preocupă acum. Recenta ipoteză a separării sufletului de corp, în vederea translării sale cosmice spre un receptor aflat la distanță de mii de ani lumină, aparține de astă dată unui cosmonaut, unui cercetător de excepțională rigoare. Pentru acest om, creierul nu este decît suportul material al unui ansamblu unic de algoritmi ai percepției și analizei informaționale, de algoritmi sintetizatori ai lumii exterioare, de algoritmi ai judecăților de valoare și ai înclinațiilor subiective, totul în contextul unui tezaur de interpretări și explorări cumulate în timp, al experiențelor estetice, al disponibilităților afective, al personalității în ansamblu. Transmițînd această „cutie neagră", un compact informațional-afectiv care ar putea călători prin spațiu-timp cu viteza luminii, vom obține și mult visata nemurire a ființei umane? Vom reveni și asupra acestor speranțe într-o însemnare viitoare despre controversata capacitate a calculatoarelor de a gîndi, de a simți și de a se manifesta, cu subtile restricții, aidoma ființei umane. Va îndrăzni SF-ul să imagineze o posibilă competiție galactică între aceste «compacte informațional-afective» în căutare de «re-ființare» umană ?

Și dacă sufletul, totuși, este profund altceva ?

DOREL DORIAN

SIGMUND FREUD DISECĂ VISELE... (III)

Cele două etaje ale conținutului unui vis — conținutul manifest, cel ce ne apare în vis și pe care-l memorizăm parțial sau integral, și conținutul latent, adică toate detaliile și conotațiile descoperite la analiza respectivului vis, legăturile acestuia cu realitatea — pot fi comparate cu activitatea unui entomolog. Astfel, visul propriu-zis este insecta prinsă cu ac în insectar, care privită la acea dimensiune reală nu ne dezvăluie detaliile ei morfologice. Dar atunci cînd entomologul proiectează pe un ecran fotografia mult mărită a insectei, detaliile apar în toată claritatea lor (să ne gîndim numai la numeroasele și finele articulații ale unei furnici).

Plecînd de la teza existenței obiective a celor două etaje de consistență ale visului, Freud se întreabă : devin visele mai complexe cu virsta, cu acumularea experienței de viață ? De asemenea, în cazul adulților, de ce depinde complexitatea viselor, este ea legată de personalitatea visătorului, de educația și instruirea lui ?

În primă etapă, Freud distinge trei categorii de vise, în raport cu legăturile care există între conținutul manifest și cel latent al viselor. **Prima categorie este aceea a viselor clare și perfect inteligibile**, cele care par împrumutate direct și fără ocolisuri din viața psihică conștientă. Ele se produc cel mai frecvent, dar sînt și cele mai... neinteresante. Dacă nu au nimic care să ne dea de gîndit, care să ne uluiască, ele nu implică nici o analiză riguroasă. După Freud, acest tip de vise infirmă faptul că oniricul se datorează unor grupe de celule nervoase care devin active numai în timpul somnului.

A doua categorie de vise încadrează visele la fel de clare, dar care au mesaje surprinzătoare pentru viața cotidiană a noastră sau a cunoscuților noștri. Sînt

visele la capătul cărora te întrebi : de unde naiba mi-a venit și ideea asta ? Un exemplu dat de maestru este visul în care tatăl unei persoane apare ca murind de cumă. În realitate acest eveniment este practic imposibil, toate circumstanțele sînt împotriva unei astfel de situații.

A treia categorie de vise decelată de Freud este cea mai interesantă și mai captivantă pentru omul de știință : sînt visele lipsite de sens și claritate, incoerente, obscure și absurde. Ele ne dau foarte mult de gîndit, ne pot trezi presimțiri pesimiste, ne dau o nesiguranță și chiar o angoasă care pot deveni obsedante. Misterul unui mesaj absurd al visului este în flagrantă contradicție cu viața psihică conștientă. Nu mai este posibilă atît de ușor extrapolarea entomologului de care vorbeam. În insectar nu mai este o insectă cu contururi bine definite, iar cînd proiectăm imaginea pe ecran, pentru a desluși detaliile, ambiguitatea și imprecizia cresc în loc să dispară. Între conținutul manifest și cel latent al visului se naște o opoziție greu de conciliat.

Visele absurde reprezintă șantierul psihanalistului. Freud e convins că există o relație secretă și necesară între activitatea psihică inconștientă și conținutul manifest al acestui tip de vise. Cînd un copil visează că este alături de Achile, în carul condus de Diomede, vom găsi sub perna lui legendele eroilor homerici. Dar cînd un adult se visează prizonier într-o țară unde broaștele țestoase au cap de om și aripi și vorbesc o limbă necunoscută, parcă nepămînteană, atunci o explicație logică va fi extrem de greu, dacă nu imposibil de dat. Numai un psihanalist va reuși, cu largul concurs al visătorului, să arate că fiece detaliu are o premisă logică, deși ansamblul este absurd.

PAUL IOAN

FLUIDE

Vedetele nu se feresc de dulciuri

Un instantaneu surprins de fotoreporterul revistei „VSD" cu ocazia celui de-al cincilea Turneu al Personalităților : Gina

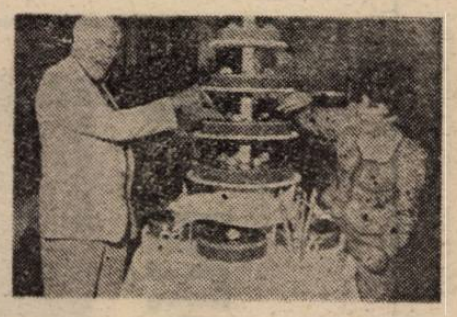

Lolobrigida și James Cobrun, doi renumiți actori ai cinematografiei ultimilor 30 de ani nu se sfiesc să guste din prăjitura supra-etajată pregătită special la Paris Country — Club de Rueil — Malmaison. Turneul superluxos a fost organizat de Daniel Lauclair.

Colombo își prezintă nevasta

Vă mai amintiți, fără îndoială, de simpaticele episoade care îl aveau ca erou pe mereu somnorosul, mereu încurcatul și mereu incomodul locotenent Colombo. Nu puține erau episoadele în care detectivul cu logica sa de fier se scuza că mănîncă în fugă, uneori chiar la locul crimei, un sand-

wich sau un ou fiert, pregătite de nevasta lui. „Știți, nevasta mea..." erau aluzii destul de frecvente atunci cînd locotenentul voia să iasă dintr-o încurcătură sau doar să treacă peste un moment tensionat. Mai puțin se știe că soția actorului Peter Falk (Colombo) a jucat efectiv în episoadele serialului polițist alături de soțul său. Iată-l în această fotografie pe celebrul Colombo prezentîndu-și soția care apare acum într-un nou episod intitulat „Colombo și rock-star-ul", ea fiind de astă dată chiar rock-star-ul, o cîntăreață celebră. Shera Danese scapă astfel de micile aluzii și interpretează un rol principal.

Noua dragoste a Madonnei

Saloanele newyorkeze sînt bîntuite de zvonuri, Madonna, primo voto Maria Luisa Ciccone, are un nou logodnic în persoana lui David Geffen unul dintre marii potentați ai industriei americane de discuri.

Iar Geffen trece drept un Cassanova contemporan. Aleasa lui anterioară a fost actrița și cîntăreața Cher, care aidoma Madonnei este pretutindeni recunoscută ca o femeie a succesului, care nu duce lipsă de mijloace și dă suficient din coate pentru lux, atingînd culmea carierei. Dar în ciuda frecventelor operații plastice, Cher își ascunde din ce în ce mai greu ridurile. Nimic surprinzător deci că magnatul discurilor a părăsit-o pentru Madonna, cu cîțiva ani mai tînără.

Cea mai recentă idilă a stelei rockului pare să aibă sanse serioase. Au apărut chiar zvonuri că Geffen i-a cerut mîna. Într-un interviu, el însuși se confesează celei mai cunoscute specialiste a cronicii moderne americane Liz Smith : „Madonna îmi place foarte mult, sîntem prieteni apropiați, dar deocamdată nu avem planuri matrimoniale".

Rubrică realizată de GEORGE CUȘNARENCU

magazin

Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÎNEANU

LUMEA CULORILOR

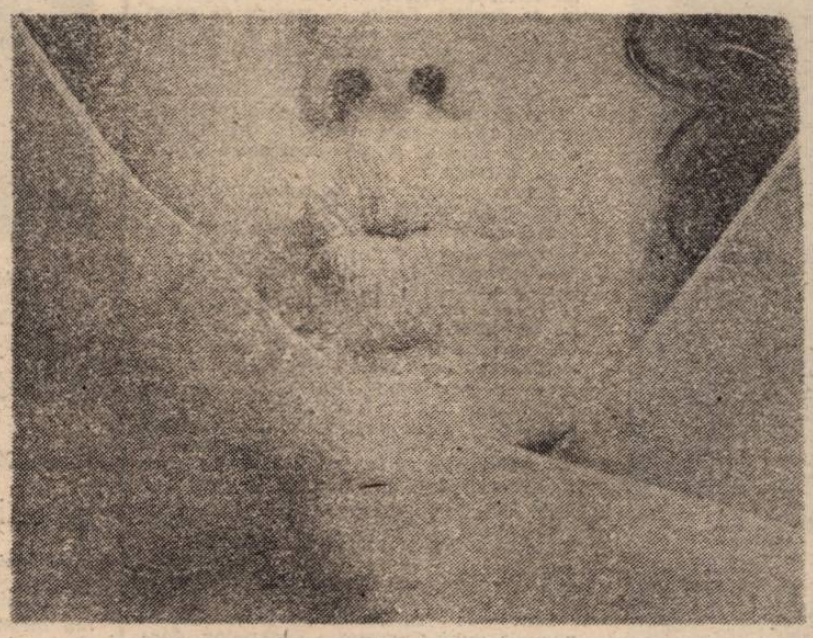

Fascinat de jocul luminos al curcubeului omul a atribuit culorilor simboluri și puteri nebănuite. Legendele și miturile cele mai vechi conțin referiri la culori. Adesea ele au un sens ascuns, magic, sacru. Și este adevărat, fiecare culoare are o personalitate proprie, un suflet al său, spun unii cercetători. Albastrul și rozul în mod deosebit. Albastrul este culoarea cerului, a stratelor de aer, a mării. Culoare care ne amintește de originea noastră, de oceanul primordiar și care ne proiectează spre sfîrșit, spre ceruri. Culoarea preferată a 42 la sută dintre francezi, albastrul, a fost obiectul unui veritabil cult. Egiptenii care l-au numit culoarea adevărului prăvăleau pietre albastre pentru reînvierea morților. Azuriul este semnul justiției, al umilinței, castității, loialității. Albastrul va deveni mai tîrziu culoarea diplomației, cea a căștilor albastre ale O.N.U. În cazul îndrăgostiților albastrul este culoarea iubirii fidele, verdele — cea a iubirii infidele, roșul — cea a pasiunii devoratoare. Indecis, luxurian sau carnavalesc rozul este un amestec de roșu și alb din care rezultă «sarmul» său ambiguu. Pentru că rozul este în esență paradoxal : simbol al purității și voluptății, culoare a dorinței. „Înainte de Evul Mediu exista puțin roz, spune Michael Pastoureau, specialist în istoria culorilor. La Veneția, mai ales în secolul al XVI-lea și mijlocul secolului al XVII-lea unii bărbați se îmbrăcau în roz. Dar „împărțirea" culorilor pe sexe, în culori feminine și culori masculine nu se va face decît în secolul XVIII, cînd rozul va deveni culoare prin excelență feminină. Importanța rozului în simbolistică este considerabilă, scrie Daniel Beresniak. Rosul arzător este temperat de albul purității. Rozul exprimă deci iubire nuanțată de constanță, de reținere. Culoarea tandreței, a copilăriei, rozul poate deveni „subversiv". Nuanțele de roz „indian" devin provocatoare.

Mult timp a purta roz pentru un bărbat echivala cu o declarație de marginalizare. În roz nu se trece niciodată neobservat. Cînd un bărbat spune că-i place rozul, își exprimă dreptul la emoție, la intuiție. Pentru femei a iubi rozul înseamnă a accepta feminitatea. A iubi rozul înseamnă mai ales a dori să vezi viața într-un anumit fel. Evident pozitiv. Albastrul, culoare a tuturor generațiilor exprimă nevoia de autenticitate, de evadare, de eliberare din constrîngerile cotidiene. Deopotrivă rozul și albastrul au puteri asupra psihicului și sănătății noastre. Iată și... modul de folosire. Psihologii utilizează teste de culoare pentru a depista unele probleme psihice. Culorile au puteri asupra noastră dar și asupra celor din jurul nostru. „Roșul și galbenul accelerează procesul comunicării, au o acțiune stimulentă, explică Daniel Boulogne, cercetător, autor al lucrării „Raisons de la couleur". Albastrul și verdele îndreaptă atenția individului asupra lui însuși accentuîndu-și receptivitatea. Dacă doriți să vă confesați, purtați albastru. Așa cum spuneam, culorile influențează starea emoțională dar au și efecte fiziologice asupra organismului uman. În farmacologie se știe că efectul secundar al unei pilule este influențat și de culoarea sa. Studiind efectul culorilor asupra stării de sănătate, cercetătorii au constatat că în aproximativ 90 la sută din cazuri roșul face să bată inima mai repede și să crească presiunea sanguină. Din contră albastrul contribuie la încetinirea ritmurilor organelor. Decoratorii cunosc și țin seama de puterea culorilor. Rozul, nu numai că are puteri excelente anti-stres, dar în plus este și un minunat... „afrodisiac".

CRONICA modei

Austeritate mimată

O rochie neagră, aparent simplă, complet lipsită de accesorii străluci oare, aducînd mai degrabă cu un mai cu ușor, poate sugera austeritatea supremă. Dar dacă este austeritatea mimată? E posibil ca rochia aceasta să aibă un decolteu adînc, cu o lucrătură sofisticată a reverelor, să fie purtată nu peste o bluză de mătase ci, direct pe... mătasea pielii. Cu un minim efort de imaginație se poate ghici conturul sînilor. Să mai fi fost nevoie de alte podoabe ? (A.P.)

INDISCREȚII...

După ce „sirena" Hermine s-a căsătorit cu Yannick Quennehen, director general al producției „Muriel Hermine" și producător de spectacole nautice au și pus la punct prima lor colaborare. Este vorba despre o colaborare... acvatică, bineînțeles. În fața a 5000 de spectatori, în fiecare seară, timp de o săptămînă, vechea campioană mondială la natație sincronică a lansat superproducția „Sirella". Un eveniment care a incorporat uimitoare procedee tehnice și care au reprezentat deja un mare succes. Pentru prima oară în lume a fost asociat baletul nautic cu baletul aerian și cu dansul, la spectacol participînd peste 60 de artiști. Au fost folosite tehnici deosebit de sofisticate în domeniul luminii, sunetului și pirotehniei. Și astfel, Muriel, care din '89 a abandonat competiția sportivă și-a realizat un vechi vis...

UN TRIO LA ÎNĂLȚIME

Trei femei, trei destine. Dar împlinirea vieții lor este aceeași. Ele sînt HANNELORE RÖNSCH, ANGELA MERKEL, GERDA HASSELFELDT. Toate trei fac politică, dar nu la „gura sobei" ci la înalt nivel. Ele ocupă posturi de ministru. Pentru ele un minister a fost împărțit în trei, ocupîndu-se, fiecare, de sectoare... feminine : familie și vîrsta a treia ; femei ; tineret și sănătate.

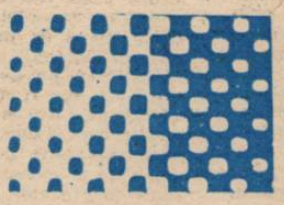

Drob aperitiv

Se taie mărunt carnea dintr-o cutie de conserve, se amestecă apoi cu 200 g brînză rasă, două borcănele de iaurt, 6 ouă bătute bine (albuș și gălbenuș). Se incorporează ușor 4 linguri făină. Se adaugă verdeață (în special mărar) proaspătă sau uscată, sare și piper după gust. Cine suportă mai poate adăuga două cepe mărunt tăiate, prăjite sau mujate în ulei.

Se toarnă compoziția în două tăvi de cozonac, unse bine și tapetate cu pesmet. Se coace la foc potrivit și se taie felii cînd se răcește.

IRINA STOICA

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

Gesturi grațioase, supleță, ținută și mers svelt. În plus talia nu are nimic de pierdut, ci dimpotrivă. Cam acestea ar fi avantajele unei „risipite" de zece minute făcută zilnic cu exercițiile fizice. Exercițiul 1 : cu un genunchi sprijinit de podea iar celălalt îndoit întoarceți bustul spre dreapta ținînd brațele ca în foto 1. Mențineți-vă în această poziție cinci secunde respirînd profund. Cu spatele drept repetați de cinci ori spre dreapta și de cinci ori spre stînga. Exercițiul 2 : așezate „turcește", (foto. 2), ridicați piciorul drept cu ajutorul mîinilor inspirînd adînc. Rămîneți în această poziție timp de cinci secunde apoi coborîți piciorul expirînd. Repetați de zece ori cu fiecare picior. Exercițiul 3 : sprijinite într-o mînă (foto. 3), îndoiți un picior și ridicați-l bine întins pe celălalt, prinzînd glezna cu mîna. Reveniți la poziție inițială și schimbați piciorul. Repetați de 20 de ori, respirînd adînc. Exercițiul 4 : genunchiul drept pe sol, piciorul sting îndoit și mîinile sprijinite pe sol (foto. 4.) Inspirați, încordați mușchii fesieri și ridicați-i cît mai sus. Expirați revenind la poziția inițială. Repetați de zece ori cu fiecare picior.

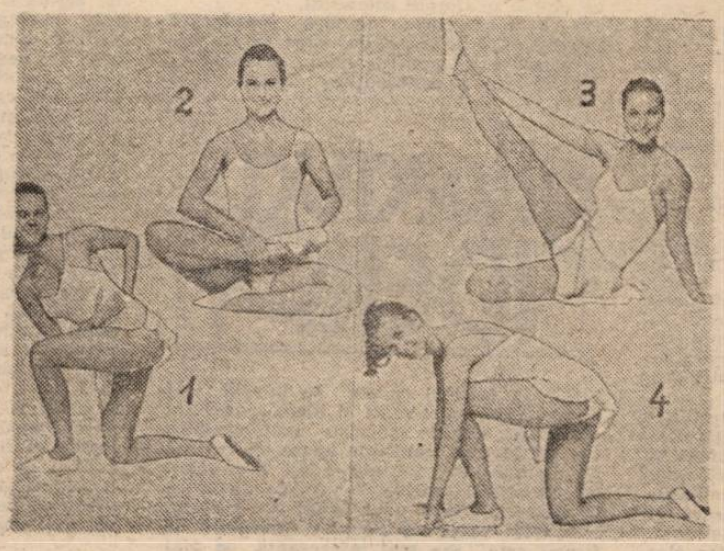

Bebelușul a crescut

Cel mai mic bebe din lume (230 g), născut în Statele Unite în cea de-a 28-a săptămînă de sarcină, are acum aproape 2 ani. Este vorba de o fetiță, singura supraviețuitoare a unei sarcini multiple, obținută prin inseminare. Dezvoltarea sa este normală.

glob MAGAZIN

La ce ne-am putea aştepta în 1992?

Ne-am despărţit de curînd de bătrînul 1991. Unora dintre noi ne-a adus multă bucurie altora — le-a sporit amarul. În istorie, intră cu siguranţă evenimente ca războiul din Golf, conflictul tragic din Iugoslavia, puciul nereuşit de la Moscova şi prăbuşirea imperiului sovietic. Iar acum sîntem curioşi. Ce ne va aduce 1992?

Prevestitorii francezi de la redacţia săptămînalului parizian „Ici Paris" nu privesc cu un optimism exagerat următoarele 12 luni. Lumea nu va putea să evite evenimente catastrofale. Bangladesh aşteaptă alte inundaţii în Peru va izbucni un vulcan, iar Franţa de sud va fi zguduită de cutremur. Înainte de 2000 nu se va descoperi un vaccin contra SIDA, în schimb se va înregistra un progres în lupta contra cancerului.

„Acum un an am prevăzut nereuşita puciului moscovit şi dezmembrarea URSS. Cred că în 1992 va începe făurirea unei noi federaţii între fostele republici sovietice, iar Gorbaciov, Eltîn şi Şevarnadze vor crea un gen de triumvirat" — declară un prevestitor. Alţii vorbesc despre grevele în Polonia conflicte sociale în România şi continuarea războiului fratricid din Iugoslavia. Acesta din urmă urmează să se sfîrşească doar în octombrie. Pînă atunci pe Dunăre şi Sava vor muri 100 000 de oameni. În China se va prăbuşi maoismul o dată cu moartea lui Deng Xiaoping, iar în Cuba, după un atentat reuşit la viaţa lui Fidel Castro se va pune capăt comunismului din această arie geografică.

Mai puţin succes vor avea dusmanii regimului lui Saddam Husein. Complotul împotriva dictatorului irakian, sprijinit din exterior de CIA, nu va izbuti. Saddam, născut în zodia Taurului, are un „spate puternic" şi nu depune armele cu uşurinţă. Dimpotrivă, Irakul va reuşi să producă propria bombă atomică. George Bush se va bucura de o sănătate de fier. Prevestitorii susţin că el va continua să rămînă la Casa Albă şi pentru următorul mandat.

Arabii nu vor ajunge la o înţelegere cu israelienii, iar conflictul din teritoriile ocupate va intra într-o fază nouă. Germania se va confrunta cu un val de inflaţie şi recrudescenţa neofascismului. În Franţa în primele luni ale lui '92 va cădea guvernul Cresson, socialiştii vor înregistra o înfrîngere în alegerile administrative, iar Fr. Mitterrand va ceda locul la Palatul Elisée lui Jacque Delors.

Prevestitorii se interesează nu numai de politică dar şi de lumea spectacolelor de revistă şi a cinematografului. 1992 va fi un an fericit pentru Alain Delon şi Jean Paul Belmondo, dar ghinionist pentru Elizabeth Taylor. Cea care a întruchipat-o pe ecrane pe Cleopatra va divorţa de recentul soţ, Larry Fostensky.

În regatul Monaco vor interveni mari schimbări, datorită cărora presa de scandal va avea din nou subiecte la dispoziţie. Prinţul Rainer al III-lea se va căsători cu o femeie cu 10 ani mai tînără, iar fiul său Albert se va logodi cu o frumoasă prinţesă olandeză. Caroline va rămîne alături de Vincent Lindon, iar sora ei mai tînără, Stephanie, va renunţa la cariera de vedetă în avantajul afacerilor.

Anul ce a început va fi norocos în Marea Britanie pentru prinţul Charles. Regina Elisabeta a II-a va abdica în favoarea sa, iar prinţesa Diana va înceta să mai privească spre curteni chipeşi. În sfîrşit prinţesa Anna nu va mai cădea de pe cal dar... se va recăsători. Norii se vor aduna însă asupra viitorului reginei Olandei, Iuliana. În 1992 ne putem aştepta la un nou scandal de moravuri în familia Kennedy.

Cel puţin aşa susţin francezii...

O dispariţie ciudată

ULTIMUL FLAMENCO AL LUI MAXWELL

■ Cu cîteva ore înainte de tragica dispariţie, Robert Maxwell a dorit să meargă la un local unde să se lase purtat pe aripile unui flamenco ■ Arturo Hernandez Trujillo a fost ultimul locuitor din Teneryfe care i-a strîns mîna magnatului britanic al presei, fiind răsplătit şi cu un bacşiş substanţial.

Acum o lună Trujillo era un simplu taximetrist, un soţ ca toţi soţii şi un tată la fel ca alţii. Dar astăzi el este deja o personalitate printre ai săi. Pentru că el a fost cel care a petrecut ultimele ore cu Maxwell în seara fatală de 4 noiembrie 1991. De 17 ani se ruga Trujillo zi de zi pentru o staţie de taxiuri lîngă un port de pescari din Santa Cruz Teneryfe. Şi tocmai aici acostase yahtul lui Maxwell „Lady Ghislaine". Paznicul l-a anunţat pe taximetrist să fie pregătit pentru o cursă cu un client special. După 10 minute şi-a făcut apariţia bucătarul yahtului, Robert Keating şi l-a rugat să-l ducă pe Maxwell la cină la un restaurant elegant.

„Nu ştiam cine este clientul meu, dar gîndeam că are un portofel doldora. Avea cam 1,90 m înălţime şi peste 140 kg. Vorbea puţin spaniola şi pentru că eu nu ştiu engleza, ne-am înţeles mai mult prin gesturi" — îşi aminteşte Trujillo. Silueta masivă a lui Maxwell îmi acoperea oglinda retrovizoare. Cîteva minute după ora 20,00 taxiul a oprit în faţa hotelului de lux „Mencey".

Ultima cină a lui Maxwell a durat trei sferturi de oră. A mîncat salată şi cod cu ciuperci şi moluşte. A mai băut şi trei sticle de bere. Sergio Rodriguez Quintana, maitre d'hotel de la „Mencey", şi-a amintit meniul lui Maxwell, dat fiind că acesta era singurul client la acea oră relativ devreme. Milionarul britanic l-a răsplătit pe chelner cu un bacşiş gras, plătindui 5 000 pesetas (50 dolari) pe o notă calculată la 4 300 pesetas.

La ieşirea de la hotel, Maxwell părea foarte mulţumit. „Very good" — i-a spus el taximetristului care-l aşteptase. Apoi l-a poruncit să-l ducă la cafenea pentru o cafea şi un păhărel de vodcă. „A plecat spre „El Olimpo", cea mai bună cafenea din Capitală. Maxwell a mai zăbovit aici un sfert de oră, luînd legătura cu yahtul prin radio. La întoarcere a spus că ar dori să meargă la un restaurant unde să poată asculta un flamenco. Dar cînd i-am spus că cel mai apropiat restaurant de acest fel se află la 30 km de Capitală, la Puerto de la Cruz, a renunţat şi m-a rugat să-l conduc la yaht". — declară Trujillo.

Cîteva minute după ce taxiul de marcă Toyota a revenit în port, Maxwell i-a plătit şoferului 6000 pesetas (în loc de 5 000 cît marcase ceasul), i-a strîns mîna şi i-a spus „thank you". Urcînd pe puntea yahtului, bine dispus, a început să glumească cu membrii echipajului. Taximetristul îşi aminteşte de Maxwell în special pentru cît de greu s-a extras din Toyota sa. De-abia după două zile, cînd a văzut pe primele pagini ale ziarului fotografia lui Maxwell, dispărut în împrejurări speciale, Trujillo şi-a dat seama cu cine avusese de-face. „Am realizat dintr-o dată că era un peşte mare" — spune acum cel care a fost ultimul care l-a petrecut cu privirea pe Maxwell spre eternitate...

M.D.

Realitatea germană după reunificare

Un studiu recent efectuat de Institutul german de sondare a opiniei publice din oraşul Allensbach a evidenţiat că cetăţenii est-germani şi cei vest-germani sînt mult mai apropiaţi unii de alţii decît s-a crezut pînă acum. Studiul a fost realizat pe baza suporţilor publicitari ai anului în curs şi a reflectat, pentru prima oară, o stare de spirit asemănătoare în vestul şi estul Germaniei. Rezultatele au fost evaluate pe baza unei scări de la 1 la 10 (de la „foarte apropiat" la „foarte depărtat"). Ele au variat între 6 (în vest) şi 7 (în est). 71 la sută dintre persoanele interogate au calificat drept pozitive contactele avute cu noii compatrioţi. Cetăţenii acestei ţări nu se consideră între ei ca nişte străini, ei au sentimentul apartenenţei la aceeaşi familie.

56 la sută dintre estici consideră următoarele 12 luni cu optimism, în pofida părerii pe care o au despre situaţia economică a regiunii lor, considerată încă ca dezastruasă. Germanii din est nu mai acceptă ca salariile lor să fie inferioare celor din vest, fapt reflectat şi în cerinţele de consum similare concetăţenilor lor. Dorinţa de a avea un apartament propriu domină, urmată de intenţia de a încheia un contract de asigurare pe viaţă. Obţinerea siguranţei materiale este, în orice caz, principalul obiectiv pentru toate familiile germane. Statisticile indică faptul că 25 la sută din căminele est-germane posedă deja o combină muzicală care utilizează discurile compacte, 45 la sută o linie stereo de înaltă fidelitate şi 37 la sută o maşină pentru spălarea veselei, iar o bună parte din acestea dispun de un ordinator special. Cumpărarea produselor de consum în est a cunoscut un veritabil boom, în special în sectoarele electronicii şi automobilului. Numai o mică parte din populaţie, ce nu a putut fi cuprinsă în cadrul sondajelor de opinie, a declarat că a efectuat anul trecut cumpărături care au depăşit veniturile. În vest, însă, procentajul celor care au dificultăţi în achiziţionarea bunurilor de consum este mult mai mare, deoarece ei dispun de un buget sensibil mai mare. Cîştigul mediu pe familie s-a ridicat la 2 022 de mărci pe lună, în timp ce în vest acesta a fost de 3 422 de mărci pe lună. Prima dorinţă a esticilor este de a primi informaţii despre habitat şi amenajarea interioară, urmată de dorinţa de a cunoaşte cît mai multe despre arta de a primi oaspeţi, de a prepara o mîncare sănătoasă şi de a-şi îngriji corect pielea. Aceleaşi dorinţe sînt prezente şi la vestici, cu excepţia problemelor de reciclare profesională.

Contractele pe bază de credit şi de închiriere-vînzare nu îi prea preocupă nici pe unii nici pe alţii, deşi reprezintă o noutate în Est, relevă revista „Rhenischer Merkur". Se pare că esticii fac cumpărături de o manieră mai inteligentă, întrucît doar 17,8 la sută au mărturisit că au făcut cumpărături inutile, în comparaţie cu 26,3 la sută în vest. Mai mult de jumătate din est-germani cer acordul partenerului de viaţă înainte de a face cumpărături faţă de 48,6 la sută în Vest. Marea majoritate a informaţiilor este preluată prin intermediul televiziunii. Mai mult de jumătate din est-germani petrec cel puţin trei ore zilnic în faţa micilor ecrane, ca o consecinţă a obişnuinţei de pe vremea vechiului regim comunist atunci cînd urmăreau cu prioritate emisiunile informative vestice. Întrucît va mai trece o bună bucată de vreme înainte ca estul să fie împînzit de reţeaua televiziunii prin cablu, est-germanii şi-au montat antene parabolice. 20,5 la sută dintre est-germani le folosesc pentru a viziona programele T.V. particulare, în comparaţie cu numai 4 la sută dintre vest-germani. Cinematografele nu au nici o şansă în competiţie cu televiziunea. (Ş.F.)

● **LUPTA ANTIDROG.** Vor reuşi miliardele de dolari puse la dispoziţie din bugetul SUA în acest an fiscal să încununeze de succes „cea de-a treia strategie antidrog" preconizată de preşedintele George Bush ? Cea mai mare parte a sumei consacrată „planului antidrog" (60 la sută) urmează a fi folosită la reprimarea traficului de droguri. Restul de bani, peste două miliarde dolari, revin acţiunilor de tratare şi recuperare a toxicomanilor, precum şi intensificării educaţiei în rîndul populaţiei, cu deosebire a tinerilor.

● **SĂ AJUTĂM EUROPA DE EST.** Rata alfabetizării în Europa de Est este formidabilă – de 99 la sută, opinează Ralph Land, director al Diviziei Europa de Est la „Rank Xerox". În comparaţie cu America Latină, Europa de Est se situează mai „bine" nu numai cu acest domeniu ci şi în acela al muncii calificate – 70 la sută faţă de 30 la sută. Este limpede, deci, subliniază Land, că populaţia cu înalt grad de educaţie şi cultură din răsăritul continentului nostru are posibilitate că prin spirjinul oferit de Occident în ceea ce priveşte introducerea noilor tehnologii acestea să fie asimilate cu rapiditate. Este, desigur, o invitaţie adresată oamenilor de afaceri de pretutindeni de a investi în sectorul particular al Europei răsăritene.

● **RPV ÎN ACTUALITATE.** Pentagonul doreşte să construiască o nouă generaţie de avioane cu o tehnologie într-adevăr revoluţionară. Aviaţia militară experimentează o instalaţie specială (Virtual Reality Helmet) care proiectează o imagine schematică a cîmpului de luptă şi trasează direcţiile spre ţintă. Dacă manevrele bruşte ale avionului produc o stare de leşin pilotului, în acel moment un computer specializat preia conducerea aparatului. Se va ajunge în viitor la o aviaţie militară care să funcţioneze prin telecomandă ? Atari aparate se află deja pe planşetele proiectanţilor, fiind denumite RPV („Vehicule pilotate de la distanţă")

● **„PIINE PENTRU LUME".** În pofida recordului deţinut de SUA în ce priveşte productivitatea în agricultură, 18 milioane de americani sînt lipsiţi de substanţele nutritive care asigură sănătatea şi creşterea. Dintre aceştia, aproximativ opt milioane sînt copii, iar două milioane sînt în vîrstă de peste 65 de ani, se arată într-un raport al grupului „Piine pentru lume", constituit în vederea eradicării foametei în lume. Un număr disproporţionat de persoane din SUA care suferă din cauza lipsei de hrană sînt negri, indieni sau hispanici. Sudul este mai afectat decît alte regiuni. Ce să mai zicem de fostele state comuniste din Europa sau de cele în curs de dezvoltare, unde foametea şi sărăcia se accentuează.

● **PROPUNERI.** Noile state ce se desprind din fosta URSS vor trebui să fie acceptate ca membre ale CSCE şi Consiliului de cooperare NATO, aceasta a fost propunerea ministerului de externe al Germaniei, apărută într-un articol din cotidianul „Nordsee Zeitung" din Bremerhaven. Şeful diplomaţiei germane sublinia necesitatea că membrii statelor independente ale CSI trebuie să fie „acceptate cît mai repede posibil şi să-şi ocupe locurile în cadrul structurilor Atlanticului de Nord şi ale Comunităţii Europene". Să însemne aceste propuneri că NATO doreşte să creeze un spaţiu de securitate de la Vancouver pînă la Vladivostok, via Atlantic şi Europa ? Va fi astfel înlocuită confruntarea dintre Est şi Vest cu un parteneriat de securitate între alianţa occidentală cu statele membre ale fostului Tratat de la Varşovia ? CSCE cuprinde, deocamdată, întregul spaţiu nordatlantic şi cel european, inclusiv cel al fostei URSS.

Nr. 4 (1788) di

Un trio magnetic

Despre familia Tenkaev s-a mai scris, prezentîndu-i ca un trio dotat cu însușiri nemaiîntîlnite : sînt „magnetici". Pur și simplu, corpurile lor posedă însușiri magnetice manifestate prin faptul că metalele se fixează pe corpul lor și rămîn acolo. Această însușire o posedă (ceea ce este foarte curios) atît tatăl, Boris (43 ani), soția lui, Irina (35 ani) și chiar fiul lor Ivan (10 ani). Descoperirea a fost făcută cu totul întîmplător și datează de foarte mulți ani, dar, din motive lesne de înțeles, acest straniu fenomen nu s-a bucurat de publicitate, dar în schimb a stat în atenția unor specialiști, care, cu toate străduințele lor, nu au putut explica acest adevărat mister. În ultimii ani fenomenul familiei Tenkaev a devenit public, ceea ce le-a adus o mare celebritate și a declanșat un viu și firesc interes și în alte țări, mai ales în rîndul celor dornici să găsească o explicație plauzibilă acestui misterios trio. Iată de ce, ei au fost invitați în diferite țări pentru a fi văzuți de public și de cercetători. Imaginea pe care o prezentăm alăturat a fost realizată în Japonia unde prezența lor a stîrnit

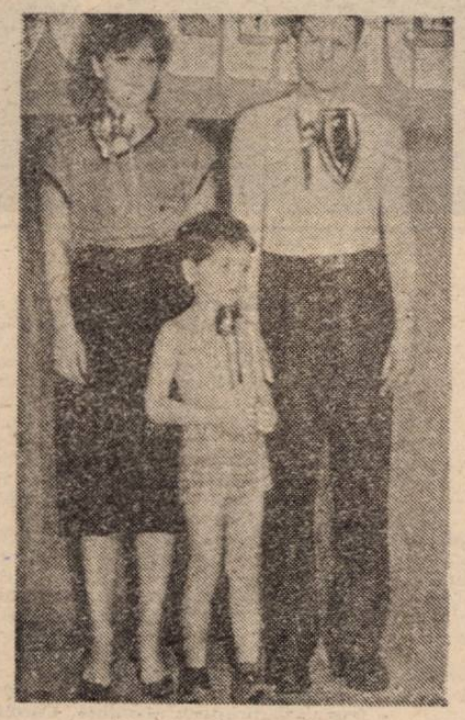

o mare vîlvă încununată în final cu un prestigios premiu oferit de conducerea unui mare circ care a justificat acordarea premiului prin unicitatea acestui fenomen.

■ 4 000 de ani ar avea „omul gheților" austriac, al cărui corp mumificat a fost descoperit în ghețarul tirolez de la Similaun, la o altitudine de 3 200 m. Prof. Konrad Spindler, directorul Institutului de preistorie al Universității din Innsbruck, este de părere că „omul de Similaun a trăit în epoca bronzului, obiectele găsite în preajma sa — topor, cremene pentru aprinderea focului, cuțit de lemn cu o lamă de piatră și o tolbă cu 14 săgeți — fiind argumente convingătoare".

■ Programul de pregătire a viitorilor ofițeri în cadrul forțelor militare aeriene americane este dens și variat. Se studiază 44 de obiecte de cultură generală. O deosebită atenție se acordă disciplinelor tehnico-științifice și tehnologice. Planul de învățămînt cuprinde 25 de discipline teoretice de profil, din care una (și dacă se dorește mai multe) este studiată multilateral.

■ „Sentinel-1000", cel mai mare dirijabil construit în SUA, este supus, în prezent, testelor de zbor. Se urmărește eficiența acestui mijloc de survolare aeriană la supravegherea coastelor americane, la Atlantic și Pacific. Conceput la societatea „Westinghouse", dirijabilul folosește tehnicile puse la punct de „Airship Industries", din Marea Britanie. Este vorba, în principal, de elicele carenate înclinabile. Comenzile de zbor sînt electrice.

■ Pot fi detectate mai din vreme cicloanele care sînt pe cale de a se forma ? La Miami (Florida), un grup de cercetători americani și francezi testează valențele unui radar instalat la bordul unui avion și dotat cu o antenă cu fascicul dublu. Specialiștii speră că putîndu-se „privi" în două direcții simultan, noul radar va permite determinarea a două componente ale vitezei aerului. Și astfel va fi posibilă prevederea într-un mod mai sigur a declanșării traiectoriei și intensității cicloanelor.

TELEX • TELEX

■ „Nu vom minți, fura și escroca și nu vom accepta în rîndul nostru pe nimeni care se va ocupa cu asemenea lucruri", acesta este textul care poate fi citit pe unul din pereții Academiei Forțelor Militare aeriene (Air France Academy) din SUA. Cazurile de încălcare a normelor „Codului onoarei", unul din principiile de bază ale comportamentului etic al studenților, se discută de către cursanți și administrație.

■ Un studiu prospectiv, multicentric și controlat cu placebo efectuat în ont spitale din Suedia a permis evacuarea

AUTOMOBILELE FOȘTILOR ȘEFI DE STATE

Cel mai somptuos garaj din lume, deocamdată unic în felul său, grație impresionantei colecții de limuzine de lux — ai căror pasageri solitari au fost exclusiv dintre aceia care, cu un singur cuvînt, o simplă încruntare a sprîncenei ori un gest al mîinii, puteau schimba sau influența soarta unor popoare și chiar destinele lumii — este, începînd din 1987, cel al lui Olivier Delafon. Aici sînt păstrate în excelente condiții un „Lincoln Continental" ce a aparținut lui J.F.Kennedy, „Simca Présidence Cabriolet" a lui Ch.De Gaulle, un „Lincoln" special construit pentru vizita papei Paul al VI-lea în Statele Unite ale Americii, un „Cadillac Limousine" cu care a mers președintele Eisenhower, „ZIL"-ul alb a lui Brejnev și altele... toate în perfectă stare de funcționare ! Acum cinci ani, pe cînd își petrecea vacanța în Florida, Delafon a citit într-un ziar un mic anunț : „ De vînzare, mașina președintelui Kennedy". Cît costa această bijuterie ? Doar 25.000 de dolari, de trei ori mai puțin decît o mașină „Facel Vega" ! Fără să mai stea pe gînduri, Delafon cumpără acest „Lincoln" de paradă, care s-a dovedit a fi chiar dublura mașinii care îl transporta pe președintele american în acele tragice momente din ziua istorică de 22 noiembrie 1963, ziua asasinării lui Kennedy, în Dallas... Cu această limuzină a debutat pasiunea de colecționar a lui Olivier Delafon în noua specie de colecție — autoturismele șefilor de stat — pe care tot el a inaugurat-o. Pentru autentificarea pieselor colecției, Delafon folosește o singură modalitate : fotografiile de arhivă. El a strîns cu îndîrjire o vastă documentație despre vizitele oficiale ale șefilor de stat care îl interesează. Astfel a ajuns să cunoască la perfecție toate vehiculele folosite de generalul De Gaulle în timpul deplasărilor acestuia în întreaga Franță. Numai așa a fost cu putință să recunoască într-o bună zi, doar pe baza descrierii unei epave ruginite, surghiunită în uitare la Clermont-Ferrand, că este vorba,nici mai mult, nici mai puțin, decît de faimoasa „Simca" a generalului De Gaulle, decapotabilă, dotată cu cele două fanteme pentru fanioane, care mai păstra încă placa de înmatriculare prezidențială de odinioară, „ 4 PR 75"... Astăzi, impecabil restaurată, este una din mîndriile colecției lui Delafon ! „Nu există cuvinte — afirmă el — pentru a istorisi plăcerea de a te așeza pe locul în care De Gaulle, Hrușciov sau regina Angliei au stat cîndva. Datorită meseriei, jonglez cu milioane, dar ce-nseamnă asta în comparație cu puterea nemăsurată a mai-marilor vremii !" De reținut că Delafon este, în viața de toate zilele, agent de schimb pentru o societate new-yorkeză, fapt ce îi oferă confortabila poziție de a „jongla cu milioane" după cum afirmă... Totodată, el a fondat și o asociație, „Președințial Cars Owners Club" destinată după cum îi arată și denumirea, doar colecționarilor unor astfel de limuzine. Deocamdată clubul numără doar patru membri și expune publicului o dată pe an aceste mașini încărcate de prestigiu și istorie. Dar la ce rîvnește acum Delafon ? La faptul ca asociația să reunească 40 de membri și 50 de limuzine, cel puțin, adică atît cît să fie posibilă reconstituirea unui veritabil cortegiu prezidențial, ca în vremurile bune de altădată, și în care el, Delafon, să coboare pe Champs Elysées deghizat în generalul De Gaulle !...

Oricum, dacă pentru limuzinele blindate sau de mare lux ale știm noi cui se vor găsi iute destui cumpărători — colecționari dispuși să ofere bani mulți și frumoși (verzi, adică !), nu cred că se va găsi cu ușurință careva cu mintea zdravănă, doritor să-i „joace" rolul, deghizat, fie și într-o mașină rulînd pe Calea Victoriei... Dar, mai știi ?...

DANIEL VERBINA

Mildred planeta regăsită

Pe această fotografie s-ar părea că nu se văd decît stele lipsite de vreo semnificație specială. Aceasta era opinia astronomilor ce au privit imaginea făcută în 1977 cu telescopul „Schmidt" de la Observatorul european de la Silla. Cu toții au ignorat traseul orizontal din centrul imaginii. Dar acum, datorită astronomului Gareth William se știe că este vorba despre „Mildred", o mică planetă sau un mare asteroid, al cărui traseu s-a pierdut în... septembrie 1916. În acea perioadă doi astronomi americani, Seth Nicholson și Harlow Shapley au descoperit această mică planetă a cărei orbită foarte alungită trecea prin apropierea orbitei planetei Marte. Ei au numit-o „Mildred", în onoarea fiicei lui Shapley. Strălucirea sa slabă a făcut ca toate tentativele ulterioare de a o cerceta să eșueze. Pînă vara trecută cînd un grup de astronomi belgieni și englezi studiind niște asteroizi... jupiterieni au constatat că unul dintre ei nu este altul decît planeta Mildred. Calculele au confirmat regăsirea planetei pierdută în... 1916. (E.B.)

eficacității administrării zilnic a 75 mg de aspirină și de cinci zile de tratament cu heparină I.V., după trei luni de supraveghere, la pacienți cu CAD instabil (boală arterială coronariană). S-a putut, astfel, demonstra succesul unei doze slabe de aspirină (75 mg pe zi), în prevenirea infarctului.

■ Aurul este un mare furnizor de devize al Rusiei. Norocoșii iakuți au din nou un cuvînt de spus. O delegație a lor a fost bine primită de Boris Elțin, căruia i s-a făcut un cadou împărătesc. Dar și fără iakuți Rusia controlează jumătate din producția sovietică de metal galben (300—350 tone). Boris Elțin s-a grăbit să semneze un decret prin care a atribuit Rusiei monopolul centrului cu diamante și alte metale prețioase.

■ Este necesar ca emanațiile de dioxid de carbon să fie reduse cu cel puțin 2000 milioane de tone anual pentru ca efectul de seră să nu antreneze modificări periculoase de climă. „Worldwatch Institut" din Washington apreciază într-un studiu efectuat că dacă nu se va pune stavilă emanațiilor de dioxid de carbon, acestea vor ajunge, către sfîrșitul secolului, la un volum anual de 10 000 milioane tone. Soluția ar fi folosirea energiei regenerabile și nepoluante (solară, eoliană, geotermală și biomasa) în locul combustibililor convenționali.

MATA HARI ȘI FAȚA EI NEVĂZUTĂ

9. Începutul sfîrșitului

La sediul Ministerului de Război din Paris, Mata Hari îl cunoaște pe căpitanul Ladoux, la serviciul de contraspionaj francez, căruia îi propune să lucreze ca spioană în serviciul Franței pentru suma de un milion de franci. Din nefericire pentru ea, în valul conversației cu Ladoux, lasă să-i scape numele lui Cramer. Ladoux nu se mai îndoiește că are în față o spioană care joacă un rol dublu. În loc să o trimită autorităților militare franceze, îi dă o misiune în Spania, o cursă pentru a o demasca mai ușor.

Dorind să reușească în cariera sa de agent dublu, Mata Hari, abia instalată în Spania, recaută adrese ale atașaților ambasadelor din Madrid. Cu aplomb, îi scrie căpitanului von Kalle și încă de la prima lor întîlnire se confesează frumosului căpitan, care se ocupa de munițiile de pe coasta marocană. Revine în Franța, la 13 februarie 1917 cînd este inculpată. Grație imprudențelor căpitanului von Kalle, Ladoux posedă proba că Mata Hari este spioană pentru Germania. Comisarul Priolet, activul de ordine al guvernatorului din Paris sosește la hotelul „Plaza" cu ordin de arestare și o găsește pe Mata Hari stînd liniștită în pat ținînd pe genunchi platoul cu micul dejun. Mata Hari se scuză pentru ținută, atenționînd că ar fi dorit să fie prevenită, apoi cere permisiunea să i se acorde un sfert de oră pentru toaletă. „Greșeala — răspunde comisarul — revine războiului, care a buleversat toate obiceiurile", și încuviințează retragerea sa în baie. Zece minute mai tîrziu, ușa cabinetului de toaletă se deschide și Mata Hari apare... complet dezbrăcată !

Trebuie crezut că în anumite momente Republica este salvată de cetățenii ei cei mai zeloși... căci integrul comisar Priolet nu a sucombat tentației !

MANUELA SPĂTARU

(Va urma)

Din tainele de alcov ale lui Elvis Presley

Cu ani în urmă, Prof. Albert Goldman a scris o biografie a regelui rock-ului, Elvis Presley, în care însă se ferea să aducă în discuție cauza oficială a morții acestuia — atacul de cord.

În anii care s-au scurs de la moartea celebrei vedete americane, scriitorul a discutat cu numeroși martori ai ultimilor ani trăiți de Elvis și în cele din urmă și-a schimbat părerea. Astăzi el afirmă că Elvis s-a sinucis, fie înghițind o supradoză de 33 de tablete, fie făcîndu-și singur șase-șapte injecții cu droguri.

De ce ? După cum afirmă Goldman, motivul acestui pas i-a fost oferit de ultima prietenă a lui Presley, Ginger Alden, pe atunci în vîrstă de 20 de ani. Ea susține că, deși a locuit cîteva luni împreună cu Elvis și chiar a împărțit același pat, între ei doi nu s-a produs... vreo apropiere. Pur și simplu Presley era incapabil de așa ceva ! Se îndopa peste măsură cu pastile (medicul său personal a recunoscut că în ultimii doi ani și jumătate ai vieții, celebrei vedete i s-au administrat peste 19 000 de tablete). Iar medicamentele au făcut din Elvis un impotent. Și, în destul de rarele sale clipe de luciditate, el devenea conștient de aceasta. Ginger Alden afirmă că Elvis i se adresa ca un copil : „citește-mi, mămico, o poveste!" Și fata trebuia să joace rolul de dădacă a unui bărbat infantil, care pe atunci cîtărea 113 kg...

Trebuie să realizăm rolul imens pe care l-a jucat sexul în viața lui Presley, — afirmă Goldman — pentru a putea înțelege de ce impotența a fost cea care l-a distrus în cele din urmă. Căci el, care afirma că avea mii de fete, devenise de fapt doar o imitație de bărbat. Nu putea să se împace cu așa ceva, dar pe de altă parte nu putea să se lase de droguri. Clipele cînd gîndurile îi erau limpezi erau pentru el mult mai greu de suportat decît cele cînd se cufunda în întuneric. Realiza atunci întreaga sa prăbușire. Probabil că tocmai într-un asemenea moment — apreciază Goldman — regele rock-ului s-a hotărît să-și pună capăt zilelor...

Are Goldman dreptate ? Mulți dintre cei care au fost aproape de Elvis în ultimele sale săptămîni de viață înclină să creadă că așa este. (M.D)

MUPPETS ORFANI

În fiecare săptămînă, în numeroase țări, milioane de copii se instalează în fața micului ecran pentru a privi una dintre cele mai populare emisiuni televizate : Muppets. Aceste personaje formează un ansamblu extraordinar, pe care cei mici îl poartă în inima lor. Creaturi din fetru sau blană, care observă cu ochii de mingi de ping-pong, dar care sînt în același timp naivi, curioși, vulnerabili, dar teribil de simpatici. Muppets înseamnă una din invențiile cele mai interesante ale culturii populare contemporane. Cine nu cunoaște pe Miss Piggy, femeia fatală, îndrăgostită de broscoiul Kermit ?

În spatele acestei reușite fenomenale era Jim Henson, strălucitul creator, care a dat acestor personaje inocența cu care seduc, pentru că și cei mai evoluați oameni rămîn puțin copii într-un colț ascuns al sufletului lor. Lansat în 1969 în Statele Unite, Muppets Show este o combinație unică de pedagogie și divertisment destinat celui mai tînăr public. Jim Henson și colaboratorii săi stăteau ascunși în spatele unei scene supra-înălțate mînuind personajele deasupra capului încît camerele să poată filma marionetele și nu pe cei care le mînuiau. Controlul mișcărilor se efectua pe un monitor instalat la picioarele scenei. Pentru anumite mișcări marionetiștii erau obligați să se contorsioneze, dar pe ecran Muppets evoluau cu o grație și o naturalețe uimitoare.

Jim Henson s-a născut la Greenville (Missouri), la 24 septembrie 1936. Mama sa era o femeie plină de imaginație, iar tatăl său, un om harnic era de profesie agronom. Jim era un visător. La 13 ani a început să facă presiuni asupra părinților pentru a-i decide să cumpere un aparat nou pentru vremea aceea : un televizor. Dorea să privească o emisiune de marionete foarte apreciată pe atunci. La liceu s-a înscris la un club de marionete, iar după examene a obținut un post la o stație de televiziune locală, care căuta tineri atrași de arta păpușăriei. Se înscrie apoi la Universitatea din Maryland și i se propune responsabilitatea unei emisiuni de cinci minute, seara tîrziu, la Washington. Cere ajutorul unei colege, Jane Nebel, studentă la arte. Așadar, în 1956 Muppets își fac debutul la televiziunea națională. Broscoiul Kermit era confecționat dintr-un mantou vechi al mamei lui Jim, purta o perucă și era mînuit de Jane. Jim încerca zadarnic să convingă marile canale de televiziune să programeze o emisiune cu Muppets. În cele din urmă însă, lord Grade s-a interesat de această idee și în 1976 a început să distribuie Muppets Show pretutindeni. Succesul a fost imediat. Jim s-a căsătorit cu Jane în 1959 și au locuit la Bedford împreună cu cei cinci copii, pe care i-a făcut să înțeleagă cum funcționează magia marionetelor și să se implice în mînuirea lor. Toți cei cinci tineri Henson lucrează acum în domeniul artelor, iar Brian a devenit marionetist, ca tatăl său.

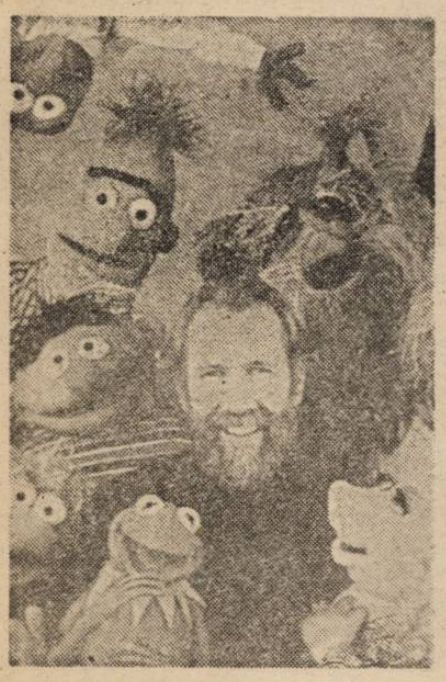

În total Jim și colegii săi au creat peste 2000 de personaje din plus, fructul unei fabuloase imaginații. Unele au devenit staruri ca Miss Piggy, Cookie, Monster, Big Bird și fireste irezistibilul Kermit.

Jim Henson nu se menaja și succesul era pe măsura eforturilor. Toate aceste activități totuși l-au epuizat. În mai 1990, după o apariție într-o emisiune televizată la Los Angeles, Jim a început să se plîngă de oboseală și durere în git. Convins că are gripă nu s-a dus la doctor. În scurt timp a început să aibă dificultăți respiratorii și a fost internat : contactase o formă agresivă de pneumonie cu streptococi. I s-au administrat doze mari de antibiotice, dar infecția era mai puternică. În urma complicațiilor renale a făcut un stop cardiac la numai 24 de ore după internare. Mii de persoane au asistat la ceremonia funerară din New York. Familia a decis să înlocuiască serviciul tradițional cu o „celebrare a vieții". Jim Henson adora familia sa și familia Muppets. Frumusețea îl încînta și îi plăcea să rîdă. Jim Henson ne-a învățat să profităm de plăcerile simple, să împărțim bucuria de a trăi și a dat încîntare milioanelor de oameni din lumea întreagă.

MANUELA SPĂTARU

O LUME ÎN MIȘCARE

Computerland – București nu este numai o firmă aparte în peisajul firmelor românești, este în același timp și o revistă într-o prezentare grafică deosebită în care specialistul, sau doar cel care dorește să se familiarizeze cu universul fascinant al computerelor, se simte racordat la informația de ultimă oră. Pentru cititorii noștri care nu au avut pînă acum acces la această revistă iată cum arată ultimul număr, cel din ianuarie.

Un eveniment deosebit a fost vizita doamnei Esther Dyson, cunoscută publicistă americană, la sediul firmei Computerland București, moment cu care s-a făcut un util schimb de idei privitoare la lărgirea pieței calculatoarelor în România. Peter McQuade, managerul lui Computerland Europa prezintă supremația firmei care și-a extras renumele tocmai din satisfacerea doleanțelor și cerințelor clienților ei. Dar Computerland București, aflăm din revistă, promovează în țară și modelul MBL AT 286 Turbo, prima impresie fiind foarte bună. Am mai aflat că firma Computerland București a sponsorizat al XV-lea simpozion național de informatică medicală de la Brașov Medinf '91. Apoi un instructiv „Buyer's Guide", informații despre Rețelele locale de tip Novell, realizate cu calculatoarele MBL, o recenzie privitoare la dBASE II, III, III + și IV, un articol din European News despre Explozia Computerland în Europa centrală și de Est, o pagină de teste pentru evaluarea cunoștințelor în domeniul calculatoarelor, o Poștă a redacției și o rubrică de sport, iată într-o fugară trecere în revistă un sumar bogat și extrem de interesant al numărului din ianuarie al revistei Computerland – București. (G. Cușnarencu)

10 MAGAZIN

Nr. 4 (1788) din 25 ianuarie 1992

Biblioteca magazin de proză scurtă

PICĂTURA DE ACID (IV)

Sigur, putea fi o halucinație, totul, un vis, un coșmar, visele, se spune, nu durează decît fracțiuni infinitezimale de timp, puteam să visez un asemenea interval insesizabil pentru cei din jur, dar care să mă tulbure pe mine suficient de mult, dar nu, eram convins că totul e real, că se întîmplă cu adevărat, că toți cei din jurul meu, dacă n-ar fi complet implicați în acele fenomene, ar reuși să **observe**, să conștientizeze. Interesant este că nu mi-a venit nici o clipă ideea să-i întreb, sau să provoc o destăinuire în acest sens. Am acceptat de la început gîndul că eu sînt singurul care știe, că am fost ales, dintr-un motiv sau altul, din întîmplare, din eroare sau cu un scop anume, să fiu martor, un canal poate de comunicare între lumea în care se întîmpla tot ceea ce precepeam eu și lumea obișnuită. De fapt, cele două ipostaze ale lumii erau în mare măsură una reversul celeilalte, deci se putea spune că sînt una și aceeași, de vreme ce se conduc după aceleași legi, inversate doar : o stare cu multe și riguroase reguli, funcționînd cu mare exactitate, și o stare în care majoritatea regulilor — fizice, chimice și mai știu eu care — erau abrogate sau înlocuite cu reguli mai simple, mai puține, mai aproape de o stare-limită, în care dezordinea este maximă. Dezordinea, adică lipsa de constringere. Revenirea la alfabet, la cărămizile componente, nediferențiate total, renunțarea la sintaxă. Trecînd printr-o fază a sintaxei tranzitorii, aberantă pentru lumea produs-finit, odihnitoare pentru materia în sine, cu tensiunile relaxate, cu potențialul uniformizat.

În context, mi-am pus și întrebarea dacă nu cumva tocmai lumea așa cum o știm este cea aberantă, excepția, dacă nu cumva există o întrepătrundere continuă, periodică poate, a celor două ipostaze, o oscilație permanentă a universului sau numai a vecinătății noastre, pămîntene, în jurul unei stări de echilibru, inaccesibil încă ambelor extreme. De aici pînă la „ce este lumea ?", „ce sîntem noi ?", „ce sînt eu ?", nu mai era decît un pas. Pe care am avut tăria — deci șansa — să nu-l fac. Motivul ? Poți să zîmbești dacă vrei : mi-a trecut prin cap și ideea că eu nu sînt **observator**, ci **cauză**. Nu în sensul halucinației, era prea simplu, ci în sensul cel mai propriu al cuvîntului. „Ca să cunoști gustul unei pere, trebuie mai întîi s-o strivești în dinți", spune un învățat din Orient. Singurul loc din lume unde cuvîntul **învățat** este folosit cu grijă este Orientul. Ți se pare imposibil ca Newton vrînd să înțeleagă de ce cad corpurile, să fi determinat prin însăși acest gînd, un măr să-i cadă în cap ? În cap, cum spune legenda, sau pe aproape, e același lucru. Ți se pare complet lipsit de sens ca Einstein, vrînd să afle viteza luminii, să-și fi vîrît creionul, un deget, un gînd, puterea de neînchipuit a unui gînd, între rotițele care fac să se miște lumina și să le blocheze la exact trei sute de mii de kilometri pe secundă ? Para nu mai este pară după ce-i cunoști gustul, s-ar putea ca lumina de acum să nu mai fie

POVESTIRE ◎ POVESTIRE

cea dinainte de Einstein. Așa și eu. Mi-e frică să spun prea apăsat „timpul curge înainte" și apoi să-mi imaginez, în termeni personali, ce am spus. Prefer să mă gîndesc la ceas, la calendar, la zile și nopți, la condica de prezență și la toate jaloanele pămîntești ale timpului.

Bineînțeles ideea este inacceptabilă. Dacă există o **ordine** în lume, indiferent de unde și de ce fel este ea, indivizi care să influențeze viteza luminii nu trebuie tolerați. Sau, dacă apar, din întîmplare, din eroare sau cu un scop anume, ei trebuie să fie unici. De dragul coerenței, al terțului exclus. Un sistem de legi — începînd cu cele fizice și terminînd cu cele morale — trebuie să fie necontradictoriu. Completitudinea nu este atît de importantă, consistența este vitală. Altfel vom vedea autobuze oprindu-se sub streașină, bănci zburînd din parc direct pe carlatidele primăriei, șefi de serviciu gelatinoși, prelingîndu-se printre subalterni gelatinoși, amestecați cu birouri și pereți și cărți de gelatină.

Adevărul este că toate aceste gînduri, conștient și explicit formulate, îmi trec abia **acum** prin minte, mă rog, în ultimele zile după ce am avut cea de a treia străfulgerare. Pînă nu de mult, oscilam între toropeală, confuzie și iluminări neașteptate, spaimă și atotputernicie intelectuală, între grija de a evita întîlnirile cu șeful, apatia orelor nesfîrșite petrecute la birou, rontăind fără încetare texte, texte, texte, plimbările fără țintă și așteptarea a ceva, nu puteam spune ce, care să dea sens celor întîmplate, dînd astfel un curs nou existenței mele, un înțeles inedit. Tema pe care o aveam de acoperit la institut, nici nu-i mai știu titlul, ceva cu termodinamică, entropie, gramatica lumii, ceva fundamental în orice caz, un titlu pentru care mă zbătusem și pe care l-am uitat pur și simplu, tema mea a fost distribuită altor colegi, la sfîrșit de an nu predasem nimic care s-o acopere, iar șeful, ostentativ, mi-o retrăsese și-mi dăduse o „sarcină mai simplă" (ca pentru leneși, ca pentru un incompetent), bazată pe o simplă cercetare bibliografică.

Iar timpul a curs înainte.

E o propoziție care-mi place, pentru că e atît de liniștitoare, de terestră, oricînd ar fi votată ca adevărată. Chiar și eu aș vota-o, poate, cine știe, s-ar institui și în ceea ce mă privește...

Întîmplarea hotărîtoare a avut loc acum o săptămînă.

Am venit acasă pe jos, îmi place să fac drumul de la institut pînă acasă pe jos, durează cam o oră, un efort binevenit, dacă nu e praf și dacă nu plouă. Relativ obositor, pentru că obișnuiesc să merg repede, reflex de pe vremea studenției, cînd eram veșnic grăbit, de la un curs la altul, între biblioteci, cantină, cămin, laboratoare. Am intrat în hol, am aprins lumina, am dat să mă descalț. Am **simțit** că e cineva în birou, îmi știi locuința, o cameră mare, în care lucrez, și dormitorul. M-am speriat, am înșfăcat umbrela și am întredeschis ușa.

Nu știu cît am stat în prag.

Am lăsat umbrela să-mi cadă.

Mi-e greu să-ți fac o descriere exactă. Ar fi trebuit să fii de față. Banal formulat : camera era plină cu cîteva zeci, poate mai multe, ipostaze ale mele, începînd cu nou-născutul care am fost și ajungînd la un bătrînel astmatic și cam caraghios care încheia șirul. Am luat-o metodic, ca la muzeu, ghidat de săgeți, de vîrste adică. Pe un pled de molton, un boț de carne, cu vinișoare roșii pe față, congestionat, agitîndu-și fără noimă mîinile, lovindu-se peste gură cu ele. Ochi cîrpiți, nasul abia ghicit, gingii goale. Cît timp l-am examinat, copilul cît avea ? două zile ? cinci ? și-a păstrat conturul, cînd am trecut la țîncul de alături s-a estompat.

GHEORGHE PĂUN

(Va urma)

CINE EȘTI DUMNEATA DOMNULE... ?

Cunoașterea reciprocă constituie o primă necesitate în orice tip de relație interumană: sentimentală familială, profesională, politică, s.a.m.d. Nu te însori, de pildă, cu o femeie isterică, usuratecă, ignorată, (să admitem, totuși că există și gusturi excentrice) nu pornești o afacere cu un ins veros, nu oferi pensiune unui criminal. Ei, dar pentru asta, trebuie să cunoști oamenii. Cum procedăm ? Solicitînd o fișă personală ? Referințe ? Angajînd un detectiv ca să-i urmărească ? Citindu-le în palmă ? Bineînțeles că nu. Cea mai directă și convenabilă modalitate de a cunoaște pe cineva (exceptînd cazurile speciale în care pot fi consultați și... astrologii) o constituie dialogul, limbajul reprezentînd trăsăturile distincte ale individului și chiar o sinteză (lacunară) a valorilor sale morale, afective, intelectuale. Să nu supralicităm totuși funcțiile diagnostice ale limbajului, bazîndu-ne doar pe intuiție, întrucît acesta poate constitui și un eficient instrument de disimulare a gîndurilor, intențiilor și, implicit, de inducere în eroare și de manipulare a discernămîntului și reacțiilor interlocutorului. Dar nu e nevoie să fim cu toții cabotini pentru a dezvălui natura contradictorie a limbajului, comportamentul lingvistic fiind deseori inconsecvent față de adevărul pe care individul vrea să-l exprime datorită unor factori străini de voința sa, perturbatori de natură psihică, afectivă, educațională, ori de stimuli exteriori, ambientali, bioenergetici etc., care intensifică spectrul labilității psihi-

ce, verbale, comportamentale ale individului. Un sentimental poate avea nostalgia cinismului, un pacifist a vendetei, un tip onest a duplicității. Devierile de acest gen pot fi observate în discuțiile pe care le purtăm zilnic, efortul nostru de adaptare a limbajului în funcție de calitatea persoanelor, intereselor și sentimentelor legate de acestea, fiind o mărturie a labilității sale operative, pragmatice. Unui copil îi vorbim mimînd o atitudine infantilă, unui străin îi vorbim cu circumspecție, unui membru al familiei cu sinceritate și detașare, unui director, cu prudență, crispare, curtoazie, (rapoartele s-au cam inversat o dată cu sindicatele libere) mai ales dacă e directorul unei bănci. În perioada de flirt, bărbații sînt deschiși, culanți, generoși. După căsătorie, starea de dependență afectivă dispare o dată cu întreg efortul de seducție. Așadar, cîțiva ani de intimitate conjugală nu sînt îndeajuns să ne cunoaștem ? Atunci ce să mai pretindem de la limbaj, instrumentul cel mai la îndemînă pe care-l folosim și pe care-l solicităm partenerului ? Atît limbajul cît și comportamentul, constituie o pseudo-garanție în cunoașterea unui individ. Nu ne cunoaștem pe noi înșine, lucru posibil doar prin lungi experimente și tehnici de introspecție, așadar, n-ar fi o investiție prea costisitoare să investigăm intruziunea în viața intimă a unei ființe pentru a-i putea cuantifica structurile interioare și a-i anticipa reacțiile ? Pînă la detectorul de minciuni, pînă la investigațiile psihiatrice rămîn, dialogul, comportamentul, automatismele, credința, la urma urmei, că cei din imediata noastră apropiere vor gîndi, vor reacționa la fel, în împrejurări tipice. Ca în povestea cu lupul. Ceea ce, ar fi, încă o dată, o iluzie. Și totuși ? Ce-i rămîne individului de făcut, ce ar trebui să-i pretindem să facă pentru securitatea relațiilor interumane ? Să-i cerem, de pildă, să fie sincer, absolut sincer, să-și controleze orice emisie, orice pulsație a conștiinței și s-o transpună cît mai fidel în structuri lingvistice ? Să spună, așadar, exact ceea ce simte, ceea ce gîndește. Să eliminăm orice cenzură, orice tendință de refulare. Să-i spunem vecinului, colegului, patronului exact ce simțim, ce credem despre el. Să transformăm așadar, societatea, într-un imens ring de box. Să optăm atunci pentru disimulare ? Pentru o selecție eficientă, aseptică, onestă a modulațiilor noastre, a gîndurilor noastre secrete ? Să mințim frumos, inteligent, profitabil, în așa fel încît orice tensiune socială să fie dezamorsată, în așa fel încît toată lumea să fie mulțumită ? Se pare că pînă la o adevărată (și improbabilă) renaștere morală, o soluție mai bună nu se întrevede. Căci nu-i așa ?, cine-și poate permite luxul de a nu se mai minți pe sine pentru a nu fi nevoit să-i mintă și pe ceilalți ?

DORIN MĂRAN

Oameni care și-au savurat propria lor moarte

Statisticile susțin că în S.U.A. există opt milioane de persoane care pretind că și-au „trăit" propria lor moarte iar în Franța înregistrați vreo două sute. Toți s-au aflat la un moment dat într-o stare de moarte clinică din care, grație științei medicale, au fost resuscitați, deci readuși la viață. Impresiile celor „reînviați din morți" sînt fascinante și ele interesează o bună parte a oamenilor de știință.

Iată, de exemplu, ce povestește o tînără, Hélène, care s-a aflat în starea vecină cu moartea în urma unui accident : „În sala de operații unde fusesem transportată, medicii și infirmierele se agitau în jurul corpului meu inert. Deodată i-am auzit spunînd foarte clar : s-a sfîrșit, inima s-a oprit. Instantaneu, m-am simțit ca „aspirată" într-o gaură neagră, un fel de tunel. Am zărit apoi o luminiță albă, care creștea, formînd un halou spre capătul tunelului. Am avut senzația că mă scufund în această lumină, că intru într-un peisaj necunoscut, dar deosebit de frumos și reconfortant. Auzeam o muzică stranie, cu accente metalice. În preajma mea, am observat apariția unor siluete. Nu doream deloc să părăsesc acest univers plin de armonie și calm. Deodată însă mi-au venit în minte cei „de jos", soțul și copiii mei. Brusc mi-a revenit dorința de a mă întoarce pe pămînt. În acel moment mi-am reluat cunoștința, am început din nou să trăiesc..."

Tînăra femeie suferise un groaznic accident de mașină, soldat cu multiple traumatisme. Hélène fusese transportată la spital în stare de comă. În sala de reanimare, pe ecranul electrocardiografului a apărut linia ce indică încetarea activității inimii. Medicii au insistat cu manevrele de resuscitare și, după trei minute, inima Hélènei a început din nou să bată. În cursul celor trei misterioase minute, tînăra femeie a parcurs călătoria senzațională de care își amintește și pe care o relatează.

Hélène nu este însă un caz unic. Mărturisiri asemănătoare au făcut și alte persoane care au suferit un stop cardiac, un accident cerebral sau o anestezie greu suportată. Toți au trecut prin așa-zisa moarte clinică, după care au fost resuscitați. Grație tehnicilor de reanimare din ce în ce mai perfecționate, cazuri considerate altădată pierdute au fost smulse din ghearele morții. Dar în ultimii 20 de ani ele sînt tot mai numeroase iar experiența despre care vorbesc cei „înviați din morți" nu poate fi neglijată. Medici, psihologi fizicieni, antropologi și-au îndreptat atenția asupra mărturisirilor acestei categorii de supraviețuitori.

Kenneth Ring, un psiho-sociolog din Connecticut a ascultat zeci de asemenea mărturisiri, după care a propus un fel de portret-robot al celui ce a trăit o stare vecină cu moartea. Călătoria descrisă cuprinde cinci etape, aproape identice descrise de fiecare „reînviat". În **prima etapă**, individul are impresia că plutește într-un spațiu întunecat, cuprins de o senzație de serenitate. 50 la sută dintre persoanele ce au alcătuit eșantionul lui Kenneth Ring și-au amintit de această senzație. **A doua etapă**, relatată de 37 la sută din subiecți se referă la un fenomen de dedublare, cînd individul plutește deasupra propriului său corp și vede tot ce se întîmplă în jurul său, ajutorul medical ce se încearcă să i se dea. **Cea de-a treia etapă** : persoana se simte aspirată cu toată viteza într-o imensă gaură neagră, unde simte o imensă pace interioară; 23 la sută dintre persoane au trecut prin acest stadiu. În cea de-a **patra etapă**, o lumină puternică, dar caldă totodată, apare în fundul tunelului. Pe măsură ce individul se apropie de ea are impresia că se scufundă într-o stare de iubire pură. Este senzația descrisă de numai 16% din subiecții lotului avut în vedere. Cea de-a **cincea etapă** : „călătorul" intră în interiorul acestei lumini și are senzația pătrunderii în circuitul cosmic. Este o stare de

beatitudine maximă despre care își amintesc doar 10 la sută din subiecți. Este de altfel și categoria de indivizi care fiind readuși la viață reproșează medicilor că nu au fost lăsați în starea în care se simțeau atît de bine. Cel mai tulburător amănunt al mărturisirilor este cel legat de întîlnirea cu părinții sau persoane dragi. O tînără femeie povestea cum și-a întîlnit tatăl care murise cînd ea avea trei ani și despre care nu-și amintise niciodată nimic. În „lumea" aceea de beatitudine l-a recunoscut instantaneu. Un alt individ afirma că era „așteptat" de doi unchi ai săi. „Primul decedase cînd eu eram foarte mic și toată lumea spunea că semăn foarte mult cu el. Al doilea a jucat un rol deosebit de important în educația mea." Persoanele care vorbesc despre această experiență sînt puține, 8 la sută.

Să fie vorba de un adevărat salt către „dincolo" sau de un simplu delir oniric declanșat de starea de șoc ? În numărul viitor al revistei vom aminti cîteva ipoteze emise de oamenii de știință.

AURORA POPESCU

HOROSCOP

Săptămîna 27.01 — 02.02

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : Plin de energie, optimist.
Marți : Priorități sentimentale.
Miercuri : Primiți bani.
Joi : Infidelitate, deziluzie.
Vineri : Iritare, confuzie, conflicte.
Simbătă O afacere pe cont propriu.
Duminică : Zi productivă, obositoare.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Afluență de persoane, afaceri.
Marți : Temperament, operativitate.
Miercuri : Două vești bune.
Joi : Toate vă merg din plin.
Vineri : Împrejurări solicitante.
Simbătă : Duel de replici în familie.
Duminică : Toată ziua pe drumuri.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Succes profesional.
Marți : Apatie sentimentală.
Miercuri : Prizonier sexului opus.
Joi : Satisfacții financiare.
Vineri : Zi deosebit de activă.
Simbătă : Întîlniri eficiente, proiecte.
Duminică : Nu ieșiți din casă.

RAC (22.06—22.07)

Luni : Foarte activ în amor.
Marți : Ușoară tristețe, resemnare.
Miercuri : Un ghinion previzibil.
Joi : Întrevedere reconfortantă.
Vineri : Tendință spre pesimism.
Simbătă : Îndoieli, neliniște, anxietate.
Duminică : O mare șansă financiară.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Deziluzie în familie.
Marți : Oscilații psihice.
Miercuri : O scrisoare glacială.
Joi : Riscul unei aventuri amoroase.
Vineri : Melancolie, meditație, izolare.
Simbătă : Zi de planuri și analize.
Duminică : Cerul dv. se înseninează.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Suprasolicitări nervoase.
Marți : Ghinion fără urmări grave.
Miercuri : Farmec, zimbet, optimism.
Joi : O mare sete de intimitate.
Vineri : Bilanț destul de inconsistent.
Simbătă : O călătorie din obligație.
Duminică : Refacere psihică, relaxare.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : Irascibilitate, tracasare.
Marți : Gînduri negre, criză de inspirație.
Miercuri : O veste bună vă remontează.
Joi : O decizie importantă, urgentă.
Vineri : Zi deosebit de agitată.
Simbătă : Culorile vieții devin roze.
Duminică : Detașare și muncă intensă.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Situație nefericită.
Marți : O veste amară.
Miercuri : Succes profesional.
Joi : Dificultăți sentimentale.
Vineri : Suprasolicitare nervoasă.
Simbătă : Instabilitate psihică.
Duminică : Cochetați cu infernul.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : O decizie oportună
Marți : Zi norocoasă.
Miercuri : Situație complicată, nesigură.
Joi : Două șanse de reușită pecuniară.
Vineri : Suprasolicitare nervoasă.
Simbătă : O aniversare zgomotoasă.
Duminică : Oboseală, apatie, indecizie.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : O presimțire se confirmă.
Marți : Realizări profesionale.
Miercuri : Digresiuni sentimentale.
Joi : Primiți bani.
Vineri : Încleștare nervoasă, gafe.
Simbătă : Reflecție, planuri, analize.
Duminică : Relaxarea totală a spiritului.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : Dispoziție sufletească excelentă.
Marți : Contacte și afaceri noi.
Miercuri : Satisfacții profesionale.
Joi : Vă asumați noi răspunderi.
Vineri : Monotonie, criză sentimentală.
Simbătă : Elogiul singurătății.
Duminică : Farmecul vieții în doi.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : O veste foarte bună.
Marți : Creativitate maximă.
Miercuri : Polemici colegiale.
Joi : O decizie înțeleaptă.
Vineri : Temperament excesiv.
Simbătă : O veste bună de departe.
Duminică : Criză trecătoare de orgoliu.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Priorități mondiale

● Încă din anul 1926 inginerul Nicolae Vasilescu—Karpen avansează ideea existenței electronilor liberi în soluții (în urma studiilor sale electrochimice, care au debutat în 1920). Teoria sa a fost reluată în 1963, pentru explicarea proceselor electrochimice de oxidoreducere. În anul 1915, N. Vasilescu—Karpen (1870-1964) a instalat primul post de radiotelegrafie puternic, cu care a reușit să ia legătura cu posturi similare din Europa (în 1920 s-a trecut la procedeul cu arc electric).

● Una din cele mai valoroase descrieri paleontologice asupra proboscienilor din pliocen și pleistocen aparține profesorului Sabba Ștefănescu și a fost prezentată la Paris între anii 1913 și 1914, sub titlu: „Notes sur l'organisation des mollaires et sur la phylogénie des éléphants et des mastodontes".

Căsnicie în al 67-lea an

La 25 februarie 1992, Crăciun Dumitru (născut în 1900) și Crăciun Maria (născută în 1908) vor sărbători pentru a 67-a oară ziua cununiei lor, desfășurată în 1925. Ei locuiesc în comuna Berzunți, județul Bacău.

Longevitate

Cea mai longevivă pereche (dacă putem spune așa) naș-fin este alcătuită din Petre Botoc, de 93 de ani, și Elisabeta Boglie de 77 de ani. Ei sînt de loc din comuna Ucuriș, județul Bihor.

Record antropometric

La vîrsta de numai 15 ani, Mihăilă Cristian din Bîrlad are deja o înălțime de 1,88 m. Așteptăm vești de la eventualii lui concurenți.

Automobilism

Pentru prima oară, distanța București — Paris și retur este parcursă de automobilistul Henri Manu. El a pilotat, în acel an 1926, un automobil „Buick", cu o viteză medie de 60 km/oră și un timp efectiv de rulaj de 103 ore (patru zile și șapte ore).

Turnir

Unul dintre cei mai faimoși cîștigători de turnire — acea pasionantă întrecere medievală ce-ți putea aduce gloria și simpatia femeilor — a fost însuși Vlad Țepeș. La o astfel de întrecere desfășurată de curtea lui Iancu de Hunedoara, el a cîștigat atît „Cununa de aur", cît și „Inelul feminin", distincții de mare prestigiu.

Biserică unicat

La Oradea s-a ridicat, în epoca lui Horia, Cloșca și Crișan — deci acum peste două sute de ani — „Biserica cu Lună", unică în țară. Acest lăcaș creștin de excepție deține un mecanism foarte ingenios, realizat la Viena, care urmărește evoluția fazelor Lunii cu multă precizie.

A scăpat de la moarte de 14 ori

Dl. Mafteciuc Emil din Iași poate reprezenta foarte ușor un personaj de roman care există alături. În timpul existenței sale de pînă acum (nu se știe ce surprize îi mai rezervă soarta) a fost protagonistul foarte multor întîmplări care i-au pus viața în pericol. Ar fi foarte multe de spus, lucruri palpitante și de cele mai multe ori terifiante. Ne mărginim în această rubrică să amintim că a suferit patru operații importante și alte două mai mici. La acestea s-au adăugat numeroase evenimente deosebit de periculoase. Răni adînci, tăieturi și fracturi, atacat de șerpi etc., etc., toate acestea ni le povestește în epistola sa emotionată. Cu o altă ocazie, vom adăposti la rubrica „Întîmplări adevărate" cîteva din cele 14 salvări miraculoase ale d-lui Mafteciuc.

GUINNESS BOOK

VINE EA ȘI VARA!

A vorbi despre plajă, Soare și apă în plină iarnă poate fi o consolare sau o provocare. Dar cum cred că v-ați obișnuit cu provocările să purcedem. Cea mai largă plajă din lume este numită Virginia Beach, statul Virginia, SUA — pe coasta Atlanticului. Lungimea ei propriu-zisă, de-a lungul țărmului, este de aproape 50 de kilometri, deci comparabilă cu distanța București — Ploiești. La aceasta se adaugă cei 16 kilometri ai estuarului din aceeași zonă (imaginea „cearceaf lîngă cearceaf" este practic necunoscută aici). Totalul suprafeței acestei plaje fantastice este de circa 660 kilometri pătrați. Nici de hoteluri nu ne-am putea plînge, există la dispoziția turiștilor 134 hoteluri și moteluri.

Dacă Virginia Beach se remarcă prin suprafață, atunci plaja de la Southend — on — Sea comitatul Essex (Anglia), a intrat în Cartea Recordurilor Lumii prin dîgul său destinat exclusiv publicului. Imaginați-vă un dig cu lungimea de 2,1 kilometri, distanță pe care înaintați în largul apelor. El a fost terminat în august 1889 și a fost extins în 1929. Numărul maxim de vizitatori l-a atins anul 1950, cînd 5.750.000 de persoane și-au purtat pașii pe acolo. Stațiunea climaterică cu cele mai multe dîguri este Atlantic City, statul New Jersey, SUA, care deține 11 asemenea construcții dificil de realizat.

Amuzamentul pe plajă poate atinge un punct culminant cînd folosim acele trenulețe suspendate, care zburdă pe șine de forma unor spirale, cu suișuri și coborîșuri amețitoare (în engleză „roller coaster"). Cea mai mare viteză a unui astfel de vehicul de plăcere este înregistrată la Gurnee, statul Illinois : 106 km/oră pe o cădere verticală în lungime de 45 de metri ! O altă viteză colosală e atinsă la roler-coaster-ul din Cincinnati : 103,9 km/oră, pe o cădere de 42 de metri. Vă încumetați ?

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

Epistolar

Din scrisorile primite rezultă că cititorii au înțeles în foarte bună măsură care este mecanismul regăsirii zodiilor în acest tip de calendar. Pe de altă parte, dificultățile multora sînt legate de faptul că lista anilor chinezești, publicată în nr. 24/15 iunie 1991, nu a intrat în posesia lor. Voi încerca în viitor să revin cu această listă (esențială pentru autoanaliză) în funcție de spațiu disponibil.

Dincă Florin, din București, s-a născut la 25 iulie 1977 între orele 0 și 1 noaptea. Din calendar rezultă imediat că sînteți Șarpe de Foc (18.02.1977 — 06.02.1978) deci primul element este **Focul**. Șarpele este un animal sudic al verii și are metamorfoza principală **Focul** (al doilea element). Luna nașterii este cea a Maimuței (22.07. — 21.08), a cărei metamorfoză principală este **Metalul** (animal vestic, al toamnei). Ascendentul nașterii vi-l dă Boul (01—03), care fiind nordic este un animal al **Apei**. Locul nașterii, România este Mistreț de Foc (forma de republică datează din 30.12.1947, istoricește), deci ultimul element al ecuației vieții este **Focul**. Iată această ecuație : Foc + Foc + Metal + Apa + Foc = 3F + A + M. De la prima vedere această ecuație (valabilă pentru data nașterii de mai sus) conduce către ideea unei persoane energice, extrem de ambițioase și de active, cu mari aspirații în carieră. Un procent de 60 la sută (3/5) din personalitatea dv. este dominat de corespondentul Focului din zodiacul european, adică planeta Marte. Atenție deci la agresivitate, la tendința de dominare, la excesele temperamentale. Apei îi corespunde planeta Mercur (inteligență, spirit comercial), iar Metalului îi corespunde Venus (dragoste, sensibilitate artistică). După horoscopul indian sînteți Cîine iar după cel al plantelor sînteți Ulm. Cuplul ideal în amor și căsnicie (în afară de triunghiurile armoniei chinezești unde faceți excelente legături cu Cocoșul și Tigrul) îl faceți cu o persoană născută în Gemeni, Balanță sau Vărsător.

Silvia R., Timișoara : Există o foarte strînsă legătură între elementele fundamentale, care în concepție orientală alcătuiesc Universul, și elementele cosmice ale zodiacului european. Zodiile europene se grupează cîte trei, astfel : Foc = Berbec, Leu, Săgetător ; Pămînt = Taur, Fecioară, Capricorn ; Aer = Gemeni, Balanță, Vărsător ; Apa = Rac, Scorpion, Pești (ordinea în care au fost enumerate zodiile indică intensitatea acțiunii, crescînd de la primul spre al treilea). Corespondențele ale acestor grupuri de trei zodii formează triunghiurile armoniei orientale de pe cercul cu cele 12 necuvîntătoare chemate la sfat de Buddha. Puteți verifica foarte simplu acest lucru.

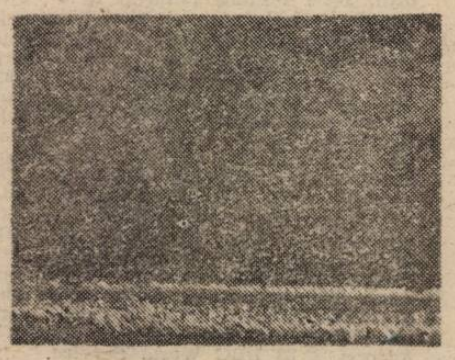

Rubrici realizate de PAUL IOAN

Societatea comercială FEPER SA în colaborare cu firma DIGI TERAOKA SEICO – Japonia vă oferă prin firma Modest SRL cîntare electronice cu sau fără memorie cu capacitatea de cîntărire între 0–15 kg. tip DS 430 și DS 381.

Informații la telefon : 12.05.60 și 88.63.95

DIALOGURILE LAUREI

■ Ei, dragul meu „bătrîn" de numai... 19 ani, pre numele tău **EUGEN L. (Bucureşti)**, poetica ta misivă nu e deloc, **dar deloc**, atît de ciudată pe cît îţi face ţie plăcere să te măgulești. Dincolo de faptul că „te ai bine cu scrisul", m-aș bucura mult dacă ai înțeles cu adevărat erorile făcute și ca regretele tale, învăluite în elegantele volute ale cuvîntului ales, să exprime sincer nu atît suferința ta, cît îndeosebi acea profundă privire lucidă prin care, despărțindu-te de „trecut", ești hotărît să nu mai repeți pe viitor pripeala superficială, „mîndria" vanitoasă a celui „puternic", dispus oricînd să-i acuze pe „ceilalți" (mai exact, „ea") de păcatele greșelilor tale... Asta, apropo de „nevoia neputincioasă de a o jigni". Dar, cum sînt din fire optimistă, în ce vă privește, nu cred deloc că totul e cu adevărat pierdut, doar „cenușă, fum și amintire" ! Dacă tot îmi scrii că ai înțeles **totul**, atunci nu pricep ce te împiedică să încerci, să cauți un nou drum spre inima ei ! **Caut-o !** Arată-i, dovedește-i că acum ești suficient de matur cît să-ți asumi răspunderile fericirii dar și ale nefericirii. Cu alte cuvinte, răspunderile sentimentelor și faptelor tale ce exprimă iubirea ta față de ea. Nu mai visa și nu mai „sorbi văzduhul" cu ochii închiși, deschide-i, privește în jurul tău, privește-te în oglindă, privește în ochii oamenilor, caută privirile lor ! Altfel spus, trezește-te ! Altminteri mereu ai să pierzi prin „neprezentare" — fie o admitere la facultate, fie inima unei fete, fie propria-ți viață cu poezie cu tot... Aștept o scrisoare în care să-mi scrii doar „OK" ; și dacă te lasă inima, și cu un cuvînt din partea ei. Succes !

■ Boală veche — singurătatea asta, dragul meu **VIOREL TOPALĂ (Bucureşti)**, chiar dacă ești născut în zodia Fecioarei (ca și mine, de altfel !). Dar zodia n-are nici o legătură cu singurătatea, crede-mă. Mai degrabă necazurile tale zilnice, mai ales complexele — te asigur, **cu totul nejustificate** ! Oricum, pentru cei **17 ani ai tăi, sînt convinsă** că îți faci mult prea multe (și inutile) probleme, te zbuciumi nefiresc de mult în raport cu firescul vieții și tocmai acest frămînt sufletesc îți accentuează singurătatea și impresia că „nu poți ieși" din propria ta carapace. **Totul** se învață pe lumea asta, inclusiv **cum** să-i faci pe ceilalți (mai exact spus, „celelalte") să te înțeleagă și să-ți ofere încrederea și prietenia lor. E o problemă și de vîrstă (experiență), și de cultură. Important e **să crezi în tine** cu tărie, să ai curajul de a fi **tu** așa cum ești și să-ți învingi timiditatea... pe care (paradoxal poate pentru tine) „evadările în universul magnific al filmelor" ți-o încurajează... N-o fi ea, „magnifică" realitatea — dar e **viață** ! Și drept dovadă că-ți acord o „poliță în alb" a încrederii, uite că-ți public adresa, să fie de leac împotriva singurătății, în speranța că îți vei face prieteni și prietene în întreaga țară : **VIOREL TOPALĂ, str. Grigore C. Moisil nr. 5, bloc 7 bis, sc. D, et. 8, ap. 214, Bucureşti, sectorul II.** Succes !

■ Mulțumiri din inimă tuturor celor ce ați avut un gînd bun și un cuvînt de inimă și pentru mine cu ocazia sărbătorilor! Pe toți vă asigură de stima, prețuirea și prietenia ei...

LAURA

Francezii și vitaminele...

Rezultatele unor studii nutriționale efectuate de Institutul francez de cercetări sînt îngrijorătoare. Ba chiar alarmante, în opinia dr. Serge Hercberg. Acestea relevă că francezii au carențe în vitamine și unele minerale. Aportul energetic datorat obișnuințelor alimentare este dezechilibrat. Ei absorb prea multe lipide (37—46 la sută în loc de 30—33 la sută cît se recomandă). În schimb consumul de glucide este inferior celui recomandat de specialiști (40—45 la sută față de 52—55 la sută). În privința vitaminelor și microelementelor cerințe mai mari se înregistrează la vitaminele B1, B6, C, A, și E și la fier, cupru, zinc și magneziu (E.B.)

POSTA by Air Mail

CORNEL BUTA, Braşov : Mulțumiri pentru scrisoare. În tot ce afirmați aveți perfectă dreptate. Ideea principală, pe care de fapt o sugerați, este aceea că avem de-a lungul existenței noastre două mari șanse de a opta într-o direcție sau alta ; acestea sînt discernămîntul și criteriile ! În credința creștină acestea sînt cruciale, așa cum la fel este și opțiunea noastră. Dar lucrurile nu sînt simple atunci cînd încercăm să ilustrăm niște fenomene, în care nu pot fi cuprinse în totalitate măcar nuanțele de suprafață. Important este că trebuie să acordăm viața, faptele noastre și morala, cu acele idealuri înalte, creștine. De altfel, după cum prea bine cunoașteți întreaga spiritualitate românească ilustrată mai ales de cultura populară are în miezul ei continua și tensionata dezbatere a relației dintre Bine și Rău. Cu acestea spuse, vă rog să-mi mai scrieți...

SCHULBER MIHAI, Urlați : Regretăm neplăcerea produsă prin eliminarea absolut accidentală a programului TV, la un moment dat, nu din vina noastră. Fiind vorba de un accident, considerați-l ca atare. Vom continua inserarea în paginile revistei a programelor, așa cum am făcut-o de la început.

Prof. ILIE MOCANU, Teleorman : Foarte interesante și incitante sînt informațiile pe care mi le-ați trimis. Evident, ele vor face obiectul unui articol mai amplu, la rubrica respectivă, în numerele viitoare ale revistei noastre.

UN GRUP DE CITITORI : Mulțumim tuturor acelora care ne sugerează sau ne cer să reluăm în paginile revistei Magazin două rubrici de mare interes general : Este vorba de rubrica „Medicul ne sfătuiește" și „Rubrica dendrologică". Prin aceste rubrici vom încerca să reluăm dialogurile cu cititorii noștri pe teme deja enunțate în rubrici. În acest sens, răspunsurile la întrebări vor fi date de specialiști, de oameni de știință, de cercetători din domeniile respective. Deci așteptăm întrebările d-stră pentru domeniile medical și dendrologic. Promitem să răspundem cu promptitudine și competență.

LORENA HILOHE, Timişoara: Ceea ce ați reușit, este cu adevărat revelator. Dar nu trebuie să suprasolicitați șansele. Mai mult decît știți și am comunicat în revistă, nu există. Faptul că ați cules ulterior și dezamăgiri, nu trebuie să vă descurajeze. Se pare că există în zi și în săptămîni momente prielnice revelației, așa cum se pare că există și momente mai puțin prielnice. Profitați doar de cele pozitive. Aștept în continuare noi vești.

ION ȚUGUI

PROGRAM TV

LUNI, 27 ianuarie. Programul 1 : 14.00 Actualități. Meteo. 14.20 Worldnet Usia. 15.10 Copiii noștri — viitori muzicieni. 15.30 Dosarele istoriei. 16.00 Tele-discul muzicii populare. 16.30 Emisiunea în limba maghiară. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. Cartea cărților. 20.00 Actualități. 20.35 Repriza a treia. 21.00 Munte, munte, brad frumos. 21.15 Studioul economic. 21.45 Restituiri — I.L. Caragiale. O noapte furtunoasă. 23.15 Cronica Parlamentului. Actualități. 23.45 Studioul electoral (II). 0.00 Blues intermezzo. 0.10 Confluențe. **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.15 Desene animate. 16.40 Tradiții. 17.10 Film artistic. Clipe magice (Anglia 1989). 18.45 Lumea sportului. 20.00 Super Channel. 20.30 Magazin auto-moto. 21.00 O viață pentru o idee. 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

MARȚI, 28 ianuarie. Programul 1 : 10.00 Actualități. 10.30 La Sept. 12.10 Ora de muzică 13.00 Interferențe. 13.30 muzică pentru părinți. 14.00 Actualități. 14.20 Tradiții. 14.50 Preuniversitaria. 15.20 Telescoală. 16.00 Convietuiri. 16.30 Salut prieteni ! 17.30 Tezaur. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. Cartea cărților. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Telecinemateca. Colecționara (Franța, 1967). 22.45 Cronica Parlamentului. Actualități. 23.15 Studioul electoral (II). 23.30 Meridianele dansului. **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.15 Desene animate. Aventurierii spațiului. 16.40 Cercetarea științifică agricolă. 17.10 Studioul de literatură. 18.10 Film serial. Decalog — X. 19.10 Sport-Magazin. 19.40 Tribuna non-conformiștilor. 20.00 Studioul muzicii contemporane. 20.35 Lumea ideilor. 21.00 De-ale pieței în economia Capitalei. 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

MIERCURI, 29 ianuarie. Programul 1 : 10.00 Actualități. 10.30 Film serial. Glasul inimii(Anglia, 1989). 11.30 TV5 Europe. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Vîrsta a treia. 13.30 Mondo muzica. 14.00 Actualități. 14.20 Civilizația montană. 14.50 Preuniversitaria. 15.20. Telescoală. 16.00 Muzica pentru toți. 16.15 Forum. 16.40 Cultura în lume. 17.05 Microrecital Iulio Iglesias. 17.15 Reflector. 17.35 Arte vizuale. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. Cartea cărților. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Film serial. Joseph Balsamo (coproducție Franța, Elveția, Belgia, RFG, Canada, 1975), 22.15 Universul cunoașterii. 23.00 Cronica Parlamentului. Actualități. 23.30 Studioul electoral (II). 23.45 Pro Musica. **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.15 Desene animate. 16.40 Emisiunea în limba maghiară. 18.10 Teatru TV. Anotimpurile de Arnold Wesker. 19.45 Worldnet Usia. 20.00 Bijuterii muzicale. 20.30 Tribuna electorală 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

JOI, 30 ianuarie. Programul 1 : 10.00 Actualități. 10.20 Calendarul zilei. 10.30 Transmisiune directă a slujbei religioase de la Capela Institutului Teologic București. 11.45 Worldnet Usia. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Oameni de lîngă noi. 13.30 Jazz-Magazin. 14.00 Aotualități. 14.20 Cu fața către lumina vetrei. 14.50 Preuniversitaria. 15.20 Telescoală. 15.50 15, 16, 17, 18. 16.10 Vîrstele peliculei. 16.45 Serial științific. Revoluția vieții. 17.10 Pro Patria. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. Cartea cărților. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Film serial. Dallas. 22.10 Reflecții rutiere. 22.25 Reporter '92. 22.50 Cronica Parlamentului. Actualități. 23.25 Studioul electoral (II). 23.40 Stadion. **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.10 Desene animate. Aventurierii spațiului. 16.35 Dicționar de personaje. 17.05 Emisiunea în limba germană. 18.05 Concertul Orchestrei Naționale Radio. 20.30 Tribuna electorală. 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

VINERI, 31 ianuarie. Programul 1 : 10.00 Actualități. 10.30 Film artistic. Sub coralii de la mila 12 (SUA, 1953). 12.15 Super Channel. 13.00 Ora de muzică. 14.00 Actualități. 14.20 Medicina pentru toți. 14.50 Bicentenar Rossini. 15.05 Preuniversitaria. 15.30 Limba noastră. 16.00 Muzica pentru toți. 16.30 Emisiunea în limba germană. 17.30 Ecranul. 18.00 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. Cartea cărților 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Televiziunea vă ascultă ! 21.10 Film serial. Tanamera — Leul din Singapore. 22.10 Simpozion. Revistă de literatură și artă. 22.55 Actualități. 23.10 Studioul electoral (II). 23.25 Top 10. 23.55 Gong ! 0.25 Kondo Ima în concert la București (I). **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.15 Desene animate. Aventurierii spațiului. 16.40 Tradiții... ale culegătorilor de folclor. 17.10 Dacă e Vineri, e... sport și muzică ! 20.00 Pagini simfonice românești. 20.30 Tribuna electorală. 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

SÎMBĂTĂ, 1 februarie. Programul 1 : 9.00 Bună dimineața ! 10.00 Actualități ; 10.10 Club „Anda". 11.10 Descoperirea Planetei. 11.30 Viața spirituală. 12.30 Ora de muzică. 13.30 : 7×7. 14.00 Actualități. 14.10 Tele-Club. 16.15 Ați întrebat ? Vă răspundem ! 16.25 Rugby. Anglia — Irlanda în turneul celor cinci națiuni. Transmisiune directă de la Londra. 18.00 Mapamond. 18.30 Itinerarii. 19.00 Snow-show... la start ! 20.00 Actualități 20.35 Sport. 20.45 Teleenciclopedia. 21.30 Film serial. Caracatița. 23.10 Cum bine zis-a Caragiale... Momente din opera nemuritorului maestru. 0.00 Actualități. 0.15 Film artistic. Amanta (SUA, 1987). **Programul 2 :** 16.00 Actuallități. 16.15 Desene animate. Aventurierii spațiului. 16.40 Convietuiri. 17.10 Film artistic. Tripleta cîștigătoare — vă rog... asasinul ? (Franța, 1989). 18.35 Anul Rossini. 21.00 Serenada 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

DUMINICĂ, 2 februarie. Programul 1 : 8.30 Bună dimineața ! 9.30 Întreabă-mă ! 10.20 Film serial pentru copii. Arabella. 10.50 Actualități. 11.00 Lumină din lumină. 12.00 Viața satului. 13.30 Roata vieții. 14.00 Actualități. Meteo. 14.10 Atlas. 14.30 Video-Magazin. 16.50 Magazin sportiv. 17.50 Știință și imaginație. Captain Power. 18.20 Convorbiri de duminică. Ion Țiriac în dialog cu Ion Cristoiu. 19.10 Film serial. Dallas. 20.00 Actualități. 20.35 Film artistic. Beleaua (Franța, 1973). 22.15 Duminica sportivă. 22.40 Studioul șlagărelor. 23.10 Acutalități. 23.25 Maeștrii. Luciano Pavarotti în Concertul de Crăciun. **Programul 2 :** 16.00 Actualități. 16.15 Desene animate. Aventurierii spațiului. 16.40 Convietuiri. 17.10 Pop-Club. 17.30 Orașe și civilizații. 18.00 Divertisment internațional. 18.30 Serată muzicală TV. 21.00 Cîntecul inimii mele. 21.30 TVE Internacional. 22.00 TV5 Europe. 22.35 BBC World Service.

(După „PANORAMIC TV")

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina LA ZI

O TRIPLETĂ DE PROST AUGUR: S+S+S

Tripleta de care dorim a ne ocupa în rîndurile de față, și în componența căreia intră trei de S tragici, este aceea în care intră **stresul, sedentarismul și supraalimentația.** Din multitudinea de cauze care stau la originea acestei boli a secolului care este ateromatoza sau ateroscleroza, tripleta menționată se plasează în primul plan. Din capul locului subliniem faptul, că anume similitudini exegetice ne determină să comparăm ateromatoza cu acea epopee greacă atribuită lui Homer — Iliada — și care reprezintă una dintre cele mai desăvîrșite creații epice din literatura universală, creație despre care după cum știm se vorbește foarte mult, și pe care totuși nimeni nu o citește. Ei bine, în aceeași măsură, atît în domeniul publicului larg, cît și în acela medical, se vorbește foarte mult despre ateromatoză, dar, cu toate acestea, foarte puțini au noțiuni clare despre acest subiect fundamental din domeniul medicinei și implicit al sănătății publice, care este ateromatoza. Tocmai de aceea dintru început ne propunem să clarificăm cîteva noțiuni, absolut indispensabile pentru înțelegerea problemei.

Ateromatoza, termen provenind de la cuvîntul grec athere care însemnează fiertură, reprezintă acea stare patologică, caracterizată prin prezența în număr crescut a plăcilor de aterom în pereții arterelor mari și mijlocii, care se constituie și se accentuează o dată cu înaintarea în vîrstă ; plăcile de aterom se identifică cu acele plăci gălbui, rezultînd din depunerea de lipoizi și din cristale de colesterol, în pereții arterelor, depunere urmată de alterări distrofice. Ateroscleroza, la rîndul ei, se identifică cu procesul patologic complex, caracterizat prin formularea de aterom, cu reacție scleroasă secundară, apoi prin formare de ulcerații și de tromboze, ce pot duce la obstrucția vasului respectiv sau la rupturi vasculare, respectiv la hemoragii.

Ceea ce trebuie știut este că **ateromatoza prin faptul că așterne patul infarctului de miocard, ca și a accidentelor vasculare, se constituie în factorul principal de mortalitate în lume. Responsabilitatea ei este angajată într-un număr de 35 — 55 la sută din totalitatea deceselor,** fie că vasculopatia, respectiv suferința vasculară menționată este coronariană, cerebrală, renală sau arterială periferică. Ceea ce mai trebuie știut este faptul că ateromatoza coronarelor, respectiv a vaselor care irigă inima, este în 90 la sută din cazuri răspunzătoare de infarctul de miocard. Și încă un amănunt important : ateromatoza se află într-o continuă ascensiune. Lucrurile într-adevăr așa stau, infarctul de miocard fiind în zilele noastre de trei ori mai frecvent la cei sub vîrsta de 40 de ani, față de situația la mijlocul secolului nostru, iar hemoragia cerebrală la rîndul ei este de patru ori mai frecventă sub vîrsta de 50 — 55 de ani, în comparație cu situația din anii '50.

Cum am mai spus, tripleta tragică formată din stres, sedentarism și supraalimentație pe care dorim a o detalia în articolele viitoare, este principala vinovată de această ascensiune. Din sutele de exemple pe care vi le-aș putea da în sprijinul acestei afirmații, am să mă opresc doar asupra unuia singur. Este vorba despre un detaliat studiu efectuat de un colectiv de medici din Dublin (Irlanda) și de un altul din Boston, (SUA), care au studiat îndeaproape 150 de perechi de frați, care își duceau viața în condiții total diferite de o parte și de alta a Oceanului Atlantic. Studiul menționat se extinde pe o perioadă de 2 ani. Frații din loturile experimentale se aflau în două țări situate la antipod în ceea ce privește mortalitatea prin boli cardio-vasculare, și anume SUA, cu cea mai ridicată mortalitate din lume din acest punct de vedere, și Irlanda, cu mortalitatea cea mai scăzută. Deși frații din Irlanda consumau în mod uzual hrană incomparabil mai bogată în grăsimi decît cei din SUA, ei erau și mai slabi și aveau un conținut în colesterol mai redus. Mortalitatea mai mică prin boli cardio-vasculare ce îi caracterizează pe primii se explică prin faptul că ei duceau o viață activă, în aer liber, așadar se mișcau mult și, în plus, erau incomparabil mai puțin tensionați de către stresurile de tot felul, care pur și simplu saturau universul existențial al congenerilor lor de peste ocean. În felul acesta, organismul lor ruginea mai încet și mai puțin semnificativ, căci, ce sînt acele plăci gălbui rezultînd din depunerea de lipoizi și din cristale de colesterol care alcătuiesc ateromul, dacă nu o autentică rugină biologică, la elaborarea căreia contribuie mai mulți factori, dar în primul rînd stresul, sedentarismul și supraalimentația.

ARCADIE PERCEK

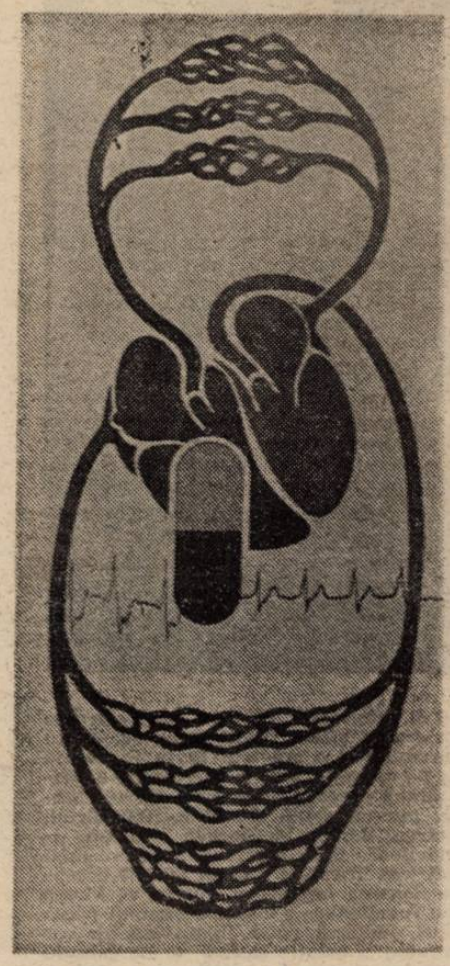

CÎND LUAȚI MEDICAMENTE, UITAȚI-VĂ LA CEAS!

Pentru ca un medicament **să vindece boala, să împiedice evoluția, să-i prevină cronicizarea sau să atenueze suferința umană este necesar să fie administrat conform indicațiilor medicului curant. Ingerarea medicamentelor într-un timp necorespunzător poate duce la inactivarea substanței active, la netoleranța ei și, în** final, la ineficacitatea medicamentului. Bunăoară, se știe că **unele medicamente** iritante ale mucoasei stomacului trebuie administrate după mese, iar cele recomandate pentru mărirea apetitului — **care** în fond sporesc secreția de suc gastric — înainte de masă ; după unii autori, biodisponibilitatea dipiridamolului, spre exemplu, este mai bună dacă acesta se administrează înaintea meselor cu o oră. Puțini însă dintre cei ce folosesc medicamente deconectante, psihotrope sau tranchilizante — cum sînt clordelazinul, meprobamatul sau napotomul — le administează corect, la intervale regulate de timp (strict la 8 ore sau la 12 ore) pentru a se menține o anumită concentrație în sînge. Majoritatea celor ce folosesc medicamente iau doar un singur comprimat, seara la culcare, practică ce nu dă întotdeauna rezultatele scontate. De asemenea, frecvent se comit greșeli în administrarea medicamentelor alcalinizante ale mediului acid gastric, numeroși suferinzi de ulcer și gastrite obișnuind să ia medicamentul respectiv imediat după cele 3 mese principale ale zilei (ulcerotrați, calmogastrin, pulbere alcalinizantă) : ținînd seama de faptul că acestea produc o alcalinizare pentru un timp scurt (20—90 minute) este necesar a fi administrate după aproximativ 20—60 minute de la ingestia mesei respective. Față de erorile pe care le-ar putea face bolnavii în privința timpului de administrare orară a unor medicamente **se recomandă ca folosirea lor să se facă : dimineața pe nemîncate, în cursul dimineții, înaintea meselor principale, în timpul meselor, după mese și seara înainte de culcare.**

Dimineața pe nemîncate : se pot administra unele antihelmintice (niclosamid, yomesan), purgative drastice, unele coleretice, clortalidon, primidon, **rengasil. În cursul dimineții, după micul dejun : se** pot lua unele diuretice — nefrix, aslavital, benzedrină, clopramid, diabetin, primidon, tavegil ; unele excitante ale sistemului nervos central, cardiotonice, antiseptice intestinale etc.

Înaintea meselor principale (cu 20—60 minute) : se recomandă produsele farmaceutice care stimulează secrețiile digestive : anghirol, apilarnil, carbocromen, galcorin, gastrozepin, hiramnitan, instamist, metroclopramid, nitropector, oxifenonium, propandelină, romparkin etc.

La mese, cei în cauză pot lua : acid nicotinic, calciu 200, carbicol, clofedin, cloramfenicol, cornhidral, diclofenac, difebion, diurocard, ederen, efortex, esfogran, fasigin, glubifer, glutarom, hidroxizin, hiposerpil, mecopar, miofilin, nifedipin, unele vitamine etc.

După mesele principale (după 20—60 minute), lista medicamentelor care pot fi îngurgitate este ceva mai lungă și le vom menționa pe cele mai frecvent folosite: aspirina, aslavital, calmogastrin, colgast, dicarbocalm, fenilbutazonă, fiobilin, hipazin, indometacin, metronidazol, panscebil, pentoxifilin, pirazidamidă, **trifer**ment, trisilicalm, ulcerotrat etc.

Seara, la culcare, se recomandă ca fiecare pacient să revadă rețeta prescrisă de medicul curant și să apeleze numai la acele medicamente indicate a fi luate seara și anume : carbocif, ciocolax, cortelax, laxatin, nitrazepam, nitropector, oxazepam, primidon, sedinstant, sintolax, tavegil etc.

Mențiune specială : antibioticele ce pot fi administrate pe cale orară trebuie ingerate la ore fixe (la interval de 4—6 ore), chiar și noaptea. Pentru menținerea eficacității medicamentelor în decurs de 24 de ore, acestea trebuie administrate, repetînd numai cu recomandarea și conform indicațiilor medicului curant.

Folosirea excesivă a medicamentelor, respectiv **polipragmazia,** ca și asupra faptului că uneori bolnavii, cu de la sine putere, „își prescriu" tratamente pe care le apreciază ca necesare — **automedicația.** Este vorba de o curbă mereu ascendentă a așa-zisei **boli medicamentoase,** care îmbracă aspectul unui flagel social, ce ocupă locul 4 pe scara mortalității

DUMITRU RĂDUCANU

Fără ochelari de soare, despre CROMOTERAPIE

Să vindeci folosind drept medicament culorile pare la prima vedere subiectul unui film S.F. Și totuși, unii medici insistă să demonstreze și să convingă că este vorba de realitate. Aceștia afirmă că durerile provocate de o artrită pot fi atenuate la maximum iradiind zona bolnavă cu o lumină portocalie timp de patru minute, apoi cu o lumină bleu timp de zece secunde (operațiile se execută de patru ori succesiv), după care pacientul rămîne în obscuritate totală 20 de minute. Cu o „rețetă" relativ asemănătoare ei susțin, de asemenea, că pot trata arsurile, astmul, celulita, sechelele unui traumatism, crizele hemoroidale, starea de iritabilitate, depresia psihică.

Medicul francez Christian Agrapart a realizat chiar un ghid terapeutic al culorilor. Din punctul său de vedere, terapia cu ajutorul culorilor este un mijloc de tratament simplu (e nevoie de o lampă și un filtru colorat), natural, eficace, rapid și... foarte revoluționar. „Este o formă de medicină energetică, bazată pe dirijarea asupra zonei bolnave sau dureroase a unei raze de lumină roșie, verde sau albastră, în funcție de afecțiune. Fiecare culoare stimulează redresarea echilibrului energetic din zona afectată. Raza colorată, spune în continuare dr. Agrapart, nu acționează prin puterea sa de penetrare, ci prin capacitatea de a se integra în sistemul de apărare al organismului nostru. Ea nu agresează organismul așa cum se întîmplă în cazul medicamentelor, ci induce corpului o capacitate mai mare de adaptare, deci o reacție, la starea de boală."

Cromoterapeuții susțin deja că dispun de numeroase cazuri de vindecare. De exemplu, o femeie a suferit o arsură gravă cu apă fiartă. Imediat s-a prezentat la medicul cromoterapeut. Zona afectată a fost supusă unor raze de lumină galbenă, apoi albastră. După cîteva ore, pielea arăta ca după o expunere la soare, iar durerea dispăruse. Tratamentul a fost continuat prin metode clasice.

Cromoterapeuții țin să precizeze că razele colorate nu sînt un „medicament" miracol. Ele însă au locul lor bine venit într-un protocol terapeutic, bine condus de către specialiști, nu de diletanți. De altfel, utilizarea culorilor pentru a crea o stare de bine este o metodă cunoscută de secole. Fizicienii au demonstrat să undele colore au, fiecare, o frecvență asemănătoare cu cele sonore. De aceea ele pot participa la restabilirea energiei vitale tulburate de un exces de căldură, frig, umiditate sau secetă... Consecințele acestor excese pot avea ca antidot radiații cu unde colorate, calde sau reci. Roșul și verdele sînt culorile folosite pentru afecțiunile de tip rece (artroze, sinuzite, depresii musculare etc.) iar galbenul și albastrul pentru patologia de tip cald (arsuri, supurații, leziuni articulare inflamatorii). Albastrul și galbenul sînt utilizate în patologia datorată deshidratării (riduri le de exemplu), iar roșul și verdele în patologia „umedă" (edeme, celulită, transpirație anormală, tulburări psihice). Pe baza valorii terapeutice a culorilor se concepe și zugrăvirea încăperilor din spitale, policlinici, cabinete medicale. În Franța, în urma unor studii întreprinse, s-a ajuns la concluzia că nouă la sută din zece cardiaci găzduiți într-o încăpere cu pereții roșii înregistrau creșteri de ritm cardiac. În schimb, într-o cameră cu pereții bleu sau roz, ritmul cardiac scădea. În California, la penitenciarul din San Bernardino, administrația a cerut zugrăvirea în roz a pereților celulelor deținuților extrem de violenți. Poate nu a fost doar o întîmplare că incidentele neplăcute semnalate de obicei în rîndul acestora au scăzut. La Londra, faimosul pod Blackfriars care atrăgea persoanele disperate a fost vopsit în verde ; numărul sinuciderilor în acest loc au scăzut. Exemplele ar putea continua, fiind un argument în favoarea cromoterapiei căreia unii medici îi prevăd un viitor... roz.

AURORA POPESCU

întîmplări adevărate

„Am supraviețuit inimii mele“

Cu toate eforturile pe care le făcea să-și încheie cămașa și cu toată teroarea care-l învăluia la ideea că inima sa e bolnavă, omul refuza să cheme o ambulanță. Își simțea sfîrșitul aproape, dar voia să rămînă calm. Cu greu reuși să iasă în stradă în acea zi friguroasă. Era joi, 19 ianuarie 1989 și deși avea de parcurs numai cîțiva zeci de metri se opri de cîteva ori pentru a se sprijini de cîte o mașină. Avea astfel de simptome cam o dată pe an, din 1983, cînd împlinise patruzeci și patru de ani. Atunci medicii îl anunțaseră că suferă de o afecțiune degenerativă numită cardiomiopatie. Spera totdeauna ca după cîteva zile de spitalizare să nu mai aibă probleme. Acum însă nu mai putea respira și se simțea de parcă ar fi avut un sac de plastic în cap. Se gîndea că va muri la colț de stradă. Se gîndea la familia sa, la... Cîteva minute mai tîrziu se afla într-o mașină de poliție în drum spre spitalul universitar Hahnemann, din Philadelphia. În jurul său oamenii se agitau plasîndu-i electrozi pe piept și ace în vene. Medicii discutau cazul. Unul dintre ei ceru o sondă Swan-Ganz (un aparat care se introduce în inimă prin vena jugulară). Fu cuprins de o durere atroce și în acel moment pierdu noțiunea timpului. Alți medici, alte șușoteli. Pe fața copiilor săi, Gillian de 18 ani și Jeremy, de 16 ani se putea citi disperarea cu care așteptau moartea tatălui de la o oră la alta. Singura șansă se afla la cîțiva kilometri, la Centrul de transplant cardiac de la spitalul universitar Temple. Pentru a păstra viața, trebuia să-și piardă inima. Medicii trebuiau să o demonteze ca pe un carburator uzat și să o înlocuiască cu alta. Era singura salvare. În acele momente cînd se decidea soarta sa, privirea îi fu atrasă de fotografia de pe noptieră : el împreună cu cei doi copii. În colțul fotografiei fetița scrisese „cei trei muschetari“ și „Tata, te iubim“. Își spuse că trebuie să învingă. Nu trebuia să-i părăsească... Deodată fu trezit de bătăile rapide ale inimii, de ceea ce se numește tahicardie ventriculară. Personalul medical se aruncă asupra sa ca într-un joc de rugby. Scenariul se repetă și în seara următoare. Asta făcea imposibilă transferarea. Așteptarea era grea, iar spitalul nu dispunea încă de posibilitatea unor grefe cardiace. Zilele ce urmară fură marcate de o infecție și febră. În cele din urmă, în seara zilei de 31 ianuarie un medic decise transferarea sa, care însemna și prima rază de speranță. Învelit ca un pachet, cu mască de oxigen, sub efectul antibioticelor, cu un echipament special ajunse la spitalul Temple. Iarna trecea și medicii știau că medicamentele nu vor putea să-și păstreze eficac tatea mult timp, dar figura în capul listei pentru o inimă nouă. Datele dosarului medical fuseseră introduse pe ordinator cu prioritate absolută, dar răspunsul întîrzia. Plictiseala și setea îi ținură companie în februarie și martie. Apoi, la 9 martie, doctorii îl informară că totul se petrecuse cum era prevăzut. Primi anestezia pentru intervenție și o oră mai tîrziu fu dus la sala de operație. Trebuia trecută și această ultimă etapă. Cu un sfert de oră înainte, într-un spital destul de îndepărtat, chirurgul James McClurken extrăsese inima unui tînăr mort din cauza unui glonț tras în cap și a cărui familie acceptase donarea organelor. Fusese verificată buna funcționare a inimii și organul părea robust. Medicul plasă inima într-un vas conținînd o soluție salină și de potasiu pentru a-i împiedica bătăile, apoi pusă la gheață, trimise prețioasa încărcătură către spitalul Temple. În acest interval, dr. Kolff deschise pieptul și pregăti totul... Mai tîrziu, după operație medicii mărturisiră că nu mai avea decît cîteva zile de trăit. Noua inimă fu plasată în piept și reconectată la circulația sanguină. Veni apoi momentul crucial cînd organismul unei ființe umane trebuie să răspundă influxului vital al unei alte ființe. După circa două ore și jumătate după ce fusese extrasă din pieptul primului său proprietar, această inimă relua viața în alt piept. Cosmarul luase sfîrșit. Restabilit repede, părăsi uimit spitalul după două săptămîni. Desigur sănătatea era fragilă. Pînă la sfîrșitul vieții vor fi necesare luarea unor puternice medicamente împotriva respingerii și periodic neplăcute biopsii cardiace, de asemenea pentru a controla absența respingerii.

Bucurîndu-se de fiecare clipă, omul simțea aerul proaspăt al primăverii. Era Paștele, Ziua Învierii și se gîndea la femeia aceea generoasă, care dăduse inima fiului său. A încercat să-i scrie o scrisoare, dar în loc de cuvinte i-au venit lacrimi.

Pasiunea chirurgului

Victor I. Rosenberg are reputația unui bun chirurg și conduce secția de chirurgie estetică de la Downtown Hospital din New York, Statele Unite. În plus, acest redutabil estet are de cîțiva ani o ciudată obsesie : să creeze o familie perfectă. Logic deci, a început cu familia sa... Astfel, Debbie Rosenberg, soția sa, în vîrstă de 51 de ani, a avut marele privilegiu de a-și remodela de două ori fața pentru scumpul ei soț. Verdictul doctorului : „e magnifică !“ Apoi a fost rîndul copiilor : Spencer, de 20 de ani și Ria de 18 ani, care au obținut cîte un nas nou. Chiar și chirurgul însuși s-a supus unor rectificări cu ajutorul unui coleg, care i-a oferit o altă bărbie.

În Statele Unite această practică a devenit curentă. Mania remodelării soției, fiicei sau soacrei este răspîndită la confrații lui Rosenberg din New York și Los Angeles. La New York Downtown Hospital vin nu numai indivizi izolați pentru a-și corecta anumite detalii, ci și familii întregi, care vor să capete un aspect cu totul nou și deosebit.

Premii pentru... scorpioni

În Tunisia numărul scorpionilor a crescut în așa măsură încît autoritățile au fost silite să recurgă la o măsură deosebită. După cum se știe, mușcătura acestor insecte este foarte veninoasă, astfel că anual mor numeroși oameni, cel puțin 40 000 de persoane rămîn „intoxicați“, cu sechele total neplăcute. S-au instituit premii pentru cei care vor depune la anumite puncte de colectare scorpioni uciși. Se consideră că această decizie va contribui la scăderea substanțială a numărului enorm de aceste vietăți atît de periculoase.

Mințită și ucisă

Superba vilă albă, cu alei ducînd pînă spre malul mării, s-a cufundat în tristețe. Totul e tern de cînd proprietara, Marie Hélène Goutier, a murit. A murit din prea multă încredere într-un om. Omul se numea Jose Rubio și era un renumit cardiolog spaniol care avea cabinetul nu în Franța, unde locuia Marie Hélène, ci la Barcelona. Acolo de altfel l-a cunoscut Marie Hélène. În timpul unei călătorii, o insolație puternică a împins-o către primul cabinet medical unde putea să primească ajutor. L-a cunoscut astfel pe doctorul Jose Rubio pe care de la bun început l-a simpatizat. Acesta, după ce a obținut datele necesare privind antecedentele și modul de viață al femeii, a anunțat-o că suferă de un suflu cardiac destul de periculos, motiv pentru care îi propune să o supravegheze în continuare din punct de vedere medical. În vîrstă de 41 de ani, încă deprimată de pe urma unui mariaj nereușit, Marie Hélène își agață toate speranțele de Jose Rubio care îi promite să-i poarte de grijă. Și, într-adevăr, în fiecare week-end doctorul trecea granița în Franța pentru a-și vedea pacienta. Femeia era fericită de norocul ce părea să-i surîdă. Mulți însă o compătimeau. Jose Rubio era cunoscut ca un doctor foarte bun care cîștigase mulți bani în viața sa. Dar era un pasionat al jocurilor de noroc. Soția sa îl părăsise din acest motiv, dar el nu suferise prea mult. Pe cei trei copii ai săi îi vedea foarte rar, nu se deranja să meargă să-i întîlnească. În schimb ducea grija noii sale paciente. Iată însă că într-un bună zi, Marie Hélène este găsită moartă în propria locuință. Amicii săi sînt consternați. Marie Hélène a decedat în urma unei crize cardiace ! Dar ea nu bea, nu fuma, ducea o viață extrem de echilibrată ! Moartea a părut tuturor mai mult decît bizară. Totul ar fi putut rămîne fără urmări dacă nu ar fi apărut un telefon anonim la poliție care spunea că Rubio este un asasin, că el a ucis-o pe Marie Hélène. Rubio dispăruse. Investigațiile poliției au descoperit că acesta își vîndu cabinetul pentru a-și plăti o mare datorie și se mutase, locuind într-un hotel.

Nimic dubios, numai că tot atunci s-a descoperit că el era beneficiarul asigurării pe viață a femeii decedate. Interogat de poliție, Jose Rubio a mărturisit în cele din urmă că el este autorul decesului : avînd mare nevoie de bani, i-a dat femeii un medicament care i-a produs stopul cardiac. Autopsia a pus în evidență faptul că Marie Hélène era într-adevăr perfect sănătoasă. Rubio a mai mărturisit cum a făcut-o să creadă pe această femeie credulă că este pe moarte, că „boala de inimă o va duce spre un sfîrșit iminent și că în cel mult șase luni va muri. Convinsă de spusele medicului, fericită de grija pe care el i-o arăta, Marie Hélène a considerat că se poate recompensa punînd asigurarea pe numele acestuia. Singurul fapt care i-a pricinuit în fond moartea.

Răzbunarea lui Nancy Reagan

O ziaristă, Kitty Kelley, și-a cîștigat o mare celebritate publicînd o carte care a provocat un mare scandal în U.S.A. și care se referea la viața intimă a soției fostului președinte al țării, Nancy Reagan. Nici nu-i de mirare că acest volum cu amănunte deosebit de picante a devenit în scurt timp un adevărat best-seller, ajungînd la tiraje foarte mari.

Dar iată că a venit și răsplata pentru Kitty Kelley (53 ani), considerată drept „tocul cel mai veninos din U.S.A.“. Din partea cui ? A unui alt ziarist, George Carpozi jr., care a publicat un volum intitulat „Tocul otrăvitor“, în care o demască pe Kelley, descriind viața ei marcată de perioade de scandaluri provocate numai cu scopul de a defăima și atrage atenția asupra ei, asupra crizelor sale datorate alcoolismului și folosirea stupefiantelor. Sînt subliniate, cu lux de amănunte, încercările ziaristei de a incrimina nu numai pe Nancy Reagan ci și pe Frank Sinatra, Jackie Kennedy etc. Sînt voci care susțin că această carte a lui Carpozi este o ripostă la dezvăluirile cuprinse în volumul lui Kitty Kelley, inițiativă care i-ar aparține lui Nancy Reagan. Dar ce importanță mai reprezintă acest amănunt atîta timp cît ambele volume nu fac decît să dezvăluie aspecte atît de compromițătoare (să zicem nu în totalitatea lor) din viața unor mari și foarte bogate personalități din „lumea bună“ americană ?...

verificati-vă cunostintele

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Plantele medicinale

Plantele medicinale menționate în rubrica anterioară au următoarele utilizări în domeniul terapeutic :

1. Chimenul, sub forma de ceai are proprietatea de a elimina gazele din intestine, în disfuncțiile gastro-intestinale. 2. Ciresul și vișinul, sub forma de ceai de cozi de cirese sau de vișine, au actiune diuretică. 3. Fasolea păstăi, sub forma de ceai de păstăi galbene, este un adjuvant în diabet și ca diuretic. 4. Mușețelul, sub forma de ceai din florile sale este un bun dezinfectant și calmant în afecțiuni stomatologice și gastrice. 5. Nucul, sub forma de ceai din frunze, se folosește ca ajutător în diabet iar sub forma de băi, în diferite boli de piele. 6. Păpădia : se utilizează atît florile, frunzele, tulpina și chiar rădăcina. Ceaiurile se folosesc în bolile de ficat și pentru mărirea poftei de mîncare. 7. Porumbul : se folosește mătasea de porumb sub forma de ceaiuri, pentru bolile de ficat, apoi ca diuretic și hemostatic. 8. Teiul : se folosește ceaiul din frunze și flori, în cazuri de tuse și răceală, avînd o acțiune emolientă și sudorifică. 9. Urzica : sub forma de ceai din frunze este utilă ca diuretic și adjuvant în diabet. 10. Viscul, de la care se folosesc numai frunzele și tulpinile subțiri, uscate, sub forma de ceaiuri, fiind utile ca hipotensiv.

Toate aceste ceaiuri nu sînt toxice dar nu este cazul ca ele să se folosească excesiv, sfatul medicului fiind foarte util în astfel de cazuri. La care se pot adăuga diverse medicamente auxiliare.

— Pînă să intrăm în Europa, bine ar fi să intrăm în normal...

Respirația gîndurilor

■ *Folosirea în fiecare dimineață a ceasului deșteptător te face mai deștept.*

■ *Dacă mașina dv. de ras, „merge" pe față fără să simțiți nici o jenă înseamnă că ați uitat să puneți lama.*

■ *Fata de la „Nufărul" m-a asigurat că pata de pe haină era și cînd am adus eu haina și că prin urmare n-au făcut-o ei.*

■ *Dacă vedeți că parbrizul de la mașina dv. rămîne încețoșat și după ce l-ați șters bine cu piele de căprioară, înseamnă că trebuie să ștergeți și ochelarii.*

■ *Unii doresc moartea caprei vecinului, prin care, zic ei, se rezolvă problema inechității sociale.*

■ *Avînd în vedere că s-au efectuat suficiente zboruri în Cosmos sînt îndeplinite acum toate premisele să se fabrice și fermoare care să nu se mai defecteze.*

■ *Mă întreb dacă folosirea abuzivă a calculatorului n-ar putea favoriza formarea de calculi pe undeva...*

■ *Unde intră Soarele nu intră doctorul. De unde atîta dușmănie între ei ?*

■ *Unul din prietenii mei este înzestrat cu multe daruri de la natură, printre care și darul beției.*

■ *Umbla zvonul că zăpezile din iernile de pe la noi sînt artificiale, ca dovadă că nu se topesc pe calorifer.*

■ *Problema esențială a dirijorului este să sincronizeze mișcările baghetei sale cu ritmul orchestrei.*

GH. L. TURCU

Test

NUMERE CURIOASE

Observați cu atenție egalitatea : 125=320. Ea poate deveni exactă folosind diferite simboluri matematice ca de exemplu : +, −, ×, :, fără a interveni în ordinea cifrelor : 12×5=3×20. Vă propunem ca, în același spirit de desfășurare a exercițiului, să procedați la fel cu numerele 426=34. Care va fi soluția adoptată de dv.?

(Soluția în numărul viitor)

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

ÎNAINTE ȘI DUPĂ

Desenele sînt prezentate în ordinea exactă, pentru că în timpul scurs prin desenarea lor, omul cu pantalonii negri a pierdut și ultimul fir de păr pe care l-avea în mijlocul capului, pentru că celălalt cetățean nu este unul și același în cele două desene și pentru că bilele au fost folosite.

O ENIGMĂ pe săptămînă

CONVERSAȚIA

Aflat întîmplător în cimitirul Sf. Anton, comisarul Kardin aude o conversație între un bărbat și o femeie — aflați lîngă un mormînt proaspăt închis. El spune : „Claude putea să mai trăiască mult și bine, dar devenise prea zgîrcit, era să mă dezmoștenească pentru că m-am căsătorit cu tine. Nu înțeleg ce avea împotriva ta". Femeia, la rîndul ei, îi spune : „Nu e frumos să vorbești așa despre tatăl tău, mai ales că nimeni nu știe exact cum a murit și ce scrie în testamentul aflat încă la avocat". Bărbatul răspunde repede : „Eu știu ce scrie în acel testament".

Reflectînd puțin, comisarul se decide să deschidă o anchetă asupra celor doi, convins că defunctul nu a murit de bătrînețe. La ce anume se gîndea comisarul ?

RĂSPUNS LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Cine este hoțul?

Se observă clar că proprietarul, dl. Summer, vrea să arunce vina asupra lui Lesley. Clara nu a putut fura 1 500 lire, deoarece nu a avut această sumă în casă cînd a predat serviciul. Lesley a spus și ea adevărul. Dar ea, spre deosebire de Clara, nu a cedat insistențelor patronului. Din declarații rezultă că d-ra Clara se afla în grațiile acestuia. Hoțul e chiar dl. Summer, care a făcut această diversiune pentru a se răzbuna pe incoruptibilitatea lui Lesley.

FEL DE FEL

● **Danezul** Carl Danzen a dovedit că nu este un om norocos din moment ce imediat după inaugurarea fabricii sale a avut de suportat cinci furturi din depozite și trei incendii dintre care ultimul, cel mai grav, l-a dus la faliment. La prima vedere, nimic prea deosebit, dar dacă menționăm că fabrica lui se ocupa cu fabricarea amuletelor purtătoare de noroc și talismane, atunci problema se cam schimbă...

● **În baza unei norme precise stabilită în cadrul unei convenții internaționale, o carte poate fi considerată ca atare numai în cazul în care este „o publicație neperiodică care numără între coperțile sale cel puțin 49 de pagini"...**

● **Peștele-spadă poate fi mai ușor capturat în perioada de primăvară și în timpul verii, cînd se apropie de mal în perioada reproducerii.**

● **Două date poate mai puțin cunoscute : cunoscutul monument parizian Arcul de Triumf, situat în Place de l'Etoile, are o înălțime de 50 de metri și o lățime de 40 m.**

● *Două tinere stau de vorbă :*
— Luna viitoare împlinesc 25 de ani.
— Și eu la fel.
— Da, dar eu îi împlinesc pentru prima oară...

● *Cum se face că nu te mai văd cu domnișoara aceea blondă și frumoasă cu care ieșeai mereu ?*
— S-a măritat.
— Cu cine ?
— Cu mine..

● *Draga mea, nu sînt nici frumos ca Apollo, nici arătos ca Hercule, dar te iubesc și te rog să devii soția mea.*
— Înainte de a-ți da un răspuns vreau să-i cunosc pe cei doi prieteni de care mi-ai vorbit mai înainte.

● *La coafor, după ce două femei au intrat în vorbă și au sporovăit timp îndelungat, una întreabă :*
— Cîți ani crezi că am ?
— În orice caz, arăți mult mai tînără, îi răspunde cealaltă.

● *Pîinea este proaspătă, domnișoară ?*
— Nu știu. Doar de trei zile lucrez în acest magazin !

● *Cînd trece primul tramvai pe aici ?*
— La ora șase dimineața.
— Atunci de ce au pus liniile de pe acum ?

● *Vasilescule, iar ai venit tîrziu la muncă.*
— Vă cer iertare, domnule, dar nu am reușit să mă trezesc la timp.
— Cum, dumneata dormi și acasă ?

● *Un profesor de geografie către tatăl unui elev :*
— I-am pus o notă proastă pentru că nu a știut unde este Creta.
— Foarte bine, răspunde tatăl. Altă dată să știe pe unde își lasă lucrurile...

● ***De ce ați întrerupt expunerea brusc ? — este întrebat un lector care, la mijlocul expunerii, părăsise catedra.***
— Să știți că sînt obișnuit cu cei din sală care privesc din cînd în cînd la ceas, dar nu și cu cei care îl duc la ureche...

cînd ați rîs ultima oară

NAVALĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	C	A	B	E	S	T	A	N	E		A	C
2	A	V	A	N	C	O	R		A	P	A	
3	P	A	N	A		N		U	E			R
4	I	R	A		S	C	A	A	N	D	R	U
5	T	I	N						E	R	A	
6	A	I	I									
7	N		E	C				B	M	O	C	A
8			R						A		R	S
9			A						I	N		
10	E	I					S			V		
11			U				A		T			
12			N						C			

ORIZONTAL: 1. Dispozitive mecanice de forță aflate în bordul navelor — Indică nordul pe cadranul compasului magnetic. 2. Parte a navei cufundată în apă — Permite deplasarea navelor. 3. Poziție în care nava nu mai înaintează, având vitezele desfășurate și orientate invers — Linia de contact a suprafeței apei cu malurile. 4. Suflet de pirat ! — Desfășoară activități subacvatice. 5. Parte componentă a capcanelor de pescuit — Perioadă de timp. 6. A usturoia (reg.) — Velier folosit astăzi ca navă-școală. 7. Primii din echipaj ! — A imobiliza o biectele sau instalațiile de la bord pe timp de mare agitată. 8. Croazieră sistematică și de lungă durată între două poduri — Prinse-n cursă ! 9. Sifonierul marinarul — Căluți. 10. Dinții — Categorie de navе — În tadar. 11. Poziția vîntului față de navă — Documentele necesare navei, echipajului și caricului (sing.). — Radă ! 12. Furtun folosit la spălarea punții navelor — Instrument de navigație.

VERTICAL: 1. Comandant de navă — Navă fluvială folosită la transporturi. 2. Defecțiuni mari în corpul sau aparatura navelor — Partea cea mai de jos a unei nave. 3. Nave destinate transportului unor apreciate fructe exotice — Numeral. 4. În senat ! — Rude prin alianță. 5. Scandiu — Una abia — Ajutor la Salvamar. 6. Rezervorul navelor — Epavă (fig.). 7. Culoar la bord — Sea. 8. Mijloc de navigație — Uaelte folosite la pescuit marin — Prinde somnul (fig.) — Luna florilor — Tec! 10. SOS — 13 nave ! 11. Ape ! — Unul și una ! — Nivelarea încărcăturii navei. 12. Serviciu la bord — Omul mării.

Dicționar : AII, ENA, AAB.

RADU STOIANOV
Fundulea

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

PIETRE

ORIZONTAL : Smarald — Opal — Topaze — Spuma — Urări — At — Sac — Ce — Alabastru — Nou — Ponce — R — Jad — Miner — Aț — A — Oua — A — Itn — Sardis — Asuda — Pg — Ionic — Fet — Ag — Rîuri — Zi — Stei — Trainic — Peruzea — Mate.

Nr. 4 (1788) din 25 ianuarie 1992

Caleidoscop

magazin

D-ALE PRIMĂRIEI

Să nu vă surprindă aspectul exterior al casei prezentate în fotografia alăturată. Nici să nu vă gîndiţi că eventual ar prezenta un aspect exterior al unei case obisnuite din Japonia, deşi firma şi unele date arhitectonice v-ar îndreptăţi să afirmaţi contrariul. Vă vom lămuri noi aşa-zisul „mister". Este vorba, pur şi simplu, de un W.C. public amenajat experimental la Tokio de către primăria capitalei Japoniei. Este începutul unei acţiuni care prevede realizarea unei ambianţe cît mai plăcute în care sînt incluse şi aceste modele de W.C. cu o înfăţişare cît mai atrăgătoare. Dacă iniţiativa autorităţilor municipale se va bucura de succes, aceste cabinete publice se vor înmulţi treptat. Este necesar să adăugăm că aceste căsuţe de bambus decorate şi amenajate cu flori sclipesc de curăţenie în interiorul lor...

REVENITĂ DIN INFERN

Drew Barrymore şi-a recăpătat, în sfîrşit seninătatea după lunga călătorie în decadenţă. Tînăra actriţă, eroină în „E.T.", de Spielberg, pe cînd avea 9 ani, nu a „dăerat" fenomenalul succes al filmului şi la 10 ani fuma marijuana, iar doi ani mai tîrziu cocaină... împresurată şi de multe probleme familiare.

Astăzi, actriţa şi-a regăsit echilibrul, este activă şi solicitată în numeroase filme.

Lumina roşie şi numărul de ouă

Un grup de [illegible] de ştiinţă din R.P. Chineză a emis o ipoteză care se află în curs de verificare: lumina roşie are o acţiune relaxantă asupra animalelor, în mod special asupra găinilor care dorm mult mai liniştite şi mai multe ouă decît în mod obişnuit. In acest scop s-a procedat la experiment îndelungat la un sector al unei mari creşcătorii de găini-ouătoare unde s-a furnizat lumină roşie. Rezultatele (nu definitive şi concludente) au fost însă încurajatoare, constatîndu-se o sporire simţitoare a numărului de ouă realizate în raport cu suratele care nu au beneficiat de acest tratament.

ÎN VOIA VALURILOR

O sticlă care a fost aruncată vara trecută în Pacific, în largul coastei canadiene a fost găsită zece luni mai tîrziu, la 30 000 km depărtare, pe o plajă de pe coasta Namibiei... Pentru oceanografi acest eveniment pare miraculos. Bazîndu-se pe forţa medie a curenţilor marini, prof. William Hsieh de la Universitatea din Columbia a calculat că ar fi fost necesari aproximativ 8 ani pentru ca un obiect plutitor să parcurgă distanţa ce separă coasta Pacificului de cea a Atlanticului.

În numărul viitor:

O catastrofă aeriană îşi dezvăluie tainele

Biblioteca Județeană MUREȘ

- **Climatologii avertizează asupra pericolului încălzirii globale pe planeta noastră datorită „efectului de seră", care va amplifica în mod esenţial sfera proliferării epidemiilor tropicale grave.**
- **După erupţia vulcanului mexican El Chicon, în 1982, temperatura medie a planetei a scăzut cu una sau două zecimi de grad. Din fericire, efectul unei erupţii asupra temperaturii nu durează decît doi sau trei ani cel mult.**
- **Erupţia lui Pinatubo (Filipine) de la 14 iunie 1991 a transformat acest vulcan într-o bombă ecologică.**
- **Pinatubo a oferit prilejul de a se studia impactul compuşilor clorati şi fluoraţi asupra stratului de ozon.**
- **Estimarea cea mai pesimistă asupra efectelor vulcanului Pinatubo asupra stratului de ozon prevede o diminuare a sa cu circa 15 la sută (probabil deasupra arhipelagului filipinez şi zonele învecinate).**
- **O mare erupţie vulcanică poate proiecta în atmosferă, în cîteva zile sau săptămîni, tot atîta dioxid de sulf cît toate activităţile umane dintr-un an întreg!**
- **Experţii estimează că vulcanul Pinatubo a proiectat 15 pînă la 18 milioane de tone de dioxid de sulf, adică circa un sfert din poluarea industrială anuală.**
- **Numai emanaţiile vulcanice care ating stratosfera, la circa 15 km deasupra solului, au efecte climatice pe termen lung.**
- **Ce se întîmplă cu dioxidul de sulf care ajunge în stratosferă? Formează acolo mici picături fine de acid sulfuric care acoperă razele Soarelui. De unde rezultă o răcire a suprafeţei terestre.**
- **Noile clădiri ce se construiesc în zonele periculoase ale Italiei tin seama de normele antiseismice. Vechile construcţii au fost înălţate fără a se ţine seama de riscul seismic. Restructurarea antiseismică a patrimoniului edilitar, mai ales a celui istoric şi artistic, se impune de urgenţă.**

TELEGRAME

BANC DE ÎNCERCĂRI

Contrar aparenţelor, bărbatul prezentat în fotografie nu se delectează jucîndu-se cu trenul electric. În realitate, el studiază foarte atent în cadrul Centrului de cercetări al căilor ferate britanice din localitatea Derby efectul de balansare a vagoanelor care se produce atunci cînd două trenuri care circulă cu mare viteză se întîlnesc venind din sensuri diferite şi pe linii alăturate mai ales în tuneluri. Obiectivul studiului efectuat îl constituie reducerea acestui efect prin

conferirea unei forme aerodinamice adecvate locomotivelor. Centrul dispune de un banc de încercări compus din două linii paralele avînd 132 metri lungime pe care circulă machetele unor trenuri executate la scara 1/25. Instalaţia de testare este dotată cu un ansamblu de anemometre care permit măsurarea vitezelor de scurgere a aerului precum şi cu traductoare pentru măsurarea presiunilor. Inginerii britanici studiază şi transferul de căldură care se produce la nivelul pereţilor tunelelor, transfer de căldură care se produce creat de către undele de presiune provocate de trecerea trenurilor.

CREŞTE SPUMA ŞI NEBUNIA

In inima Parisului, la discoteca Boy a fost organizată o seară de delir, cu ocazia unei serbări grandioase avînd ca temă: spuma! Sute de discipoli au dansat în spuma „sculptată" de un imens ventilator. Inspiraţi de fiestele spaniole de pe Costa del Sol, tinerii, uzi pînă la piele, au înfruntat valuri întregi, apoi răcoarea unei dimineţi de octombrie.

magazin

SERIE NOUĂ – 40

ANUL XXXV • Nr. 6 (1790) SÎMBĂTĂ 8 FEBRUARIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

JFK: Culisele unei afaceri secrete

Femina Club Magazin

HOROSCOP SĂPTĂMÎNAL ZODIACUL CHINEZESC

starea de veghe

AGRESIUNEA FAPTULUI DIVERS

O navă din vremea lui Constantin Brâncoveanu

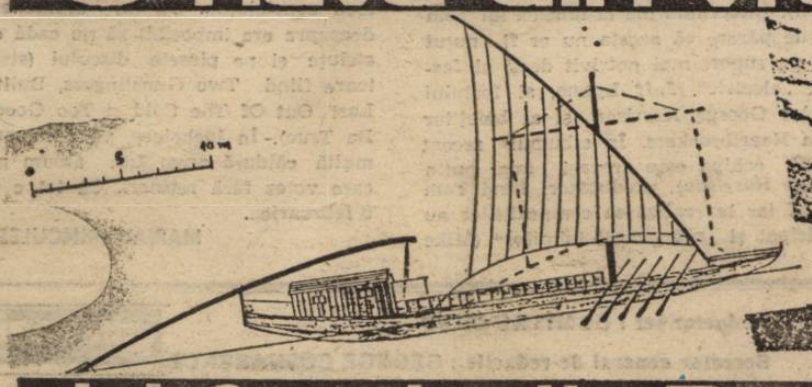

CINE A FOST IN REALITATE JOSEPH BALSAMO ?

PROGRAM TV

Biblioteca Județeană MUREȘ

musicbox

SIDNEY YOUNGBLOOD

„Toți vorbesc despre come-back-ul meu dar eu nu am dispărut nicăieri. Am lipsit un oarecare timp din topuri dar nu și de pe scenă, am muncit un an intreg fără intrerupere" — spunea Sidney in urmă cu cîteva luni, cu ocazia apariției noului său album... Să ne amintim că in urmă cu 18 luni texanul Sidney Ford, născut pe 2 decembrie 1960, la San Antonio, a făcut furori cu hiturile If Only I Could, Sit And Wait, I'd Rather Go Blind, Ain't No Sunshine, „îngropindu-se" apoi in vila sa de lingă Heidelberg pentru a pregăti albumul, apărut in toamnă, Passion, Grase And Serious Bass. Rezultatul nu a intirziat, Sidney aducind firmei „pe tavă", 26 de piese nou-nouțe, al naibii de bune : „băieții erau derutați, nu știau pe care să le aleagă", ride Sidney și continuă : „cel mai bine ar fi să scoateți un album dublu, altă alegere n-aveți !" Cu atitea piese la activ se poate gindi și la primul său turneu adevărat... Spun „adevărat" deoarece tinărul american (care nu este deloc de aruncat de pe scenă...) a avut, in urmă cu un an, un turneu in Germania impreună cu Splash. Sidney visa la un big-band de 20 de persoane, o scenă mare pe care el să strălucească in rolul de solist dar și de instrumentist (cintă la chitară, flaut, orgă, bass și tobe) și iată că visul s-a implinit, săptămina trecută incepind turneul său in Anglia după care va trece Canalul Minecii și va concerta pe Continent. In timpul turneului de „antrenament" (de care am pomenit mai sus) Sidney și-a creat un aspect specific iar dacă apăreau probleme tehnice (se intimplă și la case mai mari, nu-i așa ?) își distra spectatorii spunindu-le bancuri sau parodiindu-l pe Michael Jackson... ce mai tura-vura, Sidney are darul de a (și) cuceri publicul, indiferent dacă este acompaniat sau nu ! Popularitatea sa este uriașă in Germania (mai ales in rindul admiratoarelor...) dar pentru a intelege de ce, va trebui să ne intoarcem putin in timp : in 1980, Sidney Ford (pe atunci in virstă de 20 ani) sosea la Manheim in calitate de soldat american (la fel ca Elvis și ca Terence Trent D'Arby). Alegerea nu este intimplătoare deoarece el dorea să devină cintăreț, la fel ca idolii săi — Stevie Wonder și Queen și cum aceștia editau adesea discuri la München și Frankfurt, tinărul entuziast a considerat că in Germania va avea un succes mult mai mare decit in America. Este clar, a ales drumul cel bun pentru a-și atinge scopul, chiar dacă i-au trebuit zece ani pentru aceasta (ani in care și-a văzut familia doar o singură dată). La intoarcerea in America el a adus părinților, surorilor și fratelui său două daruri — discul de aur cîștigat in Anglia și lista hiturilor sale din clasamentele internaționale (despre cîștigurile bănești n-am aflat nimic...) „Ce poate fi mai plăcut decit să privesc o emisiune TV pe care o îndrăgeam incă din copilărie și pe ecran să apară cel mai recent single al meu ?" se intreabă Sidney... Totul pare minunat dar, din modestie, Sidney nu spune nimic despre lungii ani de căutări, despre noptile nedormite, despre acerba concurență și, nu in ultimul rind, despre talentul său nativ... In incheiere nu vă pot spune decit „All You Can Do Is Sit And Wait", recomandare preluată de la „invitatul" nostru de astăzi !

Number One Singles 1991, în Anglia

Am primit in cursul lunii ianuarie mai multe scrisori in care mi se solicita publicarea melodiilor clasate pe primul loc, de-a lungul anului trecut, in Marea Britanie. M-am interesat și, iată ofer prietenilor Music-Boxului lista cîștigătorilor :

7.01 : Bring Your Daughter To The Slaughter — Iron Maiden
14.01 : Sadness — Enigma
21.01 : Innuendo — Queen
28.01 : 3 A.M. Eternal — KLF
4.02 : 3 A.M. Eternal — KLF
11.02 — 25.02 : Do The Bartman — The Simpsons
4.03 — 11.03 : Should I Stay Should I Go ? — The Clash
18.03 : The Stonk — Hell & Paice & The Stonkers
25.03 — 22.04 : The One And Only — Chesney Hawkes
29.04 — 27.05 : The Shoop Shoop Song — Cher
3.06 — 17.06 : I Wanna Sex You Up — Color Me Badd
24.06 — 1.07 : Any Dream Will Do — Jason Donovan
8.07 — 21.10 : I Do It For You — Bryan Adams
28.10 : The Fly — U2
4.11 — 11.11 : Dizzy — Vic Reeves & The Wonder Stuff
18.11 — 25.11 : Black Or White — Michael Jackson
2.12 — 9.12 : Don't Let The Sun Go Dawn On Me — George Michael & Elton John
16.12 — 30.12 : Bohemian Rhapsody — Queen

Acestea sint melodiile Number One (in 1991) in U.K.
Săptămina viitoare vă voi prezenta cele zece albume clasate in Top Ten-ul vinzărilor in Marea Britanie.

INDRA

cintă in 4 limbi

Cu „Misery", această seducătoare suedeză in vîrstă de 23 de ani a pornit asaltul topului 50. A inceput să cinte de la trei ani, vorbește curent patru limbi, este născută sub semnul Cancerului cu ascendent in Săgetător și are un temperament vulcanic sub o aparență glacială.

TOLBA CU SCRISORI

ELIANA BĂCILĂ — Brașov : dispun de albumele solicitate de tine. Muzică românească nu am...

MICHAEL SCHENKER — Bălcești : din lipsă de spațiu nu pot inițiia un top twenty-five. Nu am Purple Rainbows dar posed celelalte două LP-uri.

GABRIELA PISARU — Arad : 1) numele meu este Marian și nu Cristi 2) ți-am trimis, anul trecut, caseta pe care o cîștigaseși dar mi-a fost returnată deoarece destinatarul nu se prezentase la poștă pentru a o ridica. Sorry...

VANESSA TOPFELDI — Constanța : „o micuță blondă, de 14 ani, dorește că corespondeze pe teme muzicale : îi puteți scrie pe adresa — str. Despot Vodă nr. 16, Constanța, cod. 8 700.

ADRIANA TATU — Alexandria: ai văzut c-am avut dreptate ?

LOREDANA „PET SHOP GIRL" : faptul că nu am scris nimic despre PSB nu inseamnă că „aș avea ceva cu ei"...

SORIN PĂDURARIU — Rotopănești : nu am primit scrisoarea ta din 12 noiembrie. Ah, poșta !

MARIAN COTRĂU — Salonța : anunță că a fondat un Fan Club Oana Sirbu. Cei ce doresc să se inscrie o pot face pe adresa : str. Crisului nr. 16, Salonta, Bihor, cod 3 650.

FLORIN MATEI — Galați : Michael Jackson este din nou Number One in Billboard și cred că 1992 va fi sub semnul lui. Intre noi fie vorba, albul Dangerous (prezentat in decembrie) este ceva mai slab decit Bad, această constatare am făcut-o abia după ce l-am ascultat de cîteva ori...

RODICA (?) — București : C & C Music Factory nu au scos un nou album. Poate in vară...

Help ! Beatles-ii vor reveni ?

Zvonuri tot mai sustinute vorbesc despre o posibilă revenire a celor trei Beatles care au mai rămas in viață. Pină atunci insă Paul McCartney se produce de unul singur, participă la turnee, lansează compact discuri pe care sint prezente cele mai celebre melodii pe care le-a cintat cu prietenii săi John, George și Ringo. Acele melodii care au făcut din The Beatles un mit : Back in USSR, Eleanor Rigby, Let it Be, Yesterday, Get Back, Hey Jude, Fool the Hill, The Long and Winding Road etc.

ALBUMUL SĂPTĂMINII

Into The Great Wide Open — Tom Petty and The Heartbreakers

Impresionanta simbioză intre Beatles, Electric Light Orchestra, Travelling Willburies, dublată de veselia molipsitoare a chitarei lui Tom Petty și-a cîștigat dreptul de a avea o galerie proprie... Tom, unul din foștii Willburies a editat in urmă cu trei ani un prim LP solistic remarcabil intitulat Full Moon Fever — Febra lunii pline, prin proaspetele variațiuni blues (mă refer la A face In The Crowd — Un chip in mulțime, Alright For Now și la hitul Zambie Zoo in care se aude și glasul regretatului Roy Orbisson). Intorcindu-mă la muzica lui Tom sint de părere că acesta nu ar fi putut găsi un suport mai potrivit decit al fostului „electric". Jeff Lynne, al fostului Beatles George Harrison și al băieților de la Heartbrackers. In albumul recent apărut echipa este aceeași (mai puțin George Harrison), producători fiind Tom și Jeff iar la realizarea compozițiilor au participat și „spărgătorii inimilor" (Mike Campbell a preluat numele și instrumentele colegilor săi — ch. solo, clape, bass, buzuki, mandolină...) Aș fi nedrept dacă nu i-aș aminti și pe ceilalți Heartbreakers — Stan Lynch — tobe, Ben Tench — pian și acordeon, Howie Epstein — bass, lor alăturindu-li-se Roger Mackgin care dirijează corul (da corul !) in piesa All The Wrong Reasons. Albumul durează 44 de minute și conține 12 compoziții (pe care le-aș pune in categoria soft-rock). Incă de la prima melodie sintem cuceriți de sound-ul primului single (după care s-a realizat și un videoclip) Learning To Fly — Invăț să zbor, urmat de o bucată à la Chris Rea, Kings Highway — Regii autostrăzii. Intregul disc are ceva astral și mă gindesc, in primul rind, la coperta compact-discului care este un adevărat atlas cosmic, pe ea observindu-se Ursa Mare, Ursa Mică și cîteva constelații... Cu un asemenea cer deasupra era imposibil să nu cadă cîteva steluțe și pe piesele discului (strălucitoare fiind Two Gunslingers, Built To Last Out Of The Cold și Too Good To Be True). In incheiere, vă recomand cu multă căldură acest LP, album pentru care votez fără rețineri. Că tot e miine 9 februarie...

MARIAN MINCULESCU

CM SRL

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, inmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALĂ „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :

Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRINEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Regia Autonomă a Imprimeriilor, Imprimeria „CORESI" — București.

Administrația „Editura Națională S.A."

Redactor șef : DUMITRU FILIP

magazin

Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrineanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).

SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele și fotografiile nepublicate nu se inapoiază.

Posibila renaştere a cercetării româneşti

5 – 10 ANI PENTRU FORMAREA UNUI CERCETĂTOR

Fiziologia, ştiinţă preocupată de totalitatea mecanismelor şi proceselor prin care se realizează funcţionarea, reglarea, adaptarea, compensarea funcţiilor vitale ca şi integrarea organismului într-un tot funcţional şi a acestuia în mediu, a avut în ştiinţa românească, de-a lungul deceniilor, savanţi de rezonanţă mondială. Evoluţia impetuoasă a medicinii româneşti după primul război mondial, reunind specialişti pregătiţi în marile centre europene din Franţa, Germania, Anglia, Italia a condus la înregistrarea în fiziologie a unor succese deosebite. La începutul deceniului al patrulea România ar fi putut candida, prin profesorul Paulescu, la Premiul Nobel. Deşi nu i-a fost decernat, acestuia i se recunoaşte astăzi paternitatea descoperirii insulinei. Un alt mare fiziolog, D. Danielopolu, alături de Odobleja, se instituie ca precursor al ciberneticii, lucrările lor aprofundînd mecanismele de reglare a funcţiilor organismului. Profesorul Benetato se ilustrează prin cercetări de metabolism cerebral. Fiziologia românească a fost o prezenţă constantă în lumea specialiştilor de pe toate meridianele globului. Discipol al academicianului Benetato, dr. docent Marcel Uluitu, semnatarul articolului care urmează, este autor a peste 130 de lucrări ştiinţifice publicate în ţară şi în străinătate. S-a specializat în domeniul utilizării izotopilor, fiziologiei creierului şi biofizicii. A urmat de asemenea un curs de specializare în microelectrofiziologie în cadrul Universităţii din Copenhaga. Este laureat al Premiului „Gheorghe Marinescu" al Academiei Române. Astăzi este unul dintre specialiştii de primă mărime ai fiziologiei româneşti, înscriindu-se printre pasionaţii neliniştiţi ce gîndesc la soarta cercetării româneşti în general şi a celei medicale în special.

Pentru practicienii preocupaţi de reorganizarea cercetării ştiinţifice în ţara noastră se ridică **problema formării cadrelor tinere înzestrate pentru cercetare**, atît sub raport conceptual cît şi sub raport metodologic. Am în vedere **reînvierea şcolilor de cercetare** dar şi educarea tehnologică a tinerilor cercetători în condiţiile folosirii unor aparate tot mai sofisticate. Selecţionarea de cadre tinere pentru cercetare, în lipsa aparaturii, ar avea drept rezultat fie formarea unor teoreticieni, pentru cei înclinaţi, fie cel mai mult descurajarea, pentru cei cu înclinaţii pragmatice. Dacă se începe procesul cu procurarea aparaturii se iscă uzura morală a aparatelor în lipsa cercetătorilor. Dat fiind faptul că multă vreme problema cadrelor de cercetători a fost neglijată s-a creat **un hiatus foarte mare între generaţiile mai vechi şi tinerii cercetători**. Remediul ar trebui să vină tot de la cercetătorii în vîrstă care ar trebui să formeze pe lîngă ei cercetători, dintre cei care întrunesc calităţile omului de ştiinţă: **putere de muncă, capacitate de analiză, capacitate de integrare, aptitudini tehnice şi, mai ales, o mare pasiune care să le motiveze urmărirea unei idei.** Poate sună ca o îngrijorare acest îndemn pentru cadrele cu activitate îndelungată în cercetare. Îngrijorarea este reală şi este motivată de faptul că **un cercetător necesită pentru a se forma ani lungi: cinci pînă la zece, cei puţin, pentru ştiinţele experimentale**, iar la noi se adaugă şi nevoia restabilirii legăturilor cu laboratoarele mari din lume. Aceasta ar fi soluţia depăşirii incongruenţei între aparatura nouă şi cercetătorul tînăr. Problema necesită o abordare cît se poate de rapidă. Nevoia de a folosi tehnică sofisticată se rezolvă prin formarea simţului pentru tehnică. Formarea cadrelor de cercetători, a viitorilor oameni de ştiinţă nu trebuie să înceapă cu tinerii absolvenţi ci cu studenţii. Omul de ştiinţă care şi-a petrecut multă vreme pentru a studia, pentru a cerceta un domeniu restrîns poate şi trebuie să-şi aducă contribuţia la formarea ştiinţifică a studenţilor.

O altă problemă care se ridică în faţa cercetării o reprezintă împărţirea didactică a cercetării în „fundamentală" şi „aplicativă". Deşi ideea nu este de respins, totuşi un cercetător bine selecţionat şi format va şti cu mai multă uşurinţă să folosească aşa-numitele date aplicative în aprofundarea cunoaşterii naturii ca elemente fundamentale. Este poate ideea cea mai importantă pentru cercetătorii înclinaţi pentru aşa-numita cercetare fundamentală în care intervenţia intempestivă administrativă prin forţarea de a-şi aplica rezultatele poate să-i deturneze de la obţinerea aprofundării cunoaşterii. Acest fapt presupune în esenţă libertatea de exprimare a personalităţii fiecărui cercetător în cadre organizatorice cu mare «plasticitate». Cercetarea medicală românească în limitele prezentate mai sus, reclamă o viziune înnoitoare, constructivă, în abordarea problemelor teoretice, şansă unică pentru a repune medicina în situaţia normală, de dezvoltare armonioasă atît a practicii medicale cît şi a cercetării teoretice în care sînt incluse nu numai ştiinţele fiziologice ci şi ştiinţe pur pozitive, toate concurînd la conturarea medicinii moderne.

Dr. docent MARCEL ULUITU,
director al Institutului de Fiziologie „D. DANIELOPOLU"

Handicapaţii şi mijloacele de transport

Miriam Massari (38 ani) a cîştigat bătălia sa privind călătoriile handicapaţilor cu... avionul. Dar anul trecut, a pierdut-o pe cea disputată cu căile ferate italiene. În acest ultim caz s-a produs un adevărat scandal, relatat de mass-media pe larg, atunci cînd nevoită să întreprindă o călătorie cu trenul pe distanţa Roma-Torino a fost obligată să călătorească într-un vagon de bagaje întrucît funcţionarii feroviari

i-au interzis să folosească un vagon obişnuit motivînd că nu au dispoziţii să primească un handicapat cu un cărucior nici în compartiment şi nici pe coridor. Cazul respectiv a produs atunci o mare vîlvă şi comentarii defavorabile la adresa căilor ferate. Nu acelaşi rezultat l-a obţinut Miriam Massari atunci cînd a dorit să întreprindă o călătorie cu avionul. Agenţia „Alitalia" a depus toate diligenţele pentru a rezolva cererea solicitantei (deşi nici în avion nu sînt condiţii speciale pentru transportarea unui handicapat cu un cărucior). Cu un efort demn de menţionat, s-a găsit o soluţie corespunzătoare pentru fixarea căruciorului pe unul din pereţii avionului.

Un sfert de mileniu

Sculptorul italian Bruno Lunz din Pergine lucrează la un imens trunchi de copac (castan) înalt de 11 metri şi care are o vechime verificată de 250 de ani. El doreşte ca din acest lemn secular să realizeze o uriaşă statuie reprezentînd pe Iisus Christos. Opera sa va rămîne expusă în localitatea respectivă.

Aruncaţi Luna în aer!

Maree, taifune secetă... toate au aceeaşi cauză: Luna. Chiar şi proasta dispoziţie se datorează influenţei sale. Soluţia? După Alexander Abian, profesor de matematică american, ar fi una singură: să fie trimişi astronauţi cu un pachet de explozive atomice pentru a le plasa pe Lună, apoi de pe Terra să se apese pe un buton şi astfel nu vor mai fi probleme. Marea va redeveni calmă, vînturile vor deveni brize, planeta noastră va cunoaşte paradisul... Se pare că Abian şi-a pierdut busola şi toţi astrofizicienii sînt revoltaţi. Surd la polemici, Abian afirmă că „e primul în cinci milioane de ani care sfidează sistemul solar şi că cei care îl critică sînt urmaşii celor care l-au condamnat pe Galilei...". Oricum ar fi: ideea lui Abian nu poate fi decît o idee de-a dreptul năstruşnică.

ROMÂNIA INTRĂ ÎN EUROPA... PRIN ITALIA

Un drum generos spre dezvoltare şi progres

În perioada 27—30 ianuarie a.c., un puternic grup de oameni de afaceri italieni s-a aflat în vizită în ţara noastră pentru a pune la punct noi posibilităţi de cooperare bilaterală, fructificarea tuturor căilor de acţiune, care, în final, să conducă la o mai accentuată dezvoltare economică a ţării noastre. Iniţiativa acestor contacte a aparţinut omului de afaceri român **CONSTANTIN DUŢU**, o personalitate influentă atît în domeniul show-biz-ului, cît şi în cel al afacerilor. Pentru corecta informare a cititorilor noştri, l-am întrebat pe maestrul **Constantin Duţu** care a fost componenţa grupului de industriaşi. A fost vorba, am aflat, despre GENERAL TECHNOLOGIES SRL, un holding specializat în furnizarea de tehnologie industrială şi producţie în sectorul aerospaţial şi naval: ANSALDO GIE, Grupul IRI, FINMECCANICA una din cele mai mari companii din lume operînd în sectoarele de engineering, construcţii, instalaţii, amenajări şi servicii pentru hidroenergie geotermală şi alte energii: GIZA SPA, mare companie internaţională specializată în tehnologii agricole, creşterea animalelor, industria alimentară; CO.GE. CO., Grupul Romagnoli-Roma, o societate generală de construcţii autostrăzi, diguri, apeducte şi aeroporturi; FABRI SPA, firmă specializată în domeniul cultural (cinema, TV, teatru, ediţii de carte etc), STUDIO ARCHITETTI BANDIARA, un institut de renume internaţional pentru urbanistică şi design industrial, precum şi Grupul MISTO INDUSTRIALE.

Se poate lesne observa „artileria grea" a grupului care s-a deplasat la Bucureşti, toţi cei prezenţi fiind intens preocupaţi de a pune bazele unei cooperări cu ministerele specializate din România.

— Domnule Constantin Duţu, înţeleg că nu a fost o vizită de „vacanţă", ce ne puteţi spune în plus?

— Nicidecum, nimeni nu are timp de aşa ceva. Bazele acestei cooperări s-au pus în Italia, cu ocazia vizitei mele, la sfîrşitul lui august 1991, cînd mi-a fost decernat trofeul „Ponte d'oro". Atunci s-a semnat un protocol cu marele industriaş italian **Enrico Fachini** preşedintele lui **General Technologies s.r.l.** care conduce grupul italian la Bucureşti. Acum, lucrurile s-au finalizat, în acest sens. A fost creat în aceste zile **Grupul de iniţiativă româno-italian**, la care s-au afiliat Ministerul Construcţiilor de maşini, Ministerul Agriculturii, Renel, Ministerul Culturii, Ministerul Materialelor de Construcţii şi în mod deosebit Agenţia Română de Dezvoltare.

— Interesant. Puteţi enumera şi cîteva proiecte mai importante ale acestui grup de iniţiativă?

— Sînt multe şi toate vizează în cele din urmă dezvoltarea economică şi culturală a ţării noastre. Sîntem o ţară frumoasă, bogată, trebuie să ieşim la liman. Posibilităţi sînt uriaşe, mai mari decît în orice ţară din jur. Trebuie doar ca cineva să facă ceva. Da, iată cîteva proiecte de anvergură: Modernizarea Canalului Dunăre-Marea Neagră, a portului Constanţa, a aeroportului Otopeni, a soselelor şi a autostăzii. Un proiect legat de Centrala nucleară de la Cernavodă, proiecte pentru cîteva hidrocentrale. Apoi, un lucru de maximă importanţă, retehnologizarea unor fabrici de ciment, ţiglă, cărămidă şi faianţă. Linii tehnologice şi alte obiective în agricultură. Deci, cum se observă, fronturi mari de acţiune. Proiecte au fost luate în calcul şi pentru cultură, pentru a face ca această bogată cultură românească să fie cunoscută şi în străinătate prin organizarea de festivaluri, concursuri, spectacole, realizări de filme în coproducţie; utilarea cu aparatură pentru cinematografie, pentru televiziune, crearea de edituri etc.

Important este un lucru, pe care aş dori să-l mai subliniez: prin restructurarea acestor firme italiene **s-a** format un nucleu foarte puternic, un fel de concern care va fi în stare să concretizeze orice acţiune la timp, eficient, fără tergiversări păgubitoare, **acţiuni care** vor duce fără îndoială la progresul mult aşteptat. Sînt deja solicitări mari din toată ţara pentru afilierea la această acţiune, iar eu aştept şi alte firme şi grupuri străine care doresc să se afilieze la acest nou concern creat la Bucureşti.

— În final, o întrebare pe care trebuie să v-o pun. Cum se împacă omul de spectacol, coregraful, regizorul artistic, cu omul de afaceri?

— Cariera şi profesionalismul meu artistic sînt recunoscute pe mai multe meridiane ale lumii. Coregrafia este pasiunea vieţii mele. Practic, prin tot ce fac, fie că e vorba de spectacole „România salută Europa" sau de întîlniri cu oameni de afaceri, doresc ca numele ţării noastre să fie tot mai prezent în lume.

GEORGE CUŞNARENCU

COMPUTERELE nu pot fi bune la orice...

Bine programate calculatoarele pot fi geniale. Dar şi periculoase. Potrivit ziaristei britanice Peggy Bentham, aproximativ 85 la sută din cei ce se servesc de displayuri au de suferit de pe urma lor...

★

Despre pericolul ce vine din partea displayurilor D-na Bentham s-a convins cu 8 ani în urmă cînd fiica ei i-a adus în dar un buchet de trandafiri proaspăt culeşi. D-na Bentham i-a pus într-o vază pe birou, lîngă propriul computer. Iar ei s-au ofilit într-o singură zi! O parte din buchet care fusese risipită în alte camere a rezistat timp de o săptămînă.

În cartea sa „VDU Terminal Sickness" (sau boala calculatoarelor), D-na Bentham relevă că ecranele emit 8 tipuri de unde electromagnetice în plus sînt înconjurate de un cîmp electrostatic, care poate ajunge la o tensiune de peste 40 000 volţi.

Undele sînt evident nocive. Cele mai afectate sînt palmele şi degetele, deoarece în general claviatura se află pe birou chiar în faţa ecranului. Efectele iradierii muşchilor, tendoanelor, ligamentelor şi nervilor se traduc prin oboseală şi lipsa coordonării. Astfel că cei care suferă de repetitive strain injuries (afecţiuni repetate cauzate de stres) nu trebuie să mai continue să lucreze.

Către sfîrşitul lui 1992, Comunitatea europeană intenţionează să introducă o lege potrivit căreia creatorii de calculatoare vor fi răspunzători pentru prejudiciile aduse lucrătorilor.

Computerele au intrat în folosinţa zilnică încă de acum 10 ani. Primele afecţiuni ale sănătăţii au apărut şi ele imediat după introducerea lor. Rămîne ca viitorul (sperăm cît mai apropiat) să găsească şi remediul. Altfel...

Nr. 6 (1790) din 8 februarie 1992

incursiune în paranormal

VIZIUNI DIN MISTERUL SACRU AL CULORILOR

În anul 1940, profesorul ILIE MOCANU era student la Filozofie și Litere la Universitatea din București, și un pasionat al lecturii din domeniul „științelor spirituale". La acea vîrstă se pare că a avut prima revelație paranormală ; apoi, de-a lungul vieții, a trebuit să înfrunte temnița și necazurile, însă credința i-a fost tot timpul suport moral și chiar călăuză în supraviețuire. Iată primul semn, de fapt debutul profesorului din Teleorman în contactul cu „lumea de dincolo" :

„Stînd întins în pat mă concentram într-un punct fix. La un moment dat am văzut o piramidă strălucitoare, o piramidă de cristal. Vedeam că sînt detașat de corp și pe măsură ce mă apropiam de vîrful piramidei, un sentiment de fericire pură mă cuprindea. În momentul acela, lucid fiind și voind să fac o mișcare, am constatat cu groază că trupul meu era inert, iar eu mă aflam dincolo de el, detașat. Știind că în asemenea cazuri e posibil să nu mai poți reveni în corpul tău, cu greu am închis ochii și, treptat, am început să mă mișc, să mișc mîinile, apoi picioarele, pînă cînd mi-am revenit."

Au urmat ani de închisoare (Jilava, Gherla), și practicarea rugăciunii isihaste — care se face deasupra inimii, inspirînd numele Fiului lui Dumnezeu și expirînd iertarea păcatelor. După un număr nedeterminat de ani, rugăciunea făcută în ritmul respirației a trecut în ritmul pulsului, și uneori se repeta de la sine. Profesorul Ilie Mocanu se trezea din somn cu vederea crucii luminoase ca soarele în inimă, și rugăciunea se rostea în afara voinței sau efortului său.

„Prin 1962 și 1963, ne spunea interlocutorul nostru, aflîndu-mă în închisoare rosteam rugăciunea de peste zece mii de ori, zilnic. Atunci am trăit următoarea revelație :

Crucea s-a învăluit în lumină. Lumina s-a extins treptat în tot corpul. Eu însumi trăiam învăluit în lumină, o lumină alta decît cea naturală, o lumină spirituală pe care o vedeam fie că aveam ochii închiși sau deschiși. În acest moment am trăit nenumărate revelații de natură divină. Dar trebuie să mărturisesc aici un lucru esențial : Toate revelațiile de natură divină erau în general precedate de încercări negative, datorate unor persoane din jurul meu și mai ales intervenției negative a unor forțe spirituale care deveneau sensibile și mă torturau îngrozitor. Dar după ce depășeam încercările demonice, obțineam, rugîndu-mă, și mai multă lumină iar revelațiile erau mai profunde, mai esențiale. În felul acesta am progresat, urcînd din treaptă în treaptă pînă cînd forțele negative s-au îndepărtat. Unii teologi întîlniți în închisoare mi-au spus că am trăit o experiență foarte periculoasă, de unul singur care se poate realiza numai în mănăstire sub îndrumare și supraveghere.

★

La început, în lumina spirituală vedeam o alcătuire piramidală de roți. Ulterior un teolog mi-a spus că în „Vechiul Testament" un profet a văzut puterile cerești tot sub formă de roți. Tot la început îmi apăreau roți înaripate, care se învîrteau fulgerător, dar aripile stînd pe loc. Semnul crucii făcut pe verticală și orizontală, după ce mi-a revelat crucea în inimă, la intersecția celor două linii cu timpul au format două cercuri energetice. Energiile în circuit închis se mențin și se potențează — fapt explicat și descris exact de un fizician de la Institutul Atomic din București. După ani, practicarea rugăciunii pe inimă mi-a adus lumina, dar mi-a obosit inima. Atunci am schimbat semnul crucii pe plex. Cu timpul cercurile de energie luminoasă au devenit o sferă. Sfera năștea alte sfere care își apropiau marginile și se confundau cu infinitul. În acest „Infinit" pe care îl percepeam sferic, se creau permanent simboluri. De pildă avînd în gînd pe Sfîntul Apostol Pavel, în timp ce repetam rugăciunea isihastă se dezvoltau măreț bolți de culoarea seninului albastru al cerului, ce se multiplicau cuprinzînd întreg Universul. Lumina albă, de pildă, s-a descompus treptat în toate culorile, începînd cu albastru deschis și terminînd cu violetul. Am receptat spiritual preponderent culoarea seninului cer albastru, auriul, rozul pal, rosul aprins, rosul deschis și străveziu, vernilul, verdele intens, cernitul, negrul pur și intens cu toate nuanțele posibile. Culorile uneori se vălureau în mii de nuanțe fiecare. Am putut înregistra cu văzul spiritual mii de nuanțe pe care văzul normal nu le-ar putea prinde niciodată. Abia în 1964, ieșind din detenție, aveam să aflu că știința a găsit posibilitatea de a înregistra sute și mii de nuanțe. A fost confirmat și faptul că universul material are o corespondență cu cel spiritual.

★

Am obținut, spiritual, în lumină, viteze care se accelerau pînă cînd orice imagine frontală sau laterală devenea o pînză continuă apoi mișcarea devenea liniște absolută. În această liniște pe care o simțeam în sufletul meu începeau să apară simboluri, altare, cununi cu flori, nori spirituali asemănători cu norii nimbus. Am perceput spiritual că acești nori erau „norii creației universale" care aveau ritm și respirație. În auriu și roz pal uneori se dezvoltau armonii muzicale de o necunoscută splendoare, divine, pe care le auzeam. Fiecare sfînt la care mă rugam avea ceva specific în culoare. Gîndind în rugăciune la Sfîntul Gheorghe, aveam în imagine un templu măreț și minuțios lucrat, de culoare rubinie, clar străvezie ; la Sfîntul Dumitru mi se arăta un templu de culoare vernil strălucitor și alt tip de construcție a templului. La fel pentru mulți sfinți mi se arătau temple în diferite nuanțe și culori. Alteori aveam viziunea unor implozii și explozii de fîntîni arteziene care absorbeau și înghițeau tot ce era în jur, sau țîșneau eliberînd diferite simboluri și făpturi.

Am văzut adeseori un centru pulsatoriu, care răspîndea în jur cercuri ce deveneau coroane, care se depărtau și aveau rotirea lor proprie în jurul centrului pulsatoriu. Îmi păreau făcute din flori. Nu voi putea niciodată să redau tot ce am văzut în ceruri întrucît nimic nu seamănă cu ce-am văzut pe pămînt, în realitate. Ce mi se dezvăluia în spirit în cîteva clipe, era atît de frumos prin măreție și o inepuizabilă cromatică. Viziunile erau grandioase, ele nu puteau fi decît emanația unui spirit universal divin, lucrare a Dumnezeirii. Stările extatice din timpul în care mi se descopereau aceste realități mă făceau să percep cu toate simțurile o altă existență, mai evidentă, mai palpabilă decît existența materială care devenea inconsistentă, umbră și vis."

Mulțumindu-i domnului profesor Ilie Mocanu pentru interesantele mărturisiri, în numărul următor al revistei vom insera o „ramură" nouă a fenomenului — previziunile, avertismentele, premonițiile...

ION ȚUGUI

Punți către lumea de dincolo

ÎNCĂ O EXPLICAȚIE RATATĂ: ENDORFINELE

Dar surprizele lui Michael Sabom nu aveau să se oprească la cazul soldatului survolînd masacrul de pe cîmpul de luptă din Vietnam. De fapt, el și-ar fi dorit încă și mai mult, să poată avea acces la asemenea experiențe, la NDE-uri, în care să se menționeze date absolut veritabile. Și un asemenea caz nu va întîrzia să i se prezinte. Subiectul — defibrilatorul, o instalație, complicată, menită să repornească bătăile inimii prin șocuri electrice, cînd aceasta intră în fibrilație, și ritmul său se tulbură, pînă la oprire totală. Această instalație este descrisă de Sabom pe larg în cartea sa publicată în 1982 sub titlul „Amintiri din moarte". Dar este cu totul altceva cînd un „experiencer", un om care poartă cu el amintiri inexplicabile din lumea de dincolo, sau cel puțin din modul în care el pare a o fi perceput, îți descrie în cele mai mici detalii procesul de defibrilare și modul în care este ea acționată.

„— Era o mașinărie albăstrie, plină de butoane, cu un fel de palete cu mînere pe care infirmiera le-a frecat unele de altele.

— De ce credeți că făcea asta ? a întrebat Sarah Kreuziger.

— Păi, era un fel de gelatină pe ele și am impresia că încerca să o întindă uniform. Apoi mi-a pus chestiile ălea pe piept...

— Unde ? a întrebat Sabom.

— Aici, indică experiencer-ul cu degetul, și aici. În timpul ăsta internul regla cadranul.

— Puteați să-l vedeți ?

— Bineînțeles. Avea un ac fix și unul mobil. Dar cînd băgau putere în ea, acele nu porneau dintr-o dată. Progresiv. Și pe urmă nu mai coborau. Îmi amintesc că și acul fix se mișca la fiecare încărcătură pe care mi-o trimiteau. Acul mobil s-a dus prima oară pînă la o treime din scală. A doua oară pînă la jumătate. Apoi pînă la trei sferturi.

— Cîte șocuri ați primit ?

— Trei. Sînt sigur. Dacă ați fi fost în locul meu n-ați fi putut uita. De fiecare dată corpul meu făcea un salt de vreo 50 cm de pe masă. Asta nu se uită. Și ceea ce era și mai și, nu simțeam nimic. Eram foarte calm. Dar totuși puteți vedea părul ars pe pieptul meu.

— De unde priveați scena ?

— Mereu din colțul acela din stînga al tavanului."

Într-un asemenea limbaj fără pretenții, sau chiar și mai rău, Sabom nu poate însă să nu recunoască exactitatea relatărilor.

„Puțin cîte puțin, Sabom începe să-și dea seama că este el însuși pe cale de a porni pe un drum fără întoarcere. Căci, una cîte una, obiecțiile pe care le esafodase el, se prăbușesc sub presiunea mărturiilor. După un an și jumătate i se face frică. Se trezește în el un fel de paranoia. Nu cumva este victima unei înșelătorii gigantice ? S-ar putea ca Dr. Raymond Moody să nu fie totuși un șarlatan ? Uneori crede că a găsit o explicație..."

Cum ar fi de pildă ideea că asemenea descrieri sînt proprii celor care au trecut de mai multe ori prin spitale prin fața unor astfel de aparate. Îi pune să descrie fibrilațiile, apoi defibrilatorul. Nici o legătură. Fantezii pure. Singurele descrieri exacte aparțin „revenților".

Care ar fi părerea colegilor lui ? Pregătește un articol și îl trimite la o revistă de specialitate. I se respinge. Nu i se contestă criteriile de selecție a faptelor, nu i se contestă metoda. Atunci ?

„— E vorba de fapte, de subiectul însuși, pe care, în mod cinstit, nu-l putem înregistra ca aparținînd științei.

— Dar...

— Nu insista, Sabom, te rog..."

Lui Sabom îi rămîn doar două posibilități : să renunțe, sau să caute în altă parte. O alege pe a doua. Și crede că a găsit în fine răspunsul. Un articol deosebit apare la 19 ianuarie 1980 în cunoscuta revistă medicală „Lancet", despre acțiunea analgezică extrem de puternică a unui neurotransmițător nou descoperit : beta-endorfina. Senzațiile generate de acesta seamănă izbitor cu relatările unor experiențeri. Concluzia ? „Aceasta ar confirma că acțiunea de a muri ar fi, prin natura lucrurilor, o experiență nedureroasă și — se poate chiar concepe așa ceva — agreabilă". Și totuși...

„Sabom se lovește de o obiecție majoră cînd încearcă să reducă NDE-urile la o schemă biochimică : „reintoarcerea în corp" este imediat dureroasă, adesea o durere fulgerătoare. Care ar fi deci endorfina a cărei acțiune s-ar risipi în mod diabolic imediat ce subiectul este reanimat ? Sau, care ar fi acel alt neurotransmițător a cărui acțiune ar fi atît de îndelungată, încît subiecții să-și amintească de ea, de efectul său vitalizator, după atîția ani ?" Explicații care se năruie una după alta. Iar cel ce relatează o NDE, o experiență din vecinătatea morții, nu este un mitoman. El a suferit șocul a ceva înfiorător și inacceptabil, și a luptat împotriva acestui șoc. „Moartea, spune Freud, adevărata moarte, înseamnă dispariția absolută și a spectatorului și a sălii de cinema. Dar experiencer-ii aduc cu ei amintiri, care iau forma unor simboluri. Și deci trebuie să li se găsească un loc în registrele științelor psihicului, deci ale vieții. Aici moartea n-are nimic de a face."

Și totuși pare că se conturează o soluție. Din partea unui psihiatru. Numele lui — Russel Noyes. Soluția — depersonalizarea !

MIHAELA DOROBANȚU

Cine a fost în realitate Joseph Balsamo?

Fie-ne îngăduită întreruperea călătoriei noastre — doar pentru acest număr — în fascinanta lume a magiei și ocultismului, însă ne-am simțit îndemnați să procedăm astfel grație inițiativei televiziunii noastre care s-a hotărît, începînd de săptămîna trecută, să ne ofere un nou film serial al cărui erou principal este una din celebrele figuri ale ocultismului european de la sfîrșitul secolului XVIII, Joseph Balsamo, despre care am amintit în treacăt într-o însemnare precedentă.

În jurul acestui personaj mai mult decît faimos s-a închegat o întreagă literatură ce consemnează — laudativ ditirambic sau, dimpotrivă, violent contestatar, cu tot disprețul — mărturii despre existența lui reală, despre întîmplările autentice, atribuite lui sau doar închipuite mai tîrziu, care i-au însemnat destinul. Toate acestea concură la alcătuirea portretului unui om ce a reprezentat un straniu amestec, în tot ce a făcut și a trăit, de mister, impostură, știință, extravaganță, curaj, tupeu, spirit aventuros, măreție și decadență...

Lumea magiei și a ocultismului

Giuseppe Balsamo-Bacconieri s-a născut la 2 iunie 1743, la Palermo. A luat mai tîrziu numele nașei sale, Vicenzia Cagliostro. În tinerețe, a fost ajutor de farmacist într-un locaș al Fraților Milei, unde a dobîndit cunoștințele necesare pentru a trece mai apoi drept medic și „mare tămăduitor", ceea, ce, să fim cinstiți, nici nu era prea greu în epocă. Părăsește însă așezămîntul religios pentru a se dărui trup și suflet unei vieți palpitante, plină de aventuri și neașteptate răsuciri ale destinului, ascunzîndu-se de acum înainte sub cele mai felurite nume — Tischio, Belmonte, Pellegrini etc. Însă numele, pe care avea să-l îndrăgească cel mai mult — și sub care a fost consacrat în istoria aventurierilor de mare calibru — a fost cel de **Alessandro (Alexandre), conte de Cagliostro.** Îl vom reîntîlni, în 1777, hoinărind prin Anglia, unde va fi chiar arestat și întemnițat — pentru scurtă vreme — întrucît indicase numerele cîștigătoare la loteria regală și pe deasupra mai fusese amestecat și într-un furt. Părăsind și perfidul Albion, călătorește în Belgia, Kurlanda și Rusia. Ajuns la Varșovia, se va prezenta drept „marele copht de rit egiptean" și astfel este primit în francmasonerie.

În 1781 îl aflăm la Strasbourg, în calitate de profesor de ocultism, perioadă în care își începe seria vestitelor sale „tămăduiri" miraculoase care au produs o vîlvă nemaipomenită. Între altele, rețeta sa de „regenerare fizică" îi va aduce prietenia blajinului și prea-credulului cardinal de Rohan, cel care îi va ușura intrarea în lumea bună a Parisului și mai ales la Curte, unde îi va urma altei figuri remarcabile, Frédéric Antoine Mesmer.

O dată ajuns în cercul strălucitor al atotputernicilor zilei, își va atribui titlul de „conte", în vreme ce soția sa, Lorenza, îl va seconda cu multă vrednicie, dînd la rîndul ei lecții de magie la un tarif destul de pipărat — 100 de ludovici de persoană pentru o ședință ! Deși prosperau, cu toate că n-au fost, se pare, amestecați în celebra afacere a colierului reginei, Lorenza și Balsamo se vor vedea siliți să părăsească Parisul ca urmare a dizgrației cardinalului Rohan, trezit, se vede treaba, la realitate. Dar nu s-au simțit prea mult mișcați de cele întîmplate, întrucît foarte curînd amîndoi își vor relua șirul succeselor vindecătoare și magice la Roma. Ce s-a întîmplat însă aici, e greu de știut. Cert este că, brusc, fidela lui soție și tovarășă de „ocultisme", îl va denunța Sfîntului Oficiu — nimic altceva decît Inchiziția ! — căruia îi va dezvălui pe larg toate falsurile și înșelăciunile lui, fapt ce se va solda iute, din nenorocire pentru el, cu o condamnare la moarte fiindcă justiția papală nu obișnuia să tărăgăneze în astfel de procese, mai ales atunci cînd era vorba despre magie și ocultism. Dar și aventurierii se pare că-și au sfîntul lor (sau poate...), de vreme ce pedeapsa capitală îi va fi comutată în închisoare pe viață. Și Balsamo, drept urmare, va fi încarcerat în 1791 în Castelul din Leon. De astă dată, steaua lui apusese definitiv și, cu toată înzestrarea lui, va trebui să se resemneze și chiar să moară, la 26 august 1795, în mizera celulă ce amintea prea puțin de „contele Cagliostro" și prea mult de desertăciunea destinului unui personaj care fusese prezicătorul Revoluției de la 1789...

Rubrică realizată de ADRIAN HOAJĂ

Starea de VEGHE

AGRESIUNEA FAPTULUI DIVERS

Faptul divers într-o accepție curentă, ziaristică, delimitează un caz, o situație, o întîmplare ieșite din comun, diversitatea rezultînd, de regulă, din asocierea mai mult sau mai puțin accidentală, a unor astfel de fapte. O părticică din infinita diversitate... Cine consideră însă faptul divers drept un fapt oarecare, banal — lipsit de semnificații ori de forță de influentare — se înșeală profund. Un comentariu lucid, bine argumentat, poate fi citit, este drept, cu relativ interes, determinînd reacții colective, opțiuni. Cel puțin citeodată. Faptul divers, fie și redus la numai cîțiva cuadrați, loveste în schimb mai rapid, cel mai adesea «în plin», și este înscris în memoria noastră afectivă pentru o lungă durată, nimeni (aproape nimeni) neștiind că cea mai rapidă influențare (și manipulare) a opiniei publice se poate realiza tocmai prin intermediul unor astfel de relatări, deseori fără sursă precisă și rareori cu girul competent, de rigoare al vreunui comentator.

În Anglia, de pildă, în ziua de... anul de... un fermier ar fi obținut de la găinile sale **un ou record de 252 de grame !** Ni se spune și unde : **la Birmingham.** Ni se oferă și o fotografie (o reproducem) : **fiul fermierului care ține într-o mînă găina și în cealaltă — oul !** Iar fenomenul, aflăm, s-ar datora următoarei întîmplări uimitoare : soției fermierului i-ar fi scăpat din mînă cîteva pastile anticoncepționale, care au fost ciugulite rapid, de găinile aflate prin preajmă ... Fermierii din regiune, citățm, iau în considerare eventualitatea introducerii în alimentația păsărilor a acestor pastile.

Desigur, totul poate fi adevărat sau totul poate fi ticluit. Vă putem asigura, însă, că pentru o lungă perioadă de timp utilizarea anticoncepționalelor a fost pusă sub semnul întrebării. Dacă ar conduce cumva **la apariția unor ovule umane gigant ?** Iar dacă exemplul vi se pare minor, să parcurgem un alt seducător fapt divers...

Vă interesează o casă de 3,7 milioane dolari ? Arhitectul Dennis Michael Nouri din California v-o poate oferi. Este vorba de o construcție care ar aminti, oarecum, de frumoasa casă cu colonade în care Scarlett O'Hara din „Pe aripile vintului" l-ar fi întîlnit pe Rhett Butler. Dar casa gîndită de Nouri, în pofida acestei prime asemănări, nostalgice, poate, se dovedește a fi o realizare ultra-modernă cu o mie de dispozitive automate, inclusiv un robot de serviciu în stare să îndeplinească 65 de activități casnice la o simplă comandă verbală. Alexander, valetul-robot, o să vă deschidă cu plăcere robinetele de la baie, o să umple cada atît cît e nevoie, foarte atent ca temperatura apei să nu depășească 37 grade. Alexander aprinde și stinge luminile, supraveghează sistemele anti-furt, aerisește clădirea — cu numai cinci dormitoare și patru saloane enorme — și poate dialoga cu dumneavoastră, dacă vă obosește singurătatea, în cîteva limbi de circulație mondială. Vreți să vă pregătească și cina ? Comunicați-i, vă rog, ce doriți...

La capătul lecturii acestui «fapt divers» — cu atît mai mult dacă în apartamentul dv. e frig, iar salariul dv., nu

foarte indexat vă crează diverse insatisfacții existențiale — disponibilitatea dv. agresivă, cu și fără direcție clară, va crește în mod semnificativ. Cineva e vinovat, nu-i așa, de tot ceea ce se întîmplă (altfel decît ați fi vrut), iar frumoasa plantație Tara din „Pe aripile vîntului" începe să se asemenea tot mai mult cu «capra vecinului»...

Și ce mai aflăm din acest „fapt divers", de dimensiuni tipografice intrucîtva mai mari ? Fiece dormitor are o cameră de baie din marmură neagră, cabine de saună, de gimnastică și de relaxare. Într-un living enorm s-a instalat chiar și un fel de cascadă... Iar dacă vreți să schimbați atmosfera, printr-o fluzie optică, electronică, puteți beneficia oricînd de imaginea și senzația unui vulcan în erupție, care-și varsă lava direct în piscina de proporții olimpice, din parcul frumos amenajat al ansamblului. Piscina, printr-un alt sistem ingenios de lumini vă poate transpune în lumea unei călătorii intergalactice spre constelația Orion. Reflectoare ascunse în niște speciale, în tavan și pereți, vă vor oferi o fantastică simfonie de lumini și culori, totul asociindu-se unei muzici a sferelor.

„...Nu ne ajută americanii, pe noi, fii domnule, serios ! Își văd de ale lor..."

Dar am uitat să vă spunem că în fiecare colțișor al clădirii se află microfoane („da, dom'le și la ei !"), iar fenomenalul Alexander, valetul le urmărește atent și memorizează cu grijă orice interjecție, orice blasfemie verbală. Pentru că în atribuțiile lui, în afara celor strict gospodărești, se include și înregistrarea mesajelor, a anormalităților, a tot ceea ce contravine ordinelor primite de la vocea sa preferată : a bossului său, a șefului suprem, care a plătit cele 3,7 milioane dolari. Și încă : Alex o să aibă grijă să selecteze pînă și canalul de televiziune ale cărui opinii rimează cu ale șefului său...

„Tot închisoare, dom'le..."

În cazul unei conduceri colective a reședinței, Alex poate fi convins să asculte chiar și de patru voci, cum ar veni, a șefului și a celor trei adjuncți. Dacă există un element incert disonant, în formularea dispozițiilor, Alex va solicita indicații suplimentare : „N-am înțeles exact. Repetați ordinul". Deci, tot cu „ordonați !", „să trăiți !".

În încheierea acestei suite de fapte aflate sub semnul diversității, vă putem informa — alt fapt divers, desigur — că William Jay Stevens, suspect de asasinarea a 45 -de tinere femei (celebrul caz „Green River") a fost reținut de poliție. Vom reveni cu elemente senzaționale în următorul număr... etc, etc.

De unde și ultima „manipulare" pe care ar putea s-o inducă o astfel de asociere de fapte...

„Trăiesc ei, cum trăiesc, dar peste tot se omoară... Iar asasinii scapă și ei un timp, cîtva timp, dar tot îi prinde, dom'le !"

Agresiunea faptului divers nu exclude, însă, în anume situații și o relativă calmare a stărilor de spirit vidicative. Ceea ce tot o **imixtiune premeditată** rămîne, tot **o forțare a opiniei individuale** și tot **o aliniere la spiritul obedient** al bunului valet despre care am vorbit anterior. Continuăm «agresiunea» și noi în numărul viitor al revistei.

DOREL DORIAN

Sigmund Freud disecă visele... (IV)

A explica visele, a face oniromație, nu se restrînge numai la a căuta conținutul latent al viselor și a stabili astfel relații cauzale și a le detașa de cele de tip coincidență. Oniromanția științifică a lui Freud implică multe alte digresiuni, toate exprimate cu o claritate de cristal. Din păcate însă, în acest domeniu — controversat și în ziua de azi, și cu atît mai mult la nivelul anului 1900, cînd a apărut cartea savantului — exemple particulare, individuale, nu au toate șanse să capete caracter de generalitate. Freud se ferește și el de această capcană și nu trage concluzii ferme în anumite condiții.

Unul din aspectele particulare analizate de Freud este reprezentat de cifrele și numerele apărute în vis. Acestea sînt, în conținutul manifest al visului, mai pregnant sau mai palid exprimate. De cele mai multe ori însă, visătorul le reține cu aviditate și la trezire caută cu cerbicie să înțeleagă mesajul lor. Iată un caz analizat de Freud : o tînără femeie măritată de cîțiva ani află că o prietenă a ei, cam de aceeași vîrstă, d-ra Elise, e pe cale să se logodească. În noaptea următoare ea se visează într-o sală de concerte, împreună cu soțul ei. Dar venind prea devreme, instrumeniștii nu au sosit pe scenă, orchestra nu e amenajată. Soțul îi spune la un moment dat că d-ra Elise și logodnicul ei ar fi trebuj să sosească în sală, dar n-au mai rămas decît biletele de 1,50 florini pentru trei persoane și au găsit aceasta inacceptabil. Freud ia sub lupă cifrele din vis ; insistînd asupra pacientei sale, el află de la aceasta că sora ei vitregă a primit de curînd un cadou de 150 de florini de la soțul său. Acest prim fragment de

gîlceava IDEILOr

conținut latent indică o relație între prețul biletului din vis și al cadoului din realitate (multiplul de 100 este acceptabil). Alt fragment de vis este cel referitor la trei bilete pentru două persoane. Aici apare o absurditate. De ce tocmai trei ? Revenind șianalizînd toate circumstanțele realității, Freud află că d-ra Elise este cu exact trei luni mai tînără decît logodnicul ei, iar visătoarea a știut acest lucru, fără să-i dea mare importanță.

Iată deci, cum sondînd realitatea Freud rezolvă aspectele numerice din acel vis.

El a stabilit practic, conform scenariului oniric, punțile logice dintre constient și inconștient. Dar nu s-a oprit aici. A căutat și explicația grabei cu care perechea respectivă s-a dus la concert, cu mult înaintea orei de începere. Savantul face o incursiune adîncă în viața clientei sale, visătoare, și penetrează cu eficacitate în toate ungherele memoriei sale afective. Ei bine, la sfîrșitul explorărilor sale, Freud stabilește foarte limpede conținutul latent al visului susmenționat. Visătoarea încă regretă că s-a grăbit să se mărite. Ea se știe frumoasă și cu o zestre demnă de invidiat. În mintea ei va persista toată viața întrebarea : „De ce m-oi fi măritat ca o fraieră ?" Zestrea visătoarei este de 100 de ori mai mare decît a altor femei de condiția ei, iar la vremea respectivă ar fi putut alege din trei pretendenți mult mai buni decît actualul soț... Iată o nouă explicație pentru multiplul de 100 și cifra 3 din conținutul manifest al visului ! Înțelepciunea și abilitatea cu care Freud și-a analizat psihic clienta l-a condus de fapt la un fel de refulare a unor insatisfacții morale ale visătoarei. De la o banală scenă din vis, la profunzimea psihică și obsesiile visătorului, iată ceva care nu este la îndemîna oricui. De fapt, Freud nu încetează nici astăzi să ne surprindă cu toată puterea geniului său.

PAUL IOAN

FLASH

Metamorfoză ecologistă

Din păcate, revista noastră nu poate reproduce apariția „verde" a Brigitei Nielsen, care, iată, a reapărut în lumea show-biz-ului, îmbrăcată și machiată în verde, un verde mai puternic decît cel al naturii. Brigit Nielsen, ex-soția lui Sylvester Stallone, o veritabilă sex-starletă în lumea

nebună a cinematografiei, a fost obligată să adopte această ținută și apariție pentru filmul în care e protagonistă și care se numește She Hulk, *o poveste comercială care îți îngheață sîngele. O avocată, nimeni altă decît Brigit suferă o transfuzie de sînge de la verișorul ei (adevăratul Hulk din seriile precedente). La trezirea din această aventură chirurgicală, frumoasa are două surprize : are forța supraumană a verișorului ei și dreptul de a avea orice pigmentație a pielii pe care o dorește. Și ea a dorit verdele. Natură, ecologie...*

JFK

O afacere ale cărei ecouri nu au încetat de aproape 3 decenii, răscolind drame și destine și care a făcut să curgă tone de cerneală, rămîne în continuare în actualitate : asasinarea președintelui american John Fitzgerald Kennedy. S-au scris cărți s-au turnat filme, unul mai recent, intitulat „Oamenii care l-au ucis pe Kennedy" a circulat pe casete video și în București cu ani în urmă. Cea mai recentă creație cinematografică se numește însă JFK un titlu simplu care ascunde implicații complexe, film realizat de nu mai puțin celebrul Oliver Stone. Pe scurt, sînt analizate itele unui complot în care s-au implicat foarte multe servicii și persoane și care va rămîne, tocmai de aceea, o taină imposibil de luminat.

Farmecul inefabil al tinereții

Bărbatul din imagine, cu privirea visătoare este Jean-Luc Delarue iar persoana atît de atrăgătoare pe care el o ține în brațe este Patricia van Ryckeghen are 25 de ani și este originară din Olanda. Profesiunea ei : manechin la Chanel, ob-

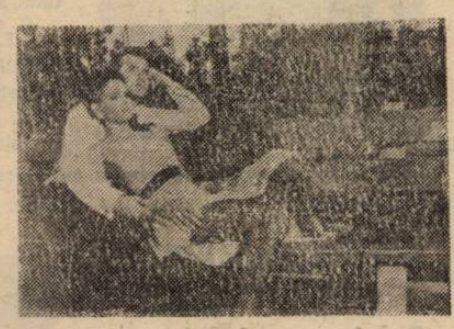

servați eleganța rochiei (roz) : munceste mult la Paris, dar trăiește la New York, unde se arată foarte interesată de o carieră cinematografică. Cu asemenea picioare nici nu ne mirăm că va reuși. Pînă atunci însă, fericitul cuplu din imagine a fost ales să prezinte un concurs internațional de top-modele care a avut deja loc la Los Angeles. La concurs au participat 34 de manechine, fiecare încercînd să forțeze, în felul ei, gloria, mărirea și evident decăderea. Iar gloria înseamnă coperți de revistă, publicitate și, să nu uităm bani, 1,5 milioane de franci cîștigătoarea. Iar pentru prezentatori poate, o carieră artistică. Astfel viața merge înainte ca un vapor frumos ornamentat. La ei...

Rubrică realizată de GEORGE CUȘNARENCU

INSOLITE STRATEGII ANTISTRES

Stresul şi şocul psihologic ne fac mai fragile. Poate de aceea specialiştii au imaginat adevărate „strategii". Ele au darul de a ne face să evităm agresiunile şi să moderăm emoţiile. Fenomen natural, stresul este reacţia corpului faţă de stimuli fizici (o durere dar şi un sărut, o mîngîiere), psihologici (constrîngeri, frică, insatisfacţii dar şi bucurii, iubiri). La fel de stresanţi sînt stimulii senzoriali : zgomot, lumină, frig, căldură dar şi un parfum plăcut, un spectacol. La toate acestea corpul reacţionează mai mult sau mai puţin intens. Dacă ne este imposibil să suprimăm stresul în schimb e la îndemîna noastră să-l facem mai uşor suportabil folosind unele „artificii". Potrivit medicinii chineze respiraţia joacă pentru echilibrul organismului un rol egal cu cel al dietei. Pentru numeroase persoane anxioase o mai bună respiraţie poate vindeca mai multe suferinţe. Potrivit tradiţiei medicale extrem-orientale o respiraţie profundă poate îmbunătăţi formula sanguină şi reechilibra organismul, poate ameliora reflexele şi memoria. Se apreciază că respiraţia ameliorează starea generală de sănătate şi, în mod special, tulburările digestive şi durerile de cap. Ea asigură o armonie interioară şi înlătură angoasa. Aşadar, să învăţăm să respirăm adînc şi corect... Strategia pusă la cale de specialişti pentru ca femeile să fie întotdeauna în formă are în vedere şi alte artificii. Dacă nu sînteţi sportivă, mergeţi pe jos. Minimum 30 de minute pe zi sînt necesare pentru echilibrarea respiraţiei, decontractarea muşchilor şi „arderea" caloriilor.

● Obişnuiţi-vă să faceţi o baie caldă seara.

● Înconjuraţi-vă de plante verzi şi acasă şi la birou. Ocupîndu-vă de ele vă oferiţi momente de destindere.

● Prelungiţi timpul dedicat... rîsului pentru că se pare că se rîde din ce în ce mai puţin. Şi, spun specialiştii, să nu uităm că rîsul este o terapie excelentă împotriva angoaselor.

● Nu uitaţi că bleul, verdele pal şi galbenul-auriu sînt culori liniştitoare. Gîndiţi-vă la aceasta cînd intenţionaţi să schimbaţi decoraţiile interioare.

● Oferiţi-vă puţin timp numai pentru dv. : vizitaţi o expoziţie, intraţi într-un magazin, mergeţi la coafor.

● Reduceţi numărul de cafele şi suprimaţi ţigările.

● Nu beţi alcool pentru că el „vă mănîncă" vitaminele şi prin aceasta vă diminuează tonusul.

● Ascultaţi mai des muzică, clasică sau alt gen, după gustul dv.

● Gîndiţi pozitiv în loc să vedeţi totul în negru.

Deocamdată atît, alte secrete capabile să ne asigure o formă excelentă, în numărul viitor.

magazin Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÎNEANU

Indiscreţii...

■ Victoria Principal, ex-Pamela a abandonat filmările pentru serialul „Dallas" lansîndu-se ca producătoare şi interpretă de filme de televiziune. Actriţa a refuzat să joace în ultimul episod al ultimei serii a filmului maraton pentru televiziune pentru a se consacra recentei sale pasiuni. În cea de-a cincea producţie realizată (ce poartă titlul „Don't Touch my Daughter") Victoria Principal joacă rolul unei mame care trebuie să-şi protejeze singura fiică împotriva unui sadic sexual.

■ La 49 de ani, Linda Gray, celălalt star al „Dallasului", trăieşte în premieră emoţiile rolului, la propriu, de... bunică. Imaginea a surprins-o împreună cu fiica sa Kehly, în vîrstă de 25 de ani, în grădina rezidenţei sale din Los Angeles...

Lecţia de gimnastică

Convinsă că seriile de exerciţii prezentate săptămînă de săptămînă au avut darul să vă facă mai sportive, de această dată vă sugerăm cîteva exerciţii considerate de specialişti mai dificile. Gradul de dificultate este dat şi de greutatea mingiei folosite. Aşadar, primul exerciţiu: cu picioarele depărtate, spatele paralel cu solul, prindeţi mingea. Curbaţi spatele şi întindeţi bine mîinile (foto 1). Repetaţi exerciţiul de 10 ori. Exerciţiul doi: întinse pe spate (foto 2), sprijinite pe antebraţe, ridicaţi picioarele vertical, strîngînd puternic mingea. Coboriţi picioarele încet, fără a atinge solul, apoi ridicaţi-le din nou. Repetaţi de cinci ori. Muşchii abdominali vor deveni mai fermi. Al treilea exerciţiu vă conferă o mai mare rezistenţă la efort. Cu mîinile pe şolduri (foto 3) săriţi, cu picioarele apropiate, peste minge, spre stînga şi spre dreapta, apoi înainte şi înapoi. Repetaţi de 10, 20 sau ori de cîte ori vă permite condiţia dv. fizică.

Reţeta săptămînii

Palete cu stafide

Ingrediente : *100 g unt, 100 g zahăr pudră, 2 ouă, 140 g. făină albă, un pumn stafide.*

Se freacă untul cu zahărul pînă devine spumă. Se incorporează ouăle întregi, pe rînd şi se toarnă apoi făina în ploaie. Se adaugă stafidele, curăţate de codiţe, spălate şi uscate.

Din această compoziţie se ia cîte un vîrf de linguriţă şi se pune în tava neunsă. Cantitatea de aluat trebuie să fie mică pentru că paletele cresc mult la foc. Se coc la foc potrivit. Cînd le scoatem este bine să nu le punem unele peste altele cît sînt fierbinţi deoarece se lipesc între ele.

IRINA STOICA

CRONICA modei

MELANCOLIE ÎN ALB ŞI NEGRU

Un pulover din lînă de angora împletită lejer pentru a se păstra senzaţia de fluid şi impunderabil este de obicei şi foarte călduros. Ce sens poate avea însă îmbrăţişarea tandră şi foarte însingurată ? (A.P.)

101 DIFERENŢE

■ Femeile preferă preparatele dulci, bărbaţii pe cele sărate. Gusturile nu se discută...

■ Băieţii sînt mult mai frecvent stîngaci decît fetele. Şi chiar dreptacii folosesc cu mult mai mare îndemînare decît fetele şi mîna stîngă. Cauza este considerată a fi superioritatea emisferei drepte a creierului masculin.

■ Deşi fetiţele sînt eleve mai bune la învăţătură decît băieţii, minţile sclipitoare tot lor le aparţin. Potrivit unui studiu efectuat de cercetători americani pe un eşantion de 416 studenţi consideraţi copii precoce şi superdotaţi în matematică, raportul este de o fată superdotată la 12 băieţi.

GLOBAL MAGAZIN

Culisele unei afaceri secrete (I)

O cameră de hotel în California. Telefonul sună cu insistență și mama își anunță fiica sentențios : „Deschide televizorul !". Femeia se supune și scurta știre transmisă din Dallas o face pe loc să izbucnească în hohote :

Se numea Judith Exner-Campbell, avea 29 de ani și încheiase de curînd o aventură cu președintele Statelor Unite...

Astfel începe să se destrame mitul despre John Kennedy, „unul dintre cei mai importanți președinți ai Americii, omul pentru care întreaga lume a fost îndoliată". Mai precis mitul începuse să se destrame încă din 1975, cînd comisia senatorială pentru anchetă a dat publicității numele înalților funcționari C.I.A. care, acționînd în colaborare cu banda lui Salvatore Giancana, pregătiseră asasinarea lui Fidel Castro. Se presupunea că John Kennedy era în temă despre această operațiune, dar au lipsit dovezile care să o confirme. Afacerea a fost îngropată. Și iată că după ani ... din dulap se prăbușește un schelet, care, după cîte se pare, fusese dat uitării. Judith Exner, în prezent în vîrstă de 57 de ani, s-a hotărît să vorbească. Doar cîteva interviuri cu ea apărute în presă și ele au avut ecou în întreaga Americă.

Judith Exner, fiica unui arhitect de origine germană era, orice s-ar spune, o fată încîntătoare. Frumoasă, deși de o frumusețe mai curînd banală, plină de farmec și temperament atrăsese atenția bărbaților încă din fragedă tinerețe. Se căsătorise la 18 ani cu un actor hollywoodian puțin cunoscut și foarte repede divorțase. Dar rămăsese la Hollywood și continua să frecventeze lumea filmului. În 1959 îl cunoaște pe Frank Sinatra. El a fost cel care i-a prezentat pe prietenii săi cum ar fi Salvatore, numit și Sam, Giancana și pe senatorul John Kennedy. Giancana era unul dintre cei trei cei mai puternici mafioți din S.U.A. Nevada, California și Cuba anterevoluționară reprezentau imperiul său. Fusese urmărit pentru implicare în sute de afaceri dubioase. După cum se știe John Kennedy provenea dintr-o veche familie din Boston (în America asta înseamnă aristocrație) și intenționa să candideze la președinție.

Mafia — tradiție de familie ?

Ce putea să-i unească pe acești doi oameni ? Multe. Probabil că tatăl lui Kennedy, Joseph, avusese legături cu lumea gangsterilor încă din anii prohibiției. Din contrabanda cu alcool făcuse avere. Dar asta nu-l mulțumise ; se ocupa de politică și se bucura de înaltă stimă în partidul democrat. Pe vremea președintelui Roosvelt deținuse funcția de ambasador al S.U.A. în Anglia. Vechile legături cu mafia nu le rupsese niciodată.

Fiul său John mergea pe urmele tatălui. Se întîlnea cu gangsterii în deplasările lui de serviciu și la un moment dat, în 1958 chiar a atras asupra lui atenția F.B.I.-ului cînd în Arizona petrecuse ceva vreme în compania „nașului" mafiei Joe Bonanny și a prietenului acestuia, August Battaglia. Avusese loc și o vizită la rancho-ul lui Battaglia. Alcool și femei cît cuprinde. Astfel politica și lumea interlopă conviețuiau în deplin acord și amiciție.

Judith Exner devenise amanta lui John Kennedy încă din timpul campaniei sale electorale. Astăzi, după 30 de ani, ea povestește că Jack (așa îi spunea ea lui Kennedy, după cum îl numeau și familia și prietenii) de două ori o rugase să meargă la Chicago și să-i transmită lui Giancana mari sume de bani ; îi spusese că Giancana poate să-l ajute în alegeri. Banii se aflau într-o geantă mare din piele fină. Judith ezita ; considera că este periculos. Dar cînd John o anunțase că va avea „îngeri păzitori" în apropiere, și-a dat acordul. Banii au fost transmiși destinatarului. Fără să spună o vorbă. Giancana i-a luat geanta ca și cum ar fi vrut s-o ajute. La rîndul ei nici ea n-a rostit un cuvînt. Cînd Kennedy a devenit președinte, Giancana i-a spus lui Judith mai în glumă, mai în serios : „Ei, dacă n-aș fi fost eu, Jack al tău nu ar mai fi privit Casa Albă din interior".

MIHAELA DOROBANȚU

(Va urma)

TRIUNGHIUL DE AUR ITALIAN

Un Eldorado în toată splendoarea sa : în opt imense pavilioane, vitrinele luminate etalează bijuterii strălucitoare. Circa 17 000 de vizitatori veniți din 79 de țări circulă pe aleile de la Vicenzaoro, cel mai prestigios salon italian de bijuterii, care are loc în fiecare an în ianuarie la Vicence, un oraș din nordul Italiei. Peste 800 de societăți italiene își expun aici uimitoarele lor creații.

Italia asigură peste 60% din producția europeană și 20% din producția mondială de bijuterii. În fiecare an 6 300 de întreprinderi cu 40 000 de muncitori transformă 330 de tone de aur și munți de pietre prețioase în bijuterii scînteietoare, care sînt vîndute în lumea întreagă de peste 60 000 de negustori. În afară de cîțiva „uriași", majoritatea fabricanților italieni de bijuterii sînt constituiți în mici întreprinderi. Cu secole în urmă acestea erau răspîndite în toată țara, dar azi producția e concentrată în trei orașe, situate cam la 300 km distanță unele de altele : Arezzo, în inima Toscanei, Vicence, în

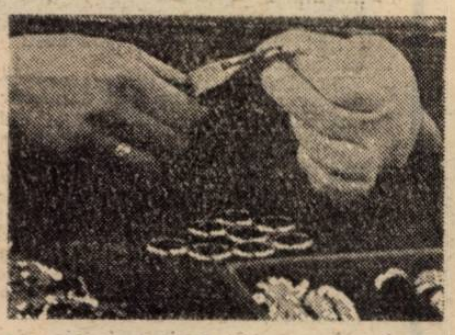

bazinul venețian și Valenza Po, la est de Turin, în Piemont. Împreună fabricanții din cele trei orașe asigură 80% din producția italiană de bijuterii, formînd ceea ce se numește „Triunghiul de aur". În aceste orașe băncile practică un comerț activ cu lingouri de aur. Producătorii de diamante din Israel și negustorii indieni de pietre prețioase își vînd aici produsele. Sute de societăți de transport oferă servicii sigure, iar școlile de bijuterii de înalt nivel formează viitori artizani. În pofida raporturilor cu lumea întreagă, „Triunghiul de aur" este totuși, o insulă închisă. Din cauza concurenței feroce și a riscurilor spionajului industrial, secretele sînt păstrate cu vigilență. Artizanii nu vor să fie priviți cînd lucrează și refuză să își dea numele. Discreția este și ea o regulă de aur pentru cadrele întreprinderilor de bijuterii.

„Triunghiul de aur" a început să prindă formă la sfîrșitul secolului trecut, după unificarea Italiei cu Piemontul. Astăzi, la Arezzo, grupul Zucchi & Gori, condus de fiii fondatorilor este primul producător mondial de bijuterii din aur. Mario Balestra, fiul celui care a importat din Germania prima mașină de fabricat lanțuri, este acum al doilea producător mondial, iar uzina sa, care transformă foile de aur în dantelă, se întinde pe o suprafață de un hectar.

Înainte de a fi prelucrat, aurul se amestecă cu alte metale care îi conferă soliditate și durabilitate. Puritatea aliajului se măsoară, după cum se știe, în carate. Un aliaj conținînd 75% aur este socotit 18 carate. Culoarea aurului depinde de metalele utilizate pentru compunerea aliajului. În fiecare an 5% din aur se transformă în praf în urma polizării, dar este recuperat cu scrupulozitate printr-o curățenie perfectă și prin metode de filtrare.

În Japonia, Taiwan, Tailanda și în America Latină, pentru salarii de nimic, bijutierii din aceste zone fabrică tone de lanțuri și podoabe, dar fărarii italieni din „Triunghiul de aur" nu se tem de concurență, căci ei o combat prin : calitate, bun gust și creativitate.

MANUELA SPĂTARU

O navă din vremea lui Constantin Brâncoveanu

În cîteva dintre poeziile noastre populare, dintre care unele ar putea să dateze încă din secolul al XVI-lea, se vorbește despre existența pe Dunăre a unor nave de transport cunoscute nub numele de **bolozane** sau **bolozale**. În documente, asemenea mijloace de navigație sînt pomenite pentru prima dată în anul 1693 de către însuși domnitorul Constantin Brîncoveanu, în cunoscuta **Condică de venituri și cheltuieli a Visteriei Munteniei pe anii 7202—7212** (1693 — 1704).

Această **Condică** menționează între altele „navlonul **burazanelor** ce au dus posmagii la Belgrad" precum și suma de 1440 de taleri cheltuiți „pentru dresul **burazanilor**". O serie de alte documente emise ulterior confirmă existența neîntreruptă pe Dunăre a numeroase **bolozane**, pînă în secolul al XIX-lea. În prezent, **cuvîntul bolozan** mai circulă în limba română doar ca nume de familie.

Dar dacă termenul **bolozan** este foarte bine cunoscut, fiind inclus și în dicționarele generale, semnificația lui exactă a fost multă vreme o enigmă, unele elemente privind această navă continuînd încă și astăzi să rămînă necunoscute.

Primul pas spre elucidarea enigmei **bolozanului** l-a făcut N.Docan prin publicarea în Analele Academiei Române din 1914 a rapoartelor manuscrise ale unor ofițeri austrieci care au desfășurat acțiuni de cercetare pe Dunăre în ultimele decenii ale secolului al XVIII-lea. Între aceste rapoarte (ale căror originale se găsesc la Arhivele Militare — **Kriegsarchiv** — din Viena), se află și unul întocmit în anul 1779 de căpitanul Georg L. Lauterer, cuprinzînd o scurtă descriere a bolozanelor întîlnite de el pe Dunăre și care în perioada respectivă navigau sub pavilion turcesc. Însă textele respective, publicate de N.Docan în limba lor originală (germana) fără traducere, au fost folosite la noi numai parțial și doar de istoricul Constantin C.Giurescu într-o lucrare publicată abia în anul 1973.

Manuscrisele austriece la care ne referim se citesc destul de greu. Ele cuprind termeni arhaici și dialectali neînregistrați în dicționarele germane disponibile. În plus, forma în care au ajuns ele la noi (respectiv transcrierea din Analele Academiei Române) conține o serie de greșeli de tipar, ceea ce sporește atît dificultățile de înțelegere cît și posibilitățile de interpretare eronată.

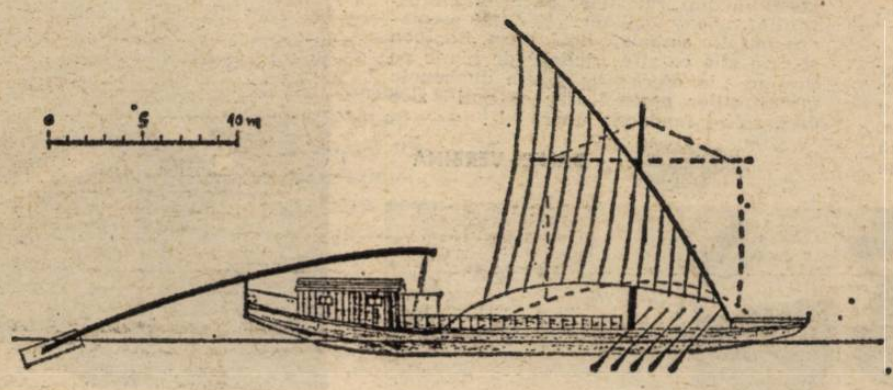

Beneficiind însă de amabilitatea domnului Franz F.Bilzer din Viena — căruia îi mulțumim călduros și pe această cale —, greutățile menționate au putut fi depășite. Mai mult d-l Bilzer, care pînă la ieșirea sa la pensie în 1984 a fost referent naval la **Kriegsarchiv**, ne-a semnalat o valoroasă lucrare intitulată **Architectura Navalis Danubia**, în care găsim și date despre **bolozan**. Este vorba mai ales despre o schemă (pe care o reproducem într-o formă simplificată) în care autorul, Dr. Kurt Schaefer, ne înfățișează un bolozan reconstituit pe baza descrierii făcute de căpitanul Lauterer.

Făcînd o sinteză a numeroaselor date conținute în lucrările de mai sus, putem concluziona că au existat două variante principale de **bolozan** : unul **maritim** cu trei catarge (despre care nu dispunem încă de detalii) și unul **fluvial**. Acesta din urmă avea o capacitate de încărcare apreciată în 1777 — 1778 de colonelul Magdeburg la 1,000—1.200 de chintale vieneze (adică în total 56—67,2 tone deadweight). El se deplasa cu ajutorul unei vele latine (deci de formă triunghiulară) care însă deseori putea fi și pătrată, fiind totodată prevăzut și cu 3-5 perechi de rame. Dimensiunile și principalele elemente probabile de construcție rezultă din schema amintită, care, deși se referă la varianta descrisă de căpitanul Lauterer în 1779, poate fi în principiu valabilă și pentru bolozanele lui Constantin Brîncoveanu.

În legătură cu structura traficului naval înregistrat pe sectorul românesc al Dunării, reține atenția raportul sublocotenentului austriac Franz Mihanovicz. El relatează că în vara anului 1783 a observat pe Dunăre, între Belgrad și Sulina, 78 de **bolozane**, 10 **șaici**, 80 de **caice**, 273 de **cuburițe** (transportoare de sare) și 321 de **oranițe** (pescadoare). În aceeași perioadă, el a numărat între Brăila și Sulina 84 de nave maritime (**corăbii**).

Toate acestea demonstrează amploarea și continuitatea activității nautice desfășurate pe teritoriul patriei noastre în evul mediu.

Căpitan de rangul I (r)
NECULAI PĂDURARIU

Sunetele antichității...

După 20 de secole de uitare Anne Bélis, o arheoloagă din Franța, pasionată de cercetări vizînd Grecia și Roma antică a reînviat lira, acest instrument pe care în afara lumii antice nimeni nu a știut să-l construiască. Rod al unor cercetări derulate de-a lungul a 15 ani și care au avut ca obiect vestigii arheologice, descifrarea tehnicilor și materialelor folosite în epocă, a unor vechi partituri, lirele reconstituite vor putea fi utilizate. Cel mai prestigios concert este considerat cel prevăzut a avea loc la teatrul din Delphes în septembrie 1992.

Nr. 6 (1790) din 8 februarie 1992

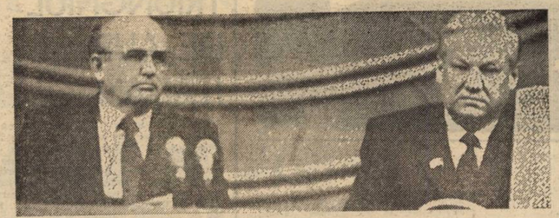

Gorbaciov și Elțîn în cabinetul lui Freud

De ce relațiile dintre Mihail Gorbaciov și Boris Eltin pot fi greu de cuprins în sfera prieteniei sau măcar simpatiei ? Profesorul Aron Bielkov presedinte al Asociației sovietice a psihanalistilor afirmă că ar cunoaste răspunsul la întrebare. După părerea sa, expresedintele URSS ar fi narcisist, iar cel al Rusiei — un ipohondru hiperexcitabil...

Rezultatele cercetărilor asupra atitudinilor, cuvintărilor și biografiilor deja publicate ale lui Gorbaciov și Eltin au fost publicate în cotidianul german „General Anzeiger". Potrivit prof. Bielkov, personalitatea expresedintelui URSS se caracterizează printr-o extremă iubire de sine, o spontaneitate greu controlabilă, un umor nestatornic, inclinatie spre superficialitate, o anume lipsă de rationament în luarea deciziilor precum și o atitudine potrivnică planificării și ordinii.

Frecventele modificări ale deciziilor, caracteristice lui Gorbaciov rezultă — după părerea lui Bielkov — din inclinatia spre fatalism și „elemente năzine" care „îl plasează în Est". În plus, se afirmă în continuare, Gorbaciov se simte cel mai bine în situații extreme.

Spre deosebire de Gorbaciov, care „se conduce după propria sa fire", Eltin „se orientează în functie de moment". În zilele puciului moscovit a dat dovadă de multă ratiune. În fiecare zi schimbă adesea până la decizile luate de el însusi, ca și cum ar fi condus de cineva din exteriorul său. Sporadicele sale actiuni spontane sînt de regulă rapid corectate sau dezmintite.

Belkin afirmă că ultimele evenimente din fosta Uniune Sovietică au acceptat rivalitatea dintre cei doi politicieni, cu mentiunea superioritătii inteligentei și educatiei lui Gorbaciov asupra lui Eltin... La rîndul său, „complexatul" Eltin doreste cu orice pret să-l egaleze pe Gorby pe arena internatională. După părerea lui Bielkov, Gorbaciov apartine unei minorități care se străduieste să dea uitării trecutul comunist, pe cînd Eltin nu ascunde rădăcinile lui ideologice desi în ultimii ani el si-a schimbat părerile cu 180 grade...

Dar istoria se pare că si-a spus mai repede decît se credea cuvîntul înclinînd (deocamdată) spre Eltin !

MIHAELA DOROBANȚU

Colecții și colecționari

Există pe lume o groază de trăzniți, care de care mai originali, cu mult mai multi decît sîntem tentati să credem și, lucru curios, îi întîlnim mai cu seamă în acele cercuri mai presus de orice bănuieli, socotite îndeobste cît se poate de serioase. Sau poate tocmai de aceea, ca o compensatie secretă a seriozitătii ! De pildă, cine și-ar fi putut imagina că **Michel Simon, celebrul actor francez a fost cel mai mare colecționar din lume de... obiecte erotice ?** ! După dispariția lui, vînzarea publică a colectiei sale a durat mai bine de opt zile (!), licitatia organizată cu acest prilej fiind, de altminteri, socotită drept consacrarea cu drepturi depline a acestui gen de colectie ! (Dar, să ne întelegem ; prin „obiecte erotice" nu avem în vedere obiecte obscene sau lucrări cu caracter pornografic, ci doar acelea care sugerează învăluit anumite detalii sub forma celor mai banale sau chiar gratioase bijuterii, obiecte casnice, articole de vestimentatie, obiecte de artă etc.) Sau, bunăoară, un cît se poate de serios confrate francez de la publicatia „Journal Officiel", Pierre Bernard, a adunat de-a lungul timpului nu mai putin de 300 de... hamburgeri, celebrul „simbol" al culturii americane, după cum îl definește drăgăstos aceiași colectionar. Mai mari sau mai mici, în formă de pălării sau case, de ochelari, de casetă pentru bijuterii, imprimați pe port-chei și chiar pe tesătura unui slip, alcătuind chiar și un joc de dame (!), hamburgerii acestei colectii îi provoacă proprietarului după propria-i mărturisire, emotii cu totul deosebite : „Îi găsesc geniali, îmi sînt inima bătînd cu putere și freamăt de plăcere la vederea lor"... Nimic de zis, fiecare cu plăcerea lui ! Fără îndoială, la noi e mai dificilă încropirea unor astfel de colectii dar ce nu s-ar putea face ca să avem și noi... trăzniții nostri ? ! Chiar dacă n-avem hamburgeri, n-ar fi lipsit de interes să aflăm cîndva de o colectie alcătuită din „revistele" de genul „Prostitutia", „Sexy Balamuc" si altele asemenea sau din ambalaje de Jelibon, Bonibon si cine stie ce alte „delicii" de nimic pe care ni le oferă cu grație dughenele privatizatilor noștri ? Dar ce poti zice dacă asta-i fandacsia unora ? !...

DANIEL VERBINA

HAMBURGERI ȘI EROTISM

■ **Avioanele V 6 — 25 A realizate în S.U.A. în beneficiul Pentagonului sînt echipate cu 4 motoare turboreactoare cu dublu circuit, care dezvoltă o forță de tracțiune de 25 240 kg/forță la o masă de decolare de circa 362 000 kg. Ele pot acoperi o distanță de maximum 12 000 km fără a fi realimentate în zbor. Viteza maximă — 960 km/h. Aceste aparate sînt destinate a-i „transporta în siguranță și fără primejdie pe președintele și vicepreședintele său, miniștri și alte personalități ale Administrației americane în orice loc de pe planeta noastră". Echipajele acestor aparate au dreptul de a folosi în timpul zborului indicativul „Air Force One".**

■ **Greifswald, centrala atomoelectrică cea mai periculoasă din Germania, își va înceta activitatea. Primul din cele patru blocuri ale „cetății lumii" a fost oprit, relevă un raport dat publicității la Bonn de către Societatea pentru securitatea reactorilor nucleari. Inițial, se preconizase un echipament suplimentar pentru blocul N 5, Operațiunea ar fi fost extrem de costisitoare. Conducerea centralei a propus un plan prin care se solicită**

TELEX • TELEX

exploatarea convențională a centralei energetice de la Greifswald, ceea ce ar permite păstrarea celei mai mari părți a personalului existent. Suma necesară închiderii centralei nucleare este apreciată de ministrul federal al mediului inconjurător, Klaus Töpfer, la 4—5 miliarde mărci si ea va fi suportată în caz de nevoie, de către contribuabili.

■ **Clasicul freon care se folosește de 60 de ani ca refrigerent în serpentinele frigiderelor, un clorofluorocarbon (CFC), substanță acuzată de distrugerea ozonului, va putea fi înlocuit cu succes. Este vorba de Suva, un HFC — 134 a, pus la punct de societatea „Duponi", pentru a înlocui gazele nocive pentru ozon. Frigiderele realizate la Birmingham și care folosesc noul refrigerent au dat rezultate foarte bune : funcționare ireproșabilă și un consum redus de curent electric față de frigiderele clasice. „HFC—134 a" urmează a fi folosit la dispozitivele de aer condiționat. Sînt acestea informații prețioase, care demonstrează cu prisosință importanța rolului creativității științifice pentru prezervarea în condiții de sănătate a planetei Pămînt.**

Tradiție chineză

Tînărul din fotografie nu se pregătește să plonjeze într-o piscină sau în apele calde ale unei mări tropicale. Nu. În mijlocul orașului Beijing, capitala Chinei, se află un lac denumit Shishahai care are o ciudată caracteristică : temperatura apei este extrem de rece încît o baie în acest lac înseamnă un adevărat act de cură). Din acest motiv, o baie în acest lac a devenit o adevărată disciplină sportivă, un act care pretinde o anumită tehnică, ce se bucură de o milenară tradiție. Cei care practică această metodă afirmă că o baie în lac reprezintă și un adevărat remediu împotriva oricăror boli și că... prelungește prin exerciții repetate, viața. Conform tradiției, înotul în lac trebuie efectuat zilnic numai la orele prînzului. Prilej pentru mulți curioși și trecători să urmărească evoluția curajoșilor înotători.

O CATASTROFĂ AERIANĂ ÎȘI DEZVĂLUIE TAINELE (II)

În fața familiilor celor 170 de victime ale tragicului zbor al aeronavei DC 10, sfîrșit în nisipurile deșertului, autoritățile franceze în frunte cu Jean-Louis Bruguière au putut indica precis pînă la numele și identitatea persoanelor în sesma cărora putea fi reținut atentatul. Fost, și aceasta, o premieră în domeniul intrucît rareori un atentat terorist asemenea anvergură — chiar „revendicat" de una sau de alta dintre grupări teroriste clandestine ce își desfășoară „activitatea" în diverse țări ale lumii — își dezvăluie toate palierele de concepție, comandă și executie care, în imensa majoritate a cazurilor, rămîn nestiute. În orice caz după cum notează săptămînalul francez „Le Nouvel Observateur", în sala Palatului de Justitie din capitala Frantei au fost rostite numele libianului Abdallah Elazragh, „consilier cultural" la Biroul popular libian (ambasada) din Brazzaville — Congo —, si ale altor trei suspecti, de astă dată africani, Apollinaire Mangatany, Bernard Yanga și Jean Bosco N'Galina. Cu excepția primului — agent libian, ceilalți trei erau doar „manipulați" de Tripoli.

Din primul moment al producerii catastrofei, bănuiala autorităților congoleze — foarte interesate, la rîndul lor, în elucidarea grabnică a cauzelor catastrofei — s-a îndreptat spre Tripoli socotit unul din centrele de pregătire și dirijare ale actelor de terorism internațional. Surpriza a fost și mai mare de faptul că la bordul avionului respectiv se aflase unul din cele patru personaje amintite. Aparatul aerian Mangatany, el însuși victimă a terorismului exploziv. Acesta era o figură bine cunoscută serviciilor secrete congoleze (mai exact, Direcția Centrală a Securității Militare — D.C.S.M.) care, din 1985, și-au îndreptat atenția spre „activitățile" ambasadei libiene de la Brazzaville une dintre acestea fiind cam „pe lîngă" statutul firesc al oricărui oficiu diplomatic din lumea întreagă. Drept rezultat al atentei supravegheri, serviciile congoleze au descoperit existența legăturilor dintre Tripoli și un așa-numit „Comitet democratic revolutionar al Zairului" — Zairul fiind vecinul sudic al Republicii Congo. Acest comitet număra între conducătorii pe... Yanga, Mangatany și N'Galina !

Anchetele discrete ce au urmat acestei descoperiri au permis conturarea convingerii că membrii comitetului îndeplineau, de fapt, rolul unor agenți de informații în favoarea libienilor. Așa încît a fost aproape firesc să se emită ipoteza unei „influențe" libiene asupra aeronavei DC 10, din clipa în care autoritățile congoleze au identificat pe lista pasagerilor acestui zbor numele lui Mangatany. De altfel, un raport al DCSM din iunie 1990 precizează clar că acest serviciu congolez sustinuse din capul locului ipoteza „fillerei libiene".

Revenind la comitetul democratic respectiv, o serie de actiuni întreprinse de acesta îi fuseseră „sugerate" de o organizatie libiană intitulată „Mathabat", în realitate serviciul libian de propagandă care are drept scop declarat „edificarea unității tuturor popoarelor lumii a treia împotriva imperialismului, sionismului și fascismului", în fruntea lui aflîndu-se însuși Moussa Koussa, unul din adjuncții ministrului libian de externe. Să fi fost doar o „pură întîmplare" faptul că cei trei africani avuseseră parte de stagii de pregătire și documentare în Libia subventionate chiar de acest serviciu de propagandă ? Ar fi de mirare, pentru că în astfel de afaceri coincidentele nu sînt nici pure și nici... întîmplătoare !

ADRIAN HOAJĂ

(Va urma)

Chiar dacă n-au crezut, totuși au spus-o !

Ce om nu-și doreste să întîlnească în viată, să trăiască o mare, unică iubire aidoma aceleia care i-a hărăzit nemuritii pe Romeo și Julieta, pe Abélard și Héloise, pe Paul și Virginia, Petrarca și Laura, Dante și Beatrice... minus, firește, nefericirile ce au făcut din aceste cupluri, tragice simboluri universale ale iubirii. Ea, iubirea, a fost, este și probabil va fi mereu izvorul inspirației pentru atîtea generații de mari artiști, gînditori și personalități istorice dar, cu toate că pagini antologice preamăresc iubirea, femeia, poartă semnăturile de mai jos, se pare că în viată, viața de toate zilele uneori, mai gîndeau și altfel ! Dar cum, din datele lor biografice, nimic nu ne îngăduie să-i socotim misogini, ba dimpotrivă, să luăm afirmatiile următoare doar ca niște amuzante vorbe de spirit ! Ceea ce, fără îndoială, și sînt...

■ **Bigamia înseamnă să ai o femeie în plus. Monogamia — același lucru**
THOMAS HEYWOOD

■ **În dragoste, victoria bărbatului este doar fuga !**
NAPOLEON

■ **Să lăsăm femeile frumoase în seama bărbaților fără imaginație !**
MARCEL PROUST

■ **Dragostea înseamnă să fii stupid în doi !**
PAUL VALÉRY

■ **După actul iubirii, primul care vorește spune o prostie.**
HENRY DE MONTHERLANT

■ **Căsătoria nu-i o loterie ; la loterie citeodată, se mai și cîștigă...**
GEORGE BERNARD SHAW

■ **Ce-i dragostea ? Un dop și-o sticlă...**
JAMES JOYCE

■ **Dragostea e infinitul pus la îndemîna unor cățeluși.**
LOUIS-FERDINAND CÉLINE

■ **A vorbi despre dragoste înseamnă a face dragoste !**
HONORE DE BALZAC

Culese și prezentate de ADRIAN HOAJĂ

■ **Același oval, același năsuc, aceleași buze cărnoase. Patru generații o separă pe prințesa Charlotte, mama prințului Rainier, de străinepoata ce-i poartă numele. Asemănarea fizică și morală între prințesa Caroline și bunica sa era deja tulburătoare. Vara trecută Caroline a asistat la căsătoria prietenei sale Inès de la Fressange. Ansamblul Chanel pe care-l purta amintea moda anilor '30, făcînd și mai izbitoare asemănarea în expresia celor două prințese.**

Jocul asemănărilor

■ **Prințesa Charlotte avea treizeci de ani cînd a pozat, în 1928, pentru pictorul ungur Philip de Laszlo. După moartea lui Stefano, la prima sa apariție oficială, prințesa Caroline își tunsese părul, accentuînd asemănarea cu bunica sa. Charlotte, deși în vîrstă de numai cinci ani, are deja trăsăturile mamei și străbunicii. Prințesele au de asemenea similitudini de caracter. Caroline și Charlotte, la fel ca și înaintașa lor, adoră animalele și trăiesc înconjurate de cîini și de pisici.**

■ **Fotografiile alăturate înfățișează pe Caroline și Charlotte la aceeași vîrstă : 3 ani. Caroline s-a născut prințesă, iar Charlotte ar putea fi, dacă prințul Rainier va hotărî... Caroline a avut o copilărie fericită aureolată de afecțiunea părinților, iar Charlotte, orfană de tată la patru ani și jumătate nu are decît dragostea mamei drept consolare.**

MANUELA SPĂTARU

în familia Rainier

„Miss America" în luptă cu „Barbie"

„Barbie", cea mai vîndută și populară păpușă din lume, un adevărat simbol al Americii, creat de Fabrica de jucării „American Girl" în anul 1958, a ajuns, recent, să vîndă cel de al 700-lea milion exemplar ! În fața unui asemenea succes, s-a găsit totuși o firmă concurentă, denumită „Mattel", recunoscută drept cea mai mare și mai faimoasă din istoria producției de păpuși din lume. Ideea de a crea o altă păpușă care să poată concura pe „Barbie", s-a născut o dată cu destăsurarea unui concurs pentru alegerea lui „Miss America", unde erau prezente multe din idealurile de frumusete ale americanilor. Produsă în cinci versiuni care corespundeau fizicamente celor cinci finaliste ale concursului pentru titlul de „Miss America", cele cinci păpuși au primit chiar prenumele celor cinci cele mai frumoase fete din finală : Blair, Racquel, Justine, Devon și Tonya. Succesul a fost neasteptat de mare, probabil că fiecare american își găsea întruchiparea genului de frumusete conceput de el într-una din cele cinci modele de păpuși lansate de firma „Mattel". Firma „American Girl" a reactionat vehement dînd în judecată pe cei de la „Mattel", sustinînd că este vorba de un... „plagiat" întrucît sînt foarte mici diferențe față de înfățișarea lui „Barbie".

În replică, firma „Mattel" a demonstrat că, la o examinare atentă a celor cinci păpuși, se pot observa diferențe vizibile, în privința culorii ochilor, a mărimii buzelor, a părului, a danturii, a nasului și chiar a culorii pielei. Complexul de judecată, aflat în mare dilemă, nu s-a pronunțat încă, urmînd probabil să facă apel la specialiști în... fizionomie capabili să determine de partea cui este dreptatea. Pînă atunci, „lupta" pentru supremație a celor cinci reprezentante finaliste ale concursului „Miss America" și „Barbie" este în plină desfășurare, dovadă constituind-o numărul din ce în ce mai mare de păpuși vîndute de ambele tabere.

Cooperare spațială ruso-germană

Programul spațial ruso-german va continua în principiu chiar dacă nimeni nu poate prevede ce evolutie vor înregistra fenomenele complexe ce au loc în colosul din Est. Acordurile încheiate între cele două părți prevăd o participare germană la misiunea spațială rusă spre planeta Marte din anul 1994, precum și un studiu experimental efectuat în domeniul cercetărilor ecologice. Partea germană va finanța proiectul misiunii către Marte cu 150 de milioane de mărci.

Cooperarea între fostele state, Uniunea Sovietică și Germania de Est completează în mod fericit actualele acorduri ruso-germane. Astfel, 40 la sută din institutele de învățămînt superior și grupele organizate de cercetători de pe teritoriul fostei RD Germane continuă activitatea profilată pe zborurile spațiale. În industria germană există în prezent 60 de întreprinderi participante la aceste programe spațiale.

Biblioteca magazin de proză scurtă

PICĂTURA DE ACID (VI)

O mulțime de contradicții. Omul — randament supraunitar, natura fizică — randament subunitar. Universul — tendință entropică, lumea vie — tendință antientropică. Societatea — precepte morale, istoria — muzeul al amoralității. Posibilitatea de a trece substanța în energie și invers, imposibilitatea de a trece substanța sau energia în informație. Materia triadică sau diadică? Numerele — rigoarea întruchipată, aritmetica — neformalizabilă. Începutul într-un punct, existența nemărginită, big-bang-ul ca metaforă, cosmogonia ca dorință de ordine. Lipsa de țel a evoluției, de la cristalul de nisip la neuron. Natura are oroare de vid. Țelurile nu aparțin naturii. Întrebare subliniată: de unde vin țelurile? Vidul teleologic este primul care trebuie abolit.

N-am ieșit de o săptămînă din casă. Ești primul om cu care stau de vorbă. Am verificat toate calculele. Știam că e inutil, dar m-a cuprins o fervoare a verificării, o voluptate a efortului local, meschin, reflex de apărare, îndepărtam astfel cuprinderea întregului, atingerea concluziei, a consecințelor.

Iată concluzia. (Nu știu care vor fi consecințele.) O formulez acum, e a mea, sînt deja cărunt, așa cum voi fi și în următorii ani. **Lumea este un experiment.** Supravegheat de un Laborant. Numește-l Dumnezeu, sau Entitate, sau Omega, sau pur și simplu nu-l numi. Materia ca atare a pus la punct, cu investiții minore, un experient. Universul accesibil nouă adică. I-a întocmit niște reguli pe care vrea să le verifice. Din această cauză, Universul accesibil are structură de sistem. Asta presupune **stare** și presupune **traiectorie.** De la stare avem fizica și matematica și sociologia și tot ceea ce presupune **regulă.** De la traiectorie avem timpul. Care nu curge, nu este parcurs, nu are un înainte și un înapoi. Nici nu este măcar. Succedarea stărilor pe traiectoria sistemului care este Universul nostru ne dă conceptul de timp. Da, dar sistemul nu urmează perfect traiectoria, se abate, uneori mai mult, alteori mai puțin, de la curba prestabilită, de la fuiorul de curbe, cel al stărilor normale. Adică, uneori Pămîntul se

POVESTIRE ◎ POVESTIRE

așează în dungă — un mod de a spune că abrogă legea atracției universale, așa cum o știm noi — alteori corpurile devin gelatinoase — materia renunță la interacțiunile interatomice, cele slabe devin insignifiante, cele tari devin derizorii, în sfîrșit, se întîmplă ca vîrstele planetei să se suprapună, să se întîlnească nou-născutul cu muribundul, în biroul adultului. Abateri de la traiectoria impusă. E sarcina Laboratorului să readucă sistemul pe drumul prestabilit. O face impecabil, ștergînd pur și simplu din memoria materiei rătăcirile nedorite, neplanificate. Un zig-zag continuu este deci evoluția a ceea ce numim lume, Univers. Sînt păstrate însă numai segmentele coerente cu setul de reguli aflate în experiment. Simplă intersecție cu o mulțime prestabilită. Cu excepția unor noduli informaționali extrem de izolați și de improbabili — cazul meu — materia revine pe traiectorie. Laborantul își face datoria cum trebuie.

Dovezi în plus? Simplu fapt că lumea „funcționează", în ciuda atîtor reguli, care ar putea-o reduce la stadiul de proiecție. Static, înghețat. Sau la o masă nestructurată de leptoni, cu alte legi în fiecare punct. O hologramă de lume. O lovadă sînt eu, gîndul care se gîndește pe sine, un deget care încearcă să intre între rotițele mașinăriei, curios să vadă ce se va întîmpla. Se opresc rotițele, sau se zdrobește degetul? Nici una, nici alta, spui tu; poate și una și alta, mă tem eu. Depinde de Laborant.

Cînd se va încheia experimentul? Ce se va întîmpla atunci, ce va urma după aceea? Dacă putem să intervenim cu ceva, influențînd evoluția experienței? Cînd vei auzi un bulgăre de lut punînd întrebări de acest gen sculptorului, atunci să mi le reamintești, mă voi gîndi din nou la ele... Pînă atunci să ne rugăm — la cine? nu știu — ca Laborantul să nu adoarmă, să nu verse cumva eprubeta în care ne aflăm, să nu părărească laboratorul. O experiență nereușită ar putea fi interpretată ca fiind un experiment ratat, nu?

De ce mă privești așa? Ai o luminiță sub frunte, ochiul pineal resuscitat, devii sferic, maximum de conținut în minimum de suprafață, asta e o regulă, știi, mă și miram că nu e atît de generală pe cît promite să fie de eficientă, sigur, ne vom rostogoli dintr-un loc în altul folosind diferențele de potențial, poate vom reuși să levităm, totul este să se adopte o lege în acest sens la nivelul fizicii locale, sau, cine știe, vom rămîne nemișcați vor circula locurile, se va deplasa numai informația din noi, uite, deja îți percep gîndul că s-a răsturnat stativul, că ideea de lege fizică e un anacronism, că eu am fost o picătură de acid care a sărit pe obrazul Laborantului, contrar tuturor așteptărilor, iar acesta, preocupat să se spele, va omite să... nu! de ce te-ai destrămat astfel?! fulorul acela de molecule ești tu sau canapeaua? nu vă mai pot deosebi, mă voi distribui în mod egal în fiecare, ca să ne... înțelegem în continuare... aceea putea să fie o cometă, sau resturile... așa cum.. de... a...

GHEORGHE PĂUN

(Sfîrșit)

DILEMA BRITANICĂ

M-am născut acum foarte, foarte mulți ani.

În timpul vieții am agonisit o avere frumușică.

Cînd am murit, am avut parte de o înmormîntare fastuoasă. După moartea mea, averea a revenit celui mai mare dintre băieți.

La rîndul său, băiatul meu mai mare a avut doi băieți și o fată. La 13 ani băiatul cel mic a murit într-un tragic accident de tren. Fata s-a făcut medic. La moartea băiatului meu, averea a revenit unicului său băiat, care era și cel mai mare.

Acesta, la rîndul său, a avut un băiat și două fete. Fetele au devenit profesoare universitare, iar băiatul moștenitorul averii familiei. A fost primul care, din tot acest lanț, a reușit să sporească averea.

La rîndul său a avut trei băieți. Cei mari au intrat în niște filiere diferite ale mafiei. S-au împușcat între ei. Deci, averea a revenit băiatului cel mic.

Acesta, la rîndul său a avut doi băieți. Pe cel mare și pe mine.

Da! M-am născut încă o dată. Sînt stră-stră-stră-nepotul meu. Sau sînt stră-stră-stră-bunicul meu. Ceea ce este mai trist, e faptul că, fratele meu mai mare nici n-a murit într-un tragic accident, nici n-a intrat în mafie. Deci tatăl meu — sau stră-stră-nepotul meu — nu a avut nici un motiv să-l dezmoștenească, deci din propria mea avere, agonisită cu greu acum mulți, mulți ani, eu, nu voi moșteni aproape nimic....

MIRCEA STOICA

ȘOCUL „GREILOR"

Arnold Schwarzenegger (despre care am scris cîte ceva nu demult) și Van Damme sînt considerați azi supermenii cinematografiei. O nouă „rasă" de eroi care își dispută cu... sportivitate sufragiile adolescenților din lumea întreagă. Timpul lor liber cuprinde ceasuri de deconectare cu filme cu Jean-Claude Van Damme, marele specialist al „săriturilor în gol", sau cu Arnold Schwarzenegger ai cărui bicepși sînt mai importanți decît circumferința pieptului lui Jane Fonda. Amîndoi actorii par a fi programați, consideră Claire Baldewyns în „L'evenement du jeudi", pentru a distruge și învinge răul care mașină civilizația occidentală.

De origine europeană, instalați în S.U.A. ei simbolizează minunata America conservatoare a președintelui Bush. Mai mult decît actori cei doi sînt oameni de afaceri care s-au impus. Dar iată cum arată „cartea de vizită" a lui Jean-Claude Van Damme.

Vîrsta: 30 de ani, originar din Belgia.

● Greutatea: 80 kg.

● Ca sportiv a dobîndit titlul de campion european la karate, apoi pe acela de campion mondial.

● Prima apariție pe ecran a fost cea din filmul „Rue Barbare".

● **Bani**: cu cele 9 milioane primite pentru filmul „Bloodsport" ar fi ajuns la... 120 milioane dolari.

● Este căsătorit cu Marié a Gladys Portugues, o new-yorkeză de origine portoricană, top-model, care i-a dăruit un băiat și o fetiță.

● „Antrenamentul, filmul, înfulecatul, sexul, gloria", toate acestea trebuie să fie la superlativ, consideră Jean-Claude Van Damme.

● **Puncte puternice**: „Picioarele mele sînt suple și musculoase. Eu le consider foarte sexi".

● **Calități**: „Ceea ce admiră femeile la mine este aerul meu sensibil și pur. S-ar putea să vă surprindă dar totul este în **privire**".

● **Defecte**: „Singurul meu defect sînt... femeile. Nu rezist unei creaturi cu pielea frumoasă și cu părul negru."

● **Hobbi**: velele și echitația.

● **Mașina**: Un „Jaguar" tip E.

● **Temperament**: disciplinat, respectuos, ambițios...

● **Regim**: „Fără regim. Eu mănînc carne la grătar, legume, salate, cereale. Fără alcool, fără țigări. Amor, da! Este bun pentru relaxare și somn..."

● **Antidepresive**: „Deschid o sticlă de vin roșu, bun, îmi pun un pahar și ascult Jacques Brel".

ECATERINA BĂTRÎNEANU

SPORT UNIVERS

ȘI LA BARCELONA SE VA JUCA TENIS. Se știe, în fine, că la J.O. de la Barcelona, arbitrul-judecător va fi Ken Farrar și că acesta va avea trei asistenți. Unul dintre aceștia va fi Gilbert Ysern, arbitru-judecător la Rolland-Garros. Turneul de tenis va dura 11 zile. Tabloul la simplu va cuprinde 64 de jucători și jucătoare. La dublu vor fi 32 de echipe (una singură pe națiune) iar mingile oficiale vor fi Wilson Championship.

DIAVOLUL GALBEN. Așa este numită mașina din imagine, un Lamborghini

Diablo care anul trecut, pe circuitul de la Nardo, o pistă de încercări de forma unui inel cu un diametru de peste 12 km, a stabilit un record de viteză: 325 kg/h, o viteză de „vis" dacă ne gîndim că este vorba, totuși, de un model de serie. Președintele firmei Lamborghini, Emile Novaro, a avut aunci, toate motivele pentru a fi fericit.

Psihologia, filosofia și medicina schiului

Dacă există un sport, care să exercite o atracție irezistibilă asupra majorității oamenilor din epoca noastră, și care din acest motiv să se afle într-o continuă ascensiune, în comparație cu celelalte sporturi acesta este indiscutabil schiul. Pîrtiile de schi acționează, în zilele noastre, aidoma unor mari pompe aspiratoare, exteriorizînd un magnetism întru-totul asemănător cu acela exercitat în sezonul estival de către plăjile marine sau oceanice. De altfel, **din ce în ce mai mult opțiunile umane în ceea ce privește petrecerea vacanțelor și a timpului liber pendulează între acești poli ai Naturii, reprezentați de munte și de mare.**

Dacă în 1973 numărul schiorilor pe mapamond era de domeniul a circa 20 de milioane, această cifră se ridică la circa 25 milioane trei ani mai tîrziu pentru ca în 1980 să crească cu încă circa 10 milioane, iar în 1985 cu încă pe jumătate din atît. Prognozele relevau că în jurul anului 2000 — și nu mai sînt decît 8 ani pînă atunci — **armata albă a schiorilor va fi de domeniul a circa 100 milioane. (!!)**

Motivația acestei impresionante ascensiuni a schiului, a practicării sale, este chinuitoarea nostalgie a omului modern după mișcare, realitate resimțită în mod acut în special în timpul iernii. Schiul ne mijlocește însă nu numai voluptatea mișcării, senzație pe care o cunosc din plin aceia care practică acest sport ci și o altă voluptate — aceea a dominării frigului pe calea mișcării. Este vorba despre așanumita voluptas frigoris, astfel etichetată de către strămoșii noștri. Pare paradoxal, dar vorbind despre motivațiile schiului, trebuie să ne referim și la perena străduință a omului de a se înălța în văzduh, așadar de a zbura, și de a înfrunta viteza. Indiscutabil zăpada nu este străină de mitul lui Icarus. Nu trebuie uitat, în sfîrșit, că schiul pune în mișcare practic pe toți cei în jur de 400 de mușchi scheletici pe care îi cuprinde organismul uman (aceștia alcătuind 2/3 din structura corpului) și amplifică funcționalitatea pompelor fundamentale din economie a oricărui organism, reprezentate de inimă și de plămîni, cu tot ce decurge din această realitate.

Dar **schiul ca sport reprezintă nu numai o admirabilă școală pentru trup, căruia îi perfectează funcționalitatea ci și pentru spirit, căruia îi perfectează finalitatea.** Schiind avem senzația, nu lipsită de motivații științifice, că ne perfectăm aproape toate facultățile psihice. Și, ca să nu dăm din acest punct de vedere decît un unic exemplu, ne vom referi doar la posibilitățile acestui sport de a ne domina frica. Este în afară de orice îndoială că a schia înseamnează pe anume planuri și de a ne domina frica care zace în structurile noastre încă din vremurile imemoriale ale ființei umane. și, pe această cale, de a deveni mai curajoși. Dar, a deveni curajos nu înseamnează a nu-ți fi frică, aceasta reprezentînd o reacție cît se poate de normală și de fiziologică, ci doar de a o domina pe aceasta. Or cine rezistă fricii, este ca și cum ar rezista crivățului sau oricărei alte agresiuni umane.

ARCADIE PERCEK

HOROSCOP

Săptămîna 10.02 – 16.02

BERBEC (21.03—20.04)

LUNI : Dispoziție excelentă.
MARȚI : O veste „bănoasă".
MIERCURI : Scadența unei promisiuni.
JOI : O aniversare cu fast.
VINERI : Oscilații psihice.
SÎMBĂTĂ : Demarați o afacere.
DUMINICĂ : Anturaj plictisitor.

TAUR (21.04—21.05)

LUNI : Pesimism, apatie.
MARȚI : Ghinion previzibil.
MIERCURI : Migrenă indispoziție.
JOI : Un lanț de polemici.
VINERI : Excese temperamentale.
SÎMBĂTĂ : Singurătate, autoanaliză.
DUMINICĂ : În sfîrșit o zi senină.

GEMENI (22.05—21.06)

LUNI : Toate vă merg din plin.
MARȚI : Prospețime, afectivitate.
MIERCURI : Erotism frenetic.
JOI : O primejdie sentimentală.
VINERI : O veste îngrijorătoare.
SÎMBĂTĂ : Drumuri costisitoare.
DUMINICĂ : Suprasolicitări nervoase.

RAC (22.06—22.07)

LUNI : Insatisfacții profesionale.
MARȚI : Primiți bani.
MIERCURI : Explicații conjugale.
JOI : Ușoară deprimare, pesimism.
VINERI : Cădere sentimentală.
SÎMBĂTĂ : Refacere psihică deplină.
DUMINICĂ : Petrecere reconfortantă.

LEU (23.07—22.08)

LUNI : Presimțiri confirmate.
MARȚI : O capcană sentimentală.
MIERCURI : Luciditate, decizii optime.
JOI : Lovitură financiară.
VINERI : Succes profesional.
SÎMBĂTĂ : Sentimental, afectuos.
DUMINICĂ : Proiecte, afaceri noi.

FECIOARA (23.08—21.09)

LUNI : Suprasolicitări nervoase.
MARȚI : Noi obligații profesionale.
MIERCURI : O seară romantică.
JOI : Întîlnire neprevăzută.
VINERI : Mari șanse pecuniare.
SÎMBĂTĂ : Travaliu înversunat.
DUMINICĂ : Activitatea febrilă continuă.

BALANȚA (22.09—22.10)

LUNI : Oboseală, încordare nervoasă.
MARȚI : O veste bună.
MIERCURI : Toate vă merg din plin.
JOI : Finalizați o afacere.
VINERI : Mari satisfacții profesionale.
SÎMBĂTĂ : Refugiu familial.
DUMINICĂ : O vizită profitabilă.

SCORPION (23.10—21.11)

LUNI : Conflicte minore.
MARȚI : Promptitudinea unei decizii.
MIERCURI : Primiți bani.
JOI : Clipe de puternic erotism.
VINERI : Sensibilitate exagerată.
SÎMBĂTĂ : O decizie de perspectivă.
DUMINICĂ : Tandrețe, zîmbet, intimitate.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

LUNI : Solicitări extenuante.
MARȚI : O iubire fulgerătoare...
MIERCURI : Oscilații sentimentale.
JOI : Ziua clarificărilor, luciditate.
VINERI : Tolerați o infidelitate.
SÎMBĂTĂ : Tendințe spre pesimism.
DUMINICĂ : Zi de lungi meditații.

CAPRICORN (21.12—19.01)

LUNI : O decizie inteleaptă.
MARȚI : Creativitate, inspirație.
MIERCURI : Surmenaj nervos, apatie.
JOI : Succes financiar.
VINERI : Reușite profesionale.
SÎMBĂTĂ : O izbîndă amoroasă...
DUMINICĂ : Singurătate în doi.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

LUNI : Disconfort sentimental.
MARȚI : Un gest prost, fără urmări.
MIERCURI : Primiți bani.
JOI : Vă apasă monotonia vieții.
VINERI : Mobilizare psihică, optimism.
SÎMBĂTĂ : Cheltuieli neprevăzute.
DUMINICĂ : Vitregia singurătății.

PEȘTI (19.02—20.03)

LUNI : Fantezia pe maximum.
MARȚI : O veste excelentă.
MIERCURI : Adversități previzibile.
JOI : Creativitate, confort psihic.
VINERI : Oscilații sentimentale.
SÎMBĂTĂ : Umor, bună dispoziție.
DUMINICĂ : Împrejurări financiare favorabile.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Priorități științifice mondiale

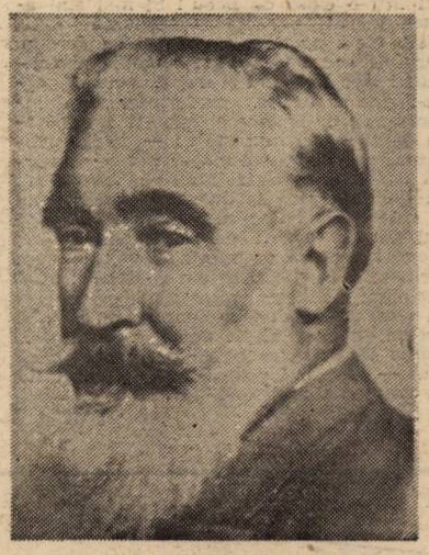

Celebra fiziciană Ștefania Mărăcineanu (1882—1944) este una din cele mai proeminente personalități universale în domeniul radioactivității artificiale. În anul 1924, ea obținea la Sorbona diploma de doctor în științe fizice, avînd-o drept îndrumător pe Maria Sklodowska-Curie. Savanta română deține prioritatea mondială în cunoașterea fenomenului, începînd cu anul 1927 (pe care abia în 1934 îl vor explica Frédéric și Irène Curie). În anul 1923, ea publică în „Comptes rendus des séances de l'Académie des sciences" lucrări deosebit de importante și de exacte asupra constantelor de dezintegrare ale poloniului și actiniului. Ștefania Mărăcineanu deține prioritatea mondială și în ceea ce privește studiile privitoare la obținerea ploilor artificiale — studii începute în anul 1934.

Pionieri ai științei românești

Naturalistul și geologul Ion Simionescu (1873—1944) a adus o contribuție remarcabilă la aprofundarea științelor naturale în țara noastră. El a fost profesor la Universitatea din Iași și apoi la cea din București. La 3 iunie 1923 este ales membru activ al secției științifice a Societății Culturale Ateneul Român. Între anii 1941 și 1944 a fost președinte al Academiei Române. Printre cele mai valoroase lucrări ale acestui savant amintim „Studii geologice și paleontologice în Dobrogea", „Flora României", „Fauna sarmatică în România", „Tratat de geologie".

Instrumente muzicale

Printre cei mai orginali creatori și inventatori de instrumente muzicale se află și Grigore Mihai Sturza (1821—1901). El concepe în anul 1873 un prototip de violină-harpă, avînd o cutie de rezonanță asimetrică. Realizarea concretă a acestui prototip a făcut-o constructorul vienez de instrumente muzicale Th. Zack.

Recorduri faunistice

Cea mai mică ciocănitoare care trăiește pe teritoriul țării noastre este ciocănitoarea pestriță mică — Dendrocopos minor —, care atinge în lungime maximum 16 centimetri. Cocoșul de munte (Tetrao urogallus) care trăiește și în pădurile de conifere ale României deține locul al treilea în lume privind dimensiunile : cu cei 61—68 centimetri ai săi, el face parte dintre uriașii acestei specii. Cea mai prolifică pasăre din țara noastră este potîrnichea.

GUINNESS BOOK

Zidul planetei Terra

În acești ultimi ani, noțiunea de ZID a ajuns un simbol al prăbușirii rușinii, căci fostul Zid al Berlinului — mai exact spus ruinele lui — a fost mult timp în centrul atenției. Dar există un zid cu care omenirea se poate mîndri, chiar dacă se află în îndepărtata Chină. Este vorba de acea construcție grandioasă ce poate fi observată și de cosmonauții aflați în misiune, Marele Zid Chinezesc. Această fortăreață a fost finalizată în timpul dinastiei Chin domnia reginei Shi Huang-ti (246—210 înainte de Christos). Latura sa principală are o lungime de 3 440 kilometri; iar ea se ramifică în mai multe brațe și „pinteni" (în scop strategic), care la rîndul lor au o lungime totală de 2 848 kilometri. Dar măreția acestei uluitoare zămisliri a forțelor omului este dată și de celelalte două dimensiuni : înălțimea Marelui Zid Chinezesc variază de la 4,5 metri la 11,7 metri ; grosimea lui ajunge pe lungi tronsoane la 9,6 metri.

Marele Zid Chinezesc se întinde de la Shanhai-Kuan la golful Pohai, pînă la Yumen-kuan și Yang-kuan. Din varii motive, zidul a fost consolidat și reparat mereu, pînă în secolul XVI. Istoria recentă a zidului arată că aproximativ 10 kilometri din el au fost distruși, începînd cu anul 1966. În 1979 o altă porțiune a fost aruncată în aer, pentru a facilita construirea unui baraj.

De la Marele Zid Chinezesc, care reprezintă el însuși o expoziție în aer liber, să poposim în... cel mai mare cort realizat vreodată în lume. Este vorba de cortul ce a adăpostit „Welcome Expo" în Belgia, în 1958. Cort-ul-minune, construit de firma germană Deuter, acoperea suprafața de... 1,8 hectare !

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

Dezarmantul teanc de scrisori primite de la dv., stimați cititori ai acestei rubrici, va începe să se subțieze începînd de azi. Din păcate, neexistînd o formă legală de a vă răspunde personal și pe larg, pe adresa dv., voi începe încet-încet și foarte criptic. Deci :

SAVU C., Hunedoara: după horoscopul chinezesc (h.c.) — născut în Cocos de Apă, 2 Lap Chun (începuturi de primăvară orientală), luna Cocoșului, la ora Calului. Formula vieții : Apă + Metal + Metal + Foc + Foc ; după specia horoscopului indian sînteți Rîndunică ; după specia astrală sînteți Fecioară (zodie de Pămînt, guvernată de Mercur, sănătate sensibilă în zona aparatului digestiv ; cuplul sexual optim — pentru EL — Rac, pentru EA — Gemeni. Pești ; locul în constelația gemelor mistice : jasp ; după specia horoscopului plantelor : v-ați născut în grădina cu azalee, parfumul lor vă va reda încrederea în sine ; în constelația pitagoreică, cifra 3 vă protejează pasul următor, iar ziua șansei optime (intelect, psihic, sănătate) este miercuri ; pădurea de arbori în care spiritul dv. s-a încarnat este una de Tei, a cărui mireasmă vă protejează destinul îndestulat și fără griji, cu evidente accente de imburghezire — mă opresc aici, deși...

CRISTINA IONEL, Brașov : după horoscopul chinezesc — născută în Oaie de Foc (fără Lap Chun) luna Sobolanului, ora Iepurelui ; formula vieții Foc + Apă + Foc + Lemn + Foc. După specia h. indian : Leu ; după specia astrală : Săgetător, zodie de Foc (cam mult Foc în personalitatea dv. !), guvernată de Jupiter, sănătate sensibilă în zona coapsei, femurului ; cuplul sexual optim cu : EL — Gemeni, Săgetător ; EA — Gemeni, Săgetător, Pești ; v-ați născut sub sclipirile turcoazei, în constelația gemelor mistice ; grădina unde ați respirat prima oară a fost una cu lalele ; constelația pitagoreică vă propune cifra 6 ca protectoare, iar ziua șansei optime va fi vineri. Pădurea de arbori protectori în care spiritul dv. s-a încarnat este una de Frasini — la umbra lor ambițiile devin sufocante.

RADU PRICOP, Tulcea : anul nașterii — Iepure de Apă (doi Lap Chun), luna Bourui, ora Dragonului. Ecuația vieții : Apă + Apă + Lemn + Lemn + Foc. După h. indian sînteți Floare de Lotus. După specia astrală sînteți Capricorn (guvernată de Saturn, sănătate sensibilă în zona genunchilor, reumatism, cuplu sexual optim cu EL : Berbec, Rac, Balanță ; EA : Scorpion, Pești ; în constelația gemelor a strălucit la naștere omul iar grădina unde ați respirat prima oară a fost una de crizanteme ; pitagoreicii v-au stabilit cifra optimă ca fiind 8, iar ziua optimului total este simbătă). Pădurea unde s-a încarnat spiritul dv. a fost una de Brad, de aceea credința dv. va fi puternică indestructibilă — chiar dogmatică — și aveți o morală impecabilă.

MARIA F., Suceava : anul nașterii — Cal de Foc (atenție la excesele temperamentale !), 2 Lap Chun, luna Șarpelui, ora Maimuței ; ecuația vieții : Foc + Foc + Foc + Metal + Foc (profil de personalitate proeminentă). După h. indian sînteți Capră. După specia astrală sînteți Taur (Venus guvernatoare, sănătate sensibilă la gît, cuplu sexual optim, EL cu Taur, Ea cu Taur, Scorpion, Vărsător, Gema mistică a nașterii a fost agatul, iar grădina unde ați respirat prima oară a fost una de liliac. Pitagoreicii vă propun spre protecție cifra 7, iar ziua șansei optime este vineri. Spiritul dv. s-a încarnat într-o pădure de Artari, la a cărui umbră nu veți face un pas fără să vă gîndiți de două ori dacă e bine sau rău...

În încheiere, aș dori să-mi cer scuze pentru stilul mai mult decît telegrafic al mesajelor, dar deocamdată asta e situația.

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

■ Există din păcate... cum să spun ?... o specie de oameni, draga mea **CRISTINA (Brașov)**, ceva mai aparte de care, dacă ai cumva nenorocul să îți iasă în cale, poți fi sigură că ești un „om făcut", fiindcă îți vor oferi niște „bucurii" pe care n-ai să le poți duce — **oamenii-cameleon.** Sînt destui, și printre fete, și printre băieți, îi poți întîlni la orice vîrstă și nu se prea sinchisesc dacă au sau nu școală. Ei bine, de cunoști, cum spuneam, un astfel de băiat, el îți va vorbi de cîte-n lună și în stele, îți va dovedi în fel și chip sentimentele lui „adevărate", se va tot gudura pe lîngă tine zi și noapte — vorba ta, „știind exact ceea ce vrea" —, după care, atunci cînd ți-o fi lumea mai dragă și cînd se va vedea cu sacii-n căruță, își schimbă dintr-o dată culoarea... sufletului. Ce-i drept, e destul de abil cît să profite de împrejurări favorabile, sau de lipsa de experiență, de naivitate, buna credință și încrederea celor din jur. Uite, bunăoară chiar tu ai fost „a lui" și **abia pe urmă** te-ai „îndrăgostit cu adevărat de el" ! Hm ! Teamă mi-e că tocmai peste un astfel de personaj ai avut și tu parte să dai. Din nefericire pentru el orice mijloc a fost suficient de bun — oricît de grosolan — atunci cînd s-a hotărît să rupă relațiile cu tine. Vezi tu, dacă am fi atît de înțelepți pe cît ne credem, n-am avea nevoie să se ajungă la lecții „explicite" (citește „palme") ca să înțelegem ce-i de înțeles. Cum adică, **să pedepsești** omul care ți-e cel mai drag pe lume și care te iubește doar pentru că **a spus** ce crede, fie și greșite părerile lui ? ! **Să pălmuiești** în public, umilind-o, pe fata căreia i-ai spus că o iubești ? ! Stai puțin, draga mea, dar aici nu mai e vorba să afli acum „dacă-i pare rău" pentru ce a făcut. Ai primit o lecție dură — care, e adevărat, putea să lipsească **dacă te-ai fi gîndit** cu mai multă stăruință la felul lui de a fi — pe care nu trebuie să o uiți prea ușor. În materie de bani se zice că „cine nu deschide ochii, deschide punga". În dragoste e cam tot așa : „cine nu deschide ochii, întinde obrazul"... Cu alte cuvinte, să-ți fie învățătură de minte pentru ca pe viitor să fii cît se poate de atentă **cui** și **cît** încredere acorzi.

■ Păi bine, fată dragă, vasăzică ai un prieten dar îție-ți place de un altul ! Ei brava, draga mea **ELA M. (București).** Adică ai avut un prieten, dar te-ai certat cu acesta din pricina celuilalt dar, ca **să vezi, mult-rîvnitul are și el o fată care „îl tratează cu indiferență" după cum el nu prea ține seama de faptul că există !** Și uite-așa, ești „condamnată" să stai singură, să plîngi, să suferi, să colecționezi afișe cu „New kids on the block" și să tocești pentru admitere ! Mda, grea problemă la „17 ani și 5 luni" ! Dar ce spun eu „grea", e de-a dreptul o problemă himalayană apăsînd pe sufletul tău, mai ales acum cînd ai o groază de examene care-ți bat la ușă ! Știi ce, dacă ții cît de cît la părerea mea, atunci fă bine și șterge-ți obrajii de lacrimi, lasă posterele să se prăfuiască și pune mîna **zdravăn** pe carte fiindcă o dată intrată la medicină, viața o să ți se pară suficient de frumoasă cît să vezi că pe lume există oameni cu mult mai interesanți decît poți afla tu azi într-o clasă de liceu ! Și mai sînt atîtea lucruri pasionante pe lume decît niște biete postere, fie ele și cu Jordan, care îți vor părea niște amărîte abțibilduri ! Dar dacă **nu-și-nu**, atunci află care-i sînt pasiunile, preferințele, ce-l interesează, ce-i place și rupe-ți o jumătate de zi — nu mai mult ! — de la învățătură ca să poți sta măcar o dată de vorbă cu el, dacă altfel nu se poate ! Deși, să fie clar, pînă la dragoste ar cam mai fi cale lungă ! Dar sinceră să fiu, în locul tău de-aș fi, eu tot medicina aș alege **acum**, că pe urmă aș vedea cum cîrmesc lucrurile și ce am de făcut : asta, recunosc, pentru că m-as gîndi că un rost în viață mi-l pot face **doar acum**, pe cînd vreme multe altele pot fi împlinite și **mîine** fără mare pagubă, fiindcă dacă sînt — vor fi. Iar dacă nu — nu ! Baftă la examen și mai scrie-mi !

LAURA

Grădina de lîngă casă

Principala problemă care trebuie rezolvată este aceea a terenului de cultivat. Pentru cei ce nu dispun de o grădină propriu zisă, rămîne posibilitatea folosirii unor suprafețe nelucrate din curți sau din jurul blocurilor, terenuri virane etc. Locuințele noastre ne oferă de asemenea posibilități de a cultiva legume, mai ales dacă dispun de camere mari și luminoase, terase, balcoane și chiar acoperișuri cu înclinare redusă. Este demn de menționat aici cazul unui gospodar din Sibiu care a reușit să culeagă roșii cultivate în lăzi cu pămînt, așezate pe casă. O dată rezolvată problema terenului, rămîne aceea a însușirii unor cunoștințe strict necesare pentru a reuși. În această privință, la cererea unor cititori, revista Magazin vine în întîmpinarea celor care vor să-și petreacă timpul liber plăcut și va publica o rubrică intitulată „Grădina de lîngă casă", în care vor fi tratate, la un nivel accesibil, lucrările care trebuie efectuate în perioada respectivă. De asemenea, vom răspunde la întrebările puse de cititori.

Prin efectul Legii fondului funciar, circa două milioane de cetățeni, de la sate și de la orașe, au devenit proprietari ai unor suprafețe de pămînt, mai mari sau mai mici. Fie ca inițiativa revistei Magazin să constituie un modest ajutor pentru acești noi proprietari, cît și pentru cei vechi, în acțiunea lor de a-și produce cele necesare, deci de a se ajuta singuri.

IOAN URSU

POSTA by Air Mail

SAVEI EUGENIA : Nedumerirea produsă de o speculație fantezistă nu are nici o vinovăție, în sine, de aceea împăcați-vă cu realitatea : Presley poate deveni ceea ce s-a spus, absurd și nefiresc vorbind, doar printr-o eventuală reînviere ! Speculațiile la care vă referiți au fost dictate, probabil, de marea popularitate a cîntărețului american, fiind un fel de „concesie afectivă" dăruită numeroșilor săi iubitori și pătimași adoratori.

AAZ. DI. (?) : Referitor la ultima întrebare : Dacă urmăriți revista noastră, veți observa și constata că aproape în fiecare număr sînt inserate idei, invenții, descoperiri. Este adevărat că nu ne-am propus în acest sens o ordine cronologică — cu așa ceva se ocupă enciclopediile tehnico-științifice. Referitor la primele întrebări : Nu dispunem de spațiu util pentru a lămuri sau măcar enumera cele cuprinse în rugămintea d-stră. Dar vă sugerăm să apelați la cărțile deja apărute și care se ocupă exclusiv și competent de problemele care vă interesează. În fine, în legătură cu durata de omologare a unei invenții : Adresați-vă OSIM-ului, care se ocupă cu aceste probleme. Normele s-au modificat puțin, de aceea este absolut necesar să treceți pe la această instituție.

DIACONU CORNEL, Rm. Vîlcea : Trebuie să te decizi, tinere poet, dacă scrii în continuare poezii sau cronici rimate. Și una și alta sînt mereu actuale (deși nu la fel de „eterne"). Deocamdată am primit cronici rimate care au de făcut un drum lung pînă la poezie. Dar la 14 ani nu sînt probleme. Dacă va fi să vină, poezia va veni de la sine — și nu singură, ci cu ajutorul tău, al talentului.

DRĂSNEANU ȘTEFAN MARIUS, Ploiești : Vă pot satisface rugămintea, doar cu consimțămîntul d-lui Mihai Vieru. De altfel, într-un număr viitor vom publica și principiile tehnice și de meditație care l-au condus la rezultate excepționale în revelațiile sale despre care am scris. Cît despre sfatul transmis, el este ca un cadou al unui cititor fidel al revistei noastre, dar vine cu o întîrziere de cel puțin un deceniu : Cunoaștem atît cărțile, cît și previziunile d-lui Florian Onitza. În alternativa că îl vom putea contacta, aceasta n-ar fi decît spre bucuria și profitul nostru, al cititorilor revistei Magazin.

ION ȚUGUI

PROGRAM TV

● SELECȚIUNI ●

Săptămîna 10. 02. - 16. 02.

LUNI

Program 1 : 13,05 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi 14,00 Actualități 14,20 Worldnet Usia 15,40 Copiii noștri — viitorii muzicieni. Gala tinerelor talente 16,10 Cheia succesului 17,00 Actualități 17.05 Emisiunea în limba maghiară 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (I) 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,45 Microrecital Loretta Lynn 20,55 Universul cunoașterii 21,25 Restituiri — I.L. Caragiale. Două loturi 23,45 Actualități 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Super Channel 16,55 Jocurile Olimpice de iarnă 20,30 Magazin auto-moto 21,30 TVE Internacional 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service 23,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei 23,45 Închiderea programului.

MARȚI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,30 TV 5 Europe 13,00 Interferențe 13,20 Mondo-Muzica 14,00 Actualități 14,30 Tradiții 14,50 Jocurile Olimpice de iarnă 16,00 Preuniversitaria. Bacalaureat '92 17,00 Actualități 17,45 Salut, prieteni! 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Film serial. Dallas 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Studioul de literatură 17,25 Jocurile Olimpice de iarnă 20,00 La Sept 20,25 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj artistic 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

MIERCURI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film serial. Glasul inimii 11,30 Worldnet Usia 13,10 Jocurile Olimpice de iarnă 14,15 Actualități 15,05 Preuniversitaria 15,35 Teleșcoală 16,15 Cultura în lume 16,40 Forum 17,00 Actualități 17,05 Reflector 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Studioul economic 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Film serial. Joseph Balsamo 23,00 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Emisiunea în limba maghiară 18,10 Teatru TV. Vlaicu Vodă de Alexandru Davila 20,40 Dialog cu edilii Capitalei 21,10 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei : C.S.I. — Cehoslovacia.

JOI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film artistic : Secretul Domnului Wong (S.U.A., 1939) 11,40 Ora de muzică 12,30 Jocurile Olimpice de iarnă 14,00 Actualități 14,20 Teleșcoală 14,50 Jocurile Olimpice de iarnă 16,00 : 15, 16, 17, 18 16,25 Serial științific. Revoluția vieții 16,55 Recitalul formației Burt Bacharach 17,10 Vîrstele peliculei. Magazin săptămînal de cultură cinematografică 17,50 Pro Patria 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Dosarele istoriei 19,30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Studioul economic 21,10 Film serial. Dallas 22,15 Recital 22,30 Cronica Parlamentului. Actualități 23,00 Pro Musica 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 15,50 Actualități 16,00 Desene animate 16,25 Emisiunea în limba germană 17,25 Jocurile Olimpice de iarnă 20,00 Concertul Orchestrei Naționale Radio 21,10 Jocurile Olimpice de iarnă.

VINERI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,30 Muzica pentru părinți 10,50 Jocurile Olimpice de iarnă 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualități 14,30 Jocurile Olimpice de iarnă 17,00 Actualități 17,15 Emisiunea în limba germană 18,15 Ecranul 18,45 Jocurile Olimpice de iarnă 19,30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor 20,00 Actualități 20,35 Viața parlamentară 21,00 Film serial. Familia Chisholm (S.U.A.) 21,55 Simpozion 22,45 Actualități 23,00 Jocurile Olimpice de iarnă 23,45 TOP 10 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,40 Armonii corale 16,55 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj viteză 18,30 Tradiții 19,00 Compozitori români : Anatol Vieru 20,30 Jazz-Show 21,30 TVE Internacional 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă 23,00 BBC World Service.

SIMBĂTA

Programul 1 : 9,00 Bună dimineața ! 10,00 Actualități 10,10 Întîmplări din călimara fermecată 10,50 Viața spirituală 11,35 Ora de muzică 12,30 7 x 7 13,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi 14,00 Actualități 14,10 Tele-Club 15,55 Rugby : Franța — Anglia în Turneul celor cinci națiuni. Transmisiune directă de la Paris 17,30 Itinerarii. Drumul mătăsii 18,00 Mapamond. Evenimentele internaționale ale săptămînii 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (I) 19,00 Melodii îndrăgite 19,15 Teleenciclopedia. Ediția 1 300 (15. II. 1965 — 15. II. 1992) 20,00 Actualități 20,35 Film serial. Caracatița. Seria a IV-a episodul 4 22,20 Varietăți muzicale internaționale. Roxette, Genesis, Eros Romazzotti, Scorpions, Victor Laszlo 22,45 Actualități 23,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj artistic — proba individuală masculină (programul liber ales) 24,00 Film artistic. Ultimul cadru (Anglia, 1989). Premieră pe țară 1,40 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (II). Recomandări din program.

Programul 2 : 15,15 Actualități 15,25 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj viteză — proba masculină de 500 m 16,30 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,55 Convietuiri. Personalități ale minorităților naționale din România 17,25 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei : Finlanda — Suedia 20,00 Bicentenar Rossini. Bravo, Figaro ! 21,30 TVE Internacional 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service 23,05 Închiderea programului.

DUMINICA

Programul 1 : 8,30 Bună dimineața ! 9,30 Întreabă-mă ! Video-magazin pentru copii. „Ultimul mesaj" 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10,50 Actualități. Meteo 11,00 Lumină din lumină. Istoria religiilor — istoria credințelor 12,00 Viața satului 13,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi — proba masculină de slalom super uriaș 14,00 Actualități 14,10 Atlas 14,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Sărituri de la trambulina mare 15,30 Video-Magazin 17,30 Știință și imaginație : Căpitan Power 18,00 Convorbiri de duminică. Mircea Crișan 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă. Rezumatul zilei (I) 19,00 Film serial. Dallas 20,00 Actualități 20,35 Film artistic. Un comisar delicat (Franța, 1977) 22,20 Studioul șlagărelor 22,45 Actualități 23,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei: Canada — C.S.I. 23,45 Maeștrii. Soprana Iolanda Mărculescu 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2: 15,50 Actualități. 16.00 Jocurile Olimpice de iarnă BOB — 17,00 Desene animate. Aventurierii spațiului 17,30 Convietuiri 18,00 Orașe și civilizații 18,30 Serată muzicală TV 21,00 „Tele-repaos dominical". Emisiune de divertisment 21,30 TVE Internacional 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei : Canada — C.S.I. 23,00 BBC World Service 23,30 Închiderea programului. **(După „Panoramic TV")**

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina la zi

INTELIGENŢA (II)

Să ne continuăm călătoria pe traseele „imperiului creierului". Psihologii estimează că pînă la şapte luni copilul învaţă acţiuni simple. De la şase luni la un an el stabileşte relaţii între acţiuni. De la 10 la 20 de luni construieşte sisteme de acţiuni, iar între un an şi jumătate şi trei ani accedă la reprezentări, limbaj şi simboluri. Cum ne-am putea imagina oare inteligenţa fără limbaj ? Copilul care vorbeşte tîrziu, se grăbesc specialiştii să ne liniştească, nu este obligatoriu lipsit de genialitate. Einstein a pronunţat primele cuvinte la cinci ani. Dar a sfîrşit prin a vorbi şi a ne face pe toţi să vorbim despre el.

Copilul este programat pentru aceasta. La naştere el este capabil să înveţe toate limbile planetei. Poate vorbi la fel de bine limba eschimoşilor ca şi chineza. „Sistemul său fonetic este universal. Sugarii disting sunetele tuturor limbilor", afirmă Benedicte de Boysson Bardies, director la Laboratorul de studiere a proceselor cognitive şi limbajului din Paris. Foarte repede, sub influenţa mediului copiii pierd această capacitate. Limbajul articulat se structurează în etape, dar nu funcţionează decît într-un mediu lingvistic anume. Începînd cu a doua lună „repertoriul fonetic" al copilului este influenţat de sonorităţile idiomului matern. Vocalizele se nuanţează. Sensibili la contrastele pertinente ale limbii originale copiii înţeleg cuvintele înainte de a le putea rosti. La 10 luni ei se interesează de o listă de cuvinte familiale. Ei ştiu că un sunet este legat de un obiect. Inteligenţa alimentează indubitabil vorbirea. Spre 18—24 de luni copiii ştiu 50 de cu-

vinte. De la această vîrstă şi pînă la cinci ani ei învaţă un cuvînt pe oră. Prind contur apoi primele fraze. Numai omul ştie să construiască fraze, să folosească limbajul pentru a-şi exprima gîndurile. Este firesc să ne întrebăm ce guvernează maşinăria cognitivă a acestor copii. Ce îi îndeamnă să cunoască mai mult, să compare, să clasifice, să ordoneze conceptele. Nici mai mult nici mai puţin decît afectivitatea şi motivaţiile, potrivit opiniei cercetătorului Jaques Lautrey. Pe scurt, tot ce nu ţine nici de domeniul cognitiv, nici de cel logic. Mati Chiva, profesor de psihologie a copilului studiază această trecere obligatorie de la plăcere la cunoaştere, de la senzaţie la percepţie. Copilul, departe de a fi un pahar gol ce trebuie umplut, ştie deja multe lucruri înainte de a ascede la cunoaşterea umană. Micuţii găsesc în leagăn toate capacităţile speciei lor, cu variaţiuni individuale, nu le rămîne decît să le fructifice cu ajutorul adulţilor. Mici oameni amplifică cunoştinţele lor raţionale, explorînd pe toate traseele posibile lumea materială : spaţiul, fiinţele, lucrurile, relaţiile dintre ele. Conduita lor de-a lungul anilor devine un act de cunoaştere continuă. Inteligenţa trăieşte. Şi totuşi, cu cît ştiu mai multe detalii despre această uimitoare arhitectură a creierului, definiţiile li se par specialiştilor tot mai greu de elaborat. Pentru că inteligenţa este ceva greu de definit, sau mai exact, există o infinitate de definiţii, de unghiuri din care poate fi privită. Şi mai multe tipuri de inteligenţă. Dominique Simonnet enumeră : „inteligenţa logică, inteligenţa raţională, prospectivă, artistică, intuitivă, sensibilă. Toate sînt întrepătrunse, sînt indisociabile într-o personalitate omogenă".

Cei mai mulţi cercetători au renunţat să definească inteligenţa pură. Foarte optimişti în anii '60 inginerii se imaginau capabili să disece inteligenţa pentru a fabrica una artificială şi a construi maşini care să se comporte ca fiinţe gînditoare. 30 de ani mai tîrziu conştienţi că inteligenţa naturală le scapă, că cele mai multe dintre procese rămîn necunoscute şi că ea duce lipsă de transparenţă şi-au redus ambiţiile şi admit că astăzi ... nu-i suficientă transparenţă în „imperiul" creierului.

ECATERINA BĂTRÎNEANU

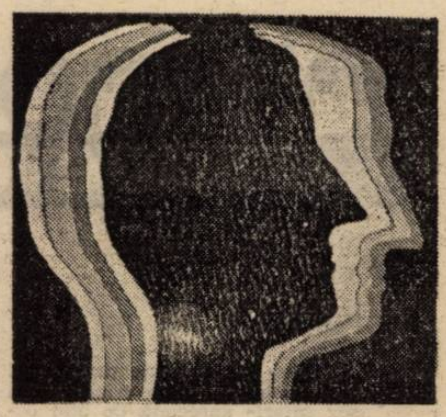

Nu ceea ce ţi se întîmplă este important...

În articolul trecut am prezentat o anume tripletă de prost augur alcătuită din stres, sedentarism şi supraalimentaţie, care contribuie în mod substanţial la constituirea acestei boli a secolului, care este ateromatoza, boală care aşterne patul infarctului de miocard ca şi accidentelor vasculare, responsabilitatea ateromatozei fiind angajată într-un număr din 35—55% din totalitatea deceselor. În articolul de faţă, ne vom concentra asupra primului element din această triplă-stresul. După cum ştiţi, medicina a fost mult timp convinsă că la originea bolilor stau nenumăraţi agenţi microbieni sau virali, nenumărate noxe fizice şi chimice, sau nenumăraţi alţi factori, concretizaţi în traume de tot felul. Iată însă că un fiziolog canadian de origine ungară, şi anume Hans Selyne, ne demonstrează în prima jumătate a secolului de faţă, şi încă pe cale experimentală, **că la originea bolilor stă şi stresul, în multitudinea paletă de varietăţi în care ni se prezintă.**

Prin stres înţelegem orice agresiune provenind din mediul extern sau intern, stare creată de aceste medii, şi faţă de care organismul se apără pe calea unor reacţii de adaptare şi de solicitare a acestui ax funcţional fundamental din economia organismului reprezentat de axul hipotalamo-hipofizo-suprarenalian. În optica lui Selye, prin stres înţelegem reacţia organismului la efortul de adaptare, şi nu situaţia care creează stresul.

Merită a şti, apropo de energia de adaptare pe care o invocă Selye pentru a explica reactivitatea organismului la stres, că oamenii au intuit de multă vreme existenţa acestei energii interioare. Astfel, în vechi concepţii hinduse, organismul omenesc este asemănat cu un ceasornic care, după cum ştim, funcţionează în contul energiei care i s-a imprimat de către mîna care l-a întors. Într-un vechi proverb, inspirat din concepţiile menţionate, se specifică că începînd cu vîrsta de 50 de ani puterile organismului aşadar energiile interioare de care am vorbit mai sus, se diminuează de la an la an ; la 60 de ani, de la lună la lună, la 70, de la săptămînă la săptămînă ; la 80, de la zi la zi ; la 90, de la ceas la ceas pentru ca, în sfîrşit de la o sută de ani înainte, de la minut la minut. Este desigur mult schematism în acest fel de a pune problema, dar şi mult adevăr.

Aşa cum am mai spus, stresul ni se prezintă într-o enormă paletă de varietăţi. Doi cercetători din S.U.A., şi anume sociologul D. Mechanic ca şi psihologul T. Holme, au avut ingenioasa idee de a schematiza o scară, cuprinzînd prezentarea ierarhică a şocurilor susceptibile de a genera stresuri aşadar reacţii psihosomatice de adaptare a organismului la respectivele stresuri. Susnumiţii stabilind indicele de 100 pentru şocul maxim produs de moartea unei persoane apropiate, s-au fixat pe următorii indici, vizînd altfel de şocuri, deci de agenţi stresanţi. Astfel, în această scară divorţul, de exemplu, este marcat cu indicele 73, închisoarea cu acela de 63, accidentul sau boala cu 53, pensionarea cu 43, moartea unei rude cu 42, schimbarea felului de muncă cu 36, neînţelegerile şi implicit ostilităţile conjugale cu 35, schimbarea responsabilităţilor profesionale cu 29, schimbarea felului de viaţă cu 26, schimbarea graficului orar de muncă cu 20, schimbarea obiceiurilor legate de somn cu 16, schimbarea obiceiurilor alimentare cu 15, vacanţa— care şi ea în esenţă este o schimbare a modului de viaţă — cu 15 etc. etc. etc.

Indiscutabil că stresul reprezintă o realitate a tuturor timpurilor, însoţind condiţia umană asemenea unei umbre. Dar această umbră este mai consistentă ca oricînd în epoca modernă, căreia stările tensionale, conflictuale ca şi dificultăţile vieţii îi reprezintă trăsături întru totul definitorii. Stresul reprezintă în asemenea condiţiuni o realitate omniprezentă, cu care ne confruntăm chiar cînd avem senzaţia că sîntem odihniţi, că ne relaxăm sau că dormim, motiv pentru care plătim un greu tribut pe altarul sănătăţii în contul acestei realităţi.

ARCADIE PERCEK

„APA VIE" ŞI SECRETUL TINEREŢII FĂRĂ BĂTRÎNEŢE

Aceste rînduri vor să facă cunoscut cititorilor noştri un fapt ieşit din comun relatat de revista moscovită „Tehnica pentru tineret". Relatarea a fost prilejuită de vizita la redacţia acestei publicaţii a unui cetăţean care deşi avea o vîrstă înaintată, aproape 80 de ani, înfăţişarea (fără riduri, rumen la faţă) şi mai ales vioiciunea sa creau convingerea că are cu foarte mulţi ani mai puţin. După cum a declarat acest neobişnuit longeviv „secretul tinereţii sale" îl datorează numai şi numai consumului de apă obţinută prin topirea gheţii !

Este vorba de apa obişnuită, desalinizată printr-un procedeu simplu. Se pare că însăşi regina Elisabeta I-a a Angliei a instituit chiar în secolul al XVI-lea un premiu în valoare de 10 mii de lire sterline destinat celui care va inventa cel mai bun şi mai ieftin procedeu de desalinizare a apei.

Este însă ştiut faptul că cea mai veche şi mai simplă metodă de filtrare a apei, oricare ar fi conţinutul său de sare este congelarea şi topirea sa ulterioară. Eficacitatea procedeului se explică prin faptul că iniţial prin congelare se formează cristale de gheaţă din apa potabilă curată (pură) „saramura" care conţine şi alte incluziuni îngheţînd la temperaturi mai scăzute.

Cura recomandată cu apă purificată are de fapt un caracter permanent. Pentru a obţine acest „elixir", după cum arată inginerul Alexei Labza, adeptul curei deschise, se umple un recipient cu apă de la robinet după care se acoperă cu un capac şi se introduce în congelator pe o bucată de carton pentru a-i izola fundul. Înregistraţi timpul de congelare necesar pentru circa o jumătate din recipientul cu apă. În funcţie de aceasta se alege un recipient al cărui volum să permită congelarea a jumătate din cantitatea de apă pe care o consumaţi în 12 ore. În acest fel ciclul de congelare va fi astfel reglat încît să se repete la fiecare 12 ore. Apoi se scoate gheaţa din recipient iar ce a rămas se aruncă la canal. Se recomandă ca topirea gheţii să se facă în partea de jos a frigiderului unde temperaturile sînt pozitive. În acest fel se realizează şi o compensare a energiei electrice consumate pentru congelarea parţială a apei din recipientul umplut şi pus din nou la congelator. Pentru prepararea a 10 litri de apă purificată sînt necesari în medie 1.5 Kwh. O mică modificare a „tehnologiei" face posibilă eliminarea şi a micilor doze de apă cu „deuteriu" (apă grea) prezentă în apa potabilă de la reţeaua publică în proporţie de 150 mg. la litru şi a cărei acţiune asupra organismului este defavorabilă. Apa grea congelează cea dintîi chiar şi la temperatura de +3,8° Celsius, gheaţa cu deuteriu depunîndu-se pe pereţii şi fundul vasului formînd totodată plăci subţiri şi ajurate dispersate în întreg volumul apei răcite. Ele constituie de fapt centrele de solidificare a gheţii obişnuite.

Dacă congelarea decurge încet, atunci se pot uşor fixa cristalele de gheaţă cu deuteriu iar cînd grosimea lor atinge 1—2 mm. trebuie pur şi simplu transferată apa în alt recipient, filtrînd-o printr-un tifon. În continuare procesul decurge aşa cum s-a arătat mai înainte. Iarna profitînd de temperatura scăzută a atmosferei, operaţia de congelare a apei este mai avantajos să se efectueze în aer liber, afară, pe balcon sau în curtea locuinţei, folosind bidoane mari de 40 litri. Practic, volumul apei sărate care trebuie înlăturat poate atinge 30 pînă la 70 la sută din volumul de apă turnat iniţial în vas. Pentru a-i conferi apei purificate un gust mai plăcut i se poate adăuga sare de mare (în proporţie de 1 g. la 10 litri apă) sau puţină apă minerală.

Oricum folosirea acestei ape atît pentru prepararea mîncării cît şi pentru băut s-a dovedit că are o certă influenţă benefică asupra stării de sănătate a omului.

S-ar putea ca „apa vie" a cărei reţetă a fost descrisă mai sus să fie aceeaşi cu cea a apei cu care eroii basmelor îşi oblojeau rănile şi-şi refăceau forţele. Şi chiar dacă apa obţinută prin procedeul propus este un panaceu, efectele ei pledează pentru a-i încerca calităţile ce par de-a dreptul miraculoase !

Dr. ing. MIHAI CONSTANTINESCU

Cum ne putem feri de trichinoză?

Trichinoza este o boală provocată de paraziţi şi care la om, în unele cazuri se poate solda cu moartea. Cercetările efectuate în ultimii ani arată o extindere a ariei acesteia în lume. Cauza bolii este Trichinella spiralis, din grupul viermilor parazitari aparţinînd speciei Nematode. Trichinella a fost găsită la om şi la diferite animale domestice şi sălbatice : porci, şoareci, şobolani, vulpi, urşi, arici etc.

Omul se poate infesta cu acest virus în primul rînd ca urmare a consumului de carne de porc de casă şi de mistreţ şi, mai rar, ca urmare a consumului de carne de urs , cîine, pisică şi de cal : Sursa indirectă a infestării porcilor de casă sînt reziduurile menajere conţinînd carne infestată cu trichinella şi şobolanii contaminaţi. Prin înghiţirea de carne infestată crudă sau insuficient preluerată termic, sub acţiunea sucului gastric, larvele de trichinella se eliberează de capsulele în care se află. Pătrunzînd în intestine şi se transformă în paraziţi maturizaţi pentru fecundaţie.

Femelele produc un număr mare de larve, care, pe cale sanguină şi limfatică, ajung la musculatură. Sînt preferaţi muşchii bogaţi în sînge, cum sînt diafragma, laringele, limba. Trichinellele tinere ajunse în muşchi străpung învelişul acestora şi, într-o perioadă de 17—21 de zile, dobîndesc capacitatea de a invada muşchii şi de a se încapsula. Prin înghiţirea lor de către alte animale, se produce infestarea, încheindu-se astfel un ciclu. În muşchi, paraziţii se dezvoltă ajungînd la o lungime de 1 mm (nu se pot vedea cu ochiul liber). Toxinele eliberate de trichinella duc la simptomele bolii, care se caracterizează printr-un proces inflamator atingînd toţi muşchii striaţi din organism.

Cei mai mare pericol pentru cei contaminaţi îl reprezintă intoxicaţia organismului care se manifestă prin apariţia de edeme, tulburări în respiraţie, febră şi vomă. Trichinellele instalate în muşchi rămîn vii foarte mult timp, circa 25 de ani. Astfel, boala devine cronică, aproape de nevindecat. Pentru a ne feri de infestarea cu acest parazit este suficient să consumăm doar carne controlată de organele sanitare.

Nr. 6 (1790) din 8 februarie 1992

întîmplări adevărate

Marie-France și cruciada sa

În Thailanda a te opune prostituției infantile se consideră a fi crimă, căci moda „sex safari" apreciată de unii occidentali este o sursă sigură de devize pentru sordizii negustori.

Totuși, Marie-France Botte, în vîrstă de 26 de ani a decis să se bată pentru salvarea tinerelor thailandeze din acest infern. Desigur, intervenția sa a provocat o teribilă mînie în rîndul mafiei chineze, care controlează piața. Încercările de intimidare deveniseră curente : i se țintuiau pisici însîngerate în ușă, era pîndită și arsă cu țigara etc. Dificultățile au făcut-o parcă și mai dîrză în tentativa sa de a smulge acești copii din mizerie, din acest trafic josnic.

Se apreciază la circa 250 de mii numărul copiilor, între 5 și 12 ani, vînduți de părinții lor și transformați în prizonieri ai prostituției. Adesea, acești copii învăluiți în oroare sînt expuși ravagiilor sida.

Inimoasa Marie-France s-a mobilizat și după o scurtă ședere în Europa a revenit la Bangkok, în septembrie 1990, în fruntea unei misiuni umanitare, la care participă două organizații occidentale : „Asociația François-Xavier Bagnoud" și „Medicii fără frontiere" din Belgia. De curînd participă la această acțiune și „Fundația pentru copii". Astfel, predînd ștafeta, Marie-France a putut părăsi Thailanda cu inima ușoară. În așteptarea unei noi cruciade, ea s-a căsătorit și a fost aleasă „femeia anului 1991", de către o revistă feminină.

Dreptul la viață

Într-unul din numerele trecute ale revistei noastre făceam cunoscut cititorilor că cel mai mic bebe din lume (280 g la naștere) a împlinit 2 ani... Astăzi vă prezentăm pe larg acest fapt aidoma basmului cu „Mărunțica", micuța ce vine miraculos într-un cămin disperat de absența copiilor aducînd fericire părinților.

„Mărunțica" lui Jim și Robyn Mann, un cuplu de americani din Chicago se numește Madeline și nu de mult a suflat cele două lumînări din tortul de aniversare... o bucurie pe care părinții ei nu sperau să o mai savureze.

Robyn face parte dintre femeile cu o fecunditate dificilă. Pe cînd avea 36 de ani a fost inseminată artificial și operația s-a dovedit a fi pozitivă. „Am plîns în hohote de fericire, unul în brațele celuilalt" își amintește Robyn.

Curînd însă, Robyn a aflat că poartă o sarcină multiplă (trei embrioni) și medicii, pentru a elimina riscurile au practicat o reducție foetală, în cea de-a 11 săptămînă. Examenele ulterioare au arătat că sarcina se dezvoltă normal. În cea de-a 27-a săptămînă de gestație, s-a produs însă o hemoragie, care l-a contrariat pe doctorul Jonathan Muraskas de la Centrul Medical al Universității Loyola și a recurs de urgență la o operație cezariană. În căușul palmei doctorul ținea un bot de carne, care cîntărea 280 g și măsura 25 cm. Privirea doctorului a întîlnit privirea fetiței din palma sa și n-a mai putut să o ignore... Și astfel, Madeline, cel mai mic bebe din lume și-a cîștigat dreptul la viață. De obicei, medicii nu se încăpățînează să reanimeze sau să mențină în viață cu orice preț prematuri cu o greutate sub 750 g căci riscurile și anomaliile ce pot interveni în timp sînt prea mari.

Zi și noapte echipa medicală a jucat rol de zînă bună pentru „Mărunțica" cea modernă. Nici un efort nu a fost neglijat și fetița a primit o alimentație special studiată, iar cînd a părăsit spitalul, în vîrstă de 4 luni, cîntărea 1,900 kg. Madeline a supraviețuit unei pneumonii și unei operații la ochiul drept, care n-au lăsat nici o urmă. Toate examenele neurologice confirmă că atît creierul cît și aparatul motor sînt normale. La 1 an, Madeline cîntărea 4,390 kg și măsura 61 cm. Astăzi, fetița cîntărește 5,730 kg, în timp ce un copil născut la termen are o greutate variabilă între 10 și 15 kg. Madeline, înaltă cît trei mere, ușoară cît trei pene, merge, mănîncă și începe să vorbească asemenea tuturor copiilor de vîrsta sa, iar Jim, fericitul tată, a devenit un as al fotografiei, căci imortalizează toate stadiile dezvoltării și toate gesturile micuței sale. Poussy, pisica îndrăgită de Madeline se plimbă cu pași de catifea simțind parcă fragilitatea micuței, iar cînd aceasta doarme o păzește în fața ușii.

Cazul Madeline este unic ? singurul bebeluș din lume care a supraviețuit unei nașteri atît de premature !

El Vez, urmașul lui Elvis

Pe scenă are aceeași ținută și același temperament ca Elvis și face să se topească inimile domnișoarelor. Robert Lopez a împins mimetismul și mai departe, fiindcă de acum înainte se numește aproape ca și el... El Vez, deci o corespondență aproape perfectă !

„Totul a pornit de la o glumă" — își amintește tînărul mexican. Cu trei ani în urmă, Robert lucra într-o galerie de artă la Los Angeles, unde timp de o lună au fost expuse opere referitoare la Regele Rockului. Sedus de legenda lui Elvis, Robert s-a îndreptat către Memphis ca să participe la un concurs. Interpretarea sa a fascinat pe spectatorii nostalgici, care l-au „adoptat" pe... El Vez. Reîntors la Los Angeles, ziarele n-au scris decît despre muzica sa : „un amestec de cultură americană și mexicană", pentru că El Vez aranjează cîntecele lui Elvis cu acel specific spaniol și ia cu adevărat cariera în serios.

A rămas în viață...

A fost în apropierea morții... Corpul său a primit o descărcare electrică de 25 000 de volți și totuși a rămas în viață ! Întîmplarea, care pare de domeniul incredibilului, a avut ca erou un copil în vîrstă de zece ani, Kevin Finch, care locuiește cu familia sa într-un cartier periferic din Londra. Copil neastîmpărat, Kevin s-a urcat, într-o bună zi pe un zid în preajma căruia erau trase fire de înaltă tensiune provenind de la trenurile electrice care treceau pe acolo. Ajungînd pe marginea zidului destul de înalt, și-a dat seama că a comis o mare imprudență și încercînd să se reîntoarcă, și-a pierdut echilibrul și s-a prăbușit peste firele electrice. A primit, inevitabil, o descărcare electrică de 25.000 de volți. Impactul corpului său cu înalta tensiune a provocat un zgomot atît de puternic încît în casele vecine s-a crezut că a căzut o bombă. Cînd vecinii s-au repezit afară, au putut constata că Kevin era trîntit la pămînt iar părul și îmbrăcămintea sa ardeau. Nu era mort și a putut primi imediat primele ajutoare salvatoare.

A scăpat cu viață

Gul este o tînără în vîrstă de 18 ani care lucrează ca funcționară la un institut situat într-un palat uriaș din centrul orașului Istanbul. Într-un moment de depresiune cauzată de relațiile sale cu părinții, a încercat să se sinucidă. Ca să-și ducă planul la împlinire, a ales să-și pună capăt vieții aruncîndu-se în gol de pe acoperișul blocului unde lucra. Vă redăm trei secvențe ale acestei dramatice încercări, care, din fericire, s-a încheiat cu bine. Cînd fata a apărut pe terasa blocului și lăsa fără nici un dubiu să se întrevadă intenția sa, dintre zecile de persoane adunate în fața palatului s-a găsit o persoană inspirată care a telefonat urgent la pompieri și poliție. Chiar de la mare distanță care se aflau, cei prezenți au încercat s-o convingă să renunțe la gestul ei fatal. Toate intervențiile au rămas fără efect : Gul s-a aruncat de pe terasa blocului cu șase etaje. Din fericire, pompieri prevăzători au întins în fața clădirii în dreptul ei o uriașă și solidă plasă, pe care Gul a „aterizat" cu bine. A fost dusă urgent la cel mai apropiat spital în stare de inconștiență. Examenele care i s-au făcut nu au relevat ceva deosebit. Revenindu-și în fire, primele sale cuvinte pe care le-a rostit s-au redus la fraza : „De ce m-ați salvat ?"

verificați-vă cunoștințele

REPLICI CELEBRE

Multor oameni, de diverse profesiuni, cunoscuți în întreaga lume, deci niște celebrități, adresîndu-li-se în anumite împrejurări diferite întrebări, au dat niște replici, care au rămas și ele celebre. Referindu-ne la bagajul dumneavoastră de cunoștințe, vă propunem să urmăriți întrebările de mai jos, încercînd să precizați cine au fost cei care au dat replicile respective. Întrebările sînt numerotate în ordine și, răspunsurile, din numărul revistei următoare, sînt prezentate în aceeași ordine dar referindu-se exclusiv la personalitatea respectivă, corespunzătoare numărului întrebării.

1. Soția unui savant european, sosit de curînd în S.U.A. l-a întrebat atunci de ce nu își cumpără un palton nou, deoarece acela pe care-l avea nu era deloc prea arătos.

El răspunse că nu-i nici o problemă, deoarece nu-l cunoaște nimeni, în SUA.

Iarna următoare, soția i-a pus aceeași întrebare. Replica a fost următoarea :

— La ce bun ? Acum mă cunoaște toată lumea din America !

Cine era savantul ?

2. După ce și-a citit raportul cu privire la cercetările lui din domeniul radiației cosmice, un savant american, s-a adresat cu voce scăzută asistenței, astfel :

— Nu-i mai puțin adevărat că această teorie fizică mi se pare... cu totul de nesusținut !

Pentru această teorie „de nesusținut" puțin mai tîrziu a primit însă Premiul Nobel.

Cine era personajul atît de modest ?

3. În timpul dictaturii hitleriste, din diverse motive, au fost expulzați din Göttingen șapte profesori universitari.

Ministrul culturii de la Berlin l-a întrebat pe conducătorul institutului de matematică de unde fuseseră îndepărtați cei șapte, dacă institutul său a suferit ca urmare a acestei situații. Cunoscutul matematician a răspuns prompt : „Nu a suferit. Nu mai există !"

Cine a dat această replică ?

4. Un cunoscut alchimist și medic elvețian, care a trăit în Evul Mediu, a rostit cîndva, ca urmare la o întrebare următoarele : „O teorie neconfirmată de fapte este ca un sfînt care nu a făcut minuni" !

Cine era medicul ?

5. Un mare chimist german a descoperit elementul brom dar a crezut că era un compus al clorului, deoarece mirosurile acestor două elemente sînt oarecum asemănătoare și nu i-a mai dat atenție. Nu peste mult timp însă un tînăr farmacist francez din orașul Montpellier, reluînd aceleași experiențe, a constatat că este vorba despre un element necunoscut pînă atunci, bromul, atribuindu-și descoperirea lui. De atunci, la cursurile universitare de chimie pe care le ținea chimistul german, cînd vorbea despre brom, le spunea studenților următoarele :

— Nu farmacistul francez a descoperit bromul, ci bromul l-a descoperit pe farmacist.

Cine a fost chimistul german și cine era farmacistul francez ?

6. Un mare matematician și fizician francez era foarte amator de mîncăruri fine. Într-o zi, aflîndu-se la masă, a primit vizita unui nobil, care s-a mirat cînd a văzut că pe masă se găsea și friptură de căprioară, exprimîndu-și uimirea.

Amfitrionul i-a răspuns sec și prompt :

— Monseniore, credeți că natura a făcut lucrurile bune numai pentru ignoranți?

Cine era amfitrionul ?

7. La un observator astronomic din Franța se găsea un cunoscut matematician, fizician și astronom francez, care urmărea o eclipsă de Lună, așteptînd totodată vizita unui conte și a soției acestuia, care doreau să urmărească și ei eclipsa. Cum însă musafirii au întîrziat din cauza contesei și eclipsa se terminase, aceasta i se adresă candid astronomului : „Nu-i nimic, dînsul va repeta eclipsa și pentru noi".

Replica astronomului a fost aceasta :

— Fireste doamnă contesă, și este o onoare pentru mine să vă revăd peste 84 ani !

Cine era omul de știință ?

Ing. LIVIU MACOVEANU

(Răspunsul în numărul viitor)

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Malgașii

1. Insula Madagascar se află în Oceanul Indian, la circa 450 km. distanță de coasta răsăriteană a Africii. Are o suprafață de 587.000 km. pătrați și o populație de peste 10.000.000 locuitori.

Capitala țării se numește, după eliberare, Antananarivo. Anterior, se numește Tananarive. Se vorbesc limbile malgașă și franceză. Moneda țării este francul malgaș.

2. Insula Madagascar a devenit colonie franceză la 6 august 1896.

3. Republica Malgașă a fost proclamată la 26 iunie 1960.

4. Sensul cuvintelor malgașe prezentate în rubrica anterioară este următorul : ABA = Tată ; ALAHAMADY = prima lună a anului ; ALIN-TSARA = seara în care tinerii sînt supuși ritualului circumciziei ; ANDRIANA = stăpînii feudali, deținătorii marilor latifundii, nobilii ; BIBIOLANA = duh rătăcitor ; CASSIS = cochilii de scoici, folosite ca instrumente muzicale ; ANDRI = mamă, sau termen de respect pentru femeile mai în vîrstă.

5. În limba română a apărut în 1970 un excelent volum despre malgași, intitulat chiar „Malgașii", scris de Val Tebeica și publicat de Editura „Albatros" din București.

— Tot nu vreți să dansați cu un biet privatizat care nu cîștigă decît 200.000 pe lună, cu toate impozitele plătite ?

O ENIGMĂ pe săptămînă

UN SINGUR MINCINOS

Sînt la pensiunea Weber, unde tocmai a dispărut un prețios colier. Cei prezenți afirmă : Rudy — Eu nici nu știu cum arată ! ; Paul — Nu aveți nici o dovadă că eu l-am furat ! ; Isabelle — Eu și Raul am fost nedespărțiți toată noaptea ! ; Bruno — Eu cu Ernest și cu Rudy am jucat toată noaptea whist ; Ernest — Paul e bijutier, el l-ar putea valorifica cel mai simplu și mai eficient. La rîndul ei, gazda spune : Nu am lipsit din dormitor decît două minute. Comisarul Kardin știe — cu ajutorul detectorului de minciuni — că numai o persoană a mințit. Pe cine a arestat ?

RĂSPUNS LA PROBLEMA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Celula 703

Gardianul nu a mințit cînd a afirmat că n-a mai intervenit spre a opri sinuciderea lui Bill. Ret îi furase toți banii și-i transmisese gardianului, iar acesta s-a grăbit să plece pentru a nu fi percheziționat de anchetatori. Lipsit complet de mijloace și neputînd dovedi că Ret i-a furat banii, Bill își pune capăt zilelor.

FEL DE FEL

● **Printre** alte opere, Leonardo da Vinci a lăsat 5 300 de pagini cu diferite însemnări (scrise cu mîna lui) din diferite domenii de activitate.

● **Eschimoșii** au maxilare, mandibule și dinți mult mai mari decît alte rase de oameni. Explicația constă în faptul că ei consumă peste crud, fapt care a permis dezvoltarea lor exagerată.

● **Primele** scări mobile instalate la New York la finele secolului trecut purtau denumirea de „ascensoare înclinate".

● **Printre** descoperirile făcute de arheologi în zonele locuite de incași au fost găsite și proteze dentare lucrate din argint.

Test

DOUĂ DIN OPT

Dintre cele opt desene, numai două sînt identice. Care ?

(Soluția în numărul viitor)

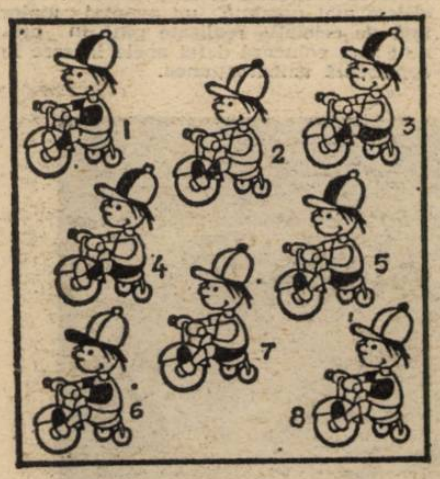

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

PUNCTE ȘI LINII

Întorcînd desenul cu „capul în jos", veți găsi omul schematizat în colțul de jos, stînga.

● *Domnule director, pot să rămîn mîine acasă ? Soția mea dorește foarte mult s-o ajut cu ocazia unei acțiuni de curățenie generală.*

— Îmi pare tare rău că te refuz. Știi prea bine că avem foarte mult de lucru.

— Înseamnă că răspunsul dvs. este negativ ?

— Așa este !

— Mulțumesc domnule director ! Eram sigur că pot întotdeauna să contez pe dvs. !...

cînd alții rîd ultima oară

★

● *Într-o noapte, în locuința unui medic stomatolog a pătruns un hoț. Negăsind obiecte de valoare, a cerut bani.*

— Din păcate, îți răspunde medicul, bani nu am nici eu, dar dacă nu vrei să pleci cu mîna goală, pot să-ți scot un dinte pe gratis.

★

● *Pot aprinde o țigară, doamnă? — întrebă un călător pe singura femeie din compartiment.*

— Vă rog să vă simțiți ca acasă...

— Atunci îmi cer scuze, răspunse acesta, și introduse țigara la loc în pachet.

PE MERIDIANELE GLOBULUI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	M	U	S	O	N	/	V	E	R	O	N	A
2	A	M	E	R	I	C	A	D	E	S	U	D
3	R	A	B	A	T	/	J	I	/	T	I	R
4	E	N	E	/	R	O	N	T	A	I	/	I
5	A	/	S	P	A	N	I	O	L	/	R	A
6	C	C	/	A	T	/	C	R	I	V	A	T
7	A	I	U	D	/	S	/	I	/	E	M	I
8	S	A	L	O	N	I	C	/	G	R	E	C
9	P	D	/	V	A	T	I	C	A	N	/	A
10	I	/	T	A	R	A	/	U	L	E	I	/
11	C	O	E	/	A	R	A	B	I	/	O	S
12	A	L	I	A	T	I	/	A	C	I	R	E

ORIZONTAL : 1) Vînt oceanic întîlnit și în Marea Chinei de Sud — Orașul lui Romeo și Julieta, din Italia 2) Continentul pe teritoriul căruia curge fluviul cu cel mai mare debit din lume (3 cuv.) 3) Mai lasă din preț... în Maroc — La intrarea în Jimbolia ! — Sport olimpic 4) Morfeu indigen — A roade 5) Îți aruncă nada pentru nimic vorbind despre locuitorii Peninsulei Iberice (sg.) — Soare egiptean 6) Doici ! — Cal dobrogean — Vînt rece, ce bate din nord 7) Oraș ardelean — Emilian alintat 8) Oraș-port în Grecia — Elen 9) Pod rupt — Stat-enclavă în Italia 10) Stat — Lubrifiant 11) Celebru atlet britanic — Din Pen, Arabia (fem.) — În schelet 12) Prieteni — Arhipeleag în Oceanul Pacific.

VERTICAL : 1) Un lac cît o marfe (393400 km²) 2) Omenesc — Stat și lac african — La intrarea în Olanda ! 3) Rîu din județul Alba — La intrarea în Ulan Bator ! — Arbore de ceai ! 4) Pe războiul lui Cronos (sg.) — Localitate în Italia 5) Compus al azotului — Povestiț 6) Oneste ! — Păsări de vînat 7) Măreț — În Cipru ! 8) Om de carte (pl.) — Stat american 9) Pe portativ — Nume musulman — Originar din Țara Galilor 10) Armate — Faimos scriitor francez (Jules) 11) Nu este (2 cuv.) — Cadre — Întreprinderea Optică Română (abr.) 12) Mare ce scaldă țărmurile Italiei — La izvoarele Senei !

MIHAI BRATU,
București

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

ÎN GARDEROBĂ

ORIZONTAL : Fotă — Croitor — Umerare — Robă — Sarica — Sacou — Tt — Pavat — As — A — Sara — Op — In — Hat — Tapet — A — Pal — Recal — Is — Anost — O — Edit — Topi — Opera — U — Ure — Dreși — Ar — Rații — Raniță — Acel — Mînecar.

Nr. 6 (1790) din 8 februarie 1992

Caleidoscop

magazin

ZODIACUL DIN FLORI

Metz se bucură de reputația de „Oraș verde" ocupînd din acest punct de vedere primul loc în Franța datorită unui imens tablou floral reprezentînd semnele zodiacului, singurul de acest gen în prezent în această țară. Această adevărată operă de artă ocupă o suprafață de 800 m² și a fost realizată din 120 000 de plante. Singurul inconvenient îl constitue faptul că pietonii nu pot avea o imagine de ansamblu a acestui tablou viu colorat, el putînd fi apreciat în toată splendoarea sa numai dacă este privit de la înălțime.

NU ESTE CINE CREDEȚI!

O revistă ilustrată germană — Neue Revue — a publicat fotografia de mai sus sub titlul „Cea mai drăguță femeie a tenisului se dezvăluie". Însoțită de mențiunea „In exclusivitate", cititorul era tentat să creadă că era vorba de cunoscuta campioană Steffi Graf prezentată într-o fotografie în care a pozat mai puțin îmbrăcată ! In realitate este vorba de o sosie, Ina Borman care datorită asemănării ei cu Steffi Graf este mereu confundată cu aceasta. Ina crede că această asemănare se datorește în primul rînd nasului său identic cu cel al jucătoarei de tenis.

„Inainte — declară Ina Borman — eu nu prea eram mîndră de acest nas. Eu mă gîndeam chiar să mă operez".

In prezent ea se amuză cînd priviri insistente și curioase sînt îndreptate asupra sa sau atunci cînd bărbații o invită la partide de tenis.

Trebuie menționat faptul că în prezent Ina Borman nu a întîlnit-o pe Steffi Graff. „Aș prefera — spunea ea — să fac cunoștință cu Michael Stich !".

Un pantof din 6 vaci

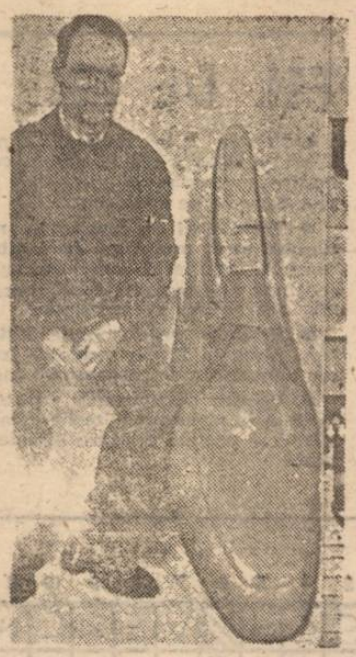

Cu acest record, italianul Armando Di Rocco a pătruns în celebra „Carte a recordurilor". In vîrstă de 48 ani, acest cizmar care s-a specializat în crearea unor modele de pantofi realizate numai manual, a reușit o performanță de excepție: a creat cel mai mare pantof din lume. Are o lungime de 135 centimetri și este expus în vitrina atelierului său, stîrnind curiozitatea trecătorilor. Pentru fabricarea acestui pantof gigant (cîntărește 50 kilograme), Armando a folosit piei de la șase vaci ! Cel mai triumfător și plăcut sentiment l-a constituit pentru el, faptul că „opera" sa a fost prezentată în cadrul unei emisiuni de varietăți la postul de televiziune RAI condusă de Raffaella Carrá.

TELEGRAME

● 452 tone de produse susceptibile de a intra în componența unor arme chimice au fost livrate Irakului între 1981 și 1985. Exporturile elvețiene de produse chimice au sporit de la 1 300 tone în 1987 la 4 800 tone în 1990. Sursa acestor precizări — serviciul vamal din „Țara cantoanelor".

● Și S.U.A. produc tancuri false. Prototipul „M 1 Abrams", poate fi împăturit într-o valiză. El este echipat și cu un mic reșou, care-l face capabil să atragă rachetele cu infraroșii care se ghidează după ce au fost lansate după surse de căldură.

● Corelația între consumul de lapte și riscul cardiac este „absolut clară", susțin medicii britanici. Procentajul riscului de accident cardiac crește la 6,3 la sută în cazul celor care beau mai puțin de 25 cl. lapte pe zi și este de 5,8 la sută la cei care consumă zilnic între 1/4 și 1/2 litri de lapte.

● Încălzirea atmosferei Terrei în cursul secolului al XIX-lea nu s-a datorat unei modificări a activătăți solare, susțin oamenii de știință britanici Această încălzire a fost doar de 0,5° C. Încălzirea s-a datorat creșterii cantității de gaz carbonic în aer, a cărui echivalent caloric ar fi de 2 W/m².

● Aspirina (acidul acetilsalicilic) stimulează rezistența față de agenții patogeni a numeroase plante. Aceasta se explică prin aceea că binecunoscutul medicament stimulează apariția unor proteine care iau parte, de exemplu, la distrugerea virusurilor sau la combaterea infecțiilor datorate unor ciuperci.

● In timpul războiului din Golf, irakienii au dispus de multe tancuri false, fabricate de o companie italiană. Aceste modele de plastic sînt acoperite cu suficient metal pentru a declanșa semnalele radar ca și un tanc adevărat.

● In 1990, temperaturile medii de suprafață (bazate pe măsurători făcute pe pămînt și apă) au fost cu 0,30 grade Celsius peste media anuală în intervalul 1951—1980, sînt de părere specialiști de la Institutul Britanic de Meteorologie.

● Speranța de viață a negrilor americani este în creștere, dar ea se situează, în medie, cu șase ani sub cea a albilor, relevă un raport dat publicității la Washington.

Bomboanele Majestății Sale

Cei doi soldați fac parte din garda oficială a Reginei Elisabeta II-a a Angliei. In fiecare an, de ziua aniversării sale membrii gărzii se antrenează pentru parada care are loc în onoarea suveranei Marii Britanii. Soldatul din stînga trebuie să rămînă nemișcat tot timpul cît durează defilarea. Trebuie recunoscut faptul că o asemenea poziție imobilă este deosebit de obositoare. Acesta este motivul pentru care superioarul său îl servește din timp în timp cu cîte o bomboană care să-l remonteze.

AMBARCAȚIUNE SOLARĂ

Energia solară va fi suficientă pentru a propulsa micul iaht de patru persoane din fotografie, grație unui nou sistem de integrare a celulelor solare pe acoperișul micii ambarcațiuni. Energia furnizată de celulele solare va fi amplificată la maximum prin intermediul unui mic convertizor coordonat de un micro-ordinator. Bateriile adăugate sistemului și înalta rentabilitate energetică permit o libertate totală de mișcare a ambarcațiunii fără contribuția energiei din exterior pe parcursul unei durate de deplasare cotidiene de patru ore. Specialiștii germani, realizatorii proiectului din însărcinarea Ministerului Cercetărilor și Tehnologiei, au mai pus la punct și o elice care funcționează fără ulei și fără grăsimi. Noul sistem mai prezintă un avantaj major față de celelalte realizate pînă în prezent : nu poluează defel apele în care se deplasează ambarcațiunea.

În numărul viitor :

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII

Biblioteca Județeană MUREȘ

magazin

SERIE NOUĂ – 41

ANUL XXXV ● Nr. 7 (1791) SÎMBĂTĂ 15 FEBRUARIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

Prioritate mondială

Aura bioenergetică a viului se va numi RUDAN ?

PROGRAM TV

CERNOBIL

Cine mai numără victimele?

Gîlceava ideilor: SEXUL ȘI VISUL

Un joc cu moartea: DEPERSONALIZAREA

Viața pe Terra a fost adusă de un asteroid !

Portretul-robot al TRAFICANTULUI DE DROGURI

100 de ore îngropată de vie

-De la această înaltă tribună...

Biblioteca județeană MUREȘ TÎRGU-MUREȘ

musicbox

B.B. King – Regele blues-ului

Nu, dragi prieteni, nu este vorba despre vreun purtător de coroană al planetei noastre ci despre regele neîncoronat al blues-ului, B.B. King. Oricît ar părea de ciudat, destui muzicieni ai acestui imens spațiu, numit show-business, au primit titluri regale dar, spre deosebire de ei, B.B. King a reușit să se impună într-un stil care nu a fost niciodată comercial, blues-ul... Născut în satul Mississippi pe 16 septembrie 1925, Riley King primește primele lecții de la legendarul interpret și chitarist de blues Booka White. În 1948 ajunge la Memphis unde lucrează o perioadă ca disc jochey la o stație locală de radio, luîndu-și pseudonimul Billy Street Blues Boy schimbat, peste un an, în numele sub care îl cunoaște lumea întreagă, B.B. King. Primul său single apare în 1949 — Miss Martha King dar marele salt îl face în 1950 cînd melodia Three O'Clock Blues ajunge pe locul întîi în topuri și va rămîne 18 săptămîni Number One în clasamentele rhythm & blues, melodie la înregistrarea căreia au participat Ike Turner — pian, Willy Michel — trompetă și Hank Crawford — saxofon alto. Să vă spun acum un lucru foarte ciudat despre care este considerat ca fiind unul dintre cei mai buni chitariști ai lumii (dacă nu chiar cel mai bun !) : însuși B. B. King recunoaște că nu poate să cînte rhythm și că nici nu poate interpreta, simultan, vocal și instrumental, aceasta observîndu-se clar în structura compozițiilor sale, bazată pe „întrebare-răspuns" asemănătoare cîntecelor de muncă ale negrilor... Aș fi nedrept dacă nu aș aminti de puternica linie vocală, energică, urmată de strălucitoarele improvizații ale chitarei, despre stilul extraordinar care a devenit parte inseparabilă a tradiției blues-ului. Muzicienii care au fost inspirați de B.B. King sînt cu zecile (în mod obligatoriu trebuie să amintesc de Otis Rush și Buddy Gay) în rhythm & blues iar dintre muzicienii care lucrează în alte stiluri și care îl indică pe B.B. ca pe primul lor profesor voi aminti doar de Eric Clapton și de regretatul Jimmy Hendrix... În anii '50 în magazinele specializate în vînzarea discurilor apăreau, aproape săptămînal, albume (mai vechi sau mai noi) ale lui B.B. King, el fiind prezent cu mai multe piese, simultan, în clasamentele de specialitate... Din perioada de aur a lui B. B. vă recomand Every Day I Have The Blues, Sweet Little Angel, Sweet Sixteen, Rock Me Baby, compoziții după care s-au făcut multe cover-versiuni. Din 1961 B.B. începe să înregistreze la ABC primele hituri ale acestei colaborări fiind Don't Answer The Door și Lucill (numele chitarei sale favorite...) Tocmai în acei ani, cînd blues-ul era privit ca un lucru aparținînd trecutului, B.B. începe să colaboreze cu muzicieni albi (fapt care i-a adus criticile, neîntemeiate, ale admiratorilor săi), apelînd și la o orchestră de coarde... Ce a rezultat ? Cel mai mare hit al său The Trill Is Gone ! De atunci, a lucrat (și lucrează) cu cei mai buni muzicieni de culoare ai Americii și cu cele mai mari pop-staruri ale Angliei, în acest mod explicîndu-se poate, faptul că publicul său nu are limită de vîrstă... Așa este cu „regii" : trebuie să-i ascultăm și să-i admirăm iar ei lucrează pentru noi, pe scenă sau în studiourile de înregistrări. Nu este ușoară coroana regală nici cînd te numești B.B. King...

Cînd e vorba de femei frumoase, Prince nu face concesii. Dovada ? Pentru ultimul său disc „Diamonds and Pearls", Prince a dublat miza : grupul cu care apărea de obicei, The New Power Generation (WEA) cuprindea de această dată nu doar o singură cîntăreață-dansatoare, ci două. În stînga sa — Pearl. În dreapta — Diamond. O nouă modalitate de a-și exorciza fantasmele ? Tot ce-i posibil ! Deocamdată să le privim și noi pe cele două alese.

Madonna prezentînd la Cannes noul său film **„În pat cu Madonna"**, dar și noua sa ținută... aerodinamică. Totul pentru a șoca.

TOLBA CU SCRISORI

CORNELIA HAIDU — **Sighetu Marmației :** îți pot înregistra pe o casetă video unul din ultimele concerte ale grupului Queen.

SARMIS MIHORDEA — **Vălenii de munte :** 1) nu am auzit nimic despre existența unui Fan-Club Rod Stewart la noi în țară. 2) Rod Stewart, c/o Warner Bros Records Inc., 3300 Warner Blvd, Burbank, CA 91510, USA 3) răspunsul este pozitiv.

GELU CĂPĂLNA — **Zalău :** 1) nu am posibilitatea de a-ți trimite articolele solicitate 2) Preferințele mele sînt prea multe pentru a le putea scrie în această rubrică...

VIRGINIA ILIE — **București :** te aștept cu o nouă scrisoare.

CRISTIAN MOLDOVAN — **Făget :** îmi pare rău, dar nu am primit decît ultima scrisoare (a treia...). La cererea cu privire la articolele ce-ți lipsesc îți răspund cu o întrebare : ce s-ar întîmpla dacă toți prietenii Music Box-ului care pierd unul, două sau mai multe numere mi-ar cere să le trimit acele numere ? Menționez că sînt doar colaborator și nu membru al redacției „Magazin"-ului...

MICHEL ȚARCĂ — **Iași :** zvonul despre apariția la noi a unei cărți despre Pet Shop Boys nu are nici o acoperire...

NICOLETA TITZ — **Constanța :** am albumul celor doi Rembrandts. Despre ei am scris anul trecut...

MARIUS OCNERU — **Constanța :** îți mulțumesc pentru interesanta scrisoare trimisă. Ce zici de un bis ?

BOGDAN BOCȘAN — **București:** ai dreptate ! Acele greșeli se datorau unei liste datilografiate „după ureche"...

DIANA BANCIU — **Deva :** am prezentat albumul Dangerous în luna decembrie a anului trecut. Da, este adevărat ce ai auzit despre clipul Black Or White.

1991 Top-Ten — Topul vînzărilor în Marea Britanie

După cum v-am promis săptămîna trecută iată acum primele zece albume din topul vînzărilor din Marea Britanie în anul trecut :

10. From Time To Time — Paul Young. Discul adună toate piesele single ale lui Paul (inclusiv Everytime You Go Away, Everything Must Change sau Senza Una Donna...)

9. Love Hurts — Cher. Fermecătoarea americancă a dedicat acest LP tuturor iubiților ei (foști, prezenți și viitori !)

8. The Immaculate Collection — Madonna. V-am prezentat acest album, așa că voi trece la următorul loc...

7. Time, Love & Tenderness — Michael Bolton. Un album impecabil demn să facă parte din orice colecție !

6. Out of Time — REM. Al nouă-lea LP al grupei le-a adus, în sfîrșit, recunoașterea mondială...

5. Dangerous — Michael Jackson. Fără cuvinte.

4. Simply The Best — Tina Turner. Într-adevăr. Tina este cea mai bună dar, în Anglia, primele trei locuri sînt ocupate, de regulă, de autohtoni...

3. Greatest Hits II — Queen. They are the champions !

2. Greatest Hits — Eurythmics. Annie Lennox și Dave Stewart își merită pe deplin locul ocupat (eu i-aș fi pus pe prima poziție. Colecția de hituri este grozavă !)

1. Stars — Simply Red. Un Number One care nu ne spune mare lucru deoarece Simply Red nu sînt prea cunoscuți la noi...

ALBUMUL SĂPTĂMÎNII

Vangelis – o pagină de viață

Trei ani înainte ca „Oxigen"-ul lui Jean Michel Jarre să producă boom-ul mondial un disc cu muzică de film dădea „peste cap" pe specialiști. Este vorba de „Apocalipsul animalelor", apărut în 1973 sub semnătura lui Vangelis Papatanasiou, cel care împreună cu Demis Roussos, Lukas Sideras și Silver Kouloris formase grupul Aphrodite's Child avînd și un mare succes european cu Rain And Tears — Ploaie și lacrimi. La începutul anilor '70 cei patru se despart, fiecare apucînd pe drumul său (unde a ajuns Demis se știe...) Vangelis, fermecat și inspirat de sintetizatorul lui Robert Moore, se închide în studioul său din Paris și începe lucrul ca om-orchestră... Al doilea LP, apărut în 1975, este un amestec unic de jazz-rock, balade, poezie și impresionism fiind o capodoperă a muzicii electronice, acest Heaven And Hell rămînînd pînă astăzi în Top Ten-ul celor mai bune producții de gen. Au urmat Albedo C, 39 (1976) Spiral (1977), Ipoteze (1978), China (1979), Sărbătorile fertilității (1980). (Cel mai „electronic" din albumele sale). Începe să colaboreze cu Jon Anderson (de la Yes) realizînd împreună următoarele două discuri : Colecție Particulară și Prietenii lui Mister Cairo, acesta fiind un „western" electronic, cu multe împușcături, povestitoare amuzante dar și cu o piesă diferită de restul albumului intitulat „Să descoperi cel mai bun drum spre casă". Masca (1987) este realizat pe două vechi imnuri eline, Vangelis folosind corul ca pe un instrument muzical, ca pe o parte a sound-ului sintetizatorului... Direct apărea în 1989, continuator al liniei consacrate, album urmat de Orașul, surprinzător prin exotismul său, disc realizat în Japonia, cu o muzică extraordinar de curată, cu ritmuri uimitoare, cu sunete simple, cu nostalgie (cel mai puternic sentiment japonez...) Am ajuns, în fine, la Pagină de viață (producție 1991), realizat cu Jon Anderson, un album în care veți găsi multe răspunsuri, veți afla de ce place publicului muzica lui Vangelis, cu siguranță, veți dori să-l mai ascultați încă o dată. De ce ? Deoarece acesta este Vangelis, omul care a „apucat-o" pe lungul drum spre sine...

MARIAN MINCULESCU

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALĂ „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :

Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRÎNEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Regia Autonomă a Imprimeriilor. Imprimeria „CORESI" – București.

Administrația „Editura Națională S.A."

Redactor șef : DUMITRU FILIP

Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrîneanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).

SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele și fotografiile nepublicate nu se înapoiază.

Prioritate științifică mondială

Doi români, Vasile și Ruxandra Rudan sînt descoperitorii unui extraordinar fenomen fizic, caracteristic tuturor organismelor vii. Aura bioenergetică, ce înconjoară pe toți reprezentanții viului se percepe sub forma unei energii radiante intense, cu structură complexă și cu parametri situați în afara spectrului clasic al cîmpului electromagnetic. Procedeul folosit de cei doi pionieri ai acestei noi căi de cunoaștere a microcosmosului este biolocația selectivă. Nu voi insista asupra detaliilor științifice, căci spectaculozitatea descoperirii soților Rudan — de consistență superioară fotografiilor Kirlian — s-ar putea reduce la picătura de miracol din înțelepciunea omenirii oferită la „Banchetul" lui Platon : EU VĂD IDEI ! Ei bine, dimensiunile (de ordinul metrilor) aurei bioenergetice descoperite de compatrioții noștri POT CUANTIFICA ATÎT STAREA FIZIOLOGICĂ A VIULUI (aura bioenergetică primară), CÎT ȘI STAREA PSIHICĂ (aura bioenergetică secundară), EVIDENȚIIND CU PRECIZIE OSCILAȚIILE ACESTORA ȘI SENSUL EVOLUȚIEI PSIHOSOMATICE.

Aura bioenergetică a viului se va numi RUDAN?

Lucrarea lui Vasile Rudan și a Ruxandrei Rudan are caracterul unei priorități mondiale în materie. Ea va fi înaintată Academiei franceze și sperăm din toată inima să se bucure de reala apreciere pe care o merită. Preocupările celor doi oameni de știință în acest sens au debutat în 1979, parcurgînd etape deosebit de importante, calitative și cantitative. În scurtul răgaz al acestui spațiu voi mai aminti doar detecția și localizarea vestigiilor arheologice fără săpături de sondaj — acest subiect extrem de important va face obiectul altui articol.

As vrea să prezint cititorului, după lectura rezumatului lucrării pus la dispoziție de autori, cel mai fascinant aspect descoperit și foarte bine conturat : memoria afectivă a arborilor. Studiind pe un număr impresionant de arbori aurele bioenergetice (cu dimensiuni în plan orizontal, variind în funcție de orientarea cardinală de la 1,46 metri spre vest pînă la 1,97 metri spre sud — cea primară — autorii prezintă cu claritate și meticulozitate constatările lor de excepție. Mă voi opri, ca nespecialist, la afirmații demonstrate științific precum : copac sănătos, încrederea subiectului (arborelui) față de experimentator, ipoteza existenței memoriei la speciile vegetale, comportament comparabil cu starea de afecțiune, intuirea de către speciile vegetale a intențiilor agresive. Într-o singură frază, **„există o interdependență evidentă între progresia și regresia mărimii aurei bioenergetice secundare a arborilor și acțiunile sau intențiile omului"**. De asemenea, autorii subliniază că **„aurele bioenergetice ale arborilor sînt asemănătoare cu aurele bioenergetice ale ființelor umane".**

PATHOS ȘI EROS ÎN CÎMPUL ELECTROMAGNETIC

Cititorul trebuie să-și imagineze (ceea ce descoperitorii au constatat cît se poate de concret) că aura bioenergetică este un înveliș reprezentat de cea mai subtilă formă a materiei, cîmpul electromagnetic. În lucrarea lor fascinantă, autorii (oricînd gata de demonstrații elocvente) delimitează net celelalte tipuri de învelișuri electromagnetice ale viului cunoscute pînă acum (aure electrografice și electronografice, efectul Kirlian), învelișuri aflate dimensional la nivelul milimetrilor — subliniez : aurele bioenergetice Rudan (expresia îmi aparține) sînt de o mie de ori mai întinse !

Acest subtil înveliș electromagnetic trebuie înțeles, în sens filozofic drept o exteriorizare a metabolismului și psihicului viului. Între cercetător și arbori (deocamdată) s-a stabilit o relație de prietenie perfect cuantificabilă. După 70 de zile de la un experiment, copacul și-a recunoscut prietenul și aura lui bioenergetică secundară (responsabilă cu psihicul) a crescut de la 6,45 metri la 6,90 metri ! (o bucurie a revederii cuantificată într-un surplus de 7% !). Cînd experimentatorul gîndea o agresiune la adresa copacului (ruperea unei crengi), aura bioenergetică secundară se restrîngea brusc, uneori dispărînd cu desăvîrșire...

Îmi permit să comentez această senzațională descoperire, asociind-o cu transmiterea informației între cei doi interlocutori tăcuți prin interferența aurelor lor bioenergetice secundare, cea a omului și cea a copacului — aflați unul în apropierea celuilalt. Diferențele între cele două regnuri au dispărut, iar ei au comunicat prin acea dimensiune cosmică — numită deocamadată cîmp electromagnetic — care este, cu certitudine, numitorul comun al biosului. „Aura bioenergetică Rudan" concretizează un limbaj universal — din care nu lipsește dragostea și ura — ce ne demonstrează — iată marea importanță a descoperirii ! — o origine comună a tuturor ființelor Terrei.

Interpretările științifice și filozofice ale descoperirii aurelor bioenergetice de către soții Rudan pot avea o importanță covîrșitoare pentru autocunoașterea umană. Cei doi cercetători români au nevoie de foartă multă susținere din partea forurilor științifice competente. Este una din multiplele ocazii care poate argumenta prestigiul științific al inteligenței românești.

PAUL IOAN

Informatizarea transportului în comun european

Viața modernă este de neconceput fără automobil. Niciodată nu s-au aflat mai multe vehicule în circulație ca în zilele noastre și nici nu au fost criticate atît de vehement. Pe de altă parte, constructorii urmăresc perfecțiunea tehnică și maximum posibil de rentabilitate. Fascinația exercitată de noile modele ce invadează piața sporește continuu. Multe orașe regretă deceniile de la începutul secolului, cînd poluarea nu constituia încă o problemă ce nu mai suferă amînare. Nu este, însă, suficient să condamnăm automobilul. Trebuie îmbunătățit sistemul de evacuare a gazelor de eșapament, randamentul motorului, în paralel cu încurajarea transportului pe cale ferată.

Este vorba de îmbunătățirea confortului, eliminarea unor complicații și trecerea mai simplă de la un mod de transport la altul. Iată motivul pentru care responsabilii din administrație și industrie încearcă să inițieze o colaborare la nivel european în scopul stabilirii unui management eficient în domeniul transportului în comun, relevă publicația „Rheinische Post". CEE a creat, de altfel, un program de cercetare și dezvoltare, în cadrul căruia, mai multe orașe din Europa vor pune la punct sisteme de ghidare a circulației. Printre aceste orașe se numără și marea metropolă germană Stuttgart, care a încredințat proiectul (botezat STORM) cunoscutului concern Daimler-Benz. Proiectul va însemna o mai bună exploatare complementară a transporturilor aeriene, a căilor ferate și a autostrăzilor.

Proiectul dispune de o coordonare internațională. Astfel, pentru schimburile de informații și de experiență, Stuttgartul comunică cu orașe aflate la o distanță respectabilă, cum ar fi Birmingham și Atena. Ce elemente noi va aduce STORM ? O circulație mai performantă, mai puțin poluantă, sisteme perfecționate de informare și de comunicare. În momentul în care avionul, tramvaiul, autobuzul și automobilul vor fi legate printr-o rețea informatizată, problemele vor fi mult mai puțin complicate decît sînt în prezent. Fiecare grup va rămîne autonom, iar fiecare sistem va fi liber să apeleze sau nu la banca de informații. Ceilalți participanți la ambițiosul proiect STORM sînt : marea firmă Bosch, grupul DEKRA, transporturile publice și guvernul landului Baden-Württemberg. O rețea complicată va lega sistemul de ghidare a circulației din Ludwigsburg, ordinatorul VON din Stuttgart (însărcinat cu circulația), centrala de transporturi urbane și instalațiile particulare. În viitor, se preconizează să fie inclusă și centrala de control a autostrăzilor din Frankfurt, precum și centrele de control ale traficului din Stuttgart. Dacă se vor depăși anumite valori-limită, se va putea trece la sistarea traficului auto în Stuttgart și la stabilirea măsurilor ce se impun.

STORM este compus din șapte proiecte mai mici. Informațiile legate de buna desfășurare a traficului vor putea fi comunicate în niște „biblioteci informatizate" publice, amplasate în gări și aeroporturi, dar și la domiciliu. Pasagerii în așteptare primesc informații în legătură cu eventualele întîrzieri, dar și cu posibilitățile de schimbare a mijlocului de transport.

Pentru automobiliști se prevede realizarea unui sistem de ghidaj individual destinat automobiliștilor. Aceștia vor primi sfaturi în privința butoanelor și a parking-urilor. Pentru un proiect pilot, va fi ales la început un anumit tip de vehicul, cum ar fi camioanele ce transportă substanțe periculoase, ce vor fi echipate cu aparatura necesară. Specialiștii apreciază că infrastructura va fi pusă la punct la sfîrșitul anului 1995. STORM va fi generalizat apoi în întregul land Baden-Württemberg.

ȘERBAN FILIP

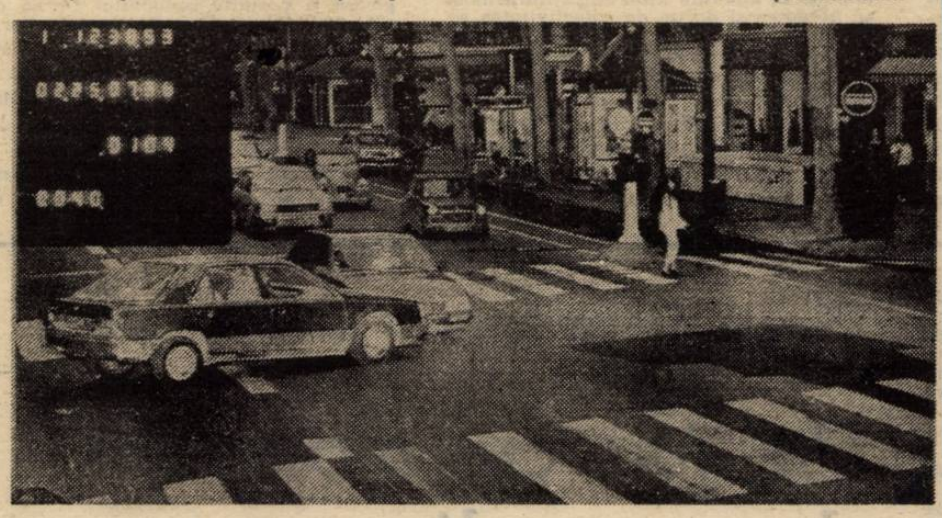

Albinele și artrita

Se cunosc despre albine o mulțime de lucruri, dar poate nu se bănuiește că pot avea și rol de infirmiere...

Bert Rosenbaum, un pensionar american, a suferit mult de artrită înainte de a descoperi remediul : înțepăturile de albină, numeroase și regulate, adică pînă la o sută la două zile ! E drept că e mult, dar supliciul este oricum mai blînd decît insuportabilele dureri ale artritei. Fiind vechi apicultor, Rosenbaum are în grădina sa 16 stupi cu circa 160 de mii de lucrătoare. Un prieten îl ajută să direcționeze albinele chiar în punctul nevralgic.

Bert Rosenbaum epuizase toate tratamentele clasice, iar această ultimă soluție a găsit-o datorită lui Charles Miraz, care utilizează cu succes această metodă în Statele Unite. Totuși trebuie făcută precizarea că Bert suportă tratamentul fiindcă este apicultor și prin înțepăturile anterioare a fost imunizat contra veninului. Metoda nu este recomandată alergicilor, cărora o singură înțepătură le poate provoca grave consecințe !

100 DE ORE ÎNGROPATĂ DE VIE

Să urmărim un mic rezumat al unei întîmplări deosebite relatată chiar de eroina dramaticei aventuri la care a fost supusă Emily Davis Mobley (40 ani), una dintre cele mai vestite personalități din domeniul speologiei în S.U.A. :

„După patru zile și aproape 100 de ore interminabile, am reușit să ies din infern. A fost o aventură teribilă din care am scăpat datorită celor care m-au căutat și m-au găsit. Cînd am alunecat într-o cavernă adîncă de circa 400 de metri, fracturîndu-mi un picior, mi-am zis că acesta este sfîrșitul meu. Cine o să mă poată scoate de aici ? Dar colegii mei s-au comportat în mod excepțional și cu ajutorul unor experți veniți în ajutorul meu, au reușit să mă lege de o targă și să mă scoată la lumină după patru zile. Dar nimeni nu-și poate închipui cît a fost de greu pînă au ajuns la mine. Legați între ei cu frînghii solide, ei au folosit orice colț de stîncă, orice denivelare și încet-încet cu mii de precauții, au reușit să ajungă pînă la mine, care eram pe jumătate înghețată de frig, și aveam dureri provocate de multiplele fracturi și răni suferite în cădere. Spre norocul meu, aventura s-a încheiat cu succes".

Emily Davis Mobley (a cărei aventură de patru zile a fost urmărită la T.V. și radio cu mare îngrijorare), are la activul său de speolog o serie de importante expediții nu numai în S.U.A. ci și alte țări din lume și contribuțiile sale au fost întotdeauna apreciate în mod deosebit. Aventura pe care am relatat-o prin declarațiile sale, a avut loc la grota Lechuguilla, una din cele mai faimoase din S.U.A., situată în Parcul Național Carlsbad Caverns, la sud-est de statul New Mexico. Grota are o adîncime de 500 de metri cu circa 70 de kilometri de galerii strîmte și multe prăpastii adînci. Incidentul suferit de Emily Davis Mobley s-ar fi putut încheia cu un sfîrșit tragic întrucît aceste prăpastii sînt foarte periculoase și din cauza dificultăților pe care le prezintă nu au fost niciodată cercetate. Cu atît mai mare apare meritul echipei de salvare care s-a încumetat să pornească acțiunea de salvare. Acțiune care nu a fost deloc ușoară, ci dimpotrivă a prezentat dificultăți enorme, acțiune în care fiecare mișcare trebuia să fie anticipată și executată cu o deosebită atenție, fiindcă orice eroare cît de mică putea fi fatală. Operația de salvare, s-a terminat din fericire cu succes și după patru zile în care a zăcut vie în fundul cavernei dar ca într-un mormînt, Emily a fost salvată. Ceea ce, n-a împiedicat-o chiar pe patul în care zăcea cu piciorul în ghips să declare că acest accident (ca și altele petrecute de-a lungul anilor), nu o va împiedica ca și pe viitor să continue activitatea ei de speolog. Și prima ei viitoare încercare va fi aceea de a cerceta din nou grota Lechuguilla, pentru a-și lua „revanșa"...

GH. RUSSU

///incursiune/// în paranormal

Viziuni prin dedublare şi voci premonitorii

Pe măsură ce acumulăm exemple şi facem sumarul confesiunilor, spiritul pragmatic simte nevoia unor clarificări. Ele pot exista, dacă ne referim de pildă la telepatie. Telepatia aparţine acum unui capitol al ştiinţei stăpînit cu mijloace „fizice" îndubitabile. Dar viziunile, premoniţiile ? Întrebarea devine imperativă şi cu atît mai curioasă cu cît pe parcursul acumulării exemplelor ne-am simţit tot timpul obligaţi să scoatem din ecuaţie întîmplarea, coincidenţa, disfuncţiile neuromotorii şi altele asemănătoare. Un răspuns ? Desigur, tot ştiinţa îl va da, sau, altfel spus, cunoaşterea. Un fapt este sigur : sondarea fenomenelor paranormale va trebui să facă parte din „temele de cercetare" ale laboratoarelor ultramoderne ale oamenilor de ştiinţă — psihologi, psihiatri, fizicieni, psihanalişti şi biologi, teologi, fiziologi etc. etc.

Iată ce ne comunică dl. Aurel Ivănescu, din Orăştie :

„Ceea ce vă scriu nu am spus nici soţiei, nici copiilor mei tocmai ca să nu mă creadă smintit şi nici vreunui prieten. Am ezitat chiar să vă scriu. Dar am avut în viaţa mea cel puţin două întîmplări ciudate, s-au repetat adică de trei ori. Prima a fost de cînd aveam doar 17 ani, în 1940. Nu eram obsedat de ceva anume ca să provoc acea întîmplare. La un moment dat, stînd pe gînduri, aveam impresia că în conştiinţa mea mă despart în două persoane, devenind doi eu. Culmea era că mă înţelegeam cu alteregoul meu cum te înţelegeai cu un bun prieten. Uimitor era faptul că „unul" îl întreba pe „celălalt" dacă ar fi de acord să fie război adică să înceapă războiul. Şi, amîndoi" au ajuns la o înţelegere (teoretică) : Era prea multă silnicie în lume, oamenii nu se mai tolerau unii cu alţii. După ce mi-am revenit, am rămas pe gînduri. Mă întrebam de ce mi s-a întîmplat ce mi se întîmplase şi, cine eram eu ca să discut astfel de lucruri ? De ce trebuia „conştiinţa mea ? Toate acestea se întîmplau în momentul cînd eu n-aveam de unde şti că va începe războiul. Dar războiul a început şi mi-am reamintit apoi de tot ce „dialogasem" cu mine însumi cu „dublul" meu mai înainte. Am fost încorporat, am fost pe front, şi acum port în bazinul mic un glonte de care am aflat tîrziu la o radiografie !

În fine, ultima întîmplare : Înainte cu două luni de a începe războiul în Golful Persic conştiinţa mea dedublată a trecut de asemenea printr-un dialog incredibil. Incredibil întrucît nu exista în informaţiile curente o certitudine asupra evenimentelor dar ele s-au petrecut ulterior două luni mai tîrziu, exact aşa cum le „discutasem". Astfel, ştiam că două luni mai înainte ce se va întîmpla în Irak, eram foarte sigur, iar cursul evenimentelor nu a făcut decît să-mi confirme premoniţia. Dacă ştiinţa nu poate dezlega astfel de enigme, su siguranţă că ele stau în Puterea Divină..."

O viziune literalmente tulburătoare ne-a comunicat dl Samson Bejan din Mediaş. În această sînt cuprinse nişte adevărate rezolutii care acum ţin de domeniul istoriei. :

„S-a întîmplat în anul 1942, şi mă aflam în localitatea Lipnic, judeţul Hotin, în Basarabia. Iată cum s-a întîmplat : Un maior, pe nume Gh. Rotaru, fiind în cimitir, la mormîntul mamei sale, şi stăpînit de durere, aude o voce : „Vezi această cruce răsturnată lîngă mormînt ?" Maiorul s-a speriat auzind vocea. De faţă nu se afla nimeni. A auzit apoi, în continuare : „Nu te speria. Eu Iisus Christos îţi vorbesc. Această cruce pe care o vezi, se aseamănă cu crucea pe care am dus-o Eu pe spate, pe muntele Golgota, unde am fost răstignit. Înştiinţează cele două religii, ortodoxă şi catolică, să nu se mai învrăjbească să nu se dusmănească între ele pe diferite păreri şi obiceiuri, căci popoarele acestor două religii cînd se roagă lui Dumnezeu cu inima curată, cu credinţă adevărată, Dumnezeu nu se supără şi le primeşte rugăciunea. Comunică credincioşilor şi aceasta : Acum armata germană a ocupat cea mai mare parte a teritoriului rus, dar armata germană va fi învinsă de rusi. Apoi, după un timp, poporul rus, scăpînd de asupririle comuniste, va deveni cel mai credincos popor din lume. Să mai vii pe la acest mormînt şi îţi voi mai vorbi."

„Trebuie să adaug de îndată că pe atunci — adică în anul 1942 ! — armata germană se afla aproape de Urali şi lumea se îndoia de o victorie a sovieticilor. Toată presa lumii comenta evenimentele în favoarea germanilor. Cunoscîndu-l şi auzind ce i se întîmplase, i-am scris atunci maiorului Gh. Rotaru. Mi-a trimis o scrisoare lungă, cu toate amănuntele. Mi-a mărturisit în plus că a auzit glasul Fecioarei Maria care, printre altele, îi recomanda să sfătuiască credincioşii să trăiască în pace şi în bună înţelegere. Ce aş vrea să mai adaug ? Că maiorul Rotaru era un spirit lucid, un om perfect sănătos, un militar călit. Ştiu că şi azi astfel de evenimente sînt privite de unii cu suspiciune. În tinereţe şi eu am fost un ateu. Dar cercetînd astfel de evenimente, m-am convins nu doar de existenţa spiritelor, de marea putere dumnezeiască, de modul de a se manifesta al spiritelor, ci aş spune că astfel de întîmplări ar trebui să le numim normale şi nu paranormale !"

Noi vor continua, totuşi, incursiunile în paranormal ! Aceasta pentru că ne este greu să delimităm în viaţă şi în revelaţii normalul de paranormal !

ION TUGUI

Lumea magiei şi ocultismului

Bolnavul stăpîn al lumii...

Poate niciodată şi nicăieri, cei investiţi cu puteri magico-religioase n-au fost atît de puternici atotstăpînitori ai destinelor omului şi colectivităţilor aşa cum au izbutit să se impună aceşti ciudaţi aleşi ai sorţii care s-au dovedit a fi deopotrivă magicieni, poeţi, taumaturgi, preoţi, vrăjitori, conducători spirituali, buni cunoscători ai tuturor secretelor vieţii şi morţii, ai datinilor şi tradiţiilor, ai Naturii şi ai lumii de dincolo de viaţă — **şamanii**... Cu toate că, în sens strict, şamanismul este un fenomen specific, circumscris centrului Asiei (însuşi termenul de **şaman** e de proveniență tungusă), prin detele sale esentiale îl vom întîlni în forme asemănătoare, cu numeroase corespondenţe şi similitudini şi la populaţiile amerindiene, în Indonezia, Oceania, Iran, la eschimoşi, laponi, iakuţi, ciucci şi alte populaţii extrem-nordice siberiene, ca să nu mai vorbim şi despre China, India şi chiar Germania ! Aşadar, şamanismul reprezintă în antropologia culturală a omenirii o etapă necesară, chiar obligatorie pentru devenirea spirituală a omului.

Spre deosebire de alte personaje investite cu puteri magico-religioase, şamanul comunică cu Spiritele Naturii sau cu sufletele celor morţi nu pentru a fi reprezentantul (instrumentul) acestora în lumea celor vii, ci dimpotrivă, pentru a le impune el anumite intervenţii miraculoase necesare şi dorite de colectivitatea sa. De aceea, şamanii sînt **aleşi**, trebuie să aibă vocaţia extazului. Iar această chemare îşi face simţită prezenţa în cele mai felurite moduri : fie prin ereditate pe linie maternă — la voguli ; fie prin ereditate paternă şi recunoaşterea Spiritelor — la ostiacii şi semiozii siberieni ; fie prin revelaţia în vis, produsă candidatului de spiritul unui şaman mort — la tungusii transbaikalieni ; fie printr-un dar socotit ceresc — la versiguani etc.

Experienţa magică esenţială a şamanului este definită în principal prin extaze, boli şi vise, toate fiind sau „venite din cer", sau provocate cu bună ştiinţă de chiar şamanul însuşi. O dată ales, în majoritatea cazurilor, şamanul trăieşte o „boală iniţiatică" (suferinţă, moarte şi reînviere, toate simbolice) care îi acordă un ascendent deplin asupra tuturor celorlalte boli şi, în acelaşi timp — boala simbolică îngăduindu-i o călătorie în celelalte lumi — o legătură directă cu Spiritele Naturii, cu morţii etc. Graţie tehnicilor extazului, transa magico-religioasă îi permite şamanului fie să deosebească între ele sufletele morţilor, să le urmărească atunci cînd ele părăsesc trupul şi să le readucă în trup, dacă mai este cu putinţă şi demonii o îngăduie ; fie să coboare în lumea întunericului (în „infern") după sufletele celor răniţi sau bolnavi, aflate în stăpînirea unor demoni sălbatici, pentru a le elibera ; fie să urce în ceruri pentru a solicita Spiritelor bune împlinirea unor nevoi. În orice caz, pentru şaman, transa extatică întrerupe curgerea timpului, durata, şi anulează distanţele, oricît de mari, fapt ce se recunoaşte prin puterile cu totul extraordinare dobîndite — levitaţie, zbor în văzduh, invizibilitate, stăpînirea focului şi multe altele la fel de uimitoare. Toate aceste însuşiri dobîndite prin extaz magic îi îngăduie şamanului să tămăduiască sufletele şi trupurile atinse de boli, de răni şi chiar de moarte, să stăpînească forţele şi Spiritele Naturii, să înţeleagă limba secretă a zeilor, demonilor şi animalelor sau plantelor, să ia după voie formele oricărui animal, să călătorească invizibil oriunde, să înfrunte focul şi gerul, să cheme bolile asupra altor oameni, animale sau lucruri. Deseori, din pricina stărilor nefireşti, a tensiunii psihice uriaşe, şamanul, acest stăpîn al lumii, cunoaşte în permanenţă o stare maladivă, o existenţă morbidă chiar ceea ce l-a determinat pe Mircea Eliade să remarce că şamanul este un bolnav care a reuşit tămăduirea, vindecîndu-se pe el însuşi, putînd astfel vindeca şi pe alţii...

Rubrică realizată de ADRIAN HOAJĂ

Punţi către lumea de dincolo

Un joc cu moartea: depersonalizarea

Iowa City. La capătul Far West-ului. Un psihiatru care predă cursuri legate de obiectele de studiu care îl preocupă de multă vreme, şocul şi stările de anxiozitate, se manifestă deschis nu împotriva modului în care un Moody sau un Sabom atacă subiectul NDE — experienţele din vecinătatea morţii, ci asupra faptului că aceştia par să uite că psihiatria a făcut totuşi unele progrese în ultima sută de ani.

„Cum a ajuns el însuşi să studieze NDE-urile ? Printr-o simplă deturnare de interes. Îngrijea nevrotici hiperanxioşi. „Nebunii anxioşi" încercau uneori să scape din calvarul lor evadînd în afara propriului corp. Deveneau indiferenţi, reci, păreau să se detaşeze de toate. Vorbesc despre ei ca şi cum ar fi vorba despre altcineva şi pretind uneori „a se vedea din exterior". Remediul acesta spontan se dovedeşte, din păcate, adeseori mai rău decît răul însuşi. Văzîndu-se atît de străini de ei înşişi — aceasta le înzeceşte adeseori suferinţa anxiozitatea bolnavilor. Le vine să urle : propria lor imagine, acolo, în faţa ochilor, rotundă şi monstruoasă. Trebuie să apelezi la terapii puternice pentru a le calma suferinţa.

Deşi prost înţeleasă, această monstruoasă dedublare poartă un nume. Depersonalizare. Russel Noyes şi-a început cariera luptînd contra ei... O ştie bine... În afara nevrozelor hiperanxioase, personalitateaa individului tinde să se dedubleze în alte situaţii — în superexcitări emoţionale sau intoxicaţii cu droguri. Dar Russel Noyes... este un terapeut. Ceea ce contează pentru el este mai întîi să vindece bolnavii. Şi aşa a ajuns la un caz foarte-particular de depersonalizare : accidentaţii.

Este cunoscut şi, într-un fel „lăsat în pace" în spital de către toţi colegii lui. Mai mult, cînd unul află ceva interesant — îi relatează. Aşa s-a întîmplat cu un tînăr psihiatru, şocat de povestirea unui astfel de accidentat care pretindea că în prima clipă cînd a văzut cum o remorcă se prăbuşea peste automobilul lui a „ieşit din propriul său corp... şi a cunoscut cea mai fabuloasă experienţă din viaţa sa". I-a povestit întîmplarea lui Noyes. Nu i s-a părut nimic nou. Cazurile se strîngeau unul după altul. Începeau să se aşeze pe categorii. O echipă de studenţi studiază toate cazurile de şoc din regiune. Ceea ce îl frapează în cel mai înalt grad pe Noyes este seninătatea celor reveniţi după o asemenea întîmplare, imensa lor poftă de viaţă, detaşarea extremă în faţa ideii morţii. Ajunge să distingă trei factori esenţiali : depersonalizarea propriuzisă, o stare de hipervigilenţă — oricît de opusă primului factor, îl întovărăşeşte practic întotdeauna — şi, în fine, o a treia caracteristică aproape permament prezentă : factorul mistic.

Şi, dintr-o dată, Noyes pare să înţeleagă despre ce este vorba.

„Toţi aceşti oameni, explică el, studenţilor săi, au în comun faptul că le-a fost extrem de frică. Cea mai mare teamă care se poate imagina. Ei au văzut moartea cum se prăbuşeşte deasupra lor, fulgerătoare. Prin aceasta ei se deosebesc de ceilalţi accidentaţi, să le spunem benigni, care deşi poate că şi-au rupt toate oasele, nu au trecut dincolo de un anumit prag al fricii şi nu au trăit deci experienţa depersonalizării. Ori aceasta din urmă, spune Moyes, dezvăluie evidenta unui extraordinar mecanism interior : **deznădejdea limită.** Este ultima reacţie în faţa inacceptabilului : simţindu-se ameninţat de moarte, organismul se încordează şi o refuză. Cum face el acest lucru ? Simplu : o ia înainte şi mimează moartea. Vicleanul ! Individul nu mai poate muri pentru că este deja mort !".

„Este o minciună foarte spectaculoasă, pentru că este ultrarapidă. Într-o fracţiune de secundă subiectul se decuplează emoţional de realitate. Această decuplare constituie un fel de cuirasă în jurul lui. Dintr-o dată el îşi poate consacra întreaga energie supermultiplicări vitezei reflexelor sale şi acuităţii simţurilor. Scopul acestei manevre este evident... de a face orice pentru a încerca salvarea organismului din situaţia fatală. Cu alte cuvinte, partea emoţională a conştiinţei se evaporă pentru a lăsa să lucreze mai bine partea senzo-motoare. Cineva care cade de la etajul opt poate într-o astfel de situaţie să dovedească dintr-o dată o dexteritate de maimuţă, îşi frînează căderea şi, prinzîndu-se cu îndemnare şi un sînge rece de neimaginat de cine ştie ce ieşitură din faţada clădirii, atinge uşor pămîntul şi... se întoarce acasă tîrîndu-se".

Să fie totul chiar atît de simplu ? Să nu uităm că avem de-a face cu un psihiatru. Şi Noyes înţelege că lucrurile sînt mult mai complicate... „inconştientul" îşi montează un întreg spectacol de cinema. Şi ce spectacol ! Retrospectivă generală a vieţii domnului sau doamnei, de la vîrsta cea mai fragedă ! În culori şi în relief !".

Lucrurile ar fi putut rămîne aici. Înc în ceaţă, încă în aşteptare de noi dat de noi „acumulări"... Pînă însă într-o cînd un tip se prezintă la el şi îi spun sec : „Nu era să mor, doctore. Eram rea mente mort!".

Aşa descoperă de fapt Russel Noy fenomenul NDE. Iar studiile sale privin depersonalizarea vor lua de acum o alt direcţie şi vor căpăta o altă semnificaţi

MIHAELA DOROBANŢU

Starea de VECHE

CERNOBÎL:

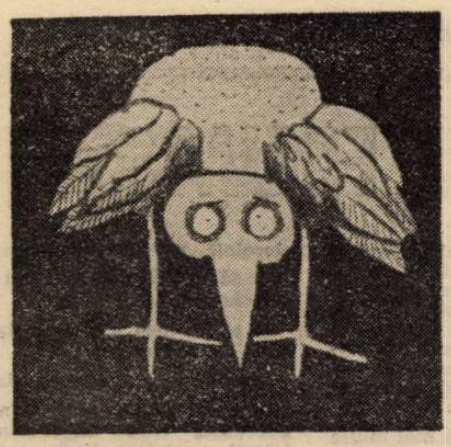

Cine mai numără victimele?

Un bătrîn, trecut de 70 de ani, se destăinuie : „Era în 1986, în 27 aprilie... Locuiam pe atunci în cartierul Vișniova, din Kiev, la 90 km de Cernobîl. Dar Cernobîlul, de care azi ne îngrozim, încă nu exista. Cel puțin pentru noi... Vreau să spun că încă nu devenise ceea ce este azi... Cine s-ar fi gîndit la Cernobîl în după-amiaza aceea?! Era într-o duminică, o zi cu soare, frumoasă... 27 aprilie ! Și noi, cei din Vișniora — tineri, bătrîni, copii — ieșisem la plimbare. Nepoțica mea, Vica (Victoria, 11 ani și jumătate) voise neapărat să o duc la concertul public, festiv. Se apropia „1 Mai"... Pe-atunci se obișnuia... De ce să nu fi mers ? Eu abia împlinisem 66 de ani, mă simțeam în puteri... Și era o după-amiază frumoasă, v-am spus... 27 aprilie... Apoi s-a înnorat, s-a înnorat brusc și a început să plouă. O ploaie caldă, de vară. Ciudată, însă, dacă mă gîndesc bine, azi, pentru că era abia în aprilie... Nici n-am simțit cum ne pătrunde ploaia ; am ajuns acasă uzi-uzi... Mama lui Vica (Irina, 37 de ani) și bunica ei (Ela, 57 de ani) ne așteptau. Păreau îngrijorate. Un post de radio străin, suedez, tocmai transmisese, ne-au spus, că în urmă cu o zi, în 26 aprilie, cum ar veni, s-ar fi produs un accident nuclear lîngă Kiev, și ar fi mii de morți. Eu însă am rîs, cîte nu se mai inventează pe lume ! Ca peste alte cîteva ore, tîrziu în noapte, rude-de-ale noastre din străinătate să se intereseze telefonic dacă sîntem în viață, implorîndu-ne să nu rămînem în Kiev... Dar noi nu aflasem nimic... Cine ar fi putut să-și închipuie că n-o să se anunțe nimic ?!"

Autorul relatării, un avocat, L. Kaminski a mai rezistat cîțiva ani. Cancerul a evoluat lent. În vara lui 1990 mai era încă în viață. Cu metastaze. Apoi, cancerul i-a prins și ficatul...

■

Continuarea acestei cutremurătoare relatări (restrînsă mult, din motive de spațiu) aparține Elei Kaminski. „Primii care au confirmat, fie și indirect, accidentul și gravitatea lui — notează Ela Kaminski într-o lucrare autobiografică, aflată încă în manuscris — au fost șoferii de taxi care i-au condus pe șefii de partid și familiile lor, la aeroport și la gară. După spusele lor, aproape toți «oficialii» își evacuau familiile, trimițîndu-le în stațiunile balneare din Krimeea, Caucaz și Moldova. Cu o întîrziere de 48 de ore, postul de radio central rupe întruciteva tăcerea. Evaziv, însă : două persoane ar fi încetat din viață în urma unui accident produs la Cernobîl... Cuvîntul de ordine, însă, chiar și pentru lumea medicală (Ela Kaminski e medic, specialist în boli de plămîni) continuă să fie : Dezmințiți tot ! Nu dați crezare celor ce vor să vă înspăimînte...

«În ziua de 1 Mai, scrie Ela Kaminski, autoritățile au ordonat desfășurarea normală a demonstrației, asigurînd populația — de neconceput ! se comitea o crimă ! — că nu există nici un risc de iradiere. Pe străzi, s-a împărțit gratuit înghețată... A doua zi a avut loc și o cursă de ciclism... Mii, zeci de mii de oameni au fost expuși inutil. În loc de 17 grade, cît ar fi fost normal pentru sfîrșitul lui aprilie, temperatura aerului era de 30 grade Celsius. Nici un nor... Nu se putea respira... Demonstranții strigau lozinci... Totul pentru binele nostru! Ni se promitea fericirea...."

■

„După alte cîteva zile, lumea a început să se plîngă de diverse alergii. Copiilor și bărbinilor le-au apărut pe piele pete roșii, usturătoare. Ca la o insolație... În pofida acestor prime indicii, refuzam aproape toți adevărul. Și eu... Nu ne venea să credem ! La 5 mai, autoritățile au anunțat că trebuie să rămînem în case, cu ușile și ferestrele închise, că-i interzis să mîncăm fructe, legume și lapte... Dar, ca într-o aberație kafkiană, aveam voie să mergem la lucru, era chiar de dorit, iar copiii — obligați să se ducă la școală... Inconștiența devenise totală ! Soțul meu (avocatul L. Kaminski) acuza tot mai des amețeli, dureri de cap... Pe urmă au început și primele vomismente cu sînge... Spre sfîrșitul lui mai, fetiței i-au apărut primele hematoame, îi cădea părul, iar Irina, mama lui Vica, nu mai rezista disperării... La Moscova, după efectuarea analizelor, aveam să aflăm că Vica are o boală de sînge. Nu ni s-a spus că-i vorba de leucemie (cuvîntul era prohibit...). Dar medicii ne-au interzis să ne mai întoarcem la Kiev... Și totuși, n-am avut încotro... Unde să locuim ? Am revenit în vechea locuință... Soțului meu, care începuse să urineze cu sînge, i-a fost «inventată» o boală de rinichi... Orice diagnostic era acceptabil, posibil... Numai un diagnostic de iradiere era interzis cu desăvîrșire !

■

Tot în aceeași perioadă ,scrie Ela Kaminski, ca profesoară la Centrul medical al orașului, am fost nevoită să particip cu cîteva grupe de studenți la evacuarea locuitorilor din zona cea mai afectată de iradiere. Și, evident, studenții au fost expuși la o iradiere prelungită, puternică. Ulterior, s-a aflat că mulți dintre ei ar fi murit pînă în 1989... Evacuarea se desfășura absolut primitiv, oamenii nu știau unde vor fi duși, voiau să-și ia cu ei lucrurile... Studenții foloseau, este drept, măști de tifon și mănuși, dar pentru a mînca înghețată și a bea Pepsi-Cola — care se împărțeau gratuit — au renunțat la orice măsură de prudență. Pepsi — era o raritate... Mulți dintre cei cu care corespondez suferă de leucemie... Ca substitut și completare la pastilele cu iod, distribuite tardiv, autoritățile au împărțit vodcă și vin... Un nou orășel avea să fie construit, aproape imediat, pentru evacuații din zonă, la numai 30 de kilometri de locul accidentului. O altă imprudență... Or, tocmai în aceste zone limitrofe au început să crească în anul următor legume și fructe ciudate, uriașe... Cine nu le-a mîncat ? Nu aveau altceva... Toate aceste produse, ca și lactatele, iradiate și ele, direct și indirect erau distribuite în întreaga regiune. Nu se știa la ce sîntem expuși? Cadrelor de partid, celor cu funcții importante, li se aduceau alimente din Asia Centrală... La zecile de copii, născuți cu malformații, nu vreau să mă gîndesc...

■

Din noiembrie 1989, avocatul Kaminski s-a aflat în tratamente continue. A fost operat de cîteva ori. Elei Kaminski i s-a descoperit în aceeași perioadă o tumoră canceroasă la unul din plămîni. Irina, fiica ei, medic psihiatru, a avut de înfruntat un cancer uterin. Amîndouă aveau să fie operate și supuse unei chimioterapii prelungite, după imigrarea în Israel. Întrebată cum de rezistă încă, Ela Kaminski a răspuns : „Am început să scriu «povestea vieții mele». Tot adevărul, și despre moartea soțului meu și despre leucemia lui Vica... O confesiune pe care o voi numi „Cernobîlul meu, moartea mea", cum s-o numesc altfel ?

■

Sutele de oameni iradiați, care au putut imigra — fără să se salveze, în fapt, cîștigînd, uneori, cîțiva ani de alte suferințe — ne lasă să bănuim numărul, incomparabil mai mare, probabil, al celor care s-au stins, neștiuți de nimeni, și al celor care continuă să moară... Cine să mai numere morții ? Ce s-ar mai putea adăuga ?

După uciderea lui Abel, Cain ridică din umeri și întreabă cu un cumplit cinism : **„Oare sînt eu păzitorul fratelui meu ?** De unde vreți să știu ce s-a întîmplat cu el ? Nefericită întrebare, mai gravă decît crima în sine... Și cu o reînnoită vinovăție în timp !

Cei care au tăinuit Cernobîlul, care au înzecit numărul victimelor printr-o înfiorătoare dezinformare, sînt însă liniștiți... Neînțelese încă „rațiuni superioare" par să-i absolve de orice remuscări. Pedeapsa vine, totuși, nu poate să nu vină și pentru cei vinovați. Este înscrisă, prin iradiere, în genomul uman...

DOREL DORIAN

PUNCTE

Un premiu de invidiat

GEORGE LUCAS producător și organizator a numeroase filme de referință printre care amintesc AMERICAN GRAFFITI, RĂZBOIUL STELELOR sau RIDERS OF THE LOST ARK, va primi Premiul Irving Thalberg pe 30 martie-a.c. cu ocazia festivității prilejuite de decernarea premiilor Oscar. Academia de Artă Cinematografică și Știință aduce astfel un omagiu operei cinematografice a marelui regizor american. Premiul, destul de puțin cunoscut la noi a fost atribuit doar de 30 de ori în existența de 63 de ani a Academiei, printre „beneficiarii" acestei distincții numărîndu-se WALT DISNEY, ALFRED HITCHCOCH, INGMAR BERGMAN și STEVEN SPILBERG. Anul trecut Irving Thalberg Memorial Award a fost atribuit lui Richard Zanuck și David Brown.

Kevin Costner fermier?

Se pare că actorul KEVIN COSTNER, poate vi-l amintiți în INCORUPTIBILII, ROBIN HOOD și foarte de curînd în filmul lui Oliver Stone, JFK despre care v-am vorbit și săptămîna trecută, va urma exemplul lui Sissy Spacek, Jessica

Lange și Sam Shepard, celebrități care aleg viața liniștită de la țară, departe de lumea dezlănțuită. Mișcarea de data aceasta nu mai este spre vest, ci spre estul Statelor Unite. Costner se pare că și-a cumpărat o fermă pe lîngă Leesburg, la 35 de mile de Washington DC. „Știu că era interesat în cumpărarea unei ferme de cai" a declarat unul dintre apropiații actorului.

„Haina de vise" a devenit realitate

La Londra a avut loc premiera spectacolului muzical „JOSEPH AND THE AMAZING TECHNICOLOR DREAM COAT" al cunoscutului compozitor ANDREW LLOYD WEBBER, autorul și mai celebrei opere-rick JESUS CHRIST SUPERSTAR, din anii '60, o producție care a costat 4 milioane de dolari și care s-a bucurat de un imens succes. Atît de mare, încît a fost preluat și de STATE THEATRE din Minneapolis. Musicalul va porni și în turneu pe teritoriul SUA, culminînd cu prezența sa pe Broadway.

Jocul măștii

Priviți fotografia și spuneți pe cine reprezintă. Dacă ați spus Charlot, e bine. Deși nu este Charlie Chaplin. E doar un joc al măștilor. Un comic îl încarnează pe altul. Știți cine e acest comic ? Dacă nu, vă spun eu : este actorul și regizorul Woody Allen, în 1972, fotografiat în această postură de o altă celebritate, de astă dată a fotografiei, IRVING PENN.

În vîrstă de 74 de ani, Irving Penn își povestește viața, într-o excelentă monografie intitulată „In trecere", alcătuită din 468 de fotografii acoperind peste 50 de ani de creație. Portrete, nuduri feminine, naturi moarte, studii de flori, imagini de modă, precum și alte teme obsedante pentru acest artist cu talente multiple a cărui operă este considerată una dintre cele mai importante în istoria artei fotografice.

Rubrică realizată de GEORGE CUȘNARENCU

SEXUL ȘI VISUL

Întrebarea unei cititoare dacă „nu cumva visul are sex ?" nu am preluat-o deloc ca pe o glumă (cum bănuia dînsa). Este chiar ultimul subiect la care ajunge Sigmund Freud în cartea sa „La reve et son interpretation", Gallimard Paris, 1925, ediția a 6-a — de care ne-am ocupat extrem de succint pînă acum. Deci chestiunea este binevenită, mai ales că rezonanța numelui lui Freud conduce, fără doar și poate, la refulările sexuale (multe cu punct de plecare în complexul lui Oedip). Iată cea visat corespondenta noastră :

Chiar de pe vremea cînd eram căsătorită — avînd un menaj normal, fără digresiuni extraconjugale semnificative —, visa un anume tip de bărbat, cu totul diferit fizionomic de soț (fapt care nu i se întîmplase în adolescență). Scenariul de vis nu avea accente erotice semnificative, iar frecvența acestui vis era destul de mare. Întîmplarea face ca, în împrejurări dramatice, doamna să rămînă văduvă, fără copii. Circumstanțele vieții se schimbă radical, văduva fiind obligată să vîndă locuința respectivă și să caute casă cu chirie. În urma unui anunț din ziare, ia legătura cu o ofertantă și acceptă condițiile. Iată însă că nu trece mult timp — circa șase luni — și în aceeași casă apare un nou chiriaș. Ei bine, spune dînsa în epistolă, fizionomia acelui bărbat i-a readus aminte de personajul din vis, vis care nu s-a mai repetat după decesul soțului. A fost un fel de șoc psihologic pentru femeie, întrucît îl cunoștea foarte bine pe noul chiriaș, în fapt un străin, dar el o ignora. Dar presimțirile ei au făcut-o să facă ea primul pas spre o prietenie amoroasă care a durat aproape cinci ani.

gîlceava IDEILOr

Revenind la întrebarea inițială, cititoarea se arată uimită de premoniția onirică, și mai ales de faptul că a visat un bărbat și nu o femeie, o cunoștință oarecare...

Nu îmi permit să comentez evenimentul, dar să vedem ce spune Freud : **„Visul este, într-un fel, un tip de descărcare psihică a unei dorințe refulate (în stare de refulare, de exteriorizare — n.n.), din moment ce el — visul, n.n. — prezintă dorința ca satisfăcută".** Este exact cazul unui copil, spune mai departe marele psihanalist, care se dorește a fi aviator și noaptea visează cum pilotează un bombardier sofisticat și de mare performanță. Aceasta este, conform cu Freud, una din marile însușiri ale visului, și anume aceea de a realiza un compromis între dorință și realitate. Adolescenții au nevoie de vise erotice pentru a le satisface dorințele sexuale care în realitate se lovesc de varii obstacole.

Visele erotice, considerate drept refulări ale dorințelor reale, ale subiectului și care în stare de veghe sînt cenzurate de supraeu, nu mai sînt cenzurate în desfășurarea lor onirică. Visul este, din acest punct de vedere, necenzurabil. Mai clar spus, controlul permanent — la oamenii normal psihic — exercitat de conștient asupra preconștientului și inconștientului — lipsește din vis. Libertatea pe care și-o asumă inconștientul din timpul visării este extrem de benefică are rolul — dacă vreți — de cheie care ne desface cătușele obstacolelor puse de realitate, căreia i se spune eul, și mai pe șleau spus, dacă în realitate dorești o femeie (bărbat), dar EUL îți cenzurează dorința, în timpul visului SINELE (inconștientul) își satisface dorința căci ai pierdut contactul cu realitatea și EUL (și cu atît mai puțin SUPRAEUL) și-a pierdut puterea de guvernare a comportamentului. Tocmai acest control, această cenzură este pierdută în realitate, deci conștient, de violatori. Deci, după opinia mea, cel care violează suferă acut de dominarea SINELUI (instincte ect.) asupra EULUI și SUPRAEULUI.

PAUL IOAN

magazin Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÎNEANU

„TRUCURI" ALE FRUMUSEȚII

După ce specialiștii ne-au sugerat tot felul de trucuri pentru a fi în formă, după ce ne-au amintit cît de nocive sînt cafeaua, alcoolul și tutunul, să vedem ce reguli dietetice „sacre" girează frumusețea trupurilor noastre. Pentru menținerea formei și a sănătății este de mare importanță, mai ales acum spre primăvară, o hrană diversificată. Zilnic meniul nostru este de preferat să cuprindă carne, pește sau ouă, lapte sau iaurt, legume verzi și fructe, pîine, cartofi sau fulgi de cereale. Rația zilnică ideală pentru organism va trebui să țină seama de faptul că proteinele trebuie să reprezinte 12—15 la sută din alimentație, lipidele (uleiuri, unt, grăsimile din carne) nu trebuie să depășească 25—30 la sută, glucidele, să fie de 55 la sută din alimente, iar din fructe și miere 5—10 la sută. Vitaminele ce se găsesc în fructe și legume în cantități mici asigură în general echilibrul organismului. Pentru a vă menține greutatea constantă nu consumați mai multe calorii decît necesită activitatea dv. zilnică. E bine de știut că 100 de calorii pot fi consumate mergînd timp de 19 minute, alergînd 6 minute, sărind coarda 11 minute, înotînd 12 minute sau făcînd timp de 15 minute cunoscutul exercițiu fizic „bicicleta". Specialiștii se grăbesc să ne spună ce nu avem voie să facem :

● să nu consumăm mai multe calorii decît necesită organismul ;

● să nu mîncăm repede sau mașinal, în fața televizorului ;

● să nu mîncăm în aceeași zi mai multe alimente cu aport caloric ridicat : fripturi, sosuri, ciocolată, produse de patiserie ;

● să nu adăugăm automat sare mîncărurilor deja sărate ;

● să nu bem mai mult de 1/4 litru de vin pe zi.

În schimb ar fi minunat dacă :

● micul dejun ar fi o masă adevărată care să cuprindă : lactate, proteine (ouă, șuncă), fulgi de ovăz, pîine, cu 10 g unt, o prăjitură de casă, cafea sau ceai ;

● ați alege din fiecare categorie de alimente pe cele mai puțin dulci ;

● ați prefera pîinea, biscuiților, piscoturilor sau fursecurilor ;

● ați include în meniul zilnic 1/2 litri de lapte.

Odihna sau neodihna își pun amprenta decisiv asupra stării noastre generale. De aceea nu lipsesc sfaturile ce pot preveni anxietatea, stresul și insomniile :

● nu dormiți pe o suprafață total orizontală, dar preferați pernele cu dimensiuni mici, care să protejeze vertebrele cervicale ;

● orientați patul cu capul spre est ;

● la culcare, beți un pahar de lapte cald ;

● faceți un duș, care este mult mai indicat decît o baie caldă ; lăsați apa să curgă îndelung pe coloana vertebrală, genunchi și coate ;

● vă necăjește o insomnie ? La culcare mîncați un măr :

● O dată culcată efectuați acest exercițiu de decontractare : pe spate, ridicați ușor picioarele bine întinse, rămîneți astfel cîteva secunde fără să respirați, apoi coborîți picioarele și respirați normal.

Somnul va fi odihnitor iar echilibrul dv. va fi perfect.

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

V-ați obișnuit ca în preambulul „lecțiilor de gimnastică" să vă oferim cel puțin o motivație a efortului presupus. Așa încît ne simțim obligați să vă spunem că dacă veți face aceste exerciții vă veți simți articulațiile mult mai energice. Deci, cu picioarele depărtate cu vîrfurile degetelor spre exterior, mîinile bine întinse deasupra capului. Îndoiți genunchii și aplecați trunchiul spre stînga, apoi spre dreapta. Repetați de zece ori, fără să îndoiți spatele. Exercițiul 2 : cu picioarele ușor depărtate, brațele înainte, spatele drept, vă aplecați flexînd picioarele (foto. 2). Exercițiul 3 : cu un picior înainte, genunchiul ușor îndoit, fixați mîinile pe sol, în fața piciorului (foto. 3). Repetați de 10 ori, cu fiecare picior. Exercițiul 4 : așezat, (foto. 4), cu picioarele îndoite, ridicați piciorul drept și prindeți-l cu mîna stîngă. Repetați de 10 ori, cu fiecare. Și ultimul exercițiu : așezate, cu un picior îndoit (foto 5), rotiți bustul și aplecați-vă spre piciorul întins. Schimbați piciorul și repetați exercițiul de 10 ori.

101 DIFERENȚE

● Sensibilitatea tactilă a femeilor este net superioară celei masculine. Potrivit unor teste efectuate de cercetători americani ; chiar și cele mai puțin sensibile dintre femei prezintă un „scor" superior celor mai sensibili bărbați.

● Femeile învață limbi străine mult mai ușor decît bărbații. Aceasta face parte din superioritatea lor verbală.

● Potrivit unor sondaje femeile se trezesc din somn mult mai frecvent decît bărbații (44% față de 29%) și au mai frecvent coșmaruri decît ei (22% față de 15%).

● 85% dintre pacienții care suferă de depresiuni sezoniere, cum este, de exemplu, astenia de primăvară, corelată cu o însorire mai redusă înregistrată iarna, sînt femei.

● Dublă injustiție : nu numai că bărbații au țesut adipos mai puțin decît femeile, (aproximativ 11% din greutatea lor corporală față de 23% la femei), dar arderile lor calorice sînt mai intense : la 30 de ani, 40 de calorii pe metrul pătrat al suprafeței corporale, față de 37 la femei.

● Dezvoltarea motorie a fetițelor este mai precoce : ele încep să meargă la unsprezece —douăsprezece luni, în schimb băieții o fac spre 12—14 luni.

● Pe un păr tuns scurt un permanent dă acest efect frumos de păr buclat natural.

Coafuri...

● O tunsoare à la „Stone" realizată de specialistul parizian Alain Scafarto. Stilul rotund, în șuvițe, de jur împrejurul capului se prelungește cu o „ceafă lungă". Un permanent al vîrfurilor evită despărțirea părului în mese.

● Sarmul acestei tunsori este asigurat de șuvițele de pe frunte susține creatorul coafurii, Jean-Claude Gallon. Modelul să nu aibă nici un rol ?

CRONICA modei

Șocul noutății

Cîteva raze de soare au apărut, dar pînă la zilele calde de vară mai avem de așteptat. Creatorii de modă se gîndesc însă de pe acum ce modele să ne mai propună. Iar ideile lor sînt atît de extravagante, poate chiar șocante, încît ne va trebui ceva timp pentru a ne obișnui cu ele. Un exemplu este imaginea alăturată. Vom opta pentru această vestimentație ? Vom trăi și vom vedea. (A.P.)

Budincă de cod

Se spală bine un cod, se sărează și se lasă în frigider 24 de ore. Se scoate șira, se curăță și se dă de trei ori prin mașina de tocat carne împreună cu o ceapă ușor fiartă și un miez de pîine muiat în lapte.

Se adaugă pe rînd cîte o ceșcuță cu ulei și una cu apă în care am dizolvat puțin zahăr și puțină sare. Se amestecă încet cu tocătura cum se procedează inițial la icre.

Apoi încorporăm, tot încet și tot pe rînd, 2—3 gălbenușuri de ou și la urmă albușurile bătute spumă și piper măcinat.

Se dă compoziției o formă alungită și se pune într-un tifon legat la capete.

Se fierbe în apă clocotită și apoi se răstoarnă pe un platou. Cînd s-a răcorit se îmbracă în maioneză și se ornează cu măsline, felii de gogoșar sau frunze de pătrunjel. (I.S.)

glob MAGASIN

Culisele unei afaceri secrete (II)

În aprilie 1961, într-un apartament al hotelului „Ambasador East" din Chicago s-a desfășurat o scurtă întîlnire între președintele Kennedy și șeful mafiei, Salvatore Giancana. Cel din urmă crezuse că e o convorbire secretă. Dar el nu știa că, alături, în camera de baie se află Judith Exner care auzea destul de bine pentru a-și da seama că cei doi discutau planul de lichidare a lui Fidel Castro.

„Jack nu ascundea nimic de mine, avea încredere în mine" — declara Judith ziaristilor 30 de ani mai tîrziu. Întrebată de ce vorbește de-abia acum despre asta, de ce a tăcut cînd în 1975 a fost audiată de comisia senatorială, a ripostat : „Atunci mă temeam, dar astăzi, își spune poate cuvîntul pur și simplu răutatea, care s-a acumulat ani de-a rîndul în psihicul meu. Pentru că atunci cînd un bărbat un om politic de calibrul lui Kennedy are o idilă, se consideră că este doar o bîrfă, iar femeia trece drept o desfrînată, o făptură josnică. Niciodată nu am fost întreținută de nimeni, am avut banii mei. Astăzi realizez că Jack mă expusese unui mare pericol și asta nu era în ordine. Mă tratase ca pe-o unealtă, atunci cînd îmi poruncise să transport banii și să organizez întîlnirea cu gangsterii. Nu l-am înșelat, nici nu am destăinuit cuiva acest lucru, iar chiar dacă aș fi făcut-o nimeni nu m-ar fi crezut, iar eu aș fi putut fi ucisă".

ARE DREPTATE JUDITH EXNER ?

Judith Exner știe ce spune. În 1975, cînd în ajunul Crăciunului comisia avea să-și înceapă audierile — Salvatoare Giancana a fost omorît în subsolul propriei sale locuințe, 6 gloanțe l-au nimerit direct în gură.

Johnie Roselli, prietenul apropiat al lui Giancana a depus mărturie în fața comisiei, dar apoi a dispărut. După cîteva săptămîni cadavrul său a fost găsit tăiat în bucăți la Miami, într-un butoi metalic purtat de valurile Golfului. Autorii crimelor nu au fost găsiți.

Spune, Judith Exner adevărul, sau a scornit pur și simplu toate aceste întîmplări senzaționale ? A fost într-adevăr atît de apropiată președintelui Kennedy pe cît susține ? Unii interlocutori au fost înclinați s-o creadă pe cuvînt. Pentru că Judith este foarte bolnavă de un cancer în stadiu final. Oricum ea supraviețuiește deși medicii îi prevăzuseră deja sfîrșitul.

CONFIRMĂRI OFICIALE

După apariția cîtorva interviuri ale ei, opinia publică a așteptat reacția factorilor oficiali. Și nu degeaba. Conform principiului libertății informației, s-au publicat documente (în special puse la dispoziție de poliție) care mărturisesc că Judith Exner nu minte. Agenda de telefoane și cartea de oaspeți a Casei Albe din 1961—1962 oferă datele și orele conform cu declarațiile lui Judith. Toate vizitele și convorbirile ei telefonice au fost notate la momentul potrivit. Călătoria sa în calitate de curier al lui Kennedy, cînd i-a întîlnit pe gangsteri își găsește confirmarea în informațiile F.B.I. care i-a avut întotdeauna în atenție pe conducătorii mafiei urmărindu-le orice pas. Sînt consemnate și declarațiile lui Skinny d'Amato, colaborator apropiat al lui Giancana care relatează ce a promis Kennedy mafiei „dacă îl vor face președinte". Le promisese că va permite revenirea în America a lui Joe Adonis, unul din bossii bandei, îndepărtat din țară cu ani în urmă. Dar promisiunea nu a putut fi respectată pentru că Robert Kennedy (pe atunci procuror general) nici n-a vrut să audă de așa ceva.

A fost găsită confirmarea relatării lui Judith despre planuita asasinare a lui Castro. Nu se știe cu ce preț avea să plătească Kennedy executarea acestei misiuni, dar tocmai în același timp procurorul general începuse o puternică campanie împotriva acestei crime organizate și Giancana a fost cuprins de furie. Un informator al poliției l-a auzit cum striga : „Știu totul despre acești Kennedy și o voi dovedi odată !" Iar Santos Trafficante, șeful mafiei din Florida, care fusese interceptat de poliție din automobil, a declarat în iunie 1963 unui amic identificat ulterior :„Frații Kennedy sînt necinstiți. Iau mită, nu-și țin cuvîntul. Acest tînăr Kennedy va avea neplăceri, va fi asasinat".

ISTORIA NU ȘI-A SPUS ÎNCĂ ULTIMUL CUVÎNT

Idila lui Judith Exner cu președintele s-a spulberat în ultimele luni ale lui 1962. Pînă atunci viața ei a fost plină de mîhnire și neliniște. Edgar Hoover, director al F.B.I. care încă demult știa despre legătura ei cu președintele poruncise urmărirea ei neîntreruptă. Simțea în permanență o privire atîntită asupra ei, primea telefoane false, mereu un automobil mergea în urma ei. Avea impresia că la rîndul lor Giancana și Roselli nu o puteau suferi. Treptat, o depresiune nervoasă a pus stăpînire pe ea bea mult și se muta tot mai des în alte hoteluri. Într-unul dintre ele, la 22 noiembrie 1963 primea din partea mamei sale un telefon : „Deschide televizorul !"

Declarațiile surprinzătoare ale lui Judith Exner sînt — potrivit legilor americane — doar niște indicii. Convorbiri interceptate, imprimate pe bandă nu pot fi dovezi. Dar cine știe ? Poate că în documentele privind asasinarea lui Kennedy în acele tomuri uriașe neclintite de zeci de ani — se ascunde undeva adevărul ? Poate că cineva le va dezgropa de sub praf și moloz pentru a supune judecății istoriei pe John Fitzgerald Kennedy — omul și președinte. Și atunci se va mai destrăma oare încă un mit ?

MIHAELA DOROBANȚU

Părintele lui Micky Mouse, agent F.B.I.?

Mitul privindu-l pe uluitorul Walt Disney, creatorul unor personaje atît de populare: Micky Mouse, rățoiul Donald sau Pluto, nu a avut prea multe în comun cu realitatea. Marc Eliot, autor al unei biografii neautorizate a lui Disney, afirmă că acesta a fost... spion în serviciul FBI, fascist și... un mare afemeiat.

Opinia nefavorabilă privindu-l pe Disney este rezultatul unor cercetări desfășurate timp de 14 luni de Eliot, de profesie ziarist. „Pestii cei mari" de la FBI au confirmat că Disney a figurat în anii „maccartismului" pe lista de salarii a biroului. Părintele lui Micky Mouse a fost informator urmărind activitatea colegilor de la Hollywood iar rapoartele sale ajungeau direct pe biroul șefului FBI, Edgar Hoover.

După părerea lui Eliot nu încape îndoială și că Disney a fost „un reactionar în cel mai negativ înțeles al acestui cuvînt", iar unele din părerile sale pot fi considerate fasciste. Fapt care îl deosebea evident de tatăl său adoptiv care era socialist.

Disney se simțea total înstrăinat de lumea hollywoodiană. Ca „outsider" nu vedea nimic ciudat în spionarea propriilor colegi. Eliot afirmă, de asemenea, că acest autor al filmelor pentru copii era un mare afemeiat și întreținea un adevărat harem. Cu siguranță Disney nu a fost un sfînt așa cum voia să pară. Cu toate acestea filmele sale vor continua să-i amuze pe copiii din întreaga lume. În fond, Disney producătorul de filme a lăsat în urma sa o operă incontestabilă. Și ce poate fi mai senin decît rîsul dezinvolt al copiilor din întreaga lume...

M.D.

Portretul-robot al traficantului de droguri

Columbianul Mario Arango Jaramillo, de profesie avocat și ziarist, se numără printre cei ce s-au documentat și au scris mult despre droguri și traficanți. O ultimă lucrare a sa a fost consacrată consecințelor traficului de droguri în Antioche, baza documentării constituind-o dialogul amănunțit cu 20 responsabili de cartel. În plus, toți aceștia au răspuns la un chestionar legat de obiceiurile, antecedentele și aspirațiile lor. Rezultatul a fost un portret-robot al traficantului de droguri. Iată cum se prezintă : ● În 95% din cazuri, traficanții de droguri se declară catolici sau credincioși. De fapt, toți se declară adepții unui cult religios. Subiectele de devoțiune cele mai răspîndite : papa Ioan Paul II și Fecioara Maria. ● 70% din traficanți sînt în mod deosebit pasionați de caii de curse și ajunge pînă la 90% procentul celor care adoră mașinile de lux. ● 70% dintre ei practică în mod regulat un sport. ● 10% pretind că lectura este activitatea care ocupă cea mai mare parte din timpul lor liber. ● 85% se îmbracă într-o ținută obișnuită, lejeră. ● 70% doresc să locuiască într-o casă foarte luxoasă. ● 75% preferă alcoolul oricărui altui drog ● 20% consumă cocaină sau marijuana ● 80% consideră că drogurile sînt dăunătoare sănătății, iar 5% că sînt inofensive. ● 70% speră ca fiii lor să devină adevărați oameni de afaceri ● 30% doresc pentru copiii lor profesii normale, obișnuite ● 10% nu văd nici un inconvenient ca fiii lor să devină, la rîndul lor, traficanți de droguri ● 70% consideră favorabilă interdicția de droguri ● 30% sînt pentru legalizarea acestei activități ● 75% declară că ar abandona bucuroși traficul de droguri, dacă o amnistie le-ar da posibilitatea unei integrări sociale ● Fără amnistie, doar 25% sînt dispuși să se retragă, fie pentru că și-au atins obiectivele, fie din cauza presiunilor familiale.

AURORA POPESCU

● **INCREDIBIL, DAR ADEVĂRAT** Produsul național brut (PNB) al Germaniei a fost, în cursul anului de curînd încheiat, de 2806,9 miliarde mărci. Din această valoare, 2613,8 miliarde mărci sînt rezultatul muncii celor din landurile de Vest, celor din Est, cinci la număr, revenidu-le doar 193,1 miliarde mărci. Fosta R.D.Germană, cu 20 la sută din populația întregii țări unificate, a realizat doar 6,9 la sută din PNB. Care să fie cauza principală a acestei contribuții modeste. Productivitatea muncii în landurile răsăritene, a fost de numai 30 la sută din nivelul atins în fosta R.F.Germania. Diferențele în ceea ce privește nivelul de trai sînt și ele evidente. Un salariat din Vest a cîștigat, în medie, 3720 mărci lunar, iar unul din Est numai în jur de 1600 mărci.

● **PAZĂ BUNĂ...** Legislație antiseismică severă introdusă în întreaga Californie de circa 20 de ani a obligat cetățenii particulari, societăți și administrații publice să restructureze mii de clădiri, poduri, viaducte, conducte de petrol și chiar apeducte. Cu gîndul la cutremurul prevestit de Nostradamus pentru acest

deceniu, californienii au realizat un laborator modern de inginerie seismică. El dispune de o platformă vibrantă de șase metri pe șase cu ajutorul căreia sînt simulate cutremure cu o intensitate pînă la 8 grade pe scara Richter. Este, neîndoios, magnitudinea viitorului „Big One", adică „cel mare", teribilul cutremur care ar urma să devasteze înfloritoarea Californie. Platforma servește la experimentarea noilor sisteme antiseismice.

● **UN NOU ÎNCEPUT.** Mult trîmbițatul model economico-social suedez scîrțîie din prea multe încheieturi. Proiectul de buget al țării pe 1992–1993, alcătuit de noul cabinet de coaliție de centru-dreapta, prevede reduceri însemnate la capitolul subvenții sociale. Propunerea de desființare completă a plății pentru primele două zile de concediu medical a stîrnit vii nemulțumiri. Dacă ea va fi acceptată, Suedia se va plasa pe locul al doilea din coadă în rîndul țărilor occidentale, după Portugalia. Rata șomajului a ajuns, deja, la 3,5 la sută, cel mai ridicat nivel din perioada postbelică. Se anticipează că șomajul va ajunge la 3,8 la sută în 1992 și la 4,5 la sută în 1993. Actuala situație economică dificilă a Suediei se datorează în mare parte, după cum apreciază ministrul finanțelor, greșelilor nenumărate comise în trecut de social-democrați.

● **CUM SE POATE EVITA UN FALIMENT ?** Să izbucnească din „senin" o confruntare armată, mai ales dacă firma care nu se mai poate „ține" pe picioare este furnizoare pentru industria armamentului. Așa s-a întîmplat cu firma „Pacanor Kubar Bearings Inc", profilată pe producția de rulmenți destinați rachetelor. Starea de faliment care trebuia să intervină cu numai două zile înainte de începerea atacului aerian împotriva Irakului a putut fi evitată, deoarece compania a primit comenzi din partea Pentagonului. De îndată ce luptele au izbucnit în Golf, multe companii s-au orientat și spre producția de război.

● **BIODETECTARE.** Evgheni Bondarenko este inginer de categoria întîia în biodetectare. Aflîndu-se în salonul unui avion aflat în zbor și ținînd în mînă o eprubetă cu țiței brut, el a reușit să determine amplasarea unui zăcămînt de petrol. Bondarenko este un profesionist în ceea ce privește percepțiile extrasenzoriale. Meseria sa (doar doi sînt specialiștii de marcă de pe cuprinsul fostei Uniuni Sovietice în domeniul biodetectării) îi permite să descopere, cu metode netradiționale, diverse minerale utile, țiței etc., să rezolve unele probleme de exploatare.

Nr. 7 (1791) din 15 februarie 1992

Elisabeta a II-a sau 40 de ani de domnie

La 6 februarie 1952, murea regele George VI, iar la tron îi succeda prințesa Elisabeta care pierdea pentru totdeauna liniștea și lipsa de griji a unei tinere îndrăgostite, devenind regina Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. La 25 de ani, Elisabeta (din dinastia Windsor), era investită cu o responsabilitate deosebită.

Ocupînd al treilea loc în lume în privința averii și a bijuteriilor inestimabile, Elisabeta a II-a trăiește înconjurată de un personal select într-un superb palat, dar viața sa cotidiană a pierdut o bună parte din plăceri. Din tripla sa responsabilitate de soție, mamă și regină s-au despărțit o mulțime de griji... Grijă pentru o mamă bătrînă și o soră, care în ciuda unor grave deficiențe pulmonare bea și fumează fără măsură, grijă pentru un soț pe care viața i l-a hărăzit doar cu rolul de umbră, grijă de stăpînă a casei, de fapt a atîtor castele care trebuiesc întreținute și a unui numeros personal de supraveghetori.

În spatele zidurilor de la Buckingham se aud mii de povești de dragoste, gelozie, furturi, trafic, prostituție...

Ca mamă Elisabeth nu-i scutită deloc de problemele copiilor ei: Charles care preferă singurătatea și natura în loc să stea cu exuberanta sa soție, Anne îndrăgostită de... cai, Andrew cu numeroase aventuri și actrițe decît care au precedat căsătoria sa cu Sarah și Edward cu predilecția sa pentru teatru și publicitate.

Dar cele mai mari griji Elisabeta le are pentru coroană, care-i dă migrene cînd trebuie să o poarte și să citească discursurile, apoi să strîngă mîna celor ce o înconjoară, să surîdă și să primească buchete.

Pe scurt ca orice femeie cu o familie

numeroasă și o răspundere deosebită, Elisabeta nu are o viață ușoară..

Scandaluri mari sau minidrame, regina nu poate ascunde nimic. Din cînd în cînd Elisabeta visează că este o doamnă oarecare, care trăiește la țară împreună cu soțul său și cu clinii, departe de fastul de la Curte...

MANUELA SPĂTARU

■ Există persoane care pretind că dispoziția și starea lor generală depind de vreme. Care este adevărul? Specialiștii din SUA atribuie efectele vremii asupra organismului mai multor factori. O scădere bruscă a temperaturii determinată de o vasoconstricție generalizată, care afectează inima și provoacă chiar spasme coronariene. O creștere bruscă a temperaturii provoacă o vasodilatație care reduce activitatea cardiacă. Aceste două efecte au consecințe psihologice. Vasoconstricția poate cauza angoasă, iar contrariul ei un sentiment de oboseală.

■ De ce scad sau cresc apele Mării Caspice? Academicianul N.A. Silo leagă creșterea și scăderea nivelului acestei mări de mișcările scoarței terestre. Albia mării este formată din roci sedimentare poroase. La fel ca un burete, ele sînt îmbibate de umezeala imensului bazin subteran alimentat

TELEX • TELEX

de ape abundente care curg din lanțul Munților Caucaz și de izvoare subterane, care curg din Cîmpia Rusă. Mișcările neotectonice cînd string, cînd lărgesc plăcile sedimentare care căptușesc Marea Caspică. Și astfel, apele sînt „stoarse" în mare uneori, iar alteori sînt retrase în ea. În faza comprimării are loc creșterea nivelului, iar în faza lărgirii, scăderea nivelului mării.

■ Injecțiile cu somatotropină ar atenua unele efecte ale îmbătrînirii, se subliniază într-un material publicat în „New England Journal of Medicine". În urma experimentării acestor „injecții" ale tinereții pe un eșantion de 21 de persoane în vîrstă de 61 — 81 de ani s-a constatat o scădere cu 14 la sută a grăsimilor, o creștere cu 9 la sută a masei musculare, precum și o creștere a densității osoase a vertebrelor și o ușoară îngroșare a pielii. Tratamentul costă 70 000 franci anual. Să fie prea mult pentru o ușoară întinerire însoțită, în schimb, de o puternică doză de noi probleme?

Viața pe Terra a fost adusă de un asteroid

Aceasta este ipoteza lansată de un grup de astronomi din Europa occidentală. Se avansează ideea că asteroidul Chiron ar putea chiar furniza un răspuns la tulburătoarea întrebare referitoare la modul în care a apărut viața pe planeta noastră. Cu diametrul de 10 km, acest corp ceresc, care poartă numele centaurului din pricina căruia a murit Hercules nu este un asteroid, așa cum s-a presupus, ci nucleul unei gigantice comete care s-ar fi putut ciocni cu Pămîntul în urmă cu 65 milioane de ani.

În straturile de argilă din Cretacic s-au descoperit cantități mari de acizi aminați amestecați cu iridiu, a cărui origine este aproape sigur cosmică. Și drept urmare, unii oameni de știință încearcă să accrediteze ideea că acești acizi aminați provin și ei din Cosmos.

Și întrucît asemenea ciocniri între comete și Pămînt s-ar fi putut produce chiar în vremi mai îndepărtate decît cea din urmă cu 65 milioane de ani, este plauzibilă ideea că o cometă ar fi putut aduce pe „planeta albastră", cu 3,8 miliarde de ani în urmă, primele forme de viață.

Demografie

Astăzi populația Indiei numără opt sute cincizeci de milioane de persoane și în anul 2025, demografii prevăd peste un miliard și jumătate... Va fi India capabilă să-și hrănească locuitorii sau va risca să se cufunde și mai mult în sărăcie.

Ambalajul ecologic

Alfred Krupp, în vîrstă de 37 de ani, director al unei asociații de protejare a mediului a obținut un mare succes reușind să convingă întreprinzătorii cunoscutei firme „Mc Donald's", uriașul posesor al restaurantelor cu servire rapidă, o mare problemă, cele 8 500 de restaurante „Mc Donald's" din întreaga lume fac o mare publicitate avantajelor pe care le prezintă noile ambalaje ecologice. Și desigur că și alți producători vor urma acest exemplu, cu urmări dintre cele mai favorabile pentru protecția mediului înconjurător.

Cu cîteva luni în urmă, la Națiunile Unite a fost pus la punct un vast program de planificare familială, al cărui scop este reducerea, în următorii cinci ani, a natalității în India. Programul prezintă și diferite mijloace contraceptive și pentru a sensibiliza publicul, în capitala Indiei, la New Delhi, au fost instalate ceasuri ecologice inci orologii demografice

Un scenariu de groază

Americanii sînt în mod considerabil alertați din cauza potențialului nuclear sovietic. În permanență, din partea unor polițiști, cum ar fi ministrul apărării, se revarsă avertismente cu privire atît la posibilitatea unui război nuclear cît și la vînzarea către alte state a arsenalului atomic sovietic.

★

Recent, în corul vocilor alarmate a pătruns și trustul creierelor, aparținînd firmei americane „Rand Corporation" care a prevăzut chiar ... un scenariu al unui eventual război nuclear.

În zorii zilei, la 10 septembrie 1992, forțele militare ucrainiene vor face o incursiune de preluare a controlului asupra rachetelor balistice intercontinentale și a arsenalelor tactice de arme nucleare. Pe la mijlocul zilei, vor trece la acțiuni similare și Kazahstanul și Belarus...

La 12 septembrie ora 23,30 întregul potențial nuclear va fi detonat la o înălțime de 300 m deasupra Pămîntului, la distanță de 30 km de Kiev. Explozia va fi vizibilă în întreaga Europă și într-o mare parte a Orientului Mijlociu...

Dar care este părerea părții sovietice cu privire la acest scenariu? Publicația moscovită „Niezavisimaia Gazeta" scrie: „Este posibil ca adversarii noștri de ieri astăzi parteneri, să exagereze. Dar frica pîndește de pretutindeni și... în prezent nimeni nu se interesează de soarta factorilor care controlează exportul mărfurilor și tehnologiilor folosite la producerea armelor de distrugere în masă. Nu se știe ce și cui se vinde".

După cum se vede, cunoaștem răspunsul la o parte din temerile americane. La altele — nu. Și mai bine ar fi să nu le aflăm la 12 septembrie, orele 23,30...

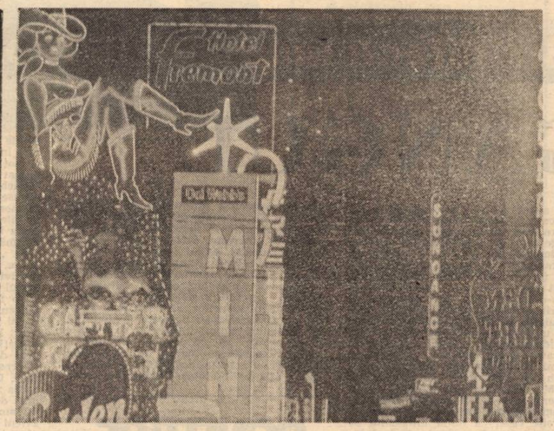

LAS VEGAS BY NIGHT / Strip Avenue, principala arteră a capitalei mondiale a jocurilor.

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII

„ LAS VEGAS — PARADIS SAU INFERN

Chiar dacă America n-ar fi însemnat decît Far-Westul, spiritul Frontierei, programul „Apollo", Constituția, „Fordul T", microprocesorul, bluesul, coca-cola, spectacolele de rodeo, meciurile de base-ball, hamburgerii, jazzul, hot-dogs și „Greyhound"-ul, tot ar fi meritat Lumea Nouă, cu vîrf și îndesat să fie descoperită de Cristofor Columb, acum cinci veacuri — pe care le aniversăm anul acesta la Sevilla și nu numai! Iar dacă mai punem la socoteală și existența Hollywoodului, Disneylandului și mai ales a acelui fabulos coloss industrial de fabricat... vise, care le întrece de departe pe primele două, Las Vegasul, atunci am putea spune cu îndreptățire -(parafrazînd) chiar și mai mult: **dacă n-ar fi fost descoperită, America în mod sigur ar fi trebuit să fie inventată !...** Dar, cum America există, din fericire, la locul ei, cu simbolurile, măreția, dinamismul și crizele ei de creștere adolescentină, să vedem cum renaște un mit. Las Vegasul mileniului III...

Pentru majoritatea celor ce au auzit de acest orășel cu numai cîteva zeci de mii de locuitori permanenți, aflat în deșertul Nevada, în sudul statului cu același nume, Las Vegas reprezintă un „monstru" cu mult mai înfricoșător decît Monte-Carlo, vîlăguitul lui corespondent european, adică un loc de „pierzanie" unde cinstea, onoarea, averile de basm și chiar viața sînt cuvinte foarte... aproximative pentru a exprima realitatea! Însă nimic mai neadevărat azi! Flindcă jocurile de noroc sînt doar una din sursele de venituri, grație unei diversificări conduse cu multă inteligență de managerii industriei turistice în primul rînd. Cu toate că imaginea de mai sus — pe care mulți dintre noi o avem bine întipărită pe retină — datează de oarece vreme, mai exact de la începutul anilor '30, lucrurile atît de mult s-au schimbat încît, pentru americani, ea a devenit deja dreptul nostalgic vețustă, ca și diligența... De mult s-a sfîrșit epoca în care jocurile de noroc la Las Vegas erau doar o afacere de familie, ce-i drept foarte profitabilă, orășelul fiind pe atunci fieful unor oameni cu sînziene, mînia (și uneori pistolul) foarte iuți. Istoria locurilor spune că totul a început în ziua cînd Benjamin Siegel, zis „Bugsy", un gangster învechit în rele, deschidea „Flamenco", primul cazino din oraș. Bugsy își va sfîrși viața în 1946, ca atîția alții în „branșă" ciuruit de o rafală de pistol automat. Dar de la afacerile de familie — tinute și azi în centrul orașului, cu chiu, cu vai, de urmașii „fondatorilor", familiile Binion, Gaugham sau Engelstadt — și pînă la giganticile întreprinderi industriale ale jocurilor, turismului și spectacolelor, distanța se măsoară în miliarde de dolari. Zeci de miliarde! Se măsoară în inteligență, fantezie, muncă tenace!

„...La cădere serii, vulcanul erupe din sferi în sferi de oră !", așa glăsuiește un text publicitar. Și culmea e că, într-adevăr, chiar așa se și întîmplă, fapt confirmat de oricine vizitează azi acest oraș al minunilor. În fiecare seară, după asfințitul Soarelui, peste Strip Avenue, principala arteră a orașului o uimitoare strălucire incendiază văzduhul, luminînd feeric cele treizeci de etaje ale fatadei uriașului hotel-cazino „Mirage", decorată cu o roșă artificială peste care se revarsă continuu mii de metrii cubi de apă! Acest vulcan artificial este o excepțională realizare a artei spectaculoului, demnă de dret — 6,6 milioane de dolari! (Ah, această manie americană — „How much...", cît costă...) S-ar zice că-i un vulcan a cărui „lavă" e cam prea pipărată, însă pentru cine l-a văzut și pe deasupra își mai permite să mai și frecventeze sălile de jocuri de la „Mirage", aflînd apoi că întregul hotel-cazino, cu cele 2 049 de camere (!), a costat nu mai puțin de 630 de milioane de dolari, vulcanul nu-i decît o bagatelă! Ba, mai mult chiar, îi va da dreptate lui Stephen Wynn, patronul, care, pentru „vulcanul său", a făcut o comandă firmei „Rock and Waterscape" — o societate specializată în decoruri și în arta spectaculoului la scară mare — precizînd originul doar atît: Faceți ce-oți ști, dar „Mirage" să fie mai grozav decît „Caesar Palace"! Concurența, adică...

DANIEL VERBINA

(Va urma)

O CATASTROFĂ AERIANĂ ÎȘI DEZVĂLUIE TAINELE (III)

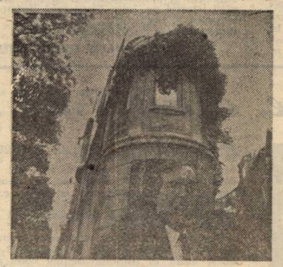

Portretul unui... Maigret antiterorist? După dosarele „herbinți" în care s-a implicat mereu judecătorul de instrucție francez Jean-Louis Bruguière, s-ar zice că dal Oricum, succesul strălucit repurtat în ancheta referitoare la atentatul asupra aeronavei DC 10, l-a propulsat în atenția presei internaționale... Și ar fi suficient să adăugăm alături de acest dosar un altul, solutionat la fel de spectaculos, în care erau implicate serviciile secrete iraniene — asasinarea lui Chapur Bahtiar, fostul prim-ministru iranian din perioada șahului Reza Palhavi...

Mangatany o dată ieșit din joc împreună cu ploaia de sfărîmături ale aeronavei DC 10 — cursa UTA 771 —, autoritățile congoleze nu le-a mai rămas decît să încerce să „discute" cu ceilalți doi eroi, Yanga și N'Galina, astfel încît locotenent-colonelul Patrice Emery Ondele, șeful DCSM, ordonă agenților săi să-i contacteze. Sarcină îndeplinită doar pe jumătate întrucît numai Yanga a putut fi arestat, pe cînd... pescuia în apele fluviului Congo. Cît despre N'Galina, lucrurile au fost o bună bucată de vreme încurcate, el izbutind să scape din plasa ce-i fusese pregătită, refugiindu-se pe celălalt mal al fluviului Congo, în Kinshasa, capitala Zairului unde a dispărut în clandestinitate, schimbîndu-și adăpostul aproape în fiecare zi, după cum s-a dovedit ulterior... Dar chiar și numai Yanga „defectat", a fost prea îndestulător pentru serviciile secrete congoleze ca să obțină, în urma unor interogatorii-fluviu o mare cantitate de informații compromițătoare despre companionul său Mangatany, despre rolul „special" jucat de diplomatul libian Elazragh și despre spionajul desfășurat de membrii Comitetului democratic revoluționar al Zairului împotriva... ambasadei americane din Kinshasa. Aceștia din urmă au reușit o frumoasă lovitură, avertizînd Tripoli în timp util despre iminența raidurilor aeriene americane de bombardament din 1986!

Cea mai interesantă destăinuire a lui Yanga a fost referitor la catastrofa aeriană a zborului UTA 771. Potrivit relatărilor revistei franceze „Le Point", Mangatany a căzut într-o capcană întinsă de serviciile secrete libiene. Cel puțin așa susține Yanga. Se pare că Mangatany habar n-avea că bagajul său fusese „preparat" așa încît, în clipa urcării la bordul avionului, el nu-și dorea decît să ajungă la Tripoli, via Paris, pentru a lua parte la o conferință islamică în problemele tineretului. Doi „diplomați" libieni și un ciadian — sosiți special la Brazzaville — îi propuseseră lui Mangatany în august 1989 să participe la această conferință. Pentru toate preparativele impuse de călătorie, ei l-au recomandat să la legătura cu Elazragh. Acesta îi remite imediat 9 000 de franci francezi pentru biletul de avion și alți 4 000 pentru viză și unele cumpărături vestimentare, cerîndu-i cu insistență ca între alte accesorii, să cumpere neapărat și o... cravată roșie! Amănunt nu lipsit de importanță, fiindcă el trebuia să o poarte în cursul călătoriei spre a fi recunoscut, în escala de la N'Djamena, de un alt călător care fusese invitat, de asemenea, la amintita conferință. Chemîndu-l la locuința sa din Brazzaville, pe 18 septembrie la orele 10 seara, după ce-l prevenise să păstreze totală discreție asupra vizitei Elazragh îi încredințează celebra valiză Samsonite pe care urma să o folosească în timpul călătoriei de a doua zi. Alt detaliu semnificativ, cunoscut abia după analiza resturilor aeronavei, pereții valizei fuseseră tapetați cu o folie de pentrită — un formidabil exploziv!

În dimineața fatidicei zile de 19 septembrie 1989, Yanga, l-a însoțit pe Mangatany la aeroportul Maya-Maya. Cu toate că Elazragh îi interzisese cu străsnicie să vorbească indiferent cu cine despre „misiunea" primită, Mangatany n-a rezistat consemnului și s-a destăinuit prietenului său: „Plec în misiune. Nu știu dacă am să mă mai întorc, pentru că nu se știe niciodată cum e cu avioanele astea!" Pentru orice eventualitate, l-a rugat să aibă grijă de soția sa, însărcinată, și de copilul său în vîrstă de 5 ani... Stranie premonitie! Dar chiar și din această revelatoare mărturie, dacă e să dăm crezare spuselor lui Yanga, un lucru nu reiese cu limpezime rămînînd probabil pentru totdeauna o enigmă: **a știut sau nu Mangatany că suind treptele scării avionului face primii pași spre neant?...**

ADRIAN HOAJA

ULTIMA NOAPTE PE TITANIC

Scufundarea, în vara trecută, a navei „Oceanos" aproape de coasta Africii de Sud, a suscitat vii dispute etice în lumea maritimă și comercială.

Cu toate că cele 571 persoane aflate la bord au putut fi salvate, căpitanul Yiannis Avranas (în vîrstă de 51 de ani) a fost acuzat de lașitate deoarece a părăsit vasul agățat de scara unui elicopter în vreme ce pe vas se mai aflau încă 160 de persoane, printre care cîțiva bătrîni.

Avranas a declarat că postul de radio de pe vas fiind foarte slab, s-a putut dirija mai bine salvarea de pe țărm, acțiune de care au beneficiat chiar și cîinele și canarul căpitanului.

Fapta căpitanului a fost însă privită ca o crimă, nepotrivită cu tradițiile maritime. Conform acestor tradiții, ordinul de a abandona vasul presupune două reguli esențiale: prima impunea mai întîi salvarea copiilor și a femeilor și a doua cere căpitanului să fie ultimul care să părăsească nava.

Abandonînd rolul de erou, Avranas a declarat că din moment ce s-a ordonat părăsirea vasului nu mai conteazâ cînd l-a părăsit el însuși.

De fapt nu există practic o asemenea lege.

Tradiția este susținută printre alții, de căpitanul Smith, comandantul Titanicului, care i-a întovărășit pentru totdeauna pe cei rămași la bordul vestitei nave.

Pe Titanic tradiția a funcționat cu forța unei arme cu toate că printre „femei și copii" nu figurau băieții mai mari, de la care se așteptă atitudine viguroasă.

Scufundarea căpitanului împreună cu vasul este însă de multe ori o adevărată „salvare" pentru el. În felul acesta nu va trăi avînd permanentă în fața ochilor catastrofa și nu va putea declara asemenea vasului scufundat „Andrea Doria": „De cînd eram copil, și toată viața mea, am iubit marea. Acum o urăsc!"

IRINA STOICA

Biblioteca magazin de proză scurtă

GANGUL

Ca să ajung dincolo de locul acela încrustat cu o împletitură de clădiri înalte și austere, care nu lăsau să pătrundă nici o diră de lumină printre pereții lor aproape îmbrățișați, trebuia să străbat un gang întunecos, ceea ce mă scutea de grija de a face un ocol lung și plictisitor. Am iuțit pasul, așa cum mi se întîmplă adesea s-o fac în drum spre apartamentul meu, zorit de ispita dușului fierbinte care te mîntuiește de iritarea unei zile aspre. Plouase ușor dar acum picla cenușie care împăienjenise orașul și cerul, începuse să se destrame. Eram bucuros, în sfîrșit, că pot să-mi închid umbrela și să am deasupra un cer care avea să se deschidă curînd. Mă rătăcisem ușor în acest cartier dezmoștenit al orașului, în care străbătusem lungi alei, mă furișasem de-a lungul a nesfîrșite case, cu mîna înțepenită pe minerul uriașei mele umbrele, fără să întîlnesc pe cineva care să-mi arate cu degetul vreo stradă cunoscută dar, cu toate astea, orgoliul meu de călător singuratic mă încredința că sînt pe drumul cel bun. Am pătruns în gang fără să mai zăbovesc, ridicîndu-mi după cîțiva pași, gulerul jachetei, cuprins de un val de aer răcoros. Dar pe măsură ce înaintai, simții cum mă poticnesc, picioarele refuzînd să-mi asculte comenzile ca și cum ar fi controlat terenul unei mine părăsite. M-am trezit întonînd, chiar, cîteva fraze muzicale, în ritm de jazz, dintr-o subită nevoie de a-mi recîștiga suplețea spiritului pe care o păstrasem de-a lungul rătăcirii mele. Dar acest umil și naiv reflex își dovedi îndată neputința în fața vălului de neliniște care se rostogolea prin întreaga mea ființă. Gangul îmi trezea o impresie ciudată, trăită, dar străbătînd atît de vag îmbîcseala vremii. Un loc al copilăriei, o imagine de vis ? Pereții, neobișnuit de înalți, erau împinziți de o puzderie de ferestre mici, căscate spre interior. Cîteva pîlcuri de buruieni mîngîiau partea de jos a pereților, șerpuind apoi cu îndrăzneală printre crăpăturile umplute cu pămînt și revărsîndu-se apoi spre locurile în care mai lipsea cîte o piatră din zid. Spre capătul gangului se înșiruiau ferestre zidite, tot mai mult ferestre zidite. Fluieratul meu profilactic amuțise. Parcă nimerisem într-o văgăună uitată de animale. Totuși, o lumină pală, întinsă, de felinar cu gazul împuținat, părînd să vină, nu dinafară ci dinăuntru, dinapoia zidurilor îmbătrînite și umede, din pietre, din crăpături, se întindea șovăitor spre capăt. Deodată, trupul meu zvîcni scurt, reflex, ca un pojarițen înțepat. M-am tras spre perete, lipindu-mă cu spatele de cărămizile reci, fără respirație, atent, ca și cum aș fi încercat - să dibui nu știu ce zgomote secrete. Glasuri subțiri, murmurate, inundară spațiul, dens, șocant, ca o bandă magnetică pornită brusc într-un moment de reculegere. Ascultai. Curînd murmurul rămase suspendat în aer. Înșelătoare impresie, căci se reînsufleți aproape imediat. Făcui eforturi să-mi redobîndesc calmul. Respirai adînc, golindu-mi plămînii. Murmurul se destrăma și renăștea după același obscur ritual, un flux și un reflux sincopat. Mă furișai de-a lungul zidurilor, rătăcind prin galerii, ce se deschideau neașteptat, nimerind în fundături zidite, întunecate din care eram nevoit să mă reîntorc aproape în fugă. Glasurile se loveau de cărămizile pereților, de bolta nevăzută, răsfrîngîndu-se atît de înșelător. Curînd mă simții sfîrșit, doar bătaia inimii, de clopot smucit mai trăda o ultimă rezervă de energie. Pleoapele îmi căzură ca niște perdele de plumb. Cînd am deschis ochii, nu mai eram singur. Refuzai să caut explicații. Le-am zărit aproape deslușit în penumbra zidurilor, într-o firidă pe lîngă care trecusem, neîndoios, zăbovind poate. Cîteva umbre firave, îngenunchiate, scormonind într-un morman de pămînt unsuros, fără să se sinchisească de mine. Un salt, doar, și eram între ele. Și totuși prezența mea rămînea anonimă. Două umbre se destind. Nu-și răsucesc capul spre mine dar siluetele lor trădează trupuri de copii. Stăteau cu spatele la mine asistînd umbra care continua să frămînte pămîntul acela negricios, plastilinic, psalmodiind surd, nelămurit, un cîntec de leagăn sau poate un descîntec. Îi ghicii imediat feminitatea juvenilă palpitînd sub revărsarea părului crepuscular atingînd aproape pămîntul. Brațele ei clădeau : o mărunță fortăreață, un ciudat sanctuar nămolos. Curînd se ridică, azvîrlind o privire maternă, ostenită, peste nefireasca zidire. Dădu din cap în semn de mulțumire și pentru o clipă se răsuci spre mine privind însă mai departe ca și cum aș fi fost străveziu. O frîntură de secundă ochii îi sticliră nălucitor, inteligent. Ghicii în acest semn, aproape astral, un țipăt, o fulgurantă încercare de a spune ceva. Se întoarse apoi nepăsătoare, concediindu-mă. O văzui scoțînd la iveală de sub bluză, un obiect alb, fosforescent. O păpușă, nu mă înșelasem. De brațele minuscule îi atîrnau smocuri de cîlți, fîșii de pînză, sugerînd o fleșcăială de rochie, o bizarerie de bal mascat. O înalță deasupra capului, îngăimînd un fel de rugăciune. Apoi, cu brațele spînzurate în aer, lasă să alunece păpușa, oftînd cu tot sufletul de parcă acest sacrificiu mimat avea să stîrnească un altul real. Perechea de umbre care în tot acest timp păruse decupată dintr-o soldățească încremenire, se clătină cu brațele întinse agitate. Îndepărtînd fetița, năruiră fortăreața într-o sălbatică joacă, țopăind peste dărîmătura mocirloasă, pufnind și șuierînd. „Încetați, vă rog încetați !“ imploră fetița, fără să schițeze vreun gest de împotrivire. „Sălbaticilor !“ le mai strigă cu glasul sugrumat. Dar umbrele chicoteau, cu o frenezie mai mult artificială, cu un cinism declarat : „Ho, ho, hi, ha, ha, ha, hi, hi !, aș chie vizionară, păreau să spună, acest leșinat spectacol de varietăți, aceste imitații funerare, acest somnambulesc gest de sacrificiu, crezi că ne pot, oare, impresiona ?!“. Căutai fetița. Nu se mișcase. Chipul ei însă își schimbase înfățișarea : aceeași mască dar liniile se smulseră din locul lor, destinzîndu-se în arcuiri ample, deschise, ușuratece. Trupul îi zvîcni desprinzîndu-se neașteptat din loc, alunecînd suplu spre capătul gangului. Era mărunță și uscățivă și cînd își întoarse capul, aruncînd o privire de osîndă mărunțului infern din care dezertase, chipul ei iradie o frumusețe stranie, pe care n-o băgasem în seamă, înghețată, care nu îngăduia nici o apropiere. Un zîmbet sarcastic, provocător, plutea aproape imperceptibil pe chipul ei. În lumina zgîrcită a gangului, această făptură mi se păru aproape ireală. Dar, pe neașteptate, ca într-un joc al măștilor, în ochi i se aprinse o văpaie tăioasă, amenințătoare. Privirea ei mă cuprinse ca o frunză-capcană, mistuindu-mă. Nu, nu pentru simplul trecător de acum cîteva minute era această privire ci pentru intrusul pătruns prin efracție pe această bizară scenă, în acest spectacol de miraj și confuzie. Instinctiv, am făcut un pas înapoi și, pesemne că în răstimpul în care clipi, alungîndu-mi oboseala pupilelor, fetița se făcu nevăzută. Pe nesimțite, cele două umbre se lipiră de brațele mele, mișcîndu-și bărbiile, încercînd să articuleze cîteva vorbe. M-am aplecat deasupra lor încercînd să le descifrez mesajul. Era cît pe ce să mă prăbușesc. Îmi vînturai brațele, smulgîndu-le de pe trupul lor. Dădui să strig dar trasa de aer pe care plămînii mei stinși o pompau spre gîtlej, de-abia îmi atinse coardele vocale. Visam oare ? Era singurul lucru pe care mă puteam bizui. Chipurile lor hide gemene, obraiji bătrîni și pietrificați ,cu pielea încrețită, expresia ermetică a trăsăturilor, trupurilor lor trădînd o carnație fragedă cu pielea trandafirie, de copii, anunțînd doi pitici pe care doar cupolele circului îi mai adăpostesc, mă făcură să-mi simt pielea zbîrcindu-se.

DORIN MĂRAN

(Va urma)

POVESTIRE

POLIȚIER

TREI PICĂTURI DE SÎNGE

Se trezi în plină noapte. Bîjbîi febril cu degetele-i fine și găsi cutia cu chibrituri. Aprinzînd luminarea de pe noptieră, se fripse puțin. Trase perna parfumată de busuiocul părului ei nesfîrșit spre licărul tremurat al flăcării... Nu-și crezu ochilor : visul i se împlinise. Trei pete minuscule de sînge odihneau pe pînza imaculată. Le pipăi tremurînd. Erau încă proaspete. Ridică privirea spre Iisus cel răstignit pe crucea de frasin, deasupra patului. Samavolnica cunună de spini îi adusese vestea. „Mamă, ai avut dreptate!“ murmură Xenia. Sărută pe rînd cele trei bobițe ale patimilor Mîntuitorului. Acum trebuia să aștepte prima geană de lumină, cea dintîi potecă a zilei următoare pe care va zburda veselă către neantul fericirii veșnice.

Trupul palid se ghemuise sub fiorul diminetii. Lepădase capodul ivoriu și acum doar sfîrcurile sînilor mai rămăseseră îmbujorați. Rupsese fîșia feței de pernă cu petele roșii și sfinte și-și legase cu ea pletele rebele. Zorii străpunseseră ferestile și ea se hotărî : „Mamă, primește-mă astăzi la tine !“.

Adusese măsuța cu trei picioare în dreptul cîrligului din tavan. Luă șnurul alb al perdelelor și-l îmbibă îndelung în apa de trandafiri de pe noptieră. Cu ce mai rămase în sticluță se parfumă pe tot trupul, privindu-se fără teamă în oglindă. Șoldurile ei de fecioară nu fremătaseră niciodată sub mîngîierea palmelor de bărbat.

Se înălță pe măsuță și făcu nod prin cîrlig. Apoi, cîntînd o rugăciune, formă un lanț prin care-și petrecu capul. Mai privi o dată spre ramurile de cireș împovărate de rouă. Apoi împinse cu picioarele măsuța fragilă. Cu ultima răsuflare, murmură : „Doamne, iartă-mă !“.

— Doamnă Apazoglu, ne-am înțeles pentru un sfert de milion. Doar moștenirea fetei e de cel puțin zece milioane.

Doamna Apazoglu, purtînd doliul complet — de la pantofi la voaleta ce-i acoperea părul încărunțit —, nu se putu abține să nu zîmbească.

— Domnul Raul, uiți că testamentul a fost făcut la notar acordă jumătate din dotă mănăstirei din X, unde sînt înmormîntați toți strămoșii noștri. Și, pe de altă parte, dumneata n-ai nevoie să-ți pierzi reputația de maestru iconar al Țînutului. Ce-ar spune lumea dacă ar ști de intervenția cu trupul Mîntuitorului care sîngerează chemîndu-și supușii în împărăția Cerurilor ?

Meșterul iconar își stinse un blestem în barbă și primi suma oferită de doamna Apazoglu. Nu era prima dată cînd se lăsa înșelat, dar secretul icoanelor sale era mai presus de orice. De cîteva generații încoace, păstrase tradiția miracolului. Oamenii acelor locuri așteptau semnul divin pentru a-și încheia păcătoasa viață pămîntească și toți se supuneau obiceiului fără crîcnire.

În seara aceea, doamna Apazoglu rezolvase problemele de moștenire. Își lăsase decolteul cît mai jos și bietul notar făcuse pe loc transferul moștenirii : cele zece milioane ale Xeniei erau acum ale ei.

Întinerise brusc. Ardea de dorința de a se culca în patul înmiresmat al nepoatei. Izul de trup tînăr al cearceafurilor înrourate de tînăra fecioară trezea în ea voluptatea pierdută a senzualității. Se dezbrăcă în fața oglinzii cu gesturi lenețe. Nu era nici tînără, dar nici bătrînă. Pielea era încă trandafirie. Apăruseră cîteva cute între sînii uriași și agresivi, ca două capete de zîmbru aparent resemnate. Își puse capodul Xeniei și se întinse, stingînd luminarea. Se gîndea la fericita idee de a schimba fața de pernă a copilei, înlocuind-o cu una gata pătată cu sîngele găinei sacrificate în ajun. Trebuise să capete cele zece milioane cît mai era încă capabilă de iubire.

Se trezi peste un timp plîngînd în hohote și strigînd după ajutor. Aprinse cu degetele-i noduroase, tăiate de inele lucitoare, luminarea plăpîndă. Tremurînd din tot corpul, apropie perna de flacăra timidă și încremeni. Trei pete minuscule de sînge odihneau pe pînza imaculată, trei mesaje ale patimilor Mîntuitorului.

Se blestemă în gînd pentru că uitase să dea foc tuturor icoanelor din casă. Ticălosul de iconar ! Uitînd că e complet dezbrăcată, strînse cu furie fața de pernă și ieși în fugă spre lada de gunoi din grădină. Cînd să treacă pragul, o fată cu glas cîntător îi ieși în drum și-i făcu strengar cu degetul arătător :

— Doamnă Apazoglu, nu vrei să te supui datinii ? Doar știi că nu poți avea scăpare... A venit și rîndul tău.

— Cum, tu ? bîigui doamna Apazoglu.

Tînăra servitoare a casei zîmbea. În noaptea cu pricina, ea schimbase fețele de pernă și știa că Xenia se culcase pe o pernă deja pătată. Știa foarte bine și cine făcuse asta. Văzînd că nu-i răspunde, fata își desfăcu cordonul rochiei și i-l întinse doamnei Apazoglu.

— Grăbește-te doamnă, acum sosesc zorii !

A doua zi după-amiază, servitoarea află că în lipsa vreunui testament, servitoarea casei moștenește averea stăpînilor. Fata se îmbujoră. Pe piept tresărea în ritmul inimii medalionul în care va păstra toată viața cenușa testamentului familiei Apazoglu.

PAUL IOAN

SPORT UNIVERS

UN BASKETBALIST DE-A DREPTUL MAGIC. Televiziunea română trebuie lăudată pentru performanța de a fi transmis în premieră națională, în direct partida anuală dintre selecționatele Estului și Vestului, un spectacol unic în care protagoniștii sînt cei mai buni basketbaliști ai momentului din Liga profesionistă americană. **All Star Game,** ediția 1992 i-a adus față în față pe doi dintre cei mai mari jucători: **Magic Johnson** și **Michael Jordan.** Primul punînd punct în condiții dramatice carierei, al doilea, aflat la apogeul calităților sale sportive. După părerea mea a fost meciul de adio al celui care pe 7 nov. 1991 s-a retras de la clubul său **Los Angeles Lakers,** anunțînd că este contaminat de virusul maladiei SIDA. Magic Johnson a jucat excelent, a marcat spectaculos de fiecare dată și a condus Vestul spre victorie. A fost declarat (Cel mai valoros jucător). Magic a anunțat că dorește să joace și la JO de vară la Barcelona, dar întrebat dacă este posibil o revenire la clubul său pentru sezonul următor a declarat „că nu a aranjat nimic“. Pe de altă parte, Michael Jordan a încîntat pe cei 14 000 de spectatori de la Orlando Arena, dovedind că este practic cel mai bun basketbalist din NBA. Unul dintre absenții de duminică a fost Dominique Wilkins și el un jucător complet, remarcabil mai ales pentru stilul lui de a marca „de sus“ cum spuneam noi, slem—dunk cum spun americanii (el execută o piruetă în aer și înscrie de sus, cu spatele la inel), care, din pricina unei accidentări, ruperea tendonului lui Achile de la piciorul drept, a fost înlocuit din echipa Estului cu coechipierul său de la Atlanta Hawks, Kevin Willis. Un alt absent a fost Lary Bird, și el accidentat. Și ca să închei aceste rînduri dedicate basketului profesionist american, un sport care este destul de departe de cel practicat în Europa, vă ofer un clasament al **primilor 5 cei mai eficienți basketbaliști americani din toate timpurile.**

1. **Kareem Abdul—Jabbar** (legendarul) 38.387 puncte înscrise în NBA
2. **Wilt Chamberlain** (faimosul) 31.419 puncte
3. **Elvin Hayes** 27.313 puncte
4. **Oscar Robertson** 26.710 puncte
5. **Moses Malone** 26.411 puncte

ALBERTVILLE .92 La concurență cu All Star Game, în Franța au început JO de iarnă, și o dată cu ele, lupta pentru medaliile olimpice, niște medalii din cristal acoperite cu aur, argint și bronz. Dar și o luptă cu propriile capacități fizice. Și proba care a supus la eforturi aproape supraomenești pe sportivi a fost, fără îndoială, coborîrea alpină de la Val D'Isere. Un traseu teribil de greu, cu un pasaj de-a dreptul diabolic căruia chiar și skiori experimentați ca Girardelli nu i-au putut face față. În probele de sanie concurenții se luptă cu cronometrele, aici timpii măsurîndu-se în miimi de secundă. Și am văzut și un lucru mai puțin obișnuit, doi concurenți au fost înregistrați cu același timp intermediar la miime de secundă. Ceea ce, să recunoaștem, este brutal de interesant. Amănunte de la Albertville, săptămîna viitoare.

SATUI DE TENIS Compatrioții lui Boris Becker, Michael Stich și ai jucătoarei Steffi Graf sînt cam sătui de publicitatea care se face tenisului de cîmp în publicațiile germane. Într-un recent sondaj, 69 la sută dintre germani au recunoscut acest lucru. Dar asta nu l-a împiedicat pe americanul **Jim Courier** să devină nr.1 mondial în clasamentul tenismenilor profesioniști, devenind astfel, cel de-al treilea american care se poate mîndri cu această realizare, după Jimmy Connors și John McEnroe. Și cel mai interesant aspect este că Jim Courier devine cel de-al 10 membru al Clubului jucătorilor nr. 1 în lume. Primul nr. 1 în clasamentul ATP a fost Ilie Năstase, în august 1973. Pînă la Courier doar 9 tenismeni au savurat poziția de vîrf, deși între ei pozițiile în privința locului I s-au schimbat de 44 de ori, unii rămînînd nr. 1 pînă la trei ani, alții doar o săptămînă. Cît va sta Courier ? Greu de spus. Probabil că nu foarte mult.

FORMULA I GATA DE START. Pe 1 martie caravana Grand Prix—urilor la Formula I automobilism va lua startul la Kayalami, în Africa de Sud. Pînă atunci, echipa Tyrell a anunțat că francezul Olivier Grouillard a semnat contractul pentru a alerga sub culorile acestei echipe. Grouilland a pilotat pentru Fondmetal, Ligier și Osella începînd din anul 1989, anul în care a intrat în rîndurile piloților de Formula I.

Rubrică realizată de
GEORGE CUȘNARENCU

HOROSCOP

Săptămîna 17.02 — 23.02

BERBEC (21.03—20.04)

Luni : O surpriză plăcută.
Marți : Deznodămîntul unei afaceri.
Miercuri : Zi cenușie, neproductivă.
Joi : Scadența unei datorii importante.
Vineri : Poftă nebună de viață...
Simbătă : O confidență se răzbună.
Duminică : Disensiuni familiale.

TAUR (21.04—21.05)

Luni : Deprimare, confuzie, iritare.
Marți : Un ghinion „agresiv".
Miercuri : Refugiu în amor întîmplător.
Joi : Toate vă merg de-a-ndoaselea.
Vineri : Primiți bani.
Simbătă : O migrenă rebelă, inactivitate.
Duminică : Nimic deosebit.

GEMENI (22.05—21.06)

Luni : Suprasolicitări profesionale.
Marți : O întîlnire... parfumată.
Miercuri : Șansă pe toate planurile.
Joi : Cheltuieli neprevăzute.
Vineri : Conflict conjugal.
Simbătă : Amor, dantelă, catifele...
Duminică : Lumea din jur nu mai există.

RAC (22.06—22.07)

Luni : Bucurie familială.
Marți : Criză de orgoliu, polemici.
Miercuri : Mare șansă financiară.
Joi : Vești bune de departe.
Vineri : Nehotărîre, lipsă de concentrare.
Simbătă : O decizie înțeleaptă.
Duminică : Erotism pe maximum.

LEU (23.07—22.08)

Luni : Inițiativă eficientă.
Marți : O Fecioară vă dă tircoale.
Miercuri : Gîlceavă, ieșiți biruitor.
Joi : Revoderea unei persoane dragi.
Vineri : Jucați la loterie.
Simbătă : Vă supără sănătatea.
Duminică : Vizită neproductivă.

FECIOARA (23.08—21.09)

Luni : Blazare, indiferență.
Marți : Sensibilitatea pe maximum.
Miercuri : O mîngiiere care nu mai vine.
Joi : Probleme financiare acute.
Vineri : Vă asumați noi răspunderi.
Simbătă : Intimitate și tandrețe.
Duminică : Amor frenetic, fără nori.

BALANȚA (22.09—22.10)

Luni : O hotărîre... decentă.
Marți : Se confirmă o presimțire.
Miercuri : Suprasolicitări intelectuale.
Joi : O nouă prietenie... senzuală.
Vineri : Confortul iubirii și atît.
Simbătă : Fantezie, inspirație, travaliu.
Duminică : Activitate creatoare nonstop.

SCORPION (23.10—21.11)

Luni : Dispute neloiale.
Marți : Ghinion previzibil.
Miercuri : Sănătate șubredă.
Joi : Excese temperamentale.
Vineri : O pierdere financiară.
Simbătă : Stagnare, monotonie.
Duminică : Întîlnire neprofitabilă.

SĂGETĂTOR (22.11—20.12)

Luni : Balsamul iubirii, vindecător.
Marți : Vă asumați noi obligații.
Miercuri : Solicitări intelectuale.
Joi : Nesiguranță în amor, gelozie.
Vineri : O reușită profesională.
Simbătă : O decizie de viitor.
Duminică : Petrecere prelungită.

CAPRICORN (21.12—19.01)

Luni : Confirmarea unei presimțiri.
Marți : Sentimental, vulnerabil.
Miercuri : Conjuncturâ favorabilă.
Joi : Agresivitate, intoleranță.
Vineri : Instinctul vă apără... buzunarele.
Simbătă : Prudență în dragoste !
Duminică : O veste îmbucurătoare.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02)

Luni : Pesimism trecător.
Marți : Surmenaj nervos, polemici.
Miercuri : Prospețime, creativitate.
Joi : Intimitate, tandrețe, dantelă.
Vineri : Primiți bani.
Simbătă : Totul vă merge din plin.
Duminică : Dispoziție sufletească deosebită.

PEȘTI (19.02—20.03)

Luni : Primiți bani.
Marți : Suprasolicitări profesionale.
Miercuri : Luciditate și fermitate.
Joi : Finalizați o afacere.
Vineri : Zi încordată, cu satisfacții.
Simbătă : Un cadou neașteptat.
Duminică : O oază de singurătate.

cartea RECORDURILOR NAȚIONALE

Premieră culturală

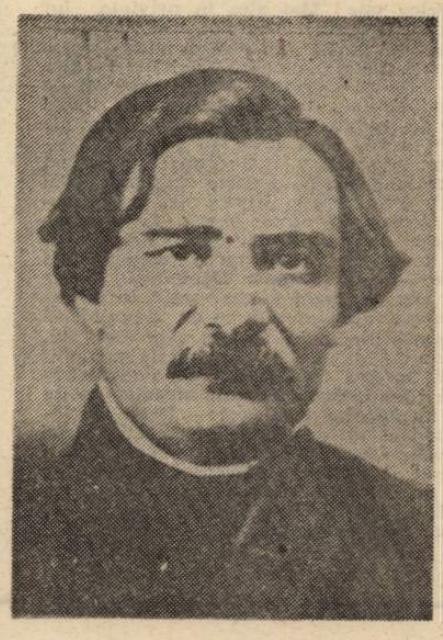

La 21 noiembrie 1881 o mare mulțime de bucureșteni a asistat la ceea ce în epocă s-a numit „Serbarea geniului". Este vorba de solemnitatea inaugurării primei statui a unui scriitor român, și anume Ion Heliade Rădulescu (1802—1872) — care în lucrările de cuvînt omagiale a fost considerat „părintele literaturii românești". Comitetul de inițiativă care a contribuit la această realizare (statuia a fost executată de sculptorul italian Ettore Ferrari) a cuprins personalități de seamă ale epocii, precum B.P. Hașdeu, Theodor Aman, Al. Odobescu, V.A. Urechia. Lucrarea se află, după cum bine se știe, în fața Universității bucureștene. Să mai amintim că statuia a fost împodobită cu o eșarfă pe care stătea scris unul din crezurile vieții lui Heliade : „Urăsc tirania, mi-e frică de anarhie". Cu aceeași ocazie festivă, a fost bătută o medalie comemorativă în onoarea scriitorului român. Punerea în operă a valoroasei inițiative a durat șapte ani.

București, capitală de excepție

Unul din marile motive de mîndrie patriotică ale noastre este reprezentat de faptul că Bucureștiul a fost primul oraș din lume iluminat cu petrol lampant, un combustibil foarte modern al acelei epoci. Este vorba de anul 1858. Această realizare de excepție a românilor a fost facilitată de o altă premieră mondială în domeniul petrochimiei : punerea în funcțiune la Rîfov, lîngă Ploiești, a celei dintîi rafinării din lume care avea o capacitate anume de producere a petrolului lampant. În anul 1857 această capacitate a devenit productivă. Industria românească de țiței a fost printre primele din lume care s-a afirmat drept o mare forță productivă în domeniu.

O lucrare unicat

La începutul celui de-al doilea deceniu al acestui secol a fost publicată o lucrare unică în istoria muzicii românești : „Catalogul complet al plăcilor românești pentru gramofon" editat de magazinul bucureștean de profil „La Harpa". Din cuprinsul acestei lucrări de excepție semnalăm lucrări de muzică populară, corală, ușoară, de operă și operetă, muzică de fanfară. De altfel muzica militară avea un loc de cinste în acest catalog istoric. Din acest repertoriu amintim valsul „Enjôleuse" al lui George Enescu, „Hora Unirii", „Deșteaptă-te române", „Primirea generalului", „Sîrba roșiorilor", „Hora de la Grivița" etc., etc.

Sericicultură

În anul 1859 ia ființă la Dămăroaia, lîngă București, o stațiune sericicolă și o filatură de mătase; acest eveniment constituie o premieră românească absolută în domeniul sericiculturii.

GUINNESS BOOK

PĂMÎNT ȘI APĂ

Încleștarea dintre oameni și furiile apelor durează din cele mai vechi timpuri, de cînd tehnica construirii stăvilarelor și barajelor era abia la început — fără a înceta, însă, să ne uimească prin ingeniozitatea soluțiilor adoptate. Cel mai vechi baraj cunoscut este cel descoperit de cercetătorii de la British School of Archeology din Ierusalim, în anul 1974, la Iawa, pe malul Iordanului. Pietrele fasonate ale acestei construcții istorice au fost datate în jurul anului 3 200 î.e.n..

Cel mai masiv baraj — cu referire la volumul înglobat — este New Cornelia Tailings, lîngă Ajo, statul american Arizona; acesta are o înălțime de 29,4 metri, iar volumul materialului de construcție necesar a fost de 210 milioane metri cubi. Barajul a fost terminat în 1973 și are o lungime de 10,78 kilometri. Dacă tot a venit vorba de baraje gigant, să amintim și cel mai lung canal de irigație din lume,care se numește Karakumski. El are o lungime de 845 kilometri și străbate Turkmenistanul. În septembrie 1971, traseul navigabil al acestui canal de irigație măsura 448 kilometri (circa 53 la sută din total lungime).

Tot între pămînt și ape se află și celebrul Canal Panama, tranzitat pentru prima oară de nave la data de 15 august 1914. În anul 1974 s-a înregistrat un record de tranzitare între cele două oceane, Atlantic și Pacific, de 14.304 nave (aproximativ 39 nave / zi).

Să revenim la baraje gigant de hidrocentrale electrice. Pe rîul Parana, între Brazilia și Paraguay, se află barajul binațional Itaipu, cu o înălțime de 193 metri și un volum de 10,7 miloane metri cubi. Capacitatea acestei hidrocentrale este de 12,6 milioane kw (proiectată). Cel mai înalt baraj din lume rămîne Grand Dixence, în Alpii Elvețieni, cu 281 metri.

Zodiacul chinezesc pe înțelesul tuturor

EPISTOLAR

Axinte Eleonora, Botoșani : (n. 17. iulie 1958) V-ați născut în anul Cînelui de Pămînt, 2 Lap Chun, luna Oii, cu ascendentul orar al Oii ; ecuația vieții este : Pămînt+Metal+Foc+Foc+Foc (energie, ambiție, intransigență, nuanțe clare de egoism, temperament și inteligență deosebite). Conform cu zodiacul european sînteți Rac, cu elementul cosmic Apa (gradul I), sensibilitatea sănătății în regiunea pieptului și stomacului ; cuplu sexual optim : EL — Berbec, Scorpion, Pești ; EA — Berbec, Capricorn. Fată de constelația gemelor mistice, la naștere v-a sclipit topazul, iar prima respirație cosmică a avut parfumul florilor de bergamotă. Pitagoreicii v-au fixat cifra cosmică favorabilă 4, iar ziua săptămînii cea mai favorabilă este luni — zodia e guvernată de Lună. Nașterea și destinul vă sînt protejate de umbra ULMULUI, protectorul moraliștilor, al celor ce-și respectă credința. Horoscopul indian vă situează în zodia Broaștei țestoase, își vorul de înțelepciune al celor ce nu fac nici un pas fără să gîndească și la următorul.

Sonia Balarciuc, Iași : (n. 25 aprilie 1969) V-ați născut în anul Cocoșului de Pămînt, 1 Lap Chun, luna Șarpelui, ora Șobolanului ; ecuația vieții este : Pămînt +Metal+Foc+Apă+Foc (destin echilibrat, calități care se completează foarte armonios). După zodiacul european sînteți Taur — guvernată de Venus (atenție la viața sentimentală !) — cu elementul cosmic Pămînt de gradul I. Sănătate sensibilă în regiunea gîtului și aparatului digestiv ; cuplu sexual optim : EL — Taur, EA — Taur, Scorpion, Vărsător. În constelația gemelor mistice, la naștere v-a strălucit agatul. Prima respirație cosmică a avut parfumul liliacului. Pitagoreicii v-au fixat cifra cosmică favorabilă 7, iar ziua săptămînii cea mai profitabilă este luni. Umbra NUCULUI vă protejează destinul, deci veți face o pasiune din toate preocupările dv. Horoscopul indian vă situează în zodia Focului, care completează temperamentul și ambiția conferite de Nuc.

Alexandra Radu, București : (n. 25 decembrie 1970) V-ați născut în anul Cînelui de Metal, fără Lap Chun, luna Boului, la ora Iepurelui. Formula vieții este : Metal+Metal+Apă+Lemn+Foc (un aliaj destul de dur, de conservator, tradiționalism, cu principii ferme). Conform cu zodiacul european : Capricorn, cu elementul cosmic Pămînt de gradul III, guvernat de Saturn (planeta geniilor și pesimiștilor) ; sensibilitate în zona genunchilor. Cuplul sexual optim : EL — Berbec, Rac, Balanță ; EA — Scorpion, Pești. Gema mistică care v-a strălucit la naștere a fost onixul, iar prima respirație cosmică a avut parfumul crizantemelor. Pitagoreicii v-au fixat cifra cosmică 5, iar ziua optimă a săptămînii este sîmbăta. Umbra protectoare a MĂRULUI vă însoțește destinul, atenție deci la viltoarea dragostei. Conform cu horoscopul indian sînteți situată în zodia Frînghiei, deci un nou semn al atașamentului afectiv puternic.

Florian Dutu, București : (4 martie 1967) V-ați născut în anul Oii de Foc, fără Lap Chun, luna Iepurelui, ora Calului. Ecuația vieții : Foc+Foc+Lemn+Foc+Foc (adevărat incendiu sufletesc !, căutați Apa). Zodiac european : Pești, cu element cosmic Apa de gradul III (iată echilibrarea !), guvernați de Jupiter și Neptun (combinația sensibilității artistice), zone sensibile la glezne, tălpi, tendoane. Cuplu sexual optim : EL — Taur, Vărsător ; EA — Rac, Scorpion. Gema mistică = coral. Parfumul primei respirații vi l-a dat jasminul, cifra cosmică = 2, ziua săptămînii optimă este joi. Umbra protectoare ce vă urmărește destinul este a SALCIEI (melancolie, meditație, interiorizare). Horoscopul indian vă situează în zodia Cocoșei, deci aveți un singur vînt favorabil : cel cu punctul cardinal ales.

Rubrici realizate de PAUL IOAN

DIALOGURILE LAUREI

■ Faptul că încă te mai socoți „mică", la 18 ani, și te mai alinți că ești și „foarte răsfățată", draga mea **ANTOANELLA P. (București)**, e semn că nu prea te împaci cu gîndul că, n-avem ce i face tot creștem și iar creștem pînă vine și vremea cînd, vrem-nu vrem, asta e !, trebuie să acceptăm o dată și o dată că avem răspunderile „oamenilor mari" ! Ei bine, la capitolul ăsta al îndatoririlor, obligațiilor, răspunderilor se pare că stăm ceva mai slab decît la celălalt, mult mai vesel și mai profitabil, capitolul drepturilor. Știm să ne cerem zglobii drepturile cu vehemență uneori, de parcă lumea asta s-ar fi născut numai și numai de dragul nostru și pentru bunul nostru plac! Ei, dar astea toate n-au aparent nici o legătură cu problema ta și le-am spus doar așa, în treacăt, fiindcă veni vorba că „îți cauzează foarte mult" (cum îmi scrii) răsfățul și copilăriile tale la o vîrstă cînd o mulțime de oameni iau sau au și luat deja viața în piept... De fapt, în ce te privește, lucrurile-s relativ simple: eu nu pot să-ți zic decît **așteaptă-l**, dacă ești ferm convinsă că iubirea lui e atît de puternică încît se va întoarce la tine, într-o bună zi, din depărtări și că tu îl iubești cu adevărat (deși, mărturisesc, cred că-i cam greu să-ți dai seama de asta cînd celălalt e „lipsă la apel" și visurile tale îți par a fi pură realitate !) sau **nu-l aștepta**, dacă nu poți fi sigură nici de el și nici de tine, și caută-ți un alt prieten mai pe-aproape, nu unul plecat în zări străine, hăt, departe... Cu alte cuvinte, faci cum simți și crezi că-i mai bine pentru tine, fără să apelezi la „sfaturi" și mai ales fără să treci răspunderile tale pe seama altora. Eu, una, nu-mi pot îngădui să hotărăsc cum e mai bine în numele tău. Fiindcă dacă sîntem oameni adevărați, trăim prin noi înșine, nu prin „delegați"... Dacă sîntem oameni !.

■ Dragul meu **ȘERBAN M. (Olt)**, e frumos, n-am ce zice, că ai încredere în mine și că te-ai gîndit să-ți „găsesc" eu (!) o fată cu care să te căsătorești sau să-ți recomand „o metodă" (!!) de a cuceri o fată. Numai că din hotărîrea de divorț pronunțată de tribunal (pe care mi-ai trimis-o în xerocopie), am văzut că ai și copii și că vai !, ți-ai neglijat prima ta familie, stînd mai mult pe la părinții tăi decît acasă, lîngă soție și copii... Iartă-mă dar ai greșit adresa fiindcă eu **nu sînt agenție matrimonială**. Și chiar dac-aș fi, m-ar bate gîndul că, după o bucată de vreme, iar ai să fugi ca să stai cu mămica și cu tăticu', lăsîndu-ți nevasta singură și casa vraiște...

■ Și zi așa, dragul meu **VALENTIN M. (București)**, dorești să întîlnești (citez) „o prietenă-soție (viitoare) cu următoarele calități : curată, cinstită, sinceră, deschisă, harnică, virgină, gospodină, să nu mintă, credincioasă, feminină, modestă, drăguță, finuță (?!), corectă, deșteaptă, cu suflet etc.". Păi ce vrei tu, măi frate, e lucru mare ! De la Eva încoace nu prea s-a pomenit o așa minunăție. Și a trecut de atunci ceva vreme ! Am dubiile mele chiar și în privința mamei noastre Eva, că ar fi corespuns măcar pe jumătate dorințelor tale ! Mai ales în privința lui „etc." ! În plus, cum nu cred să existe bărbat pe lumea asta care să nu-și dorească o astfel de comoară feminină la casa lui, află că-i „bătaie mare" chiar și pe exemplarele existente mai puțin dotate dar de calitate superioară. Dar chiar „de lux" dac-ar fi, și astea, fii sigur, au „defecte ascunse", vicii de fabricație și nu corespund nici pe departe exigențului tău STAS ! Și dacă le privim mai îndeaproape, deosebirile dintre acestea și cele „rebutate" sau „cu preț redus" (solduri adică) te asigur că în marea majoritate a cazurilor sînt minime. Depinde în orice caz din ce unghi le cercetezi ! În ce mă privește, dacă aș afla că ar fi posibil să existe o asemenea făptură cum vrei tu, crede-mă, aș plesni de invidie la moment! Dar, apropo, dacă-ți dorești o asemenea fată ideală, **tu ce calități nemaipomenite ai**, nu de alta, dar dacă — Doamne ferește ! — am să întîlnesc cumva în carne și oase fata visurilor tale, înainte de a plesni, cu ultimele puteri, să-i spun cine (și mai ales ce) o așteaptă... În rest, revista „Magazin" nu onorează astfel de „comenzi" matrimoniale.

LAURA

Grădina de lîngă casă

■ **Azi răspundem d-lui** SIMION BURUIANĂ, com. Zemes-Bacău.

1. Este necesar să indicați dacă este vorba de afinul din flora spontană sau de cel cu port înalt, care se cultivă.

2. Magnolia se înmulțește de regulă prin marcotaj. Se poate înmulți și prin semințe dar pentru acest procedeu sînt necesare o serie de operațiuni de pregătire a semințelor, care nu pot fi realizate decît în laboratoare sau în stațiuni de cercetare de specialitate.

Un material mai amplu despre înmulțirea plantelor prin marcotaj și prin butășire, va fi publicat într-un număr viitor al revistei.

Stropirile de iarnă la pomi

În perioada de repaus vegetativ (iarna), se fac de regulă două stropiri la pomi. Una după căderea frunzelor iar a doua înainte de înmugurire. Stropirea trebuie făcută numai pe timp frumos, fără vînt și fără umezeală, iar temperatura să fie de cel puțin 4—5°C. La Centrele pentru protecția plantelor, cei interesați pot să-și procure, pentru stropiri la pomi, următoarele produse: Oleocalux (329 lei/kg), care se folosește în concentrație de 1,5% ; Ulei Spindel (92 lei/kg) ; care se folosește în aceeași concentrație de 1,5% ; Polisulfură de bariu sau Polibar (24 lei/kg) care se folosește în concentrație de 6%. Această substanță se dizolvă în apă călduță. Partea care nu se dizolvă nu trebuie introdusă în pompa de stropit, deoarece înfundă sita din lancea de stropire iar desfundarea acestei site necesită mult timp. Dacă nu se găsesc aceste produse, se poate folosi soluția de sulfat de cupru (piatra vînătă), în concentrație de 1% (fără var). Adaosul de var este necesar numai vara, pentru a se evita arderea frunzelor. Toate produsele folosite pentru protecția plantelor, denumite și pesticide, sînt toxice, nu numai pentru dăunători, dar și pentru oameni și animale. De aceea, cînd se folosesc, trebuie să se ia măsuri de protecție (mănuși, ochelari, halat etc.) Trebuie evitată ajungerea acestor substanțe toxice, în puțurile pentru apa potabilă.

IOAN URSU

POȘTA by Air Mail

MOROȘANU DANA, Alexandria : Am toată înțelegerea față de năzuințele spirituale care te fac o gînditoare preocupată de credință, pe pildele cărților vechi. Ce-mi scrii este fără îndoială un semn frumos, pe care îl porți cu cinste. Nostalgia tuturor oamenilor care aspiră ca și dumneata la mai mult în această existență, a fost, este și va fi aceea de a avea certitudini. Dar nu uita că certitudinile vin cu timpul, cu răbdarea pusă la grea încercare și cu tenacitatea mereu împrospătată de energii noi. Dacă un „bun cîștigat" este cel al contactului cu textele sfinte, a face un pas mai departe prin „experiment" este o treabă foarte dificilă și anevoioasă. Singură vei ajunge să înțelegi ceea ce nimeni nu-ți poate explica. **Fiecare om reprezintă o experiență** și adeseori una nu este valabilă pentru toți ceilalți. În legătură cu rugămintea, mai mult decît am publicat nu există ! Încearcă „puținul cunoscut" și mai scrie-mi...

THE WATERFALL (16 ani), Galați după ștampila poștei) : Din nevoia de replică, îmi scrii un bilețel ezoteric și sentențios, pe care îl reproduc : „Dacă ai intrat în prezent etern fericit, te topești ca un fulg de zăpadă. Dacă nu, atunci revii. Fericirea pe care o vrei e mulțumirea față de sine. Atît. Nimic mai mult. Simplu și complex ! Nereușind, urăști, **ucizi furios pe la spate propriu eu, transformîndu-te în demon.** Tot așa mai departe... O luptă de gladiatori unde (evident), mor toți. Nereușind !"

Cam sumbră această retorică extrasă parcă dintr-un cult habotnic și necruțător ! Am căutat o dezlegare, dar fără folos. E vreo idee ? Cam deprimantă și fatalistă pentru doar 16 anișori ! La această vîrstă pe oameni îi însoțește nevoia de a construi pozitiv, ci nu depresiv. Chiar dacă este vorba de o construcție care folosește cuvintele drept materie primă. Prea devreme, fii atent !

ION TUGUI

PROGRAM TV

● SELECȚIUNI ●

Săptămîna 17.02. - 23.02.

LUNI

Programul 1 : 13,00 Jocurile Olimpice de iarnă Schi alpin 15,15 Calendarul zilei 15,25 Avanpremiera săptămînii 15,45 Copiii noștri — viitori muzicieni 16,10 Cheia succesului 16,30 Muzica pentru toți 17.00 Actualități 17,05 Emisiunea în limba maghiară 18.30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Tezaur. Cu cîntecul printre anotimpuri 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Teatru TV. Restituiri — I.L. Caragiale. Conu 'Leonida față cu reacțiunea 21,15 Microrecital. Mireille Mathieu și Sacha Distel 21,30 Cronica Parlamentului. Actualități 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj artistic 24,00 Confluențe 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,40 Tradiții... 18,10 Veniți cu noi pe programul doi ! 19,10 Worldnet Usia 19,30 Magazin auto-moto 20,00 Concertul orchestrei de cameră „Clasic 20" 20,25 Jocurile Olimpice de iarnă. Patinaj artistic 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service

MARȚI

Programul 1 : 10,00 Actualități 10,20 Calendarul zilei 10,30 TV 5 Europe 12,10 Ora de muzică 13,00 Interferențe 13,20 Tineri interpreți de muzică populară 14,00 Actualități 14,20 Intermezzo muzical 14,35 Tradiții... 14,55 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi alpin 16,30 Preuniversitaria 17,00 Actualități 17,05 Convietuiri 17,30 Muzica pentru toți 17,45 Salut prieteni ! 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Cultura în lume 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Studioul economic 21,00 Telecinemateca. Detectiv fără voie (SUA, 1941) 22,45 Universul cunoașterii 23,15 Cronica Parlamentului. Actualități 23,45 Jocurile Olimpice de iarnă Hochei.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate. Aventurierii spațiului 16,40 Film serial. Marc și Sophie 17,40 Bijuterii muzicale 17,55 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei 20,30 Studioul de literatură 21.30 TVE Internacional 22.00 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei.

MIERCURI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film serial. Glasul inimii. Ultimul episod 11,30 Worldnet Usia 12,10 Ora de muzică 13,00 Vîrsta a treia 13,20 Mondo-muzica 14,00 Actualități 14,20 Civilizația montană 14,40 Sub cupola circului 14,55 Jocurile Olimpice de iarnă. Schi alpin 17,00 Actualități 17,05 Forum. 24 300 17,35 Tele-discul muzicii populare 18,00 Reflector 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Patrimoniu 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,40 Studioul economic 21,05 Film serial. Joseph Balsamo 22,05 Microrecital Howard Keel 22,20 Exercitiu de admirație 23,15 Cronica Parlamentului. Actualități 23,45 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei 0,30 Rezumatul zilei (II).

Programul 2 : 15,50 Actualități 16,00 Desene animate 16,25 Emisiunea în limba maghiară 17,55 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei 20.30 Dialog cu edilii Capitalei 21,00 Studioul muzicii contemporane. Zilele internaționale ale muzicii 21,30 TVE Internacional 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei.

JOI

Programul 1 : 10.00 Actualități 10.20 Calendarul zilei 10.30 Worldnet Usia 12.10 Ora de muzică 13,00 Oameni de lîngă noi 13,20 Jazz-Magazin 14.00 Actualități 14.20 Preuniversitaria 14,55 Jocurile Olimpice de iarnă 16,30 : 15,16,17,18 17,00 Microrecital Ricky Nelson 17.15 Vîrstele peliculei 17,50 Pro Patria 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Reporter '92 19,30 Desene animate 20,00 Actualități 20,35 Sport 20,45 Studioul economic 21,10 Film serial Dallas. Ep. 103 22,05 Reflecții rutiere 22,20 Recital Nathalie Cole 22,35 Televiziunea vă ascultă ! 23,05 Cronica Parlamentului. Actualități 23,35 Gong ! 0,05 Pro Musica 0,30 Jocurile Olimpice de iarnă.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Motor ! 17,05 Emisiunea în limba germană 18,00 Concertul Orchestrei Naționale Radio 20.00 Super Channel 20,30 O viață pentru o idee. Hadrian Daicoviciu (II) 21,00 Serenada 21,30 TVE Internacional 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service

VINERI

Programul 1 : 10,00 Actualități. Meteo 10,20 Calendarul zilei 10,30 Film artistic. Robii (Anglia 1964) 12.05 Super Channel 13,00 Ora de muzică 14,00 Actualități 14,20 Medicina pentru toți 14,50 Bicentenar Rossini 15.05 Preuniversitaria 15.30 Limba noastră 16,00 Studioul muzicii ușoare 16,25 Tragerea Loto 16,35 Actualități 16,45 Emisiunea în limba germană 17,45 Simpozion 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19.00 Video-Ghid 19.30 Desene animate 20.00 Actualități 20.35 Viața parlamentară 21.00 Film serial. Familia Chisholm 22.00 Jocurile Olimpice de iarnă : Patinaj artistic 1.00 Top 10.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,15 Desene animate 16,40 Tradiții 17,00 Pagini coregrafice 17,50 Jocurile Olimpice de iarnă : Hochei 22,00 TV 5 Europe 22,35 BBC World Service

SIMBATA

Programul 1 : 9,00 Bună dimineața... la izvorul Mureșului 9,40 Actualități 9,50 Universal—șotron 10,30 Viața spirituală 11,15 Jocurile Olimpice de iarnă : BOB 12,30 Ora de muzică 13,20 : 7X7 13,50 Actualități 14,00 Desene animate. Robotech 15. Jocurile Olimpice de iarnă : Schi alpin 18.30 Mapamond 19.00 Arena 20,00 Actualități 20,35 Teleenciclopedia 21,20 Film serial. Caracatița 22,55 Vedetă pentru o seară 23,30 Actualități 23,45 Jocurile Olimpice de iarnă. Hochei 1,00 Film artistic. Prea înfricoșat ca să poți tipa (S.U.A., 1985).

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Desene animate 16,35 Convietuiri 17,00 Film artistic. Muzica interzisă ! (S.U.A., 1942) 18.10 Video—clipuri 18,30 Jocurile Olimpice de iarnă 19,00 Bicentenar Rossini „Cenușăreasa" 21,30 TVE Internacional 22,00 Jocurile Olimpice de iarnă : Hochei

DUMINICA

Programul 1 : 8,30 Bună dimineața ! 9,30 Abracadabra ! 10,20 Film serial pentru copii. Arabela 10,50 Actualități 11,00 Lumină din lumină 12,00 Viața satului 13,00 Actualități 13,10 Atlas 13,30 Dorul pe unde m-o dus ! 14,00 Desene animate Robotech 14,25 Studioul șlagărelor 14,50 Actualități 15,00 Jocurile Olimpice de iarnă : Hochei 17,30 Știință și imaginație 18,00 Convorbiri de duminică 18,30 Film serial. Dallas 19,20 Actualități 19,50 Ceremonia de închidere a Jocurilor Olimpice de iarnă — ediția 1992 21,15 Film artistic. Jaful (Franța — Canada, 1985) 23,05 Actualități 23,15 Maeștri teatrului românesc : Sică Alexandrescu 0,15 Închiderea programului.

Programul 2 : 16,00 Actualități 16,10 Recomandări din program 16,15 Desene animate 16,40 Convietuiri 17,10 Pop—Club 17,30 Orașe și civilizații 18,00 Divertisment internațional 18,30 Seara muzicală TV 21,00 Cîntecul inimii mele 21.30 TVE Internacional 12.00 TV 5 Europe 22.35 BBC World Service.

(După „PANORAMIC TV")

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

medicina azi

DE CE ATÎTA VULNERABILITATE ?

Coloane vertebrală suportă greu viața modernă. Suferințele sale, lombago, sciatică, spondiloză afectează la ora actuală jumătate din populație. Frecvența și gravitatea maladiilor respective au determinat lumea științifică să se întîlnească recent la Grenoble. A fost prima reuniune internațională consacrată acestui flagel. O mișcare brutală, o valiză ridicată greșit, alături de modul nostru de viață sedentar și crispat se răsfrîng asupra coloanei vertebrale într-un mod... dureros. Mai ales la nivel lombar. Este foarte normal, spun specialiștii pentru că aceasta este zona cea mai expusă traumatismelor. Ceă care susține tot edificul vertebral. Durerea însoțește toate aceste tipuri de suferințe și ea poate trece rapid dar uneori poate dura luni de zile sau chiar ani. Reumatologi, chirurgi, numeroși alți specialiști cercetează tratametul capabil să amelioreze durerea. Ei dispun azi de un arsenal impresionant: radiografii, scanner, imagistică prin rezonanță magnetică. Toate arată anomaliile în cauză, dar concluzia reuniunii internaționale de la Grenoble consideră prevenirea drept remediul esențial. „O anchetă recentă indică că 28 la sută dintre femeile și 40 la sută dintre bărbații cu activități profesionale considerate fără risc pentru coloana vertebrală suferă totuși de lombalgii și sciatică". Și tot statisticile arată că suferințele coloanei vertebrale constituie cel mai frecvent motiv de incapacitate de muncă pentru populația de

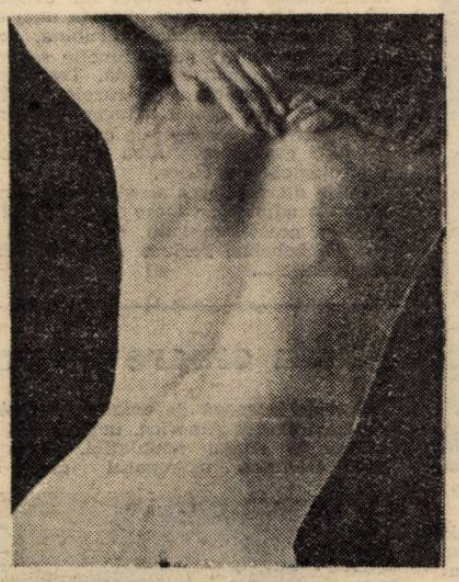

45 de ani, sînt pe locul doi ca motiv de consultație medicală, ocupă locul al treilea ca patologie chirurgicală și al cincilea ca spitalizare. La fel de supărător este faptul că boala îl atacă în egală măsură pe intelectualul aplecat asupra biroului sau pe secretara nemișcată din fața mașinii de scris, pe gospodina crispată pe aspirator sau fierul de călcat pe tenismenul profesionist sau ocazional. Pe adulți dar și pe copii.

De ce această vulnerabilitate ? O privire asupra anatomiei coloanei vertebrale clarifică lucrurile. Este vorba despre 24 de vertebre așezate una peste alta, aproape milimetric. Destinate să susțină tot „edificiul dorsal", cele cinci lombare sînt ceva mai voluminoase. Între două vertebre se află o bilă gelatinoasă, foarte hidratată, inserată într-un inel fibros de colagen. Acest disc conferă mobilitate coloanei și simultan amortizează șocurile înregistrate. Surprinzător poate pentru unii, ultimul disc lombar suportă o presiune echivalentă cu de două ori greutatea corpului. Adeseori, mișcări greșite măresc presiunea la de trei ori greutatea corpului. Acest remarcabil mecanism de care beneficiază omul este susținut de un pățienjenis durabil de mușchi și ligamente. Vertebrele delimitează un tunel de o înaltă strategie, canalul rahidian străbătut de măduva spinării.

Robustă și sofisticată, coloana vertebrală este deosebit de fragilă. Amănunte în legătură cu proiectarea acestei fragilități care ne asigură totuși verticalitatea și eleganța mișcării, într-un articol viitor.

ECATERINA BĂTRÎNEANU

Singurătatea în doi

Spre a înțelege mai bine primul S din cei trei S care alcătuiesc tripleta tragică de prost augur (Stres, Sedentarism, Supraalimentație), vom adăuga la generalitățile despre stres, de care am vorbit data trecută, un unic exemplu din paleta de o atît de mare varietate a stresului. Este vorba de stresul singurătății în doi, propriu acelor căsătorii care evoluează sub semnul nepotrivirii partenerilor, al neînțelegerilor și ostilităților conjugale; stres ale cărui rigori acționează desigur asupra celor doi parteneri dar în special asupra eventualilor copii proveniți din această căsătorie nefericită.

Nenumărați cercetători care au studiat influențele exercitate de climatul care în final duce la disocierea nucleului menționat asupra copiilor și adolescenților, ținînd de respectivele familii, climat familial, conchid că aceste influențe sînt nu numai polimorfe, ci și imprevizibile. Unul din acești cercetători, și anume F.I. Nye, din SUA, făcînd studii de medicină socială focalizate asupra unor familii selectate din același mediu socio-economico-cultural, a constatat că în 13 din cele 21 de cazuri studiate, apare o anume patologie, constînd din diverse tulburări psiho-somatice, din instabilitate psihomotorie, din ticuri de tot felul, și uneori din comportament delincvent. Ceea ce trebuie subliniat este că tulburările menționate au fost mai frecvent întîlnite în familiile în care părinții deși uniți sub raport juridic, evoluau sub însemnul permanentei neînțelegeri, decît în familiile de acest gen, în care însă partenerii au divorțat. De unde concluzia pe care o trage F.I. Nye, că **o despărțire pe față este mai puțin nocivă, pentru copii, decît situația în care cei doi părinți coexistă doar sub raport juridic, deci formal, relațiile dintre aceștia fiind în realitate de o profundă intolerabilitate și intransigență.**

Este în afară de orice îndoială că toate dezacordurile latente sau fățișe, pe care copilul provenind din familii de acest fel le recepționează, îl rănesc dureros și durabil pe acesta, mai ales în cazul acelor copii înzestrați de la natură cu psihic mai fragil, mai sensibil. În asemenea condițiuni, toate antagonismele din familie pe care copilul le metabolizează latent, determină apariția mai mult sau mai puțin manifestă a unui sentiment disecant de incertitudine, cu tot ce decurge din această realitate. Multe din nevrozele adulților, ca și din eșecurile cu care aceștia sînt confruntați, își au originea tocmai în rigorile stresului singurătății în doi, ale propriilor părinți, și pe care le-au receptat în anii îndepărtați ai copilăriei.

Doi medici din Lille, Franța, și anume B. Gaudier și G. Ponté, au urmărit îndeaproape și un lung interval de timp un număr de copii la care s-a dovedit netăgăduita influență malefică a stresului singurătății în doi, sub însemnul căruia evoluau părinții lor. Este vorba despre șase copii, provenind din medii familiale mistuite de factori psihogeni de tot felul, copii care nu au fost doriți de părinții lor, și provenind din cupluri întîmplătoare sau din concubinaje nefericite. În aceste familii viața se scurgea într-un permanent climat de insecuritate care, la rîndul său, a pus la grele încercări structurile psihice mai labile și mai impresionabile ale respectivilor copii. În aceste medii familiale de promiscuitate locativă dar mai ales afectivă, sinergismul factorilor agresionali acționînd constant asupra structurilor mai fragile de care am vorbit mai sus, ale copiilor ținînd de aceste familii, a declanșat la aceștia un veritabil **blocaj afectiv** care, la rîndul său, a blocat mecanismele creșterii somatice, deci corporale, acești copii rămînînd hipostructurali, deci nanici. Dar, ceea ce este și mai impresionant, este că acești copii au devenit răi exteriorizînd o inexplicabilă voracitate alimentară, contrastînd în mod flagrant cu o dezvoltare fizică deficitară. În viața psihică a acestor copii au survenit pe parcurs mutații radicale, ținînd de faptul că performanțele lor intelectuale nu depășeau niciodată media. În plus, acești copii au devenit nesociabili și introvertiți, cu nete predispoziții spre violențe și violență. Extrem de interesant este faptul că, **dacă condițiile socio-afective imprimate acestor copii de către părinții lor, care evoluau dezbinați și într-o continuă ostilitate, erau schimbate în bine, tot în bine se schimba și dezvoltarea fizică, deci somantică și psihică a acestor copii.** Statuarea bipedă asadar echilibrul unei căsnicii fericite, o asigură iubirea și Potrivirea. Iar dacă din nefericire, o căsnicie evoluează sub semnul dezechilibrului cei care vor avea în primul rînd de suferit de pe urma acestei realități vor fi copiii și numai în al doilea rînd părinții.

ARCADIE PERCEK

Polimorfismul infecțiilor urinare

Infecțiile urinare au un polimorfism clinic și o frecvență îngrijorător de mare ceea ce fac ca aceste boli să dețină un loc important în patologia aparatului urinar. Dacă luăm în discuție numai aceste caracteristici ale polimorfismului clinic al infecțiilor urinare este de ajuns să susținem că ele ridică mari probleme de diagnostic și de conduită terapeutică, mai ales la bolnavii cărora li se diagnostică pentru prima oară o astfel de suferință. Chiar și termenul de „infecți urinare" grupează o mare gamă de afecțiuni, care interesează atît bărbații cît și femeile de toate vîrstele. Aceste infecții pot fi strict **localizate** sau pot să aibă o arie de localizare foarte **întinsă**, uneori pot cuprinde în totalitate aparatul urinar.

Infecțiile urinare pot avea o evoluție clinică zgomotoasă, de un mare dramatism (mai ales în urolitiază), dar de cele mai multe ori pot avea o evoluție **lentă**, trenantă greu de sesizat chiar de către suferind și cu atît mai mult de medicul lui. Dar poate tocmai în aceasta ar consta faima a numeroși și valoroși urologi români, în frunte cu acad. Burghele, care diagnosticau boala la debutul ei și valorificau ușor șansa de a vindeca bolnavul folosind metode simple, cu mare eficacitate. Aceste infecții urinare pot avea și severe implicații asupra fiziologiei altor organe și aparate, reținînd atenția și a altor specialități medicale în afara urologiei.

Dar cine generează infecțiile urinare sau mai bine spus care este etiologia acestor suferințe ? Practica medicală afirmă că 50 % din infecțiile urinare au la origine **insuficiența cronică renală.** Bacteriuria (prezența bacteriilor în urină), element comun în toate infecțiile urinare ne orientează asupra etiologiei acestor boli. Uneori infecțiile cu polimorfism bacterian pot fi cauza șocului toxico-septic la foarte mulți bolnavi renali. Prin însăși geneza infecțiilor renale avute, care duce și la formarea sacului toxico-septic datorită gravelor modificări circulatorii ale aparatului urinar, se mai produce și o gravă toxiemise cu importante consecințe pentru bolnav. Unele infecții urinare pot să mascheze alte infecții cum ar fi : tuberculoza, bruceloza, urolitiaza etc., afecțiuni frecvente și greu de tratat. Urolitiaza, afecțiune denumită popular „pietre la rinichi", este greu de stăpînit deoarece este o suferință care se repetă în timp, gravă prin simptomatologia ei, se asociază în 26-50 % din cazuri cu infecții urinare, regăsindu-se în acestea și la rîndul ei creînd acestor infecții mediu prielnic spre o evoluție gravă.

Dr. FILEA IOAN IVANA

Împotriva înțepăturilor veninoase

Se știe cît de dureroase pot fi înțepăturile unor insecte sau animale marine. Iată că în Franța a fost realizat un aparat de mărimea unei lanterne de buzunar care calmează rapid durerile provocate de înțepăturile insectelor, ale unor viețăți care populează apa mării al căror venin este „termolabil", proprietate care îl face să-și piardă efectul toxic sub acțiunea căldurii. În această categorie intră viespile, albinele, furnicile, dracul-de-mare, porcul-de-mare, calcanul și meduzele.

Este suficientă o simplă aplicare a acestui mic aparat pe locul unde s-a produs înțepătura timp de 30 pînă la 40 de secunde. Atenuarea durerii survine în minutele următoare. Totuși acest aparat miraculos s-a dovedit a nu avea nici un fel de efect asupra înțepăturilor de pățanjen, ale scorpionilor și șerpilor al căror venin nu este termolabil.

Plasture tămăduitor

Este cunoscut faptul că un medicament este format dintr-o substanță activă și un excipient. Excipientul nu are proprietăți terapeutice el avînd numai rolul de a vehicula principiul activ și de a-l ajuta să treacă peste barierele organismului. El poate fi preparat sub formă de pulbere, comprimat sau lichid, ca în cazul soluțiilor injectabile sau al siropurilor.

Altădată „farmacia galenică", știința elaborării formulelor medicamentelor, se aplica, în principal, la prepararea și conservarea substanțelor active. În ultimii douăzeci de ani ea se preocupă însă cu precădere de studierea răspîndirii principiilor active în organismul uman, de programarea vitezei și locului lor de difuzare. Aceste studii au avut ca rezultat o mai bună evoluție a tratamentului și o utilizare a unor doze mai mici fapt ce a diminuat efectele secundare ale medicamentelor. Totodată au apărut și primele realizări care prefațează medicamentele viitorului.

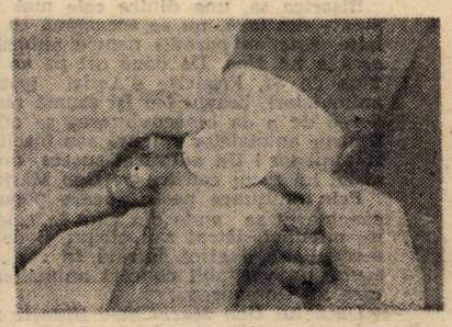

Iată două exemple care ilustrează acest lucru. Primul îl constituie așanumitii „microvectori", niște sfere minuscule constituite dintr-o substanță degradabilă avînd un diametru de numai cîteva zeci de nanometri și în care se stochează principiul activ al medicamentului. Ulterior microvectorii sînt amestecați cu excipientul potrivit pentru obținerea medicamentului sub formă de comprimate, unguente sau soluții injectabile.

Cel de al doilea exemplu îl constituie „sistemul terapeutic transdermal" (TTS) pus la punct în Statele Unite ale Americii. El constă dintr-un disc plat adeziv care conține principiul activ și care se lipește pe piele. Această formă de administrare permite difuzarea medicamentului cu viteza constantă prin țesuturile din piele direct în sînge. Acest „plasture" tămăduitor poate fi lăsat pe locul de aplicare timp de cîteva zile. În prezent el este deja folosit în tratarea a trei afecțiuni precise : în angina pectorală (Nitroderm, plasture cu nitroglicerină) ; în hormonoterapia menopauzei (Estraderm, plasture cu estrogen) și în prevenirea răului provocat de mijloacele de transport (Scopoderm, plasture cu scopolamină).

Nr. 7 (1791) din 15 februarie 1992

Întîmplări adevărate

Viața lor, o imagine în oglindă

Ușor nervoasă, Cécile grăbi pasul, nedorind să întîrzie. Oferta de serviciu nou primită ar fi putut fi șansa ei. Nu-și imagina totuși că se îndreaptă spre un moment care îi va bulversa viața. La 34 de ani ciți avea, Cécile Rogier era deja măritată de 12 ani iar fiul său Jerome avea 8 ani. Viața ei ar fi fost complet fericită, dacă n-ar fi măcinat-o trecutul său. De mică, Cécile și sora sa Martine au fost abandonate la o familie care le-a purtat o vreme de grijă. La 10 ani, Cécile a părăsit însă acea casă și niciodată n-a mai știut ceva de soarta surorii sale Martine. Anii au trecut, dar această rană secretă a obsedat-o întotdeauna pe tînăra femeie. Acum, citise un anunț dat publicității de o firmă care căuta o secretară experimentată. Spre acest loc se îndrepta.

La ora fixată, Cecile a fost invitată într-un birou unde se afla o femeie brunetă, cu ochelari, care a întîmpinat-o cu un aer foarte profesional. Cînd privirile li s-au întîlnit, tonul vocii a scăzut brusc, îmblînzit parcă de ceva nedefinit. După întrevedere, Cécile nu știa dacă va avea sau nu șanse să obțină slujba de secretară pe care atît de mult și-o dorise, dar mai mult decît orice o preocupa femeia întîlnită și aerul ei ce i se părea extrem de familiar. La rîndul său, Martine Jucard a fost frapată de Cécile. I-a luat dosarul, i l-a studiat din nou, i-a privit cu atenție fotografia. Femeia aceasta care purta numele surorii ei o intrigase și, fără să știe de ce, o trimisese cu gîndul la copilăria sa. Își amintea bine momentul despărțirii de Cécile, înfățișarea ei de atunci. Ajunsă acasă a răsfoit albume cu poze vechi. A hotărît brusc să dea telefon și să o întrebe pe Cécile dacă nu cumva are o soră. Și astfel s-au regăsit.

Uluitor este însă altceva. Cele două surori avuseseră destine atît de asemănătoare, de parcă viața lor fusese o imagine în oglindă. Amîndouă urmaseră cursuri de secretariat, se măritaseră la 6 iulie 1979 și aveau cîte un fiu în vîrstă de 8 ani. Aveau același gust pentru mobila rustică și pentru culorile calde... Fără să știe, duseseră vieți paralele, legate printr-un fir invizibil, așa cum se întîmplă adesea între frații gemeni. Și-au amintit că la despărțirea lor, în urmă cu 20 de ani, își spuseseră „La revedere" și nu „Adio". Așa a fost destinul lor.

Copiii luminii

Acești copii care zîmbesc în fața obiectivului nu pot sta în întuneric, căci riscă să-și piardă viața.

Andrew, 7 ani, și sora sa Sarah, 6 ani, care locuiesc la Hampshire, Anglia suferă de o cumplită și rară maladie de ficat. Pentru a trăi, cei doi copii au nevoie constant de lumină. În caz contrar se produc grave leziuni cerebrale. Deasupra paturilor Andrew și Sarah au lămpi a căror lumină este la fel de intensă ca cea a zilei.

Abia la un an după nașterea lui Andrew medicii au putut stabili diagnosticul și motivul palorii repetate de care suferea micuțul. Maladia ce poartă numele ciudat de sindromul lui Crigler și Nâjjar se traduce prin absența unei enzime vitale a ficatului : bilirubina. Această carență creează o disfuncție sanguină, antrenînd o moarte rapidă. Tratamentul constă în expunerea la razele binefăcătoare ale unei lumini halogen. Fără acest „antidot" luminos această carență ar compromite grav dezvoltarea intelectuală și neurologică a copiilor.

Puțin după aflarea acestei vești Angela Foran o aducea pe lume pe Sarah, și ea victima acestei maladii, apoi a mai născut doi bebeluși perfect sănătoși. Mistere ale creației....

Și din oroare se pot pretinde bani

O serie întreagă de ucigași au însîngerat anul trecut America, împrăștiind teroarea în rîndul populației. După Jeffery Dahmer, psihopatul din Milwaukee cu un palmares uluitor (27 victime decupate în rondele) a apărut Donald Leroy-Evans, Marinar de profesie ; el a fost arestat pentru viol și uciderea unei fetițe de 10 ani. Pare în fim, în comparație cu ceea ce comit alți declasați. Numai că în stare de arest la interogatorii, cu o privire halucinantă și cel mai teribil sînge rece, a declarat orori asemănătoare celor pentru care fusese reținut. Din 1977, peste 70 de persoane îi căzuseră victime. De necrezut dar acest om (om ?) este dispus să relateze tot felul de detalii privind ororile comise și ar dori chiar ca acestea să fie publicate. Interesant este că părinții victimelor, auzind de această afacere, pretind despăgubiri de pe urma drepturilor de autor ale viitoarelor memorii vîndute.

Așadar, realitatea întrece aproape întotdeauna imaginația. Se spune că o crimă nu poate fi plătită cu nimic și totuși...

Sfîrșitul tragic al unui joc stupid

Sirena ambulanței se pune în funcțiune și mașina străbate drumul cu cea mai mare viteză, transportîndu-l pe Florian, în vîrstă de 15 ani, la un spital din Orléans, Franța, unde echipa de urgență așteaptă. Din păcate, Florian nu a mai ajuns în viață...

În timp ce urletul sirenei se îndepărtează, Patrick cade în genunchi pe pietrele de pe alee, plînge în hohote și corpul său este scuturat de spasme. Raymond Rousselot, tatăl lui Patrick se apropie, încercînd să-l liniștească. Patrick și Florian erau cei mai buni prieteni din lume și se cunoșteau de la grădiniță. Datorită copiilor, cele două familii se simpatizau. Tatăl lui Patrick este industriaș, iar tatăl lui Florian funcționar la o societate import-export , dar diferența socială n-a fost niciodată un obstacol. Părinții lui Patrick îl invitau pe Florian cu regularitate să petreacă weekend-ul la proprietatea lor din apropiere de Orléans, în special pentru a merge la vînătoare. De obicei, cînd cei mari preparau vînatul, era rîndul băieților să mai exerseze puțin. Patrick se dovedea priceput și cunoștea toate precauțiunile în minuirea armei, dar, din nefericire... Așa s-a întîmplat în acea zi cînd iremediabilul s-a produs : Patrick mînuia pușca tatălui glumind cu Florian, care se găsea chiar pe traiectorie și care în secundele următoare a primit descărcarea armei în plin. Alertat de detunătură, tatăl lui Patrick sosi în grabă și văzu pe fiul său cu arma în mînă și pe Florian scăldat în sînge...

Ambulanța a sosit imediat, dar băiatul era într-o stare critică: fusese atins în regiunea inimii...

Din cauza unei arme, un tată și o mamă suferă imensa pierdere a fiului, un adolescent e mort și un altul va purta întreaga viață povara uciderii celui mai bun prieten.

Animale binecuvîntate în biserică

La intrarea bisericii San Giovanni de Fiorentini din Roma, sute de credincioși se înghesuie la slujba celebrată de Monseigneurul Don Mario Canciani, în vîrstă de 62 de ani.

Biserica sa, una dintre cele mai frumoase din țară, nu se aseamănă cu celelalte. Este un paradis pentru animale : o arcă a lui Noe. De două ori pe an și în ziua de Sf. Francisc d'Assisi (patronul animalelor), bravul om își asumă răspunderea de a da binecuvîntarea sa oficială tuturor animalelor singure sau însoțite de stăpînii lor ! Un adevărat succes, care de altfel l-a făcut celebru pe Don Mario.

Prin mulțimea pestriță care populează sanctuarul se aude din cînd în cînd cîte un mieunat, lătrat sau ciripit și de asemenea cîte o gîscă intrată în cor... Pe scurt, un veritabil concert animalier în casa lui Dumnezeu...

Dacă lui Don Mario nu-i lipsește umorul, asta nu înseamnă că nu-și ia misiunea în serios : de mai mulți ani se luptă cu toate instituțiile care ucid animalele sub pretextul experiențelor științifice. Așa s-a decis să deschidă porțile lăcașului său pentru a binecuvînta animalele ca și pe oameni, gîndindu-se că și necuvîntătoarele au dreptul să se apropie de Dumnezeu. Acțiunii preotului i s-a asociat un ecologist și actrița italiană Lea Massari. Un ultim detaliu : nu sînt admise la slujbă persoanele ce poartă genți de crocodil, pantofi de struț, blănuri, cordoane de șopîrlă !

verificati-vă cunoștințele

IONII ATMOSFERICI

Către sfîrșitul secolului 19, profesorul fizician suedez Svante Arrhenius (1859 — 1927) a formulat legile ionilor și a disociației electrolitice, pentru care, în 1903, a primit Premiul Nobel.

Substanțele acide și cele alcaline se comportă identic, dar rolul anionilor îl joacă aici, eventual o întreagă moleculă mai complexă, cum ar fi, în cazul acidului sulfuric H_2SO_4, în care SO_4 este anionul, iar hidrogenul H_2 este cationul, ce se comportă ca un metal. La hidroxidul de sodiu (soda caustică), NaOH, anionul este grupul OH, iar cationul, atomul de Na.

Dacă în astfel de soluții se introduc doi electrozi necorodabili și acestora li se aplică curent continuu la polul pozitiv, adică la anod, acolo se vor dirija anionii iar la catod, cationii. De aici le provine și numele de anioni și cationi. O dată cu perfecționarea diverselor aparate electrice de măsurat, mai ales cele electronice, în secolul nostru s-a constatat însă că și moleculele gazelor pot căpăta sarcini electrice pozitive sau negative. În cazul atmosferei apar deci ioni pozitivi sau negativi, care însă nu se mai numesc anioni, sau catoni, ci simplu, ioni, în acest caz nemaifiind vorba de o disociere electrolitică.

Ionizarea moleculelor gazelor se produce în natură ca urmare a iradierilor solare, mai ales a radiațiilor ultraviolete. Dar aceste ionizări pot fi produse și artificial, cu ajutorul curentului electric, la tensiuni de mii, sau zeci de mii de volți, sau pe alte căi.

Și acum, cîteva întrebări :

1. Ce concentrație aproximativă de aeroioni pe cm^3 de aer există în orașe poluate, sau în case ?
2. Dar în natură ?
3. Ce alte căi există pentru obținerea aeroionilor ?

Ing. LIVIU MACOVEANU

(Răspunsul în numărul viitor)

RĂSPUNSUL LA ÎNTREBAREA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Replici celebre

În ordinea numerică a întrebărilor din rubrica anterioară, personalitățile la care se refereau aceste întrebări erau următoarele :

1. Albert Einstein (1879—1955) ;
2. Robert Andrews Millikan (1868—1953) ;
3. David Hilbert (1862—1943) ;
4. Teophrastus Bombastus Paracelsus von Hohenheim (1493—1541) ;
5. Justus von Liebing (1803—1873) și Antonie Jérome Balard (1802—1876) ;
6. René Descartes (1596—1650) ;
7. Dominique François Arago (1786—1853) .

— Nu reprezint nici o ligă, nici un partid. Eu sînt independent.

O ENIGMĂ pe săptămînă

FLAGRANT DELICT

În biroul comisarului Kardin intră vijelios un bărbat și o femeie, însoțiți de un sergent. Femeia furioasă și cu răsuflarea tăiată, strigă :

— L-am surprins pe acest om forțînd portbagajul mașinii mele, în parcarea din fața prăvăliei „Harri".

— Don' comisar, sînt ajutorul patronului prăvăliei și duc marfa clienților acasă sau la mașina lor... De douăzeci de ani fac meseria asta sînt om serios !

Comisarul telefonează patronului prăvăliei. În urma discuției cu acesta, o roagă pe femeie să depună plîngere împotriva angajatului, deoarece reclamația ei e justificată. Ce clarificare i-a adus lui Kardin, în legătură cu acest incident ?

RĂSPUNS LA PROBLEMA PUBLICATĂ ÎN NUMĂRUL TRECUT

Un singur mincinos

Din analiza declarațiilor reiese că singurii care și-au clădit un alibi „perfect" sînt cei trei care au jucat whist toată noaptea. Dacă numai o persoană a mințit, atunci — prin eliminare —, aceasta nu poate fi decît Bruno ; el cu Rudy și Ernest au jucat whist, dar Rudy a fost plecat tocmai în momentul cînd gazda a lipsit din dormitor. Acesta nu știa cum arată colierul pentru că nu desfăcuse cutia ce-l adăpostea.

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL 5 (1 789)

DETECTOR DE BÎRFITORI ?

37 puncte și peste : vă interesează oamenii de acțiune îi ascultați, dar luați cuvîntul numai atunci cînd trebuie să vă spuneți părerea.

29—36 puncte : vorbiți prea mult și adesea complet fără rost. Gîndiți-vă dacă nu ați nedreptățit pe cineva și dacă nu v-ați confruntat, la rîndul dv., cu situația de a fi fost nedreptățit.

24—28 puncte : sînteți foarte curios (curioasă). Vă place să știți totul : unde, cînd și cine. Apoi povestiți altcuiva totul în „mare taină". Cu toții ascultă cu multă atenție și în final vă acuză de bîrfă.

Pînă la 23 puncte : Nu vă plac bîrfele. Nici să le ascultați și nici să le purtați din om în om. Dacă întîlniți pe cineva care vrea să vă destăinuie ceva, ascultați și imediat dați uitării ce v-a spus. Nici nu vă trece prin cap să repetați altcuiva ceea ce ați auzit.

GEOGRAFIE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	O	R	I	N	O	C	O	/	Z	A	Î	R
2	N	O	U	A	Z	E	E	L	A	N	D	A
3	T	N	/	S	A	H	/	A	/	T	/	Z
4	A	/	E	S	T	O	N	/	T	A	R	I
5	R	O	M	A	/	S	U	R	I	N	A	M
6	I	R	/	U	R	L	/	I	R	A	N	/
7	O	B	I	/	I	O	R	D	A	N	I	A
8	/	I	S	T	/	V	I	E	N	A	/	N
9	S	T	R	/	A	A	A	/	A	R	A	G
10	C	I	A	D	/	C	D	O	/	I	D	O
11	O	/	E	I	D	I	/	R	A	V	E	L
12	B	E	L	G	R	A	D	/	Z	E	N	A

ORIZONTAL : 1) Fluviu în nordul Americii de Sud — Țară africană ecuatorială 2) Stat insular în sud-vestul Oceanului Pacific 3) Catene ! — Sport de masă 4) Locuitor al Estoniei — State 5) Capitala de ne cele sante coline — Țară în nord-estul Americii de Sud, cu capitala Paramaribo 6) Ioana Radu — Mijlocul turlei ! — Stat în sud-vestul Asiei 7) Fluviu în nordul U.R.S.S. — Țară asiatică cu capitala la Amman 8) Acest (pop.) — Capitală europeană, pe Dunăre 9) Strîmtoare (abr.) — Tria ! — Lac sărat în Egipt 10) Stat african situat în plină Sahară — Cod încurcat ! — Doi zăpăciți ! 11) Localitate în arhipelagul Feroe — Compozitorul renumitului „Bolero" (Maurice) 12) Capitală balcanică dunăreană — Regiune delimitată.

VERTICAL : 1) Mare lac situat pe granița sud-Canada — Scobitură, șanț (pop.) 2) Fluviu în Franța, ce se varsă în Marea Mediterană — Cărora li s-a luat vederea 3) Ilie Udrescu — Eugen Mitru — Țară asiatică, deschisă la Marea Mediterană 4) Capitala arhipelagului Bahamas — Se ridică pe malul anelor curgătoare, pentru a evita inundațiile 5) Pozat, fără cap! — Raluca Ilie — Cădere ! 6) Țară în centrul Europei 7) Ovidiu Ene — Negație — Capitala Arabiei Saudite 8) Notă — A zimbi — Oana Rădut 9) Formează un lanț (sg.) — Capitală în sudul Europei — Acuz ! 10) Capitala statului insular Madagascar 11) Ionel Dan — Plăgi — Capitala RDP a Yemenului 12) Lac în sudul Deltei Dunării — Țară africană, cu ieșire la Oceanul Atlantic.

DICTIONAR : **ARAG, EIDI, SCOB, OZAT.**

MARIUS ȚIU
Arad

DEZLEGAREA JOCULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

PE MERIDIANELE GLOBULUI

ORIZONTAL : Muson — Vtrona — America de Sud — Rabat — Ji — Tir — Ene — Rontai — I — A — Spaniol — Ra — Cc — At — Crivăț — Aiud — S — I — Emil — Salonic — Grec — Pd — Vatican — A — I — Țara — Ulei — Coe — Arabe — Os — Aliați — Azore.

Test

ȘASE DESENE PARTICULARE

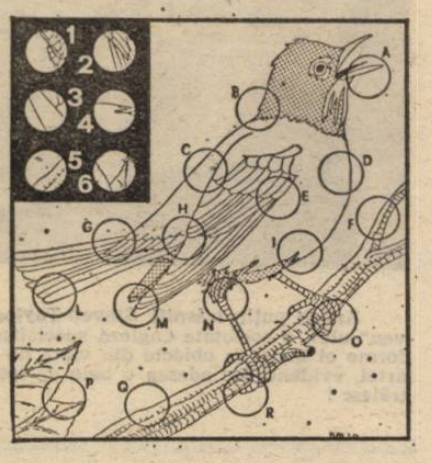

Cele șase secvențe numerotate (sus, stînga) pot fi regăsite în desenul alăturat și indicat cu litere între A și R.

(Soluția în numărul viitor)

DEZLEGAREA TESTULUI APĂRUT ÎN NUMĂRUL TRECUT

DOUĂ DIN OPT

Desenele nr. 3 și 4.

FEL DE FEL

● **Există** la Londra o agenție de voiaj care organizează excursii exclusiv... individuale pentru persoane care depășesc vîrsta de 30 de ani. Din experiența acestei agenții de voiaj rezultă că există un mare număr de cetățeni care doresc să-și petreacă timpul liber cu condiția să nu fie incluși în grupuri. Fiecare din acești călători singurateci au posibilitatea să-și aleagă singuri traseul și să nu depindă în nici un fel de grupuri organizate. Conform datelor puse la dispoziție de organizatori, rezultă că acest sistem (al excursiilor solitare), se bucură de un mare succes.

● **După** cele mai recente date statistice, în SUA apar, în fiecare an, nu mai puțin de 700 de noi grupuri religioase, dar, concomitent dispar peste 500 !

● **A fost** demonstrat în mod științific faptul că mușchii nu suportă culoarea albastră și că nu se așează pe obiecte sau locuri vopsite în albastru. Concluzia : acoperți obiectele expuse cu culoarea albastră.

● **O interesantă** inițiativă a ecologiștilor

CÎND ARI ULTIMA OARĂ

— Tăticul meu poate să ridice o piatră așa de mare — se laudă un băiețel în fața prietenilor.

— Dar al meu poate să ridice trei pietre și mai mari — nu se lasă mai prejos, altul.

— Al meu, spune al treilea, nu are nevoie să ridice nici o piatră. El are adjuncți.

— Ionescu vine la bufet tinîndu-și batista la obraz și-i explică prietenului său :

— O măsea... Nu mai pot de durere... de cîteva nopți nu am închis ochii...

— Eu, dacă aș avea o măsea ca a ta, aș scoate-o imediat.

— Ei, dacă ar fi a ta, și eu aș scoate-o imediat.

— Domnule doctor, îi spune o femeie specialistului în boli nervoase, soțului meu i s-a deranjat ceva la... memorie. Adesea se întîmplă să-i vorbesc ore întregi despre ceva și descopăr că nu a reținut nimic.

— O, scumpă doamnă, rîde specialistul. Aceasta nu-i o boală. Este de-a dreptul talent.

— Ce mă îngrijorează este faptul că soția mea umblă, de la o vreme, cam mult prin circiumi.

— A început să bea ?

— Nu, mă caută pe mine.

După ce consultă pacientul, oculistul îi spune :

— Trebuie să evitați băutura. Alcoolul slăbește substanțial vederea.

— Atunci eu sînt o fericită excepție. Dacă beau vreo două-trei sticle de vin încep să văd chiar dublu !

O infirmieră de la o maternitate se pregătește să pătrundă în sala de așteptare pentru a anunța pe fericitul tată care aștepta cu emoție să afle vestea cea mare.

— Este băiat ?... sau fată ?... strigă bărbatul la apariția infirmierei.

— Fiți calm domnule ! În primul rînd încercați să ghiciți cîți sînt alegînd între doi și șase...

Un bolnav se destăinuie unui medic psihiatru :

— Știți doctore, eu sufăr de lipsă ae memorie...

— Am înțeles : suferiți de lipsă de memorie...

— Eu sufăr de lipsă de memorie ?...

Nr. 7 (1791) din 15 februarie 1992

Caleidoscop

magazin

VĂ PLAC ACESTE MODELE?

Stilistul englez David Shilling este un cunoscut creator de modele de pălării. Vă prezentăm două originale modele create de el pentru sezonul de primăvară. Cea din stînga este o pălărie în formă de... tigaie, iar cea din dreapta reprezintă o pălărie acoperită de 12... ouă. „Originalele" modele vor găsi desigur și amatoare în ciuda faptului că ele se ridică la prețuri exorbitante (între 200 și 1000 lire sterline !) Extravagantele modele vor găsi deci și tot atît de extravagante purtătoare ale „operelor" acestui stilist original...

HALTEROFILĂ DE EXCEPȚIE

A lupta cu ea devine o problemă. Este vorba de o fată în vîrstă de 12 ani. Genevieve Allosop, dar voinică ca un bărbat adult. Dintre toate sporturile cel mai preferat este cel cu halterele. Ultima ei performanță în acest domeniu: a ridicat o halteră în greutate de 22,5 kg. Cei mai puternici colegi de sex masculin de la liceele londoneze, nu reusesc să ridice greutăți de peste 20 kg. Genevieve mărturisește că această pasiune pentru haltere s-a declansat atunci cînd în urma unui accident suferit de tatăl său, aceasta a fost obligat să urmeze un tratament în care erau incluse și exercitii cu ridicarea halterei. Tînăra atletă se antrenează asiduu pentru a putea participa la o tradițională întrecere care are loc anual la liceul unde studiază, dar este rezervată numai concurenților care au împlinit 13 ani. „Voi aștepta încă un an și voi dovedi tuturor că sînt cea mai voinică".

- 90 la sută dintre oameni sînt dreptaci. Psihologi și medici britanici au constatat în urma investigațiilor efectuate, că fătul din uterul mamei are preferință pentru un anumit deget pe care îl suge. Din cei 224 de viitori bebeluși cercetați în uterul gravidelor cu ajutorul aparatelor cu ultrasunete, 12 sugeau degetul sting, iar ceilalți se delectau cu degetul mare al mîinii drepte. Preferința pentru o anumită mînă este determinată genetic, cel puțin, în ceea ce privește suptul unui deget.

- Moleculele de oxizi de azot pot rămîne multă vreme în atmosferă, circa 150 de ani. Participarea lor la efectul de seră este evaluată la 3—4 la sută.

- Molecula de ozon se formează normal în stratosferă sub efectul razelor solare. Ele joacă un rol important, protejînd Terra de razele ultraviolete, a căror pătrundere către sol o forează..

- La joasă altitudine, ozonul zis troposferic este un element poluant. Industria și vehiculele cu motor termic sînt principalele surse ale acestuia.

- La Universitatea din Michigan (SUA) s-au realizat pale de rotor de elicopter care detectează turbulențe și își modifică în mod corespunzător rigiditatea.

- Un automobil „Renault—19", model Cover, este echipat cu faruri de ceață automate care se aprind și se sting singure în funcție de prezența sau nu a ceței. Dispozitivul este pus în mișcare cu ajutorul razelor infraroșii, capabile să detecteze picăturile de apă microscopice în suspensie.

- În 1995 constructorii de automobile din SUA și Japonia vor folosi peste 386 milioane captatoare de toate genurile — accelerometre, de poziționare, de contact — în scopul îmbunătățirii securității mașinilor la drum și a economisirii carburanților.

- Primele submarine americane echipate cu rachete „Polaris", înlocuite cu rachete „Poseidon", au sosit la baza de la Holy Loch (la vest de Glasgow) la 8 martie 1961. La mijlocul acestui deceniu, submarinele echipate cu rachete „Poseidon" vor fi înlocuite cu submarine „Trident", concepute în SUA și Marea Britanie.

- Atmosfera primește în fiecare an între 28 și 69 milioane de tone de oxizi de azot, cu o concentrație în creștere lentă, de ordinul a 0,2 pînă la 0,3 la sută pe an. Acești oxizi de azot sînt de 150 de ori mai eficienți decît CO_2 în captarea căldurii.

- Institutul Goddard de științe spațiale din cadrul NASA, care colectează informații de la circa 2 000 de stații terestre de pe cuprinsul planetei noastre, a stabilit temperatura medie a anului 1990 la 15,5° C, adică cu 0,05 peste cea a anului 1989.

- Unele componente chimice ale vinului din clasa ciamidinelor au proprietăți de protejare și consolidare a arterelor și de evitare a acțiunii colesterolului.

Sculpturi pline de viață

Artiști puțin trăsniți. Steven Taylor Woodrow și Peter Cox sînt conducătorii „Arteven"-ului, o societate engleză specializată în... sculptură vie ! Și nu ezită să se transforme ei înșiși în obiecte din viața de toate zilele. Există și voluntari, care în numele artei, evident, fac adesea o baie de ipsos. Creatorii se desfată cu ideea că statuile lor trăiesc !

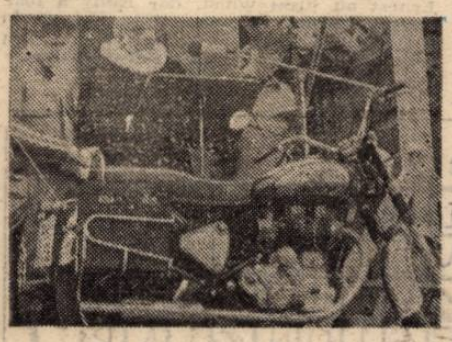

„Vă declar soț și soție..."

...a pronunțat rituala formulă preotul care a oficiat această originală căsătorie. Apoi cei doi intrați în rîndul căsătoriților, au încălecat pe motocicleta lor (prezentă, cum se vede în fotografie la ceremonie) și au plecat în... voiaj de nuntă. Este un fapt neobișnuit care s-a petrecut la Hamburg, tinerii însurăței fiind Hans Wolker și Anna Strom. La ceremonie au participat mulți invitați, majoritatea dintre aceștia venind cu puternicele lor... motociclete.

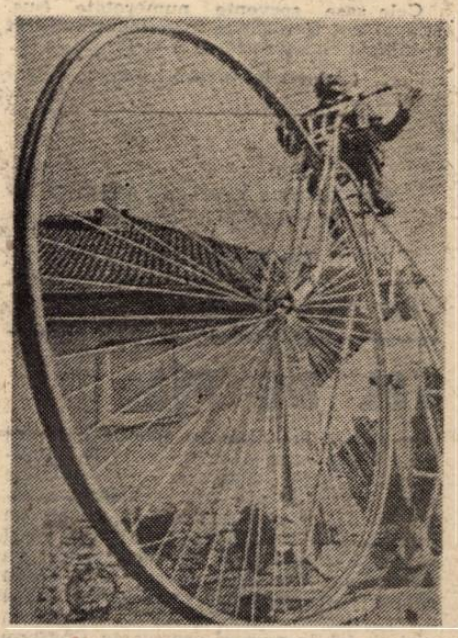

Automate cu oxigen pe stradă

Unul din cele mai poluate orașe din lume este Ciudad de Mexico, capitala statului cu același nume, situat la altitudinea de 2240 de metri. În fiecare zi circulă prin acest oraș circa trei milioane de autovehicule. În același timp zeci de mii de întreprinderi își deversează reziduurile gazoase, făcînd atmosfera irespirabilă. Soluția pentru locuitorii marii metropole propusă de către Mișcarea ecologistă mexicană a și început să prindă viață : amenajarea a zece cabine care furnizează oxigen la cerere. Instalate în diferite zone ale orașului tentacular, cabinele care „livrează" oxigen la cerere pot fi folosite de către persoanele care suferă de afecțiuni cardiace și respiratorii. Bineînțeles că automatele intră în funcțiune numai după introducerea unei monede.

Cea mai mare...

În orașul Frankfurt pe Main a fost construită cea mai mare bicicletă din lume, care, după cum speră constructorii ei, va fi inclusă în „Cartea recordurilor". Lungimea uriașului vehicul pe două roți atinge 6,25 metri, iar diametrul roților este de 2,5 metri.

Citiți în numărul viitor:

„Sănătate de la Sfînta Maria" sau tainele bioterapiei

Bibliot[illegible]ca județeană

magazin

SERIE NOUĂ – 42

ANUL XXXV● Nr. 8 (1792) SÎMBĂTĂ 22 FEBRUARIE 1992 16 PAGINI 20 LEI

SĂPTĂMÎNAL CULTURAL - ȘTIINȚIFIC INDEPENDENT

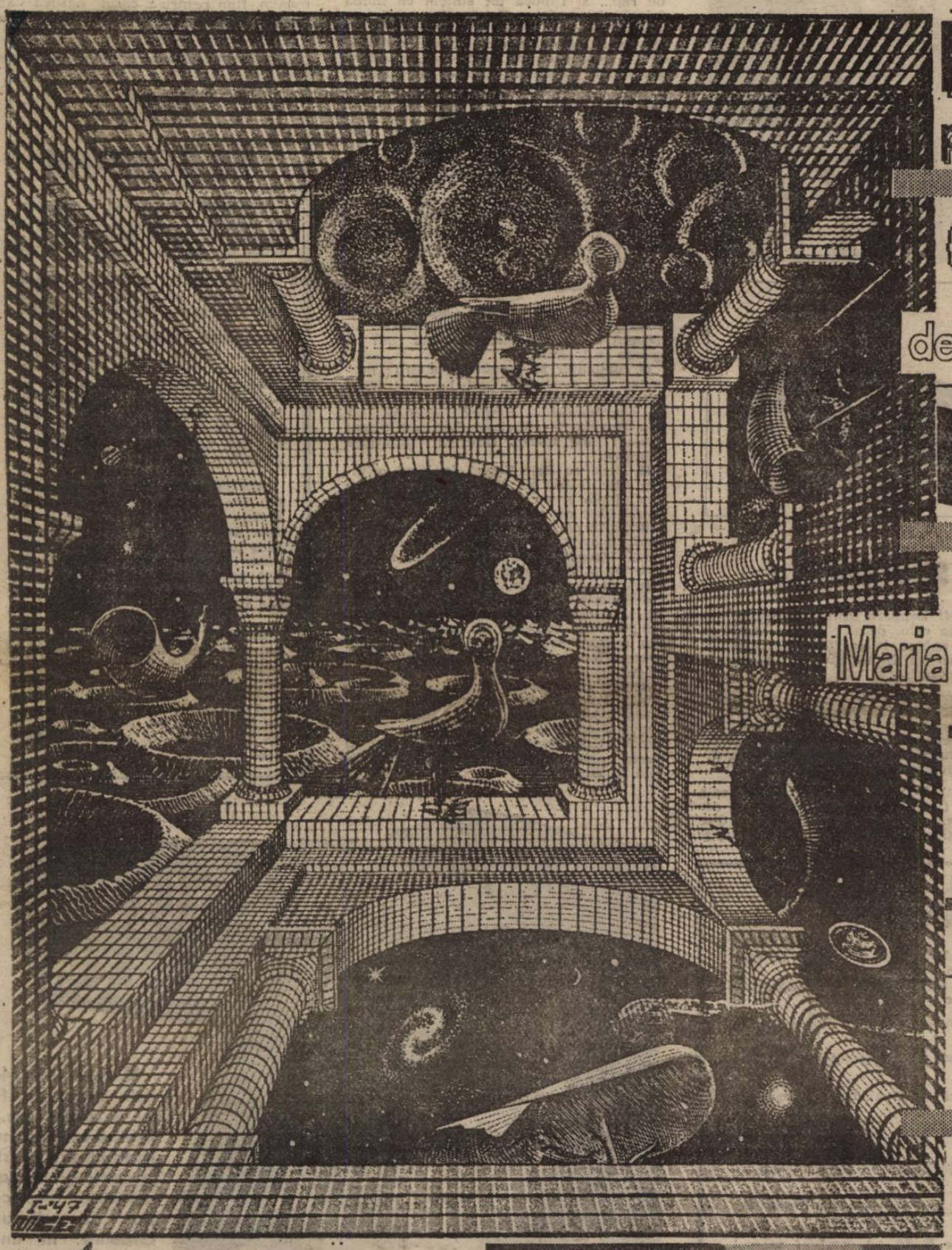

Pămîntul, planetă a giganților?

Capturā de viruși informatici

music box

medicina la zi

Maria Vârlan dezvăluie tainele bio terapiei

program tv

Și femeile pot deveni piloți militari

*

ÎNTÎMPLĂRI ADEVĂRATE

Afrodiziacele, o eternă iluzie...

starea de veghe

MULT MAI DE PREȚ E IUBIREA

■ Vanilla Ice lucrează de zor, în mare secret, la noul său album, a cărui lansare pe piață va avea loc la începutul verii. Vanilla speră să reediteze succesul primului său LP To The Extreme. Să vedem...

musicbox

Pagină realizată de MARIAN MINCULESCU

1992 — Așteptări, speranțe...

■ Cred că acest an va marca un progres considerabil în comparație cu recesiunea observată în show-business-ul anului trecut, an în care din motive financiare multe grupe și-au întrerupt sau aminat concertele (Cinderella, Fish), perioadă în care formații cunoscute și-au încetat existența (White Lion și Bad English). Cu toate acestea marile companii nu și-au pierdut încrederea în potențialul hard-rock-ului și al heavy metal-ului, de acest fapt fiind „vinovate" patru trupe ale căror albume au spart piața : Guns'n Roses, Metallica, Van Halyen, Skid Row. Acestea au deschis ușa pe care vor intra, în 1992, următoarele : Deff Leppard, care se apropie de finalizarea celui de-al cincilea lor album care va apărea la mijlocul primăverii. Tot atunci va fi anunțat și înlocuitorul lui Steve Clark...

■ Aerosmith sînt și ei gata cu un nou LP. Colaborarea cu Sony (contractul a fost semnat) poate să înceapă. Să vedem ce va spune precedenta lor casă de discuri căreia grupul îi datorează încă două albume. Povestea e cu cîntec...

■ (Jon) Bon Jovi și-a recuperat oaia rătăcită (Richie Sambora) și la ora actuală compun melodiile următorului disc al formației, pe care Richie a introdus și cîteva piese solo de pe albumul său Stranger In This Town. Înregistrările au început în ianuarie iar produsul finit va apărea în toamnă.

■ Slaughter se pregătesc pentru premiera (în martie) noului lor disc (care conține 12 piese), în timp ce The Cult, un nou bassist — Kenley Wolf și un nou baterist — Michael Lee, au plecat într-un lung turneu care va înconjura America.

■ Kiss, cu Eric Singer în locul celui-lalt Eric (Karr) au încheiat lucrul la un nou album și au plecat în turneu. Titlul noului disc nu a fost anunțat. Încă...

■ Faith No More așteaptă luna aprilie, cînd va avea loc premiera albumului ale cărui înregistrări au început în noiembrie '91 la San Francisco. Cele mai mari speranțe sînt legate, însă, de duetul David Coverdale — Jimmy Page care a reușit, în sfîrșit !, să adune 5 cîntece într-un album care urmează să apară în iulie sau august. Este posibil ca numele noii superformații să fie, simplu, Coverdale-Page...

■ Tot în acest an sînt așteptate noile producții muzicale și ale altor nume de primă mărime pe scena hard-rock-ului și heavy-metal-ului mondial : Slayer, Black Crows, Extreme și Electric Boys. Noi să avem posibilitatea să le ascultăm că de rest au alții grijă...

TOP-TEN MAGAZIN

Începînd cu acest număr vom publica săptămînal acest clasament în care melodiile vor fi însoțite și de scurte comentarii. Deci :

10. Hammer intră în topul nostru cu al doilea single de pe recent apărutul său LP Too Legit To Quit. Piesa este **Adam's Groove**

9. Phil Collins și compania (adică Genesis) nemulțumiți de locul ocupat promit că **No Son Of Mine** va ajunge Number One...

8. ...în timp ce **Richard Marx** s-a întors pe Rush Street (titlul noului său LP) cu o piesă (prea) liniștită Keep Coming Back.

7. Can't Let Go ne spune **Mariah Carey** sigură că și acest single va avea succesul repurtat de Emotions. Să vedem...

6. A sosit timpul să ne dezmorțim puțin, după atîtea slow-uri, cu rap-ul **So Hard To Say Goodbye** al grupului **Boyz II Men**...

5. ...iar dacă n-ați reușit vă recomand șlagărețul **Justified And Ancient** al englezilor de la **KLF**.

4. Asta-i bună, ați obosit ? Ce ziceți de **Don't Let The Sun Go Down On Me**, merge ? De aceeași părere sînt și **Elton John** și **George Michael** !

3. Favoriții noștri din vara trecută, **Color Me Badd**, își continuă marșul triumfal cu cel de-al treilea single, **All 4 Love**...

2. ...pe cînd duetul **Snap** se pregătește să atace prima poziție cu primul single de pe al doilea album al său (recent apărut și intitulat „Întoarcerea nebunului" — The Mad Man's Return). Melodia poartă titlul **Colour Of Love.**

1. Prima poziție este ocupată, negru pe alb, de **Black Or White.** Autorul (și interpretul) se știe !... Nu se știe însă, dacă va mai rezista pînă săptămîna viitoare... Bye-bye !

Albumul săptămînii

CMB — COLOR ME BADD

Chiar dacă au trecut mai multe luni de la apariția sa, consider că nu este (prea) tîrziu să vă prezint unul din cele mai bune LP-uri ale anului trecut, discul cvartetului Color Me Badd (din Oklahoma)) a cărui muzică face parte din coloana sonoră a filmului New Jack City. Discul durează 45 minute și conține 11 piese. Îl pun pe platanul pick-up-ului și... începe dancing-ul ! I Wanna Sex You Up este primul single, cunoscut deja de toată lumea așa că vom trece la Totul pentru dragoste. All 4 Love (și ea, recent, extrasă pe single), o bucată foarte veselă care are la bază un filon reggae. Acum atenție, urmează Heartbreaker, un funk a la Stevie Wonder, dublat de pasaje de rap... și fiindcă tot sîntem cu inima frîntă să ascultăm și piesa următoare, care începe cu : Dream On, Dream Away, ați ghicit, este vorba de cel de-al doilea single apărut de pe acest disc, I Adore Mi Amor, excelent melanj americano-spaniol ! Relaxarea continuă cu Groove My Mind după care vom mai lua o porție de „sex" — I Wanna Sex You Up (Reprise). Nolens-volens vine Roll The Dice, o melodie sacadată, monotonă chiar, tipică peisajului muzical actual dar, din fericire, urmează Slow Motion care, contrar numelui, nu este deloc lentă, vioaie chiar, melodie care reușește să repare ce a „stricat" precedenta piesă... Thinking Back degajă o atmosferă de film polițist, tensionată. Atenție la pistoale... Nu, nu vă speriați, nu a tras nimeni, este vorba doar de fantasticul bass care impune ritmul melodoei următoare Color Me Badd, o excelentă piesă destinată discotecilor din America și de aiurea. Ultima compoziție a albumului este, din nou, un amestec de funk și rap, Your Da One, care păcătuiește prin (prea) multe artificii instrumentale. În încheiere, iată componența cvartetului : Bryan Abrahams — 21 ani, Mark Calderon — 20 ani, Kevin Thornton — 21 ani și Sam Watters — 21 ani.

Așteptăm următorul album...

P.S. V-am rămas dator, la prezentarea ultimului album al lui Vangelis, cu titlul LP-ului apărut în 1981. Este vorba de Charlots Of Fire, soundtrack la filmul omonim, film pentru a cărui muzică Vangelis a primit în acel an premiul Oscar. Scuze...

TOLBA CU SCRISORI

VIORICA FARCAȘ — Timișoara : Scrie-mi din nou spunîndu-mi încă o dată ce albume dorești și pune în plic un timbru de 8 lei.

GRIGORETA MAREȘ — București : Este vorba de albumul apărut în vara trecută — Lucifer.

MARCEL DANCIU — București : Despre Hammer am scris de cîteva ori în anul trecut. Ai aflat deja, cred, că a editat un nou LP (al treilea), intitulat Too Legit To Quit de pe care au apărut și două extrase pe single — melodia ce dă titlul albumului și Adam's Groove...

IONUȚ STANIȘTE — Tîrgoviște : Nu am textele melodiilor solicitate de tine. Cu revista Bravo este durere mare, prețul ei a ajuns la 500 lei, de colecție nu mai poate fi deci, vorba. Prieteni, Ionuț așteaptă scrisorile voastre pe adresa Boerescu Zaharia nr. 40, cod 0200, Tîrgoviște, Dîmbovița

DANIEL ONOFREI — Iași : Îți pot înregistra albumul Dangerous. Pentru mai multe informații trimite-mi un timbru de 8 lei. Daniel dorește să corespondeze cu fani ai lui Michael Jackson. Adresa lui este : str. Plăieșilor nr. 6, bl. U2 Bis, sc. B, ap. 3, cod 6600, Iași.

■ Frumoasa Mariah Carey se află (și în acest an...) printre cei nominalizați pentru prestigioasele premii (ale industriei americane de discuri) Grammy. În unul din următoarele numere ale revistei noastre vă vom prezenta pe cîștigătorii din acest an. Oricum, mai mult ca sigur că Mariah va fi printre ei...

Revista Magazin este realizată de CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" SRL

Autorizată prin sentința civilă nr. 382 din 4 aprilie 1991 a Judecătoriei sectorului 1 București, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/2623/1991 din 8 mai 1991

CONT 40 10 10 85 00 (lei) 40 20 10 53 30 ($) 40 20 10 53 31 (D.M.) BANCA COMERCIALĂ „ION ȚIRIAC" S.A.

COMITETUL DIRECTOR :

Dumitru FILIP (director general), George CUȘNARENCU, Ecaterina BĂTRÎNEANU, Mihaela DOROBANȚU, Paul IOAN (directori).

Redacția : Piața Presei Libere, nr. 1, telefon : 17.60.10/17.60.20. Tiparul : Regia Autonomă a Imprimeriilor. Imprimeria „CORESI" — București.

Administrația „Editura Națională S.A."

Redactor șef : DUMITRU FILIP

Secretar general de redacție : GEORGE CUȘNARENCU

REDACȚIA : Dorel Dorian (șef secție), Ion Țugui, Manuela Spătaru, Șerban Filip (1612) ; Ecaterina Bătrînеanu, Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan (șef secție), Aurora Popescu (1630) ; Irina Stoica, Melania Constantiniu, Delia Costea, Adrian Hoajă (1282) ; Teodora Bujor-Panaitescu, Elena Ilie (1633).

SECRETARIAT DE REDACȚIE : Ionel Cojocaru, Dumitru Mateuță, Costea Spiru, Vasilica Mărgărita (1659) ; Dorin Măran (2692)

Manuscrisele și fotografiile nepublicate nu se înapoiază.

PREMIERĂ LA BUCUREȘTI

UN SHOW INTERNAȚIONAL AL CALCULATOARELOR

În urmă cu două săptămîni s-a aflat în București d-na SUSAN WARREN, managerul firmei americane COMTEK Expositions Inc., motiv pentru care am aflat cîteva date despre C.E.R.F. '92, o expoziție internațională de computere și electronică ce va fi deschisă la București, Sala polivalentă, în perioada 11—15 mai a.c. Convorbirea s-a desfășurat la sediul firmei Computerland — București și a fost înlesnită de directorul general al firmei, dl. Nicolae Badea. Am înțeles că această expoziție nu numai că este prima de acest gen în România, dar, cu excepția unei expoziții la Moscova, anul trecut, este prima de acest gen în Europa centrală și de est. De ce România ? Explicația a venit foarte simplu : pentru că România a devenit după 1989 o piață foarte interesantă pentru investitorii străini din domeniul computerelor, în această privință în țara noastră existînd un adevărat „boom", o explozie reală a cererii de echipamente și tehnică de calcul. Noua politică democratică și liberalizarea economică au făcut ca această cerere pentru computere să crească enorm, atît în sectoarele private, cît și în cel al societăților comerciale. Și firma care va încerca în perioada amintită să satisfacă această cerere uriașă este tocmai COMTEK.

— Firma mea, spune doamna Susan Warren, este specializată în organizarea de expoziții comerciale în care sînt prezentate computere, hardware, software și elemente periferice. Cei interesați în aceste expoziții sînt de obicei ministerele, potențialii parteneri pentru joint-ventures și distribuitori autorizați. Toți aceștia vor avea posibilitatea să cumpere produsele prezentate, direct din expoziție. Dar lucrul cel mai important este că această expoziție poate să se desfășoare la București și că oamenii pot să vină și să obțină ceea ce vor. După părerea mea va fi cea mai mare expoziție organizată vreodată în România, asta și din prici-na calității produselor prezente, pentru că vor fi produse ale firmelor foarte importante din lume, IBM, Apple, toate „numele mari" vor fi prezente la acest eveniment. Se știe că în România există un imens potențial și ei doresc să se implice. De aceea și firmele care vor sponsoriza vor fi interesate să fie prezente la această foarte importantă expoziție. Publicul românesc, specialiștii din ministere sau departamente vor intra în contact cu tot ce este mai nou, de ultimă oră în acest domeniu aflat mereu în schimbare, al calculatoarelor și ale aplicațiilor legate de acestea. Și în privința consumabilelor electronice va fi un imbold pentru cumpărători, deoarece Whirlpool, cea mai mare firmă de consumabili din lume va fi prezentă la București.

— Domnule Nicolae Badea, pentru că a venit vorba de firme prezente la Expoziția din mai, puteți face o trecere în revistă rapidă a acestora ?

— Cu plăcere. Este vorba despre companii foarte cunoscute în lume, cum ar fi : Unisys, Hewlett Packard, Minolta, Sony, Computerland, Smith-Corona, Buli, Citizen, Olympus, Innovator, Contrax, Control Data, Laser, Danzas, ICE Felix, Delta Design, Walthram. Vor mai fi expuse echipamente produse de firme reprezentate, cum ar fi Apple, IBM, Digital Corporation, Epson, Nec, Compaq, Packard Bell și altele.

SUSAN WARREN : Computerland, una din cele mai importante companii din România, împreună cu firma mea, dorim să aducem marile firme de computere în România pentru că piața computerelor în țara dumneavoastră este foarte puternică și noi dorim să venim în întîmpinarea ei. Știți cum e, Bucureștiul este un „boom town", un oraș al marilor descoperiri, e ceva comparabil cu celebra cucerire a vestului în Statele Unite, e ca o „goană după aur", este vremea descoperirilor.

— Am înțeles comparația. Spuneți-mi, expoziția va fi completată și de alte manifestări ?

— Bineînțeles, vor fi conferințe zilnice, simpozioane dedicate comunicațiilor, am avut chiar contacte cu ministerul Telecomunicațiilor, care s-a arătat foarte interesat de o asemenea sesiune de conferințe.

— Ați spus despre piața românească a computerelor că este fantastică. Cum e cea din S.U.A. ?

— În Statele Unite piața este saturată, acesta e cuvîntul. Oamenii au echipamentele, se mai cumpără anumite periferice, unele softuri și cam atît. În România însă, lucrurile cresc cu o rapiditate uimitoare, companiile se dezvoltă uluitor, se pornește de pe un teren relativ virgin în anumite domenii, se cuceresc noi teritorii de activitate noi posibilități, de aceea am spus că aveți acum un „gold rush", o goană după aur, o goană după noi aplicații economice, noi posibilități de folosire a echipamentelor electronice, software, hardware, periferice, consumabile. Oamenii trebuie să știe că ele există, să știe cine le fabrică, la ce folosesc. Acesta este scopul show-ului de la București. Un show pentru o piață aflată în plină expansiune, care nu este saturată, ci mereu doritoare de lucruri noi și de calitate.

— Ce părere aveți despre specialiștii noștri în computere ?

— Sînt oameni cu o pregătire solidă, o pregătire tehnică puternică, ei au acum nevoie de echipamente noi, de „ultimul strigăt" în materie pentru a pune în aplicare cunoștințele dobîndite. Viitorul este el informaticii sub diferite aplicații și computerele nu vor lipsi de pe masa nimănui, așa cum radioul nu lipsește astăzi din casa nimănui. Dacă mă gîndesc la aplicațiile în învățămînt, în medicină, în meteorologie, transporturi, comunicații, industrie, educație.

— Da, mă întreb cum au putut trăi oamenii acum 1 000 de ani fără toate acestea. Era probabil mai multă liniște...

— Să știți că și eu mă întreb uneori. Pentru că uitați-vă cum arată astăzi birourile firmelor și companiilor în lume. Complet automatizate, computer, fax, copiator și așa mai departe. Ele sînt și vor deveni indispensabile pentru omul de mîine. Eu de pildă nu pot trăi fără computer nici măcar o singură zi din viață.

Prin ei sînt legată de lume, mă simt implicată mai profund în existența planetei. Și ca mine simt și alții. Poate că și acesta este scopul expoziției de la București. Prin echipamentele și aplicațiile lor, prin computere și automatizările de birou de care aminteam, România să fie mai puternic implicată în procesul mondial de dezvoltare.

— Vă mulțumesc, cel puțin pentru această dorință.

Convorbire realizată de GEORGE CUȘNARENCU

PĂMÎNTUL, planetă a giganților?

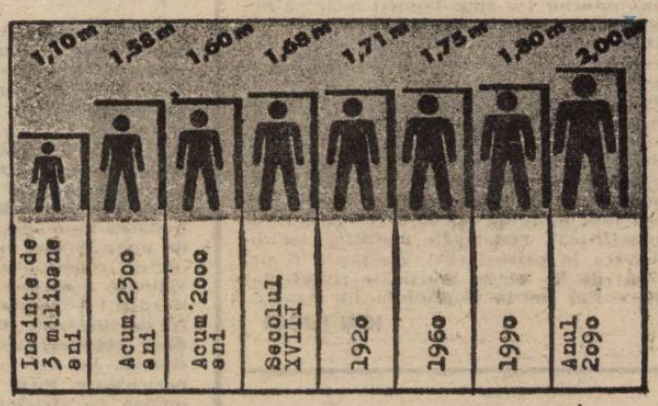

Strămoșul nostru de acum trei milioane de ani măsura în medie 110 cm înălțime, iar în urmă cu două milioane de ani 1,6 m. Astăzi, în țările puternic dezvoltate, media înălțimii oamenilor este de 180 cm, iar oamenii de știință sînt convinși că pînă în anul 2090 va atinge doi metri. Care este explicația faptului că oamenii vor crește atît de înalți ? Există o limită a acestui proces sau ne aflăm în fața pericolului ca Pămîntul să devină o planetă a giganților ?

Dacă scenariul „creșterii nelimitate în înălțime" se va adeveri în curînd el va genera nenumărate probleme. Milioane de case din întreaga lume se vor dovedi prea joase, vor trebui modificate dimensiunile a sute de milioane de uși și paturi. Deja încă din zilele noastre normele de producere a acestora în Occident s-au adaptat la cerințele oamenilor înalți.

Poate că reacția mai rapidă a industriei occidentale decurge din aceea că în aceste țări procesul „creșterii în înălțime" este cel mai lesne observabil. În Germania, de exemplu, la fiecare cinci ani cetățeanul cuprins în statistici „crește" în înălțime cu un centimetru. Fiul își depășește tatăl în medie cu șase cm iar fiica pe mamă cu patru cm. Chiar și nou născuții se nasc astăzi mai mari cu doi cm. decît nou-născutul cuprins în statisticile de acum 30 de ani. În Germania deja 25% din tinerii sub 18 ani depășesc înălțimea de 185 centimetri.

Oamenii de știință denumesc acest fenomen accelerația creșterii. Să însemne asta că pe zi ce trece stăm din ce în ce mai mult cu nasul pe sus — se întreabă săptămînalul „Quick" ? Oamenii de știință consideră că se află în posesia unor criterii :

Primul este alimentația. În țările dezvoltate consumul de alimente este considerabil. Consumul de albumine și zaharuri a crescut aici de patru ori în ultimul secol. Hrana pentru copii se „completează" cu toate vitaminele și adaosurile posibile. În ansamblu totul este programat pentru „accelerarea" creșterii în înălțime și aceasta încă de la naștere.

A doua cauză constă în nivelul ridicat de ocrotire a sănătății. Vaccinurile, respectarea regulilor de higienă, antibioticele și cercetarea medicală — toate acestea au făcut ca bolile copilăriei să țină de domeniul trecutului ; de altfel, ele sînt astăzi ușor de învins. Copiii bolnăvicioși de odinoară sînt tot mai puțini. Alte cauze ale „creșterii în înălțime" la copii : lichidarea muncii la copiii minori, încălzirea într-o măsură sporită a locuințelor etc.

O a treia cauză este controlul nașterilor. Astăzi, apraoape fiecare copil născut într-o țară dezvoltată este un copil „dorit" și deci iubit. Aceștia cresc mai repede. S-a demonstrat științific că dacă copilul simte că este nedorit și nimeni nu se ingrijește de el, se închide în sine și are probleme psihice. De aici rezultă lipsa poftei de mîncare și tulburarea somnului. Și tocmai în timpul somnului organismul produce cei mai mulți hormoni de creștere.

Cea de-a patra cauză este... moda de a fi înalt. Cea mai bună carieră o fac manechinele înalte, bărbații înalți sînt considerați cei mai chipeși. Așa face ca mulți părinți „să-și crească" propriii copii ca pe niște uriași fără a-i feri de diferite tablete sau alte minuni cu conținut nutritiv sporit. Oare toate acestea să facă să devenim vreodată uriași ?

Oamenii de știință apreciază că în 2090 locuitorii țărilor dezvoltate vor atinge o înălțime medie de 2 m. Dar după cum remarcă ei, cu aceasta nivelul de creștere se oprește. Pentru că organismul uman nu este din punct de vedere genetic și „arhitectonic" adaptat la depășirea acestei granițe. Iar dacă va face acest lucru, atunci va crește în mod periculos spectrul tulburărilor aparatului circulator, bolile unei inimi suprasolicitate, afecțiunile coloanei vertebrale și ale articulațiilor, tulburarea echilibrului etc.

Creșterea în înălțime a cetățenilor din țările dezvoltate pe care o remarcăm astăzi se datorează în primul rînd bunăstării. În condiții favorabile, organismul beneficiază cu precizie de posibilitățile inscrise în genele sale — ceea ce în timpurile de odinioară nu putea s-o facă. Dar acest cod genetic fixează și granițele creșterii — iar omul se apropie nestingherit de ele. Deci 2 metri — și cu asta putem să ne declarăm mulțumiți ?

MIHAELA DOROBANȚU

Microordinatoarele în pericol

CAPTURĂ DE VIRUȘI INFORMATICI

Cu ani în urmă, umbrelele bulgărești înarmate cu otravă ucigașă au terorizat Occidentul. Iată că acum, din nou, această țară est-europeană pune probleme celor din Vest ; micro-ordinatoarele (italiene în special) se îmbolnăvesc frecvent, contaminate fiind cu virusul informatic „made in Sofia". În urma tulburărilor grave produse diferitelor sectoare industriale ,cercetătorii au pornit un fel de cruciadă pentru a depista cauza acestei situații. Și astfel s-au identificat 33 tipuri de viruși, din care derivă numeroase alte variante, responsabile de o epidemie la scară internațională, proveniența fiind bulgară. Dar de ce s-a întîmplat acest lucru ?

Revista „Courrier International" apreciază că numeroase servicii și societăți cu tangențe sau direct implicate în domeniul informaticii, în urma schimbărilor survenite în Est, au rămas legate de vechiul regim și s-au văzut în incapacitatea adaptării la o nouă societate. Multe întreprinderi din Est și-au închis dintr-o dată porțile. Astfel, mii de programatori s-au trezit concediați, fără un loc de muncă. Aceeași publicație emite ipoteza că tinerii informaticieni au trăit această schimbare într-o ură cumplită. Considerîndu-se frustrați și devenind agresivi (din punct de vedere profesional) și-au consacrat o bună parte din timp producerii unor viruși informatici. Primele simptome ale contaminării ordinatoarelor cu viruși au fost observate în decembrie 1990. 33 de viruși fuseseră răspîndiți în Europa și Statele Unite. În septembrie anul trecut, laboratorul american McAfoe Asociates afirma că a identificat 297 suse numai pentru virusul MS/DOS răspîndite în întreaga lume și au contabilizat 596 derivați pentru un total de 893 viruși cunoscuți. 35,2% dintre ei proveneau din Europa de Est și toți fuseseră difuzați în ultimele 12 luni.

În Statele Unite, epidemia a devenit extrem de preocupantă. Revista Byte a întreprins o anchetă din care a reieșit că 28% din întreprinderi au suferit consecințele contaminării. Acest fenomen progresează de-o manieră alarmantă îndeosebi pentru Italia. Începînd din septembrie 1991, Italia este țara cea mai afectată din toată Comunitatea europeană. În urmă cu un an ocupa, în schimb, ultimul loc.

Desigur, o luptă acerbă a fost declanșată la scară generală (institute de cercetare, bănci, companii de asigurare, servicii informatice etc.) pentru a se realiza în primul rînd o hartă a epidemiilor. Analiza s-a efectuat pe un eșantion de aproximativ 9 000 PC-uri controlate în permanență cu ajutorul programului Viruscan. Cele mai expuse orașe sînt în prezent : Milano, Roma, Torino și Bologna. Costul global al acestei epidemii, pentru întreprinderi, se ridică la milioane de dolari. Căile de contaminare și de răspîndire ale virușilor sînt extraordinar de diverse și, contrar părerii generale, virusul nu provine decît în mod cu totul excepțional de la dischetele cu jocuri video introduse în întreprinderi.

Situația s-a agravat mult încă de la sfîrșitul anului trecut de cînd „operează" (după cum se exprimă revista „Courrier International") un grup fantomatic denumit IVRL (Italian Virus Research Laboratory). Totul pare să fi început în luna mai a anului trecut, cînd un membru al grupului, acționînd sub pseudonimul Cracher Jack, a livrat unui specialist american în viruși informatici (e vorba de Patricia M. Hoffman), un virus denumit „Italian Pest". Atunci ar fi făcut și următoarea declarație privind intenția grupului clandestin : „Prin intermediul acestui virus declar război săracilor (Și din nefericire cîți săraci nu sînt în lume !). Încercați să mă învingeți... Ha, ha, ha ! IVRL este atît de puternic încît va învinge".

Au fost identificați 22 noi viruși de origine italiană dintre care 14 poartă semnătura Cracher Jack sau David Grant, amîndoi aparținînd grupului IVRL. Alți viruși poartă semnătura unui alt grup, denumit PC Bandit. Virușii creați sînt complecși și ultrasofisticați. O dată ce au infectat un PC, memoria este incapabilă să mai funcționeze corect. Interesantă este asemănarea dintre acești viruși și cei de proveniență bulgară care între anii 1988 și 1989 au produs mișcarea bulgară Dark Averange din Sofia. Desigur, în prezent, se pune întrebarea : există o mișcare internațională în care sînt cuprinse diferite grupări ? Să fi intrat italienii în posesia virușilor bulgari și să folosească diferite coduri în interese greu de definit în prezent ?

AURORA POPESCU

Nr. 8 (1792) din 22 februarie 1992

incursiune în paranormal

VISE CU FUNCȚIE INFORMAȚIONALĂ?

De la civilizația Egiptului antic, la mitologia ledelor, în Europa de Nord, ocultismul intersectează atît istoria, cît și viața oamenilor, individuală, familială sau de grup. Fie că realitatea, concretul, treceau prin cumpene insuportabile, fie că nevoia unui sprijin atotputernic și clarvăzător își reclama oportunitatea de la forțe ezoterice, arondate doar inițiaților, speranța omului într-un contact transcendental, mai ales cu binele împotriva răului a dominat atît existența de zi cu zi, cît și legenda, ultima mai ales transferată culturii, universului spiritual. Astăzi știința poate dezlega cu folos numeroase zone altădată secrete sau învăluite în mister. Bioenergetismul, ca potențial vindecător sau cel mai adesea de diagnosticare a unor maladii a ieșit în ultimele decenii din sfera ocultismului, aparținînd, în marile laboratoare, temelor de studiu și cercetare științifică. Fenomenul telepatiei este „măsurat" cu măsuri fizice, în mare parte stăpînit prin cunoaștere științifică. Hipnoza a devenit o practică medicală în anumite situații și cazuri. Multor altor fenomene li se caută o explicație, întrucît evidența lor nu mai poate fi pusă la îndoială. Dar teritoriul acesta, al paranormalului, este atît de vast, de complicat, de tulburător în revelații, încît adeseori fiecare mister scos din aura lui insolită nu face decît să ne arate că mai stăruim într-o ignoranță dureroasă.

Evident, nu toate halucinațiile, năzărirle, marcările psihosomatice, sau excesul de imaginație psihică pot fi înserate în sumarul fenomenelor „plauzibile", chiar dacă și acestea țin în mare parte de paranormal. Psihologia, psihiatria psihanaliza, metafizica sondează evidențe și denumesc situații clinice sau care abdică de la elasticul cod al normalului. Din ce în ce mai mult astăzi, oamenii de știință se întreabă ce este **normal** și ce este **anormal**.? Dincolo de certitudinea unui diagnostic, planează încă, atunci cînd este vorba de oameni de excepție, o taină care vulnerabilizează certitudinile, convocînd de fapt o reprivire, o altă direcție de observație. Și, chiar dacă înțelepții Greciei antice „descoperiseră" omul cosmic, totuși abia în veacul acesta acest om începe să fie acceptat în studiul atîtor fenomene.

★

În numărul de azi al rubricii noastre reținem două cazuri excepționale, de transcendere prin vis a unor evenimente. Ambele cazuri sînt pilduitoare și aparent senzaționale, întrucît ele proiectează fapte din viitor în prezentul concret, prin intermediul visului. Interesant ni s-a părut caracterul de dilatare a premoniției, de la un eveniment codat pentru cîteva ceasuri sau zile la altele întinse ca un program perfect marcat pentru o viață.

M.E. din Valea Mare și-a făcut destule mustrări pînă să-și dezvăluie întîmplarea. „Pînă la urmă m-am hotărît să vă scriu. Iată ce pot povesti pe scurt. Visez unele locuri pe care nu le-am văzut niciodată, dar în perioade scurte de timp. Am unele momente cînd simt că am mai trăit momentul și într-o fracțiune de secundă gîndesc exact ceea ce va spune și ce va face persoana de lîngă mine, dar și ce se va întîmpla. Mulți mă îndeamnă să consult un doctor psihiatru. Îmi este foarte greu să fiu în situația asta. Aș dori să vorbesc cu cineva care mă înțelege și mă crede. Aș spune mult mai multe lucruri dar mi-e teamă că nu sînt crezută. Am ajuns într-o stare de inhibiție."

Această confesiune scoate la lumină adevărul trăit și sinceritatea șocului provocat de o „stare excepțională", față de care nu mai sîntem circumspecți. Dar să continuăm confesiunea :

„Am visat că mă aflam la discoteca și la un moment dat am găsit 6 lei, pe podea. A doua zi m-am dus la discoteca și, spre uimirea mea, am cules de pe podea, din locul pe care îl visasem în amănunt, 6 lei ! Acest vis l-am visat de două ori cu același rezultat. Dar cel mai de necrezut eveniment care mi se întîmplă este că visez oameni pe care nu i-am cunoscut și nu i-am văzut niciodată, iar peste puțin timp, cîteva zile, fac cunoștință cu ei. Toate visele mele observ că se realizează cu o exactitate uimitoare. Pot fi verificată oricînd în acest sens. Eu sînt o ființă credincioasă și consider că totul este de la Dumnezeu."

Visele interlocutoarei noastre tinere, traseul lor de la subconștient la materializare sînt **fapte**, concretul lor testabil și aflat permanent sub semnul veridicității nu poate fi deturnat. El există ! O explicație ? Dacă am găsit-o acum, aici, ar trebui poate să modificăm titlul rubricii...

Alt exemplu, tot din zona viselor, ni-l oferă Mihai Ilina din București. De data aceasta este vorba de marcarea simbolică a unor destine pe termene lungi, care includ în fapt o existență :

„La nașterea tatălui meu, bunica a visat un copil de vîrstă școlară, mereu agitat, frămîntat de tot felul de probleme, dornic de a părăsi casa părintească. Acest vis, bunica l-a povestit moașei comunale care, tălmăcindu-l, i-a spus că noul născut nu va termina școala primară și evenimente deosebite îl vor face să plece de acasă, petrecîndu-și restul vieții într-un alt colț de țară. Toată povestea se petrecea în anul 1904, iar prezicerea s-a adeverit, tata trebuind să părăsească satul natal, stabilindu-se într-adevăr în alt colț de țară.

La nașterea unchiului meu, bunica a visat o gîscă cu șapte boboci care se plimbău prin ograda casei. Cineva parcă îi șoptea că cei șapte boboci nu-s altceva decît niște gîsculițe în miniatură ! Relatînd același vis aceleiași moașe, bunica a primit un răspuns care a uimit-o. Redau textual cuvintele bunicii : „Doamnă, să știi că băiatul dumitale care stă acum în albie va trăi mult și va avea șapte neveste". Lucrurile s-au adeverit, unchiul meu a trăit 86 de ani și s-a căsătorit de șapte ori, eu prima nevastă recăsătorindu-se în ultima parte a vieții !

Referitor la mine (ne spune în continuare interlocutorul nostru), bunica mi-a povestit ce a visat într-o noapte, imediat după nașterea mea : a visat un cioban așezat la umbra unui pom înconjurat de o turmă de oi, care învîrtind toiagul făcea semne pe pămînt. Tălmăcitoarea citată anterior i-a spus bunicii mele că nepotul ei va crește mare și va merge la școli înalte, iar la maturitate el îi va școli pe alții. Previziunea visului s-a adeverit și în cazul meu. La 23 de ani deveneam cadru didactic, funcție pe care o dețin și azi, la peste 60 de ani..."

Acestea sînt faptele. Cum să ni le explicăm, cînd proiectul din vis pare să fi lucrat imperturbabil la realizarea premoniției ? Ne putem uimi, cel puțin, odată mai mult de adevărul că astfel de „planificări", codate fie simbolic, fie direct (ca în primul caz), nu poate fi deturnat de la țintă, nu poate fi corectat sau evitat de la împlinirea lui exactă.

ION TUGUI

A DORI, A IUBI, A MÎNCA

Există o credință solid înrădăcinată între convingerile multora, de pretutindeni, și nu de ieri-de azi !, potrivit căreia dragostea, sub toate ipostazele ei sufletești și, mai ales, carnale poate fi „controlată" și „stimulată" corespunzător cu ajutorul unor substanțe obținute natural sau prin sinteză chimică. Dacă lăsăm deoparte substanțele utilizate conform unor „temeiuri magice", ne rămîne re cercetare vastul domeniu al afro celor, adică al acelor substanțe natu sau de sinteză bănuite să aibă darul a declanșa reacții sexuale fără aportul unor stimuli organici (fiziologici, senzoriali, nervoși) naturali. Cel puțin aceasta e una din posibilele definiții sub care sînt incluse afrodisiacele. O întreagă mitologie, transmisă mai mult în șoaptă, din om în om, de la un capăt la altul al lumii și din veac în veac, învăluie cu un tainic nimb de paradisiace trăiri erotice multe dintre acestea substanțe.

Unele, indeosebi naturale, sînt cunoscute de secole. „Virtuțile" lor fiind deseori asociate practicilor magice. Altele, cele sintetice, datează de numai cîteva decenii. Însă pentru știința actuală **toate sînt clasificate în categoria drogurilor** (stupefiantelor, dacă doriți) întrucît sînt socotite extrem de periculoase pentrii sănătate și chiar pentru viața indivizilor...

Totuși, ce-i adevărat și ce-i doar fabulație, iluzie, mit în utilizarea afrodisiacelor ? Se cuvine să notăm, de la bun început, că un astfel de produs trebuie să înfrîngă mecanismele neurofiziologice ale organismului, bicluind pur și simplu creierul. Este vorba deci de stimuli artificiali (nenaturali (în raport cu organismul) care, o dată introduși în organism, dau naștere unor adevărate furtuni biochimice care tulbură puternic funcționarea unor mecanisme psiho-fiziologice de mare finețe, complexitatea și sensibilitatea, constituite în decursul întregii existențe a speciei umane. Dar — să fim liniștiți ! — în afara a cel mult două astfel de substanțe, **nu există asemenea produse chimice**, nici naturale și nici de sinteză. Iar cele care există sînt atît de periculoase încît utilizarea lor este interzisă cu strictețe pentru că invariabil se soldează cu... marșuri funebre și coroane, lucru nu tocmai dezirabil !

Neurofiziologia a demonstrat că dorința și plăcerea sînt inseparabile : dorința este sursa, stimulul care declanșează căutarea plăcerii. Totodată, dorința e provocată, motivată de contactul dintre individ și un «obiect» exterior dorit, putînd fi stimulată de diferiți factori particulari (inaccesibilitate, raritate etc.) După cum precizează neurobiologul francez Jean-Didier Vincent, profesor de neurofiziologie la Universitatea Bordeaux-II, mecanismul dorinței funcționează prin intermediul neurotransmițătorilor — de tipul dopaminei, serotoninei, noradrenalinei etc. existenți în creier. Acesta din urmă are rolul unui radar, emițînd semnale ce sînt reflectate de «obiectele» dezirabile, „ecoul" recepționat declanșînd reacția specifică a dorinței.

Dorința sexuală, relevă același specialist într-un interviu acordat săptămînalului „Le Nouvel Observateur", nu este decît una dintre nenumăratele manifestări ale complexului mecanism al dorinței, avînd practic aceeași configurație neurofiziologică funcțională, însă cu altă finalitate întrucît la capătul lanțului neurofiziologic, în sfera efectorilor, se află glandele și organele sexuale. Practic, din punct de vedere biochimic sistemele dorinței, existente în creier, funcționează identic, indiferent de natura „obiectului -țintă" — între „foame", „sex" sau „posesiune materială", diferit motivate și cu finalități la fel de diferite, neexistînd nici o deosebire. Tocmai faptul că „filtrele" neurofiziologice care dirijează cu precizie și separă motivațiile între ele și finalitățile între ele la capetele lanțului, în cadrul acestui fantastic sistem numit **creier**, sînt de o extraordinară complexitate, face ca posibilitatea existenței unei substanțe medicamentoase care să opereze selectiv asupra unui segment al lanțului neurofiziologic al dorinței să fie imposibil de imaginat. Stimulînd chimic mecanismul dorinței, se amplifică nediferențiat, în mod egal, toate senzațiile astfel încît, potrivit mărturiilor unor persoane ce au utilizat „afrodisiace", produsele respective au determinat o reacție de „fericire generală" : „Afrodisiacul acționează mai degrabă ca un amplificator de senzații, indiferent că e vorba de pictură, dragoste, muzică etc., în final, cînd efectele psihice se estompează, trezindu-te cu o foame de căpcăun !..."

ADRIAN HOAJĂ

(Va urma)

Afrodiziacele - o eternă iluzie

Punți către lumea de dincolo

FRICĂ DE MOARTE, FRICĂ DE VIAȚĂ?

Preocupat de studiul sentimentului de teamă în fața morții și de consecințele acestuia, psihiatrul Russel Noyes din Iowa include sistematic cazurile de NDE (near death experiments) în statisticile sale, deși impresia pe care i-o produce cartea lui Moody nu este dintre cele mai favorabile. Totuși el va interoga 215 „experiencers", rezultatele fiind publicate într-un articol în revista „Psychiatry", în 1980.

Începe să fie din ce în ce mai preocupat de transformarea extraordinară care se produce în cei care au trecut prin asemenea experiențe. În 41 la sută din cazuri aceasta se exprimă prin dispariția oricărui sentiment de frică.

„Moartea, spune o liceană, a devenit pentru mine o posibilitate foarte cinstită (sic). De acum încolo, într-o mulțime de situații, de exemplu cînd sînt în mașină, sau cînd sînt bolnavă, eventualitatea morții este mereu prezentă. Dar nu mă mai înspăimîntă. Dimpotrivă... Moartea face acum parte din viața mea, ca nașterea, suferința, dragostea...

O altă femeie îi spune : „Eram dintre cei cărora le e mereu frică, n-am putut niciodată privi în gol, nici să mă apropii de malul unui rîu și eram frămîntată de grijă pentru copiii mei. După accident, totul s-a schimbat. Am crezut totdeauna că resemnarea era sinonimă cu tristețea. Am înțeles că ea putea să aducă și liniștea..."

„Am realizat, explică o a treia femeie, că trebuie să te dai vieții, literalmente : să te dăruiești. Și nebunia este că iluminarea s-a produs în momentul cînd, renunțînd să mai lupt, mă dăruiesem morții.

Să fie frica de viață și frica de moarte unul și același lucru ?"

Fiind în fond un caracter suficient de „european", Noyes nu poate trece cu vederea rolul pe care îl joacă inconștientul în toate acestea :

„Dintr-o dată, în momentul accidentului, înțelegi totul fără dificultate. Un mecanism foarte simplu de prim ajutor se pune în acțiune. Ai o singură șansă să scapi de moarte : să redevii un animal, o pisică, o maimuță hiperinstinctivă și elastică ! Dar pentru asta trebuie să scurtcircuitezi Eul conștient individual, ego-ul, omenescul care strică totul cu luciditatea sa deprimantă și defetistă — știe că moartea nu-l mai poate rata, îi e frică, tremură... Dar inconștientul este viclean : frica aceasta îi va servi drept detonator ; ea deconectează Eul conștient, cel care pierde controlul corpului și..."

Dar revenirea ? Psihanaliza pare și aici să ofere un răspuns relativ simplu : „Experiența subiectivă a depersonalizării, ar fi ca un vis uterin. Cum ar putea însă acest vis regresiv să aibă o asemenea influență și să provoace o transformare atît de durabilă în cel revenit ?... Să ajungi să-i faci pe oameni să creadă că nu le mai e frică de moarte ! Haida, de ! În realitate este imposibil. A muri, se gîndește psihiatrul, este prin forța lucrurilor scandalos și inacceptabil... Pe scurt, inconștientul nu poate concepe moartea. El o ignoră.

Cum ajunge însă să fie atît de înspăimîntat de cădere sau de accident încît să organizeze întregul cinematograf al depersonalizării ?"

Noyes nu are un răspuns. Își aduce însă aminte de cartea filosofului Ernest Becker „The Denial of Death" (Refuzul morții) care primise în 1973 Premiul Pulitzer pentru lucrările non-ficțiune. Aici se găsește schema lui Frederick Perls, pentru care structura nevrotică a oricărui individ este alcătuită din patru straturi de minciuni succesive, ca matrioștele rusești : mîile de roluri pe care le jucăm zi de zi, trăsăturile noastre de caracter în care ne „fixăm" progresiv, reflexul fundamental de fugă în fața impresiei insuportabile a golului din străfundul nostru și, în fine, a patra și cea mai mare minciună : „uitarea" morții.

„Mulți oameni, spune Perls, rămîn la primele două straturi. Se liniștesc cu ce este trivial și nu coboară niciodată mai jos, murind în final fără să se fi îndoit măcar odată asupra naturii esențial mincinoase a întregii lor existențe. O viață interioară efectiv împlinită și lucidă constă în a sparge succesiv cele patru straturi de minciuni, unul după altul. Dar vai de cel care îndrăznește să-l străpungă pe ultimul ! Se va găsi în fața dilemei oribile a trăirii cu permanentă groază a morții sau de a se scufunda din nou și pentru totdeauna în uitare și minciună".

Acestea sînt cuvintele lui Perls. Există vreo ieșire ? se întreabă nehotărît Noyes." În cartea sa, Ernest Becker nu vede decît una, cea a lui Kirkegaard : credința. Adică ? Raționamentul e simplu : deoarece eul tău e un impostor, dar fără el viața ta e imposibilă, trebuie să-l ucizi, deci să mori, apoi să renaști într-o dimensiune care transcende viața. Dar soluția existențialismului danez nu-i pare deloc evidentă psihiatrului din Iowa. Ce este „o dimensiune care transcende viața" ? Și un medic are el cea mai neînsemnată competență să se pronunțe ?

Problema psihiatrului devine și mai dificilă. Își amintește, într-adevăr, că majoritatea accidentaților depersonalizați liniștiți pe care îi interogase au avut aceeași frază. „Am avut impresia că mor, doctore, și că apoi renasc. Să mori și să renaști ? Mai auzise deja aceste cuvinte de mii de ori. Dar ca o alegorie un pic stupidă. Nu-i acordase atenție. Murim în fiecare seară, nu-i așa, ca să renaștem în fiecare dimineață. Dar reveniții aveau un ton special cînd spuneau aceasta. Tonul cu care spui : „Încă odată". Comunicare și metacomunicare.

Să ne imaginăm că pista ar fi mai serioasă decît ne-am fi imaginat la început : ce ar fi în acest caz ceea ce moare la cei reveniți ? Și ce renaște ?

Răspunsul cel mai frumos avea să vină din Cehoslovacia".

MIHAELA DOROBANȚU

Starea de veghe

„...MULT MAI DE PREȚ E IUBIREA!"

În istoria marilor dinastii financiare — atît a celor reale (Morgan, Ford sau Onasis), cît și a celor de relativă ficțiune, televehiculate mondial de industria filmului (Ewing sau Carrington) — există aproape întotdeauna «o primă generație». S-o numim a celor norocoși, «care-au-răzbit», «care-s-au-cățărat», «care-au-smuls», ce și cît au putut, mai mult sau mai puțin onești (de regulă, mai puțin), și care au dat, ca să spunem așa, lovitura cea mare! Ce fel de oameni sînt? Întreprinzători, evident, aventurieri, prin caracter și vocație, și disperați (disperați social, mai întîi), dispuși să joace totul pe o singură carte.

În ceea ce ne privește, mai circumspecți (sociologic) și cu mai multă experiență în domeniul ficțiunii decît în cel al realului, încercăm sentimentul că toți acești «pionieri minunați și dinastiile lor fascinante» care ne invadează căminele prin ecranul TV, și ne dedublează existența în „porții" de cîte 50 de minute, nu sînt pentru noi decît un fel de pilule-medicament sau cianură, în stare să dizolve orice dramă reală, un anestezic sau un euforizant în stare să ne distragă de la păguboasele noastre probleme. Dar iată cum arată un astfel de „pionier"...

■

De prin 1990, de prin vară, istoria unei noi dinastii financiare, lansată în Spania, curînd după ce de-al doilea război mondial, de un anume Ernesto (Ernesto Koplowitz), un soi de metis spaniolo-maghiar, cu inserții sefarde (ca să citîm din biografii săi, care explică totul prin «sîngele din vine»), istoria aceasta cu conotații melodramatice bate toate recordurile de atracționizitate și public. În Nord, în Sud, în Vest... Și numai noi, cei din Est, mai atenți la imperiile care ni se prăbușesc chiar în coastă, n-am auzit nimic despre acest nou imperiu întemeiat de Ernesto. Un imperiu, alias un consorțiu mondial de proporții, care înlănțuie financiar-economic-istoric bănci cu capitaluri imense, societăți de construcții uriașe („Construcciones y Contrates"), firme de asigurări, de transporturi, ce vreți și ce nu vreți, sudează într-un tot vechea nobilime cu noua burghezie, sau invers, pentru că sus-numitul Ernesto, «marele pionier» a înțeles să se căsătorească la timp, el, «cel pornit de jos», cu marchiza Esther Romero de Penalver. O căsătorie din dragoste? Puțin probabil, dacă ne gîndim că frumoasa Esther avea deja un prieten, pe celebrul Ramon Areces, care tocmai demarase, la fel de aventuros, construirea superrețelei de magazine universale „El Corte Ingles". Or, „El Corte Ingles", așa cum știți, există, se bucură de un mare renume, ca și societatea „Conycon" (Construcciones y Contrates) care există și ea, iar cel doi «pionieri», Ernesto și Esther, conviețuind normal, cel puțin la început, au avut două fiice, pe Esther (II) și Alicia, prima devenită marchiză de Socorro, iar cea de a doua — marchiză de Casa Ponalver, ce vor urma — cele mai bogate femei **divorțate** din Spania. „Că *a-aduce banii...*", cum spune cîntecul.

■

Pe scurt, foarte pe scurt, că scenariștii și viața nu mai au fantezie, se cam repetă de la „episodul III" mai departe,

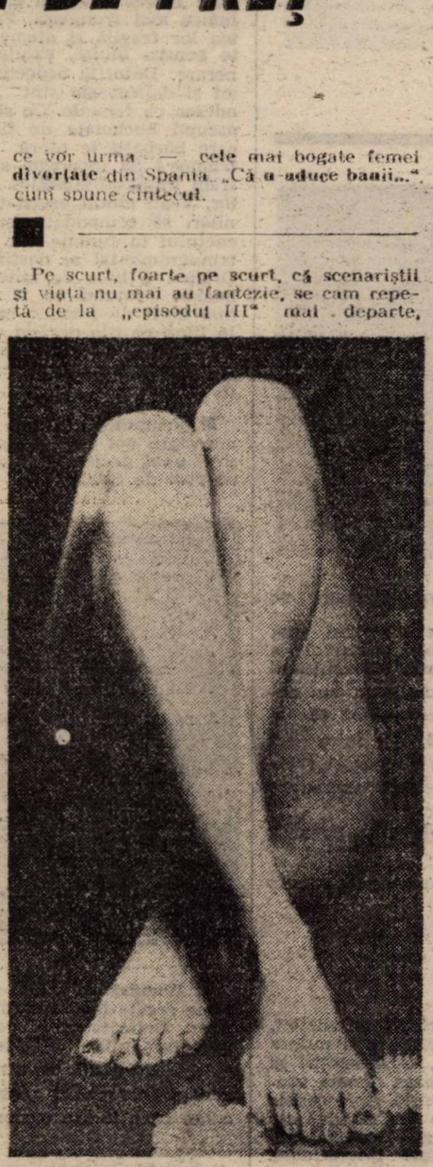

«pionierul» Ernesto Koplowitz, după ce făcuse avere și după ce-și întemeiase imperiul, ca să nu mai împiedice prin prezența sa, posesivă, relansarea «liniei» sentimentale dintre soția sa devotată și întreprinzătorul Ramon Areces, ca să nu-i mai încurce nici pe biografii săi, nici morala, moare puțin, în 1963, în plină tinerețe, într-un accident de călărie. Nu moare fiecare cum vrea... Deci, ce să facă marchiza, marchiza-mamă, fiește, rămasă văduvă? Își crește fetițele în sărăcia-ei-miliardară, o mai ajută cîte puțin, din cînd în cînd, în educația lor, și săracul-miliardar Ramon Areces cel cu super-rețeaua sa imperială, care s-a îngrijit de Esther și de cele două fetițe — riul" — moare și ea puțin, în 1966, tot la 40 de ani și ceva... Și bietele fetițe-miliardare rămîn orfane de tot.

Ajunși în acest punct al evoluției dinastice, noi nu mai sîntem siguri dacă toată această relatare reflectă un fapt de viață, brutal, în stare să înduioșeze și pietrele sau este o relatare secundă a vieții, un scenariu, adică, făcut după toate regulile acestei profesiuni. Ceea ce știm, e că după un «primo tempo» urmează «il secondo», din care se va vedea, cum zice același cîntec, că **„mult mai de preț e iubirea"**.

■

Grație lui Areces, protectorul familiei, cele două fiice, Esther (II) și Alicia fac cunoștință cu doi tineri de familie bună, Alberto Cortina, avocat de profesie, fiul unui ministru din guvernul lui Franco, și cu vărul lui Alberto, tot un Alberto, Alberto Alcocer. Cum de s-au întîlnit două surori cu doi veri? Conform tradiției fetele din nobilimea spaniolă nu au voie să se întîlnească cu bărbați necunoscuți fără a fi escortate... Alicia venea, deci însoțită de Esther, iar Alberto (Cortina) era însoțit de vărul său Alberto (Alcocer). Ce a urmat din aceste însoțiri, se poate presupune, două căsătorii minunate, fiecare din marchize aducînd pe lume cîte trei copilași. Esther — 3 băieți, Alicia — 3 fetițe, sau invers... Dinastia își urma cursul ascendent, și totul ar fi fost admirabil, dacă oamenii n-ar trăi în medie cam 70 de ani dacă inima nu le-ar rămîne tînără și dacă inima n-ar cere bat-o vina, ceea ce ochii văd. Cînd ai bani... În plus, viața e, totuși, un «serial», un serial cu foarte multe episoade și, evident, cu suspens. Așa că soții, cei doi Alberto și-au găsit fiecare, după un timp, compensări afective, amante, soțiile au fost disperate, pe urmă și ele și-au găsit ce-au găsit, au fost ei disperați... Imperiul, imperiile — că deveniseră două — cît pe ce să se spargă în patru, au intervenit fotografi, cu dezvăluiri foto intime, preluate de șantajiști de profesie, plus presa care nu minte, poliția care este cu noi (vrem să spunem, cu ei) și lumea totdeauna avidă să afle. Poate că, însă, iarăși ne întrebăm, ceea ce am citit noi prin diverse rubrici mondene nu ar fi totuși viață, ci film... Ba nu e viață s-ar zice, că s-a amestecat în această istorie și Carlo de Benedetti, patronul întreprinderilor Olivetti și un arab proprietarul Băncii Centrale din Kuweit... Încercînd, cu mic cu mare, să cumpere, ca în „Caracatița", într-una iberică, acțiunile Băncii Centrale a Spaniei.

Și n-am fi scris nimic despre «dinastia Ernesto Koplovitz», dacă n-am fi văzut într-un tîrziu o fotografie a Marței Chavarri, marea iubire secretă a lui Alberto Cortina, marchiză de Cobos, o tînără superbă, soția unui baron, o ființă de vis pe care Spania masculină, divinizînd-o (și noi!) a numit-o „Lady Espagna".

Dumnezeule, Doamne! Nu mă mai interesează deloc rezultatele alegerilor locale. Mi-am pus pe „perete" portretul „Doamnei Chavari" și indiferent pe ce cal, cu ce preț, dacă mai ajung în Sevilla, cu prilejul Expoziției Universale, ori reușesc să o văd și renunț la „starea de veghe", ori nu o văd pe Lady, împrumut ceva bani de la Valeriu Lazarov și mă întorc înapoi, ca să veghez mai departe.

Că multe sînt căile diversiunii! Și nu-s de acord cu confrații care și-au intitulat reportajele despre imperiul lui Ernesto: „Sînge albastru, sex și dolari". Eu le-aș fi intitulat: „Să renunțăm la orice... (Inclusiv la alegeri!) Vivat Marta!" În rest...

Trimit trei mii de lei televiziunii române, în pesetas, firește, că din partea lui Alberto Cortina, cerînd să se transmi-

PUNCTE

Catherine, mama și Chiara, fiica...

Pentru o carieră cinematografică precum a mamei sale Catherine Deneuve filme mai bune sau mai rele, mai romantice sau mai controversate cum a fost cazul filmului Hunger, un film de

groază în care serafica Deneuve era un vampir însetat de sînge și care la vremea respectivă a făcut cam scandal, fiica sa, Chiara Mastroianni, are toate motivele de invidie. Și cu toate acestea, mama și fiica se înțeleg bine, seamănă la caracter, chiar și fizic așa cum reiese din această fotografie, ceea ce nu se știe deocamdată este dacă vor semăna și destinele lor artistice. Alături au fost însă prezente la o altă manifestare artistică, parada de creație vestimentară pentru vara anului 1992 a lui Jean-Paul Gaultier.

„Momentul" Presley

Nu, nu este vorba despre un moment muzical Presley, nici de vreo dezvăluire senzațională în legătură cu legendarul rock-star, ci doar despre Priscilla Pres-

ley care, în trecere pe la Cannes fiind, n-a pierdut ocazia de a-și prezenta noul său parfum, intitulat „Moments" și o dată cu acesta, bineînțeles, întîlnirile de rigoare pentru dedicații, și cocktail la hotelul Martinez De la Cannes...

Sting se confesează

Sting este și el un pop-star despre care se știe aproape tot și, așa cum se întîmplă cu vedetele, aproape nimic. Asta nu l-a împiedicat pe Michel Denisot să dorească să-l aibă pe Sting în panoplia sa de vedete. Pentru aceasta s-a

magazin

Femina Club

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRINEANU

E posibilă prietenia între un bărbat și o femeie?

TEST SENTIMENTAL

În evantaiul sentimentelor pe care le încercăm, prietenia este unul dintre cele mai bogate. Între două persoane de același sex, nici o problemă. Dar între un bărbat și o femeie... ?

Dacă întrebarea i-ar fi fost adresată lui Victor Hugo, s-ar fi înroșit, apoi ar fi spus: „nu conversez bine cu femeile decît după..." Dar nu-i oare posibil, între două persoane de sex opus să se instaleze această plăcută complicitate care leagă persoanele între ele, fără a se baza, ca dragostea, pe legături de sînge sau carne ? „Da — este răspunsul lui Nietzsche — femeile pot lega prietenie cu un bărbat, dar pentru a o menține trebuie concursul unei antipatii fizice: nu e genul meu, e prea mic, e prea bătrîn etc." În acest caz nu există dorința, atracția fatală, deci nu sînt probleme. Acest lucru însă e rar, căci frontiera care separă dragostea de prietenie e greu de definit. E dificil de crezut că prietenia între un bărbat și o femeie ar putea fi cu adevărat solidă și durabilă. Cel mai adesea, două persoane de sex opus, care se înțeleg foarte bine, alunecă mai devreme sau mai tîrziu pe panta dragostei. Și atunci ne întrebăm, relația sexuală servește drept linie de demarcație ? Din păcate bărbații și femeile nu sînt totdeauna pe aceeași lungime de undă.

În orice caz, afinitățile spiritului pot fi mult mai puternice decît contactul a două epiderme. Acesta este și rezultatul unei anchete efectuate cu un an în urmă în Franța, din care rezultă că 66 la sută din subiecți răspund că între un bărbat și o femeie poate fi aceeași relație de prietenie ca între două persoane de același sex.

Dumneavoastră ce părerea aveți ? *(M.S.)*.

Dosarele frumuseții

SPRÎNCENELE

Chiar dacă nu v-ați gîndit încă la astfel de asocieri, se spune că sprîncenele „vorbesc" despre sensibilitatea noastră și sînt un indicator prompt al energiilor interne. Sudicii se dovedesc în general mai rapizi, mai spontani, mai expresivi decît nordicii. Sprîncenele lor sînt scurte, dese, în vreme ce locuitorii regiunilor nordice, le au lungi, fine, suple. Un avantaj pentru femei ! Aruncînd un ochi asupra sprîncenelor celor care vă înconjoară puteți spune unele lucruri despre caracterul lor. Sprîncenele scurte indică spontaneitate, cele groase dezvăluie intensitatea energiei disponibile. Sprîncenele suple arată o calitate nuanțată, delicată a energiei interioare. Cele dezordonate denotă un caracter imprevizibil, cele lungi — reflecție și putere de concentrare. Cele subțiri și mai puțin stufoase denotă sensibilitate și energie. Sprîncenele apropiate între ele divulgă un blocaj afectiv, gelozie, imaginație, disponibilitate intelectuală. Cele implantate aproape de ochi, putere de observație, iar cele foarte înalte, reverie. Tot ce am spus pînă acum se referă la forma naturală a sprîncenelor. Pentru că orice femeie știe să corecteze cînd este cazul forma sprîncenelor nu numai în funcție de modă, ci și de estetică a feței. Nu uitați să folosiți și creionul special, de preferat în nuanțe de gri sau maro, mai „dulci" și mai naturale decît negrul.

Limbajul florilor

Fiecare floare are o semnificație care adesea vorbește mai mult decît cel mai lung discurs. Adesea mesajul florilor precede o declarație de dragoste. Florile, de o eternă tinerețe, renasc mereu pentru a ne face lumea mai frumoasă. Frumusețea lor fragilă și efemeră poate genera iubire, exaltare, disperare. Datorită aspectului fragil și delicat ele sînt asociate adesea cu femeile. Ce simboluri ascund buchetele de flori pe care bărbații le oferă sexului frumos ? Să încercăm să descifrăm limbajul silențios al florilor. V-ați gîndit vreodată, domnilor, să comandați forma buchetului în funcție de chipul temperamental al destinatarei ? Oricum e bine de știut că un buchet rotund va fi apreciat mai mult de femeile romantice în timp ce tija perfect verticală a florilor exotice este mai apropiată temperamentului femeilor de acțiune.

■ Frumoasele **lalele**, foarte apreciate pot fi folosite în cadrul unei declarații de dragoste pe post de trandafiri.

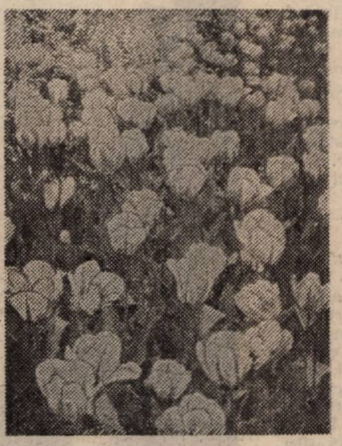

■ **Trandafirul** a fost și va rămîne regele incontestabil al florilor. Delicatețea și voluptatea sa evocă iubire. Atenție însă la culori. Dacă ați primit un buchet de trandafiri roșii puteți conta pe o iubire pasionată, ardentă. Trandafirii albi semnifică liniștea resemnată a unei iubiri în suferință. Despre semnificația celor galbeni, un singur cuvînt : infidelitate ! Frumoasele orhidee, cu parfumul lor exotic, vorbesc despre iubire cam în aceiași termeni cu trandafirii dar păstrînd „dialectul" lor oriental. Puritatea crinului face ca el să fie ales pentru ocazii deosebite : căsătorii, nașteri, aniversări. Buchetele de crini cărora li s-au asociat citiva trandafiri sînt de mare efect. În plus puterea mesajului în funcție de culoarea trandafirilor crește.

■ **Violetele** sînt simbol al inocenței. Primind un buchet cu

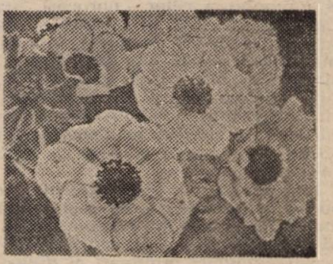

frunze trebuie să vă gîndiți la o iubire nemărturisită. Violetele sînt florile ideale pentru prima întîlnire romantică și timidă.

■ A trimite cuiva **gladiole** roz sau roșii echivalează cu dorința de a fixa o întîlnire. Deci, stimate domnișoare, cînd primiți un buchet de gladiole fiți atente la numărul lor că el semnifică ora întîlnirii. Ziua urmează să o fixați. În unele circumstanțe gladiola semnifică și sfidarea.

■ Despre **garoafe** se spune că aduc ghinion. Pentru cei care nu cred în superstiții garoafa este simbolul ardorii. Cele albe simbolizează o vie prietenie, cele galbene exigență. Roșul, nebunie în iubirea persoanei căreia i se oferă.

■ **Liliacul** evocă o iubire ce se naște. Liliacul mov glăsuiește : „inima mea este a ta", iar cel alb „ne iubim". În alt context, liliacul poate fi oferit pentru a celebra o prietenie regăsită. În acest caz culoarea nu contează.

LECȚIA DE GIMNASTICĂ

Rezervați-vă 20—30 de minute pentru această repriză de relaxare, alegeți un colț liniștit din apartamentul dv., o muzică deconectantă și începeți primul exercițiu. Cu picioarele depărtat întindeți mîinile deasupra capului. Ridicați-vă pe vîrfuri inspirînd adînc apoi reveniți în poziția inițială expirînd. Repetați de 10 ori. Exercițiul 2 : așezate cu tălpile picioarele lipite, spatele drept, respirați a-

MAGAZIN global

În direct de la Albertville:

Medalii de aur pentru televiziunea de înaltă definiție

Corespondență specială din Franța
de la OCTAVIAN GREAVU

Din patru în patru ani, fiecare Olimpiadă impune un număr mereu crescînd de probe, concurenți, ziariști, canale de televiziune, ore de transmisie...

Profitînd de polarizarea atenției internaționale asupra Olimpiadei de iarnă '92, profesioniștii audiovizuali francez și-au propus și ei o participare fără precedent. În cursa pentru dobîndirea supremației în tehnica TV, Albertville '92 marchează astfel o nouă etapă cucerită categoric de francezi : pe lîngă transmisiile normale în „625 de linii", destinate majorității canalelor TV din lume, în Franța poate fi urmărită acum în direct și așa numita TVHD —Televiziunea de înaltă definiție, folosind 1250 de linii.

Desigur, actorii principali ai acestei ierni, sportivii, își vor continua lunecarea lor albă, în luptă cu secundele, în timp ce eu vă propun să pătrundem în culisele uriașei desfășurări tehnice realizată de TDF și France Télecom, tocmai pentru a-i urmări cît mai bine și... mai natural pe concurenți.

TOATE DRUMURILE DUC LA... CIRTV

...adică la Centrul Internațional de Televiziune de la Moutiers, aflat în chiar centrul geografic al J.O., acoperind o suprafață de 22.000 m². Aici sînt găzduite, pe lîngă centralele radio (ORTO'92), și organismele RTV care au drept de transmisie. Însă principala sa misiune este de a coordona ansamblul semnalelor video și audio ale J.O., de a le înregistra și de efectua rezumatele zilnice. În plus, CIRTV furnizează mijloace de producție care permit diferitelor televiziuni să-și „personalizeze" propriul lor program. Astfel BBC, ZDF, Antenne 2 sau CBS dispun aici de studiouri și regii special afectate producțiilor lor, chiar dacă unii (de ex. CBS) s-au deplasat aici cu imense mijloace tehnice pentru a acoperi desfășurarea jocurilor aproape independent...

TDF — Télédiffusion de France — asigură exploatarea și menținerea în funcțiune 24 de ore din 24 a acestui nodal audio-video care poate prelucra materiale, simultan cu primirea a 56 de semnale diferite pe care le redistribuie spre 32 de ieșiri diferite. Fiecare canal poate primi în propria regie simultan patru programe acoperind toate probele olimpice, desigur unele montîndu-le cu producție proprie din platou sau cu reportaje, interviuri și pregătindu-le „gata de difuzare" pentru rețeaua aleasă : prin satelit, fibre optice (10 canale) sau unde hertziene (30 canale). Bine-înțeles, la dispoziția celor interesați se află numeroase săli de înregistrare standard BETA SP (cu 2000 de benzi), unde se pot realiza trei copii pe magnetoscop, concomitent pentru fiecare din cele patru semnale UER, săli de montaj, postprocesare etc.

Distribuția celor 11 „localități sportive" în Savoia a necesitat o structură de producție și transmisie complexă : fiecare loc este la rîndul său echipat cu camere și magnetoscop care permit înregistrarea și retransmisia directă a tuturor probelor olimpice, inserarea comentariilor, săli de montaj și mixaje, car de regie...

(Va urma)

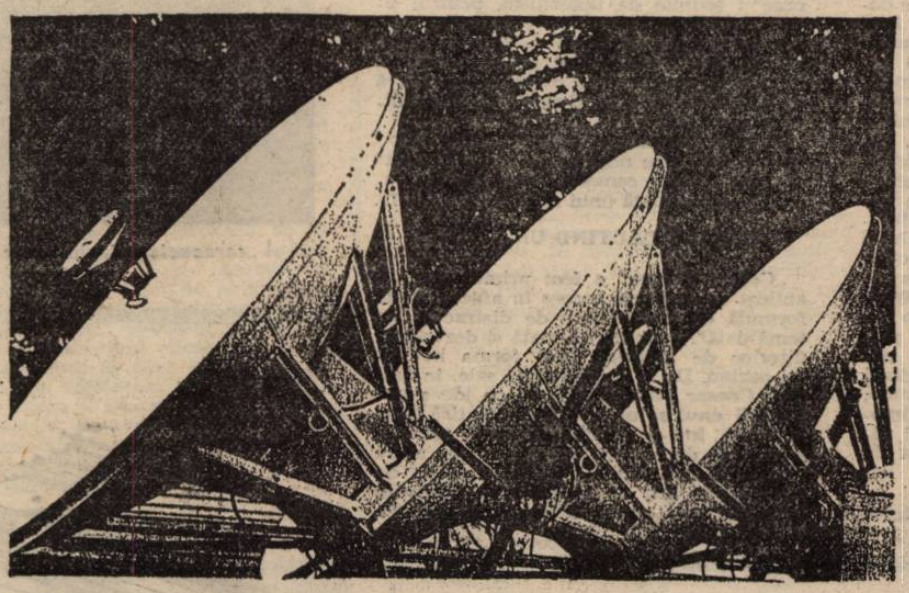

SAVOIA JOCURILOR OLIMPICE

Era acum mai bine de 10 ani. În acea zi, doi oameni de marcă se întîlnesc la masă. Michel Barnier, președintele Consiliului general din Savoia și Jean-Claude Killy, intrat în legendă odată cu faimosul său triumf la Jocurile de la Grenoble, din 1968. Visează, apoi fac pariu : să organizeze J.O. de iarnă în Savoia pe care ei o iubesc atît de mult.

Cinci ani mai tîrziu, la Lausanne, președintele Juan Antonio Samaranch anunță : „Comitetul internațional olimpic a atribuit organizarea celei de a XVI-a ediții a J.O. de iarnă orașului... (tăcere)... Albertville." În Savoia lumea e nebună de bucurie ! Pentru schi, văile din Terantaise și din Maurienne promit cele mai frumoase coborîri campionilor și turiștilor : Trois Vallées, 500 km piste șerpuiesc între Courchevel, Méribel, Val-Thorens și Méniures, pentru Spațiul Killy, 300 km de coborît de la Val d'Isére la Tignes. Adăugați la acestea 350 km pentru Les Arcs și La Plagne și cel mai vast domeniu de schi din platoul Saisie. Alături de aceste peisaje, pistele se fofilează traversînd munți maiestuoși și ghețari împietriți pentru eternitate, apoi urcă spre traiectoriile pe care omul le-a frecventat de cînd a apărut lumea. Sub aceste ceruri se deschide parcul național Vanoise unde stăpînește muflonul și planează vulturul regal. Această frumoasă provincie a fost ultima care a întregit statul francez, după ce a fost timp de 800 de ani în sînul celei mai vechi case suverane a Europei, aceea a Savoiei.

Astăzi, Savoia înfruntă avalanșa de vreo 2000 de sportivi, 7000 de ziariști, un million de spectatori. Circa 2 miliarde de telespectatori sînt invitați zi de zi la marele „rendez-vous" alpin. Pentru prima dată J.O. de iarnă pot să se deruleze în stațiuni veritabile montane și în stadioane mai mult sau mai puțin artificiale.

Șantierele deschise în cele 13 stațiuni reținute ca poziții olimpice au fost adesea întrerupte din cauza enormelor dificultăți tehnice. La Courchevel, trambulinele de sărituri au întîrziat să se ridice din cauza condițiilor geologice nefavorabile. Terenul fiind umed a trebuit să fie drenată apa și odată în plus reglată nota de plată : 102 milioane de franci în loc de 70 ! Apoi a fost pista de coborîre care seamănă puțin cu un circuit de Formula 1.

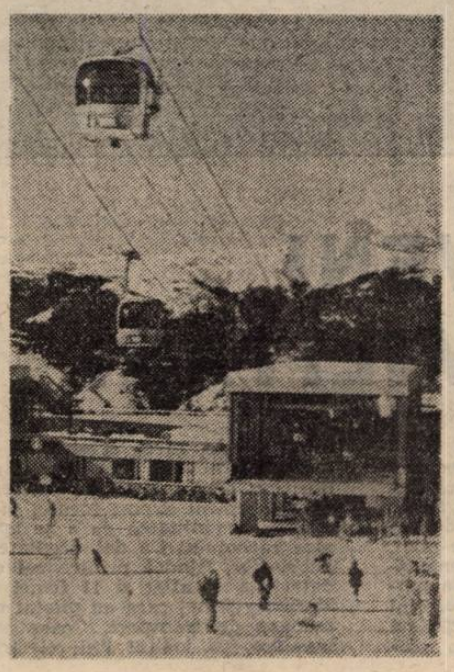

Pentru prima dată spectatorii pot să urmărească 80% din cursă din perimetru. Pentru fiecare din cele 13 locuri alese pentru desfășurarea jocurilor olimpice s-a făcut apel la CAO (concepție asistată pe ordinator) pentru amenajarea de instalații sportive și tribune. „Datorită machetelor noastre electronice — precizează Béatrice Maillard, responsabilă a comunicării IBM în Franța — sîntem în măsură să apreciem foarte exact ceea ce vede un spectator plasat într-un anume loc."

Pentru a face față eventualelor căderi abundente de zăpadă, au fost instalate sisteme de declanșare automată a avalanșelor. Vreo sută de voluntari și-au oferit serviciile pentru a întări efectivele necesare dezăpezirii drumurilor. Este cel mai important dispozitiv de protecție pus vreodată în funcțiune. În total, aproape 8000 de bărbați — jandarmi, polițiști, pompieri, militari, medici, infirmieri etc. se află la datorie.

Savoia știe că deja a cîștigat prima parte din pariu, mobilizîndu-și toate energiile pentru a face o realitate din visul olimpic. Regiunea va cîștiga un nou renume internațional. După terminarea jocurilor vor rămîne drumurile și spitalele, dar mai ales certitudinea că se poate acționa pentru propriul destin, dar și în beneficiul semenilor lor de pe cuprinsul planetei noastre.

MANUELA SPĂTARU

Brigitte Nielsen

DE LA ADOLESCENȚĂ COMPLEXATĂ, LA SEX-SIMBOL

Mulți sînt cei care spun că între Brigitte Nielsen și ceea ce în mod obișnuit se numește „o femeie mortală" există diferențe ca de la cer la pămînt. Să ai 1,83 cm, un bust ostentativ hrănit cu hormoni și o osatură solidă ca „un șasiu de Cadillac" (cum zic unii) nu înseamnă prea mult în justificarea succesului. Să-i fie explicabil „pedigree-ul" de cei trei ex-soți ai săi și cele patru realizări cinematografice (Red Sonja, Rocky IV, Cobra, Beverly Hillscop II)? Și acest argument este pentru mulți cam slăbuț. Și totuși, Brigitte Nielsen este un sex-simbol. Curiozitatea privind rețeta sa de seducție a determinat revista VSD ca atunci cînd vedeta s-a aflat în trecere prin Paris, cu ocazia lansării unui nou disc al său, să-i solicite un interviu. „Secretele" sale au fost lăsate la vedere cu destulă ușurință, așa cum se întîmplă și cu ... „capacitatea sa pulmonară".

„Frumusețea adevărată este cea interioară, spune Brigitte. Dacă te simți bine, dacă iubești sărbătorile și oamenii, ești mai frumos. În plus, eu dorm cîte 9 ore pe noapte, cu excepția perioadelor cînd mă aflu la Paris, unde viața nocturnă este absolut dementă. Crede cineva că succesul meu se datorează „fațadei"? Eroare. Coafura mea de exemplu ! Părul mi-a fost scurtat pînă aproape de rădăcină pentru a se mai salva ceva din ce-a rămas după a doua naștere. În privința sînilor ... Aprob chirurgia estetică în procent de ... 150%. De ce să nu profităm de tehnicile moderne chirurgicale? Este nedrept să îmbătrînim și să ne pierdem frumusețea oricît de puțină ar fi ea. În ce mă privește, am o încredere oarbă în chirurgii americani care știu extrem de bine ce înseamnă un bust sexy (de obicei e destul de voluminos!). Rămîn două ușoare cicatrice, două firișoare invizibile sub brațe. Chiar și cînd e vorba de față, nu voi ezita să apelez la un lifting cînd voi simți că pielea începe să-și piardă suplețea. Toate aceste lucruri înseamnă după mine să știi să exploatezi cît mai bine posibil „materia primă" de care dispui. Interesant este că toată adolescența mea am fost complexată de n[a]tura înaltă, care acum, împreună cu b[u]stul supradimensionat și adaosul de... personalitate, m-au înscris printre femeile seducătoare."

— Totul pare să-ți fi reușit în afară de căsătorie.

„Soții întotdeuna decepționează. Întrebați-l pe Stallone, cred că va confirma. Important este să ai bărbați-prieteni, să fii mereu îndrăgostită și, mai ales, să ai copii. Îmi doresc încă vreo patru-cinci copii, chiar dacă sarcinile mele sînt de obicei dificile. Îmi place să privesc copiii. La mine nu mă uit într-una. Poate tocmai de aceea, seara mă culc fără să mă demachiez."

AURORA POPESCU

Nr. 8 (1792) din 22 februarie 1992

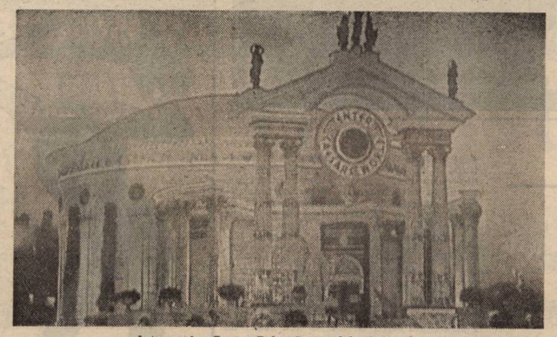

Intrarea la „Caesar Palace", cu celebrul portal...

HOINAR PRIN CAZINOURILE LUMII (II)

BACȘISURI DE UN SFERT DE MILION DE DOLARI

„Mirage" este singurul hotel-cazino din Las Vegas al cărui hol de recepție nu se termină într-o sală de jocuri cu mașini automate. Liniștiți și ultraluxoși, ei este dotat cu o excelentă climatizare care te face să uiți că te afli în plin deșert ; răcoarea, prospetimea aerului este produsă de o sofisticată instalație alcătuită dintr-o imensă bulă de sticlă străbătută de kilometri de conducte din care picură neconținut o ploaie fină peste pădurea de orhidee, bananieri și alte plante exotice aflate dedesubt, între ele aflîndu-se ici-colo lagune albastre alimentate de niște cascade a căror apă este pompată de la 200 m adîncime, dintr-o vină de apă freatică. Orice descriere e oricum palidă față de efectele ambientale paradisiace produse asupra cenor ce-l calcă pragul ! Paradisiace am spus? Poate... din contră ! Fiindcă dincolo de decorul inițiator se află săli de jocuri private, cu personalul de rigoare, pentru pământeni jucători ultrabogați, ca Michael Jackson, Tom Cruise sau Kenny Mezuno, celebrul magnat japonez al afacerilor imobiliare, cel care, de fiecare dată cînd vizitează „Mirage", își deschide un sond de (cinci) milioane de dolari ! Aproape cît prețul „vulcanului" pentru un sejur ! Aceleași stilat personal privat își amînteste cu plăcere de...bacșișurile de 250 000 dolari pe care acest nabab japonez le presăra cu larghețe în urmă-i... Ați citit bine, și cuvîntul și suma ! Ei, dar și clienții mai modești își pot permite să asiste la spectacolele deosebite care au loc aici, la „Mirage" : pedînse de iluzionism, printre tigrii albi, delfinariul, acvariul uriaș pentru rechini sau show-rile cu Cher sau Dolly Parton.... Totul, adică sălile de jocuri, hotelul și spectacolele, reprezintă o cifră de afaceri anuală nu departe de 700 milioane de dolari !

Asta însemnînd un singur hotel-cazino ! Ce-i drept, care are un „vulcan automat" și doar 2 049 de camere... Dar cine îi poate face concurență unui asemenea colos ?...

CAESAR CĂUTÎND UN... TAXI !

„Caesar Palace" a fost primul care a aplicat cu deosebit succes în afaceri noua formulă de cazino-pare de distracții „cu temă dată", formulă preluată și dezvoltată ulterior de „Mirage" sub forma hotelului-cazino. De la începuturile sale, în anii '70, „Caesar Palace" a mers pe ideea petrecerii unui sejur în... Roma antică. Mai bine zis, într-o antichitate sui generis, pentru că decoratorii au realizat cu mare entuziasm un cocktail zglobiu, pe cît de eclectic, pe atît de bizar, între stilurile egiptean, grec, roman și (se putea altfel ?) american actual — pentru european, stridente culturale greu de digerat. Un „Caesar" de sase metri înălțime, care îi întîmpină pe clienți la intrare, pare să cheme cu disperare un... taxi ! Delirul amestecului de stiluri și epoci continuă cu acelaș entuziasm halucinant și în interiorul cazinoului. Între o replică a lui „David" de Michelangelo și luntrea sacră a Cleopatrei, un „forum"-cazino își întîmpină oaspeții cu „centurioni" împlătoșați și „bacante" cu fustițe ce abia le învăluie multimilenarele taine ale feminității. „Bacantele" servesc hidromelul Budweiser jucătorilor de baccara și pocker. Este cel mai grandios peplum de la Hollywood citire, funcționînd „full" în toate cele 365 de zile cîte numără anul... Spre deosebire de „Mirage", „Caesar Palace" este... vechi ! Și pentru a ține piept aprigei concurențe, s-a apucat să facă niște aluriturare cheltuieli în intenția de a-și lustruri din nou înfățișarea. Ce dacă trecătorii se încapățînau să meargă pe trotuarul de vis-à-vis și păreau să nu bage în seamă cazinoul ? Nimic mai simplu ! „Trîntim" o pasarelă zulantă surmontată de un portic uriaș care sublimează accesul spre un templu ornat cu o cupolă și astfel trecătorii sînt provocați să traverseze ! Astăzi chiar așa stau lucrurile, mai bine zis „se mișcă", fiindcă trotuarele din fața cazinoului, și ele rulante, mărginite de splendide holograme ale lui Caesar și Cleopatra, își poartă vizitatorii pînă în pragul cazinoului. Și o dată intrați aici... În orice caz, cu o vorbă din argoul bucureștenilor de 18 ani, „Caesar Palace" e azi o „treabă meseriașă" !

DANIEL VERBINA

(Va urma)

... și „carnavalul" deghizărilor „antice" !

VIVIEN LEIGH ȘI LAWRENCE OLIVIER

Nebuna pasiune romantică pe care Vivien Leigh o nutrea pentru Lawrence Olivier îi lumina întreaga viață, în ciuda geloziei sale feroce, a furiilor isterice și a numeroaselor infidelități. Ea, înnebunită la ideea de a-i pierde definitiv pe Lawrence. Ca și Scarlett O'Hara Vivien Leigh voia totul imediat. Gloria, averea și pe Lawrence Olivier. Cu orice preț. Unul exorbitant în cazul el : acel al depresiunii, al nebunlei și al unei morți prematura la 54 de ani.

Intîlnirea dintre Scarlett O'Hara și Vivien Leigh era inevitabilă. Amîndoua sînt turnate din același oțel, dar cu un farmec deosebit. „Scarlett, spunea Victor Fleming, scenaristul filmului „Pe aripile vîntului", este domnișoara mină de fier !" Trebuie menționat că, pentru a-și realiza ambițiile, Vivien dispunea și ea de atuuri considerabile.

La Darjeeling, în India, unde mama sa era pe punctul de a o aduce pe lume, o bătrînă indiancă a sfătuit-o pe Gertrude Hartley : „dacă privești Kanchenjunga vei avea un copil frumos"... și copilul care s-a născut, Vivien, a fost într-adevăr cel mai frumos. Adolescentă în cele mai bune școli din Anglia și Franța, frumusețea ei face ravagii în toate inimile și fascinează prietenii. Ea este o încintare cu o singură excepție : mîini de „strangulator", pe care în primul moment le duce la spate sau le ascunde în mănuși înainte de a se hotărî să le scoată la lumină, ca pentru a le tăgădui.

La 18 ani, ucenică-comediană, se aruncă în brațele unui străluciț avocat, tînărul Leigh Holman, deja logodit. La dracu' cu logodna ! Se căsătorește cu el, promițîndu-i ceea ce-i pretinde el : să-și abandoneze cariera. Dar, imediat după ce-i va dărui o fetiță de care ea nu se va ocupa niciodată, se grăbește să-și facă debutul în teatru, în „Masca virtuții", și să semneze un contract de cinema cu Alex Korda, cu «încerentele» concesii pentru a obține roluri mai bune.

Această energie devastatoare își va găsi cea mai bună întrebuințare cu Lawrence Oliver, frumos și talentat foc și care era deja un «dumnezeu al teatrului englez».

MANUELA SPĂTARU

(Va urma)

Exportator de nou-născuți!

Despre Coreea de Sud se spune că a reușit, într-un interval relativ redus de timp, să obțină uriașe succese economice. Dar mai nutin este cunoscut un aspect adus în atenție de „Asiaweek" (apărută la Hong Kong) și anume : Coreea de Sud deține prioritatea mondială în calitate de... exportator de nou-născuți.

Potrivit săptămînalului citat, începînd cu anul 1955, din Coreea s-au exportat 150 000 copii, în special în S.U.A., Canada, Belgia și Italia. Din totalul acestora peste jumătate revin Statelor Unite.

Spre deosebire de alte țări asiatice exportul coreean de copii se efectuează conform rigorilor legii. Patru firme specializate au primit acordul oficial și licența din partea ministrului sănătății și protecției sociale.

Pentru fiecare dintre copii, firma primește între 2 000 și 4 000 de dolari. **Numai în 1988, Coreea de Sud a cîștigat 30 milioane dolari din comerțul cu copii.**

„Asiaweek" informează că cererea de copii coreeni este însemnată. Totodată, este unanim acceptat faptul că ei sînt mai sănătoși din punct de vedere genetic decît copiii filipinezi sau din Sri Lanka. O dovadă a acestei cereri este lista înscrierilor. În momentul de față dacă firmele ar avea la dispoziție „marfa", ar putea să exporte pe loc 8 000 de nou-născuți.

În 1987, în Coreea de Sud s-au născut 12 500 copii ilegitimi, iar anul trecut — 6 000. Majoritatea mamelor i-au încredințat spitalelor...

Portavionul „USS America", după intervenția aeriană, de represalii, din Libia, 1986, la puțin timp după atentatul împotriva unei discoteci din Berlin toi în 1986...

O CATASTROFĂ AERIANĂ ÎȘI DEZVĂLUIE TAINELE [IV]

Șase zile după atentat, Elazragh, „dirijorul" lui Yanga, Mangatany și N'Galina, părăseste precipitat Brazzaville, pentru a nu se mai întoarce niciodată în postul său diplomatic... Toate informațiile dezvăluite de Yanga în cursul anchetei ulterioare a serviciilor secrete congoleze vor face obiectul unui raport înaintat doar autorităților supreme ale statului congolez. Și aici, probabil, ar fi rămas înmormîntate între copertile unui dosar „top secret" dacă... pista libiană n-ar fi „explodat" pe masa de lucru a judecătorului Bruiguière. În momentul când, dintr-o oară și banală întîmplare de la începutul anului 1990, va fi arestat la Paris un traficant congolez de droguri care, după cum relevă revista „Le Point", cocheta cu serviciile secrete congoleze, Traficantul avea asupra lui în clipa arestării o scrisoare în care se făceau aluzii directe despre rezultatele anchetării lui Yanga la Brazzaville. Sase luni mai tîrziu, anchetatorii francezi al atentatului terorist, în frunte cu Bruiguère, aveau întersumat justițiar ce pare a fi un adevărat Maigret al luptei antiteroriste internaționale, vor fi în măsură să stea față-n față chiar cu Yanga. Treptat se dezleagă toate firele anchetei care legau Parisul de Londra, Washington, Ciadul, Brazzaville, Kinshasa și Tripoli, avînd drept rezultat final reconstituirea integrală pînă în cele mai mici amănunte, a scenezei atentatului. Mai mult chiar — fapt absolut remarcabil ! —, Bruiguière izbutește să determine poliția zairezză ca, în colaborare cu cea franceză, să-l captureze la 10 octombrie 1990, la Kinshasa, pe N'Galina, ultimul dintre cei trei africani manipulați de Tripoli. Arestarea acestuia a fost într-un fel amuzantă. Întrucît s-a produs în momentul cînd el s-a întors să-și caute la hotel „cutitul magic" pe care-l uitase ! Concluziile acestei anchete desfășurate în trei continente — soldată cu emiterea unui mandat de arestare internațional care viza trei diplomați libieni precum și două alte înalte personalități libiene dintre care una este chiar membru marcant, în guvern, apropiat colonelului Kadhafi ! — n-au fost dintre cele mai plăcute pentru nici una dintre „părți". Și aceasta, din pricina complicațiilor politice, diplomatice, economice și chiar militare puse în lumină de anchetă, ele fiind foarte aproape de un veritabil scandal internațional ! Bunăoară, CIA americană a făcut o legătură directă între atentatul asupra avionului francez DC 10 și cel asupra Boeingului 747 al companiei Pan Am, care a explodat la 21 decembrie 1988 deasupra localității Lockerbie, din Scoția — bilant nu mai puțin de 270 de victime... După cum s-a dovedit ulterior, radiocaseta cu explozibil care a distrus Boeingul, dispunea de un dispozitiv de amorsare prin radiocomandă provenind dintr-un lot de numai 20 de exemplare ce fuseseră, toate, comandate în 1985 de... Tripoli ! **Deci în mai puțin de un an, 440 de persoane nevinovate au fost victimele atentatelor teroriste asupra companiilor aviatice !** După capetele de acuzare formulate de Washington, Paris și Londra la adresa Libiei, pe baza mărturiilor precise și probelor greu — dacă nu chiar imposibil — de contestat de către autoritățile libiene, se așteaptă cu neră dare în capitalele amintite un răspuns valabil și un semn de cooperare în aducerea în fața justiției a vinovaților. Care va fi acest răspuns în cele din urmă nu-i prea greu de bănuit, dacă e să ne luăm după firul comunicatelor libiene de... protest apărute în presa internațională și chiar în presa noastră. Cu siguranță, în toate cancelariile politico-diplomatice implicate sînt acum puse în balanță consecințele imediate și de perspectivă ale „fortării notei" indiferent cum și de către cine. Care „rațiune de stat" va prevala ? Cea politică? Cea economică ? Cea militară ? Cea a justiției ? Un lucru e absolut cert : **dincolo și mai presus de orice „rațiune de stat" ar trebui să prevaleze rațiunea de a fi, adică viața a zeci și sute de victime nevinovate care cad mereu pradă irresponsabilității terorismului internațional.** Nu de alta, dar măcar teoretic, în fața vieții ar trebui să se încline orice „rațiune de stat" dacă tine mortis să fie... rațiune !

ADRIAN HOAJĂ

TELEX • TELEX

■ **Satelitul științific „Hipparcos" comunică științei astronomilor, în ziua 24, poziția a milioane de stele. Cu ajutorul său a fost posibilă descoperirea mai multor sute de noi stele duble, stabilirea magnitudinii (luminozitatea) la peste 30 000 de stele, în omogen, deoarece există un singur instrument de măsurare. Agenția Spațială Europeană a și publicat un prim catalog pentru 6000 de stele ale căror poziții pe fundalul cerului sînt determinate de 50 de ori mai precis (cel puțin) în comparație cu observațiile terestre. Lucrarea aceasta a fost realizată pe baza informațiilor furnizate de „Hipparcos".**

■ **În Franța funcționează de la mijlocul anului, mai exact la Saint-Pierre-de-Chandieu, în apropierea de Lyon, o uzină pilot de reciclare a automobilelor uzate. Este un unicat pe plan mondial, procesul tehnologic al unității permițînd eliminarea totală a deșeurilor la care trebuie să se renunțe. Se refolosesc motoarele, cutiile de viteze și alte componente. Dar, și rezidurile nemetalice ale epavelor de automobile — sticlă, textile, materiale plastice, cauciuc, care, în general, nu sînt valorificate.**

O SOSIE A LUI GORBACIOV

Desfășurarea „puciului" din fosta URSS a constituit pentru mine o puternică emoție. Sincer vă spun că am plîns de bucurie cînd l-am văzut revenind la Moscova. Din acel moment, mai mult ca oricînd, l-am urmărit activitatea cu un interes crescînd. Explicația este simplă : eu sînt «copia exactă» a lui Mihail Gorbaciov. Am exact înfățișarea lui, statura sa, chiar și vocea și surîsul lui. Pînă și chelia noastră este identică. În rezumat pot să afirm că sînt o sosie perfectă a lui și cum as fi un frate geamăn secret. Afirm cu tărie că între noi există o legătură misterioasă, deși trăim la o distanță de mii de kilometri. Și mai mult decît atît : în timpul „puciului" am trecut senzația că particip alături de Mihail Gorbaciov la desfășurarea viitoror evenimentelor care au avut loc cu acest prilej".

Declarația de mai sus aparține lui Ron Knapp, sosia perfectă a fostului lider sovietic. Asemănarea lui cu Gorbaciov l-a făcut faimos nu numai în fosta URSS, ci și în alte țări din întreaga lume. Un timp a fost cunoscut ca un om de afaceri, dar ulterior, rolul lui de sosie l-a făcut să-și schimbe viața. A început să apară la diverse festivități publice, la reuniuni politice, în diferite show-uri televizate, prilejuri în care se „achita" cu un deosebit succes de rolul său. Străngea mîi de mîini, era îmbrățișat de bărbați, femei și copii și profita de ocazie de a împărți cărți de vizită cu numele Gorby II. Evident. Knapp nu urmărește nici o recompensă materială (are bani suficienți), dar acest „rol" l-a intrat cum se zice „în sînge" și-l face o deosebită plăcere.

Popularitatea lui a atins punctul maxim în timpul puciului, dar și acum prezența lui publică constituie un adevărat eveniment bazat evident pe o curiozitate care nu poate fi stăvilită. De altfel, locuința sa din Huntington Beach, o mică localitate în vecinătatea orașului Los Angeles, este în permanență asediată de curioși, ceea ce pentru Knapp constituie un nou prilej de satisfacție cu și nenumăratele telefoane pe care le primește în fiecare zi. Și un amănunt interesant de semnalat: atunci cînd la T.V. s-a aflat că puciul a eșuat și Gorbaciov a apărut coborînd din avionul care l-a adus la Moscova, în casa lui Knapp, plină de prieteni, s-a desfășurat o adevărată petrecere în care în prim plan au figurat sticlele de... vodcă (se putea altfel ?). Tot atît de interesant este un alt amănunt premergător finalului puciului : Knapp, asaltat de reporteri de televiziune și radio a afirmat cu o siguranță de-armantă că este absolut convins că Gorbaciov va fi pînă la urmă cel care va ieși biruitor din această grea încercare.

După trecerea primelor zile de la revenirea lui Gorbaciov, (perioada care l-a adus lui Knapp) cea mai înaltă cotă de popularitate, marcată de invitații din toate părțile, cadouri, propuneri publicitare, de filme etc., lucrurile au început să revină în normal, în sensul că desfășurarea evenimentelor din URSS a corespuns cu scăderea atenției de care se bucurase până atunci Knapp, fapt care l-a determinat să revină la afacerile sale. „Asemănarea mea cu Gorbaciov, mi-a adus mult noroc, iar faptul că el a „pierdut" prima lui bătălie m-a tulburat nespus și m-a afectat considerabil. Presimt o perioadă lungă urmată de o plictiseală de moarte".

GH. R.

ȘI FEMEILE POT DEVENI PILOȚI MILITARI

De acum încolo vor putea lansa bombe. Vor putea lua parte la lupte aeriene. Vor putea să-și riște viața. După ce Camera și-a dat avizul favorabil și Senatul S.U.A. a aprobat cu majoritate de voturi o lege care permite ca femeile-pilot, făcînd parte din serviciul de Aeronautică și Marină militară, să ia parte la lupte și misiuni în caz de război. Proiectul de lege a fost prezentat de o deputată democrată, Patricia Schroeder, din statul Colorado. Ideea aceasta i-a venit autoarei proiectului în timpul războiului din Golf cînd soldații de sex feminin erau permanent expuși focului inamic fără a avea posibilitatea de a se apăra. Cronica războiului l-a dat dreptate Patriciei Schroeder, fiindcă printre cei căzuți la datorie s-au aflat și 11 femei din cele 35 000 de femei care au pilotat elicoptere, avioane de transport, care au reparat motoare, au înălțat linii electrice și telefonice, au săpat tranșee și au făcut parte din personalul medical aflat în zonele cele mai fierbinți etc.

În serviciul Aeronautic sînt cîteva femei, care deși posedau cunoștințe superioare nu aveau dreptul de a deveni pilot de război. Se citează astfel cazul locotenentului Lori Melling, care aparține Marinei Militare din 1985. La vîrsta de 32 de ani are un trecut militar demn de un aviator versat. După ce a lucrat timp îndelungat ca instructoare și pilot de exerciții de război, a primit diploma de test-pilot care îi dădea dreptul ca în orice condițiuni atmosferice să probeze în zbor avioane de tip nou pentru a le verifica funcționarea și siguranța, un examen extrem de pretențios pentru care trebuie să posezi profunde cunoștințe tehnice, inteligență și reflexe de excepție. Înaltă, blondă, cu ochi albaștri, Melling poate lăsa mai repede impresia unei vedete de cinema, dacă n-ar trăda-o o anume duritate militărească. Intervievată de un reporter în legătură cu măsura adoptată de statul american, ea și-a exprimat cu entuziasm opinia favorabilă, apreciind că s-a făcut un act de justiție pentru femei, amintind că această lege nu este prima din lume. Întrucît în timpul celui de al doilea război mondial, primii care au folosit femei ca piloți a fost Uniunea Sovietică și că multe dintre ele s-au acoperit de glorie, devenind adevărate eroine ale bătăliilor aeriene și a misiunilor de mare importanță. Deși nu crede într-un viitor război, este absolut convinsă că într-o eventuală implejurare femeile americane care vor lua parte la lupte ca piloți de război, își vor face pe deplin datoria pentru apărarea țării lor.

GH. RUSSU

Popeye — victima unei greșeli de dactilografiere

Tocat sau cu ramuri, spanacul nu conține mai mult fier decît o simplă legumă verde. După părerea cercetătorilor de la Centrul de cercetare și informație nutrițională, la baza „legendei" ar sta o greșeală de dactilografiere. O secretară ar fi bătut 34 mg conținut la 100 g, în loc de 3,4 mg. „Noi o știm de aproape 20 de ani — precizează Dr. Herzberg de la Institutul științific și tehnic al alimentației — dar informația este foarte puțin răspîndită în public".

De acord, dar ce facem cu Popeye ? Căci el se credea tare ca... fierul și Olive tocmai de asta-l iubeste.

Telefon poliglot

Societatea Translatel din Franța oferă de cîtva timp celor interesați o nouă prestație : un serviciu de traduceri prin interpret la telefon. Acest serviciu funcționează zilnic timp de 11 ore, efectuînd simultan, în timpul conversației, traduceri imediate din engleză, germană și arabă. Pentru alte limbi, clientul trebuie să solicite, în prealabil translatorul, pe care societatea Translatel se obligă să-l pună la dispoziție cît mai curînd posibil. Acest serviciu original a ajutat deja numeroase întreprinderi care au avut nevoie să telefoneze zilnic în străinătate. O idee bună și pentru altii, nu ?